

"Onlar hâlâ Kur'an,ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o,
Allah,tan başkasının kastından olsaydı, kışkırsız içinde
birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı.
[Nisa Suresi, 82]"

KUR'AN'DA ÇELİŞKİ YOKTUR

BÜLENT TATLİCAN

BÜLENT TATLICAN

Bülent Tatlıcan, 1967 yılında İstanbul’da doğdu. Kabataş Erkek Lise’sini bitirdikten sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünden mezun oldu. İstanbul Üniversite’sindeki master eğitiminden sonra, yine aynı üniversitede gazetecilik doktorası yaptı. Ticari faaliyetlerinin dışında, halen bir dergide yayın direktörlüğü görevinde bulunmaktadır. Gazete ve dergilerde yayınlanmış birçok makalesi bulunan yazar İngilizce ve Arapça bilmektedir.

bulenttatlican@hotmail.com
bilgi@kurandaceliskiyoktur.com

KURAN'DA ÇELİŞKİ YOKTUR

Bölent Tatlıcan

Onlar hâlâ Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı.
(Nisa Suresi, 82)

İÇİNDEKİLER

KURAN'DA ÇELİŞKİ YOKTUR

Bülent Tatlıcan

Düşünce Yayınları: 21
Araştırma - Tarih Dizisi: 10

ISBN: 9944-296-17-5
1. Basım Mart 2007

Editör: Mehmet Arlı
Kapak: Mehmet Ateş
Sayfa Tasarımı: Melek Koç

Baskı
Ege Reklam Matbaacılık
Davutpaşa Cad. Emintaş Davutpaşa Sanayii Sitesi 103/268
Topkapı/ İstanbul

© Bülent Tatlıcan, 2007
© Düşünce Yapım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. 2007

Bu kitabın tüm yayım hakları *Düşünce Yapım Yayın Dağıtım*
San. Tic. Ltd. Şti.ne aittir.
İzinsiz olarak çoğaltılamaz, kopyalanamaz, alıntı yapılamaz.

Düşünce Yapım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eyüp Merkez Mah. Feshane Cad. No:15 Eyüp - İSTANBUL
Tel: 90 (212) 616-9898 Faks: 90 (212) 614-2679
bilgi@dusunceyayinlari.com
www.dusunceyayinlari.com

İÇİNDEKİLER	
ÖNSÖZ	23
GİRİŞ	25
BİRİNCİ BÖLÜM	35
Kuran-ı Kerim'de Çelişki Yoktur	
İnsan Neden (Hangi Maddeden) Yaratılmıştır?	38
Kuran'da Güneş'in Suyun İçinde Battığı İddiası Var mıdır?	40
Allah'ın Katında Bir Gün Dünyadaki Kaç Güne Eşittir?	43
Ölürken Ruhu Kim Alır?	45
Yer ve Gök Kaç Günde Yaratılmıştır?	47
Gök mü Yer mi Önce Yaratıldı?	49
Ay Kültü İddiası	52
Şer-Kötülük Allah'tan mı Gelir?	56
Kuran Saf Arapçadır, Ancak Neden Kuran İçerisindeki Bazı	
Kelimeler Arapça Kökenli Değildir?	57
Bir Müslüman Kaç Kişiye Eşittir?	58
Allah Sadece Dilediğini mi Doğru Yola İletir?	60
Hristiyanların ve Yahudilerin Hali Ne Olacak? Onlar da Cennete	
Gidebilecekler mi?	61
Yahudiler Lanetli Bir İrk mi? Kuran İrkçi Bir Kitap mı?	63
Allah'a ve Ahiret Gününe İnanmayanlarla Savaşmak mı Lazım	
Yoksa Onları Affetmek mi Lazım?	67
Ad Kavmi Kaç Günde Helak Edilmiştir?	70
Allah'tan Başka Yardımcı Var mı? Melekler Yardımcı mı?	71
İnsanlar Sorguya Çekilecek mi, Çekilmeyecek mi?	72
Allah Şirki Bağışlar mı?	74
Hz. Lut'un Karısı mı? Yaşlı Kadın mı?	76
Firavun Boğuldu mu? Kurtuldu mu?	76
Peygamberlik İbrahim'in Soyundan mı? Değil mi?	78
Kaç Tane Melek Meryem'le Konuşuyordu?	79
Tarık Suresi'nde Bahsedilen Meni mi, İnsan mı?	79

Hüküm Gününde İnkâr Edenlerin Kitapları Hangi Taraflarından Verilir?	81
Miras Paylaşımı Neye Göre Olur?	81
Kocası Ölen Bir Kadın Ne Sürede İddet Bekler?	82
Sadaka Verilmeli mi Verilmemeli mi?	83
İçki Konusundaki Hükümler Arasında Bir Çelişki Var mıdır?	84
Dünya'da Haram Olan Şarap, Cennette İçilecek mi?	86
Allah'ın Dostu Var mıdır Yoksa Yok mudur?	87
İnsanlar Başkasının Günahını Yüklenebilir mi?	89
Dünya Hayatı Ne İçin Yaratılmıştır?	91
Yılan mı? Ejderha mı?	93
Ahlak'ın Kökeni, Evliliğin Sınırları ve Hz. Âdem'in Çocukları Sorunu	94
Cüzi İrade, Külli İrade Sorunsalı ve Zamansızlık	98
Müslümanlar İslâm Yüzünden mi Geri Kaldı?	100
Kuran'ın Aslı Yakıldı mı?	102
Kuran Çelişki İçermeyen Bir Kitaptır	106
Kuran'da 5 bilinmeyen konusu var mı?	107
İKİNCİ BÖLÜM	109
Kuran'daki Bilimsel Ayetler	
Yoktan Var Edilme	112
Tekillikten Evren'e	114
Evren'in Genişlemesi	116
Evren'in Yok Oluşu (Big Crunch)	117
Yörüngeler	119
Evren'deki Düzen ve Denge	120
Güneş'in Hareketi	128
Ayın Yörüngesi	129
Gök Cisimleri Arasındaki Fark	131
Dünyanın ve Evren'in Şekli	132
İzafiyet Teorisi ve Kuran Ayetleri	136
Her Şeyin Çift Olarak Yaratılması	137
Toprağın Titreşmesi	139
Rüzgârların Aşılacağı Olması	140
Yağmurdaki Ölçü	141
Göğsün Daralması	142
Gökyüzünün Koruyucu Etkisi	143
Deniz Altındaki Karanlıklar	145
Dağların Yapısı ve Görevi	145
Fay Hatları	147
Denizler Arasındaki Engel	147
İnsanın Yaratılışındaki Mucizeler	148
A- Karışıklı sudan yaratma	148
B- Asılıp tutunan damlacık	149

C- Dayanıklı rahim	150
D- Kemiklere et giydirilmesi	151
E- Anne karnındaki evreler	152
Bebeğin Cinsiyeti	153
Parmak Uçları	155
Firavun ve Haman	155
Firavun ve Melik Kelimesi Arasındaki Fark	158
Ad Kavmi ve İrem Şehri	159
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	161
Kuran-ı Kerim'in Matematiksel Mucizeleri	
Gün, Günler ve Ay Kelimeleri	163
Karaların ve Denizlerin Oranı	164
Tekrar Eden Kelimeler	164
19 Mucizesi	166
Ayet ve Surelerin Sıralanmasındaki Düzen	169
EK BÖLÜM	177
1- Entropi ve Yaratılış	179
Termodinamik Yasaları	179
Entropi ve Evren'in Yaratılması	181
Entropi ve Evren'in Sonu	183
Entropi ve Evrim	184
Entropi ve Dünya	186
Entropi ve İnsan	189
2- DNA'nın Dili	191
3. İlk Bilgi	194
YANILMIŞIM TANRI VARMIŞ!	197
İnançsızlıktan İnanca	198
Kanun Varsa Bir Kanun Koyucu vardır.	199
Yaşam Nasıl Başladı?	200
Üremenin Kökeni	201
Tümevarımsal Argüman	202
Bilim Adamları Bir Yaratıcıyı İşaret Ediyor	202
Ateistlere Soru	203
RICHARD DAWKINS'IN YANILTMASI	205
Hayal Edin	205
Yaşam Yeryüzünde Nasıl Başladı?	207
Akıllı Tasarım	209
Dua Deneyi	211
Kitab-ı Mukaddes ve Kuran	213
Ahlakın Kökeni	216
Dindarlara Önyargı	218
Dawkins Yanıltması	220

ÖNSÖZ

Bilgiye ulaşma noktasında internet, dünyanın kütüphanelerini evlerimizin içine taşıdı. İnsan kitaplar arasında boğularak dahi ulaşamayacağı bilgilere, artık basit bir arama motorunda kelime taratarak ulaşabiliyor. Farklı sitelerde tartışmaya açılan konular, insanlar tarafından rahatlıkla izlenebiliyor. Bir bilgisayar ve internet bağlantısına sahip olan herkes fikirlerini sınırsız bu dünyada duyurabiliyor ya da birbirinden değişik konularda hazırlanmış sitelerde gezebiliyor.

Araştırmalar, dini konuların internet dünyasında çok önemli bir yer tuttuğunu gösteriyor. Kendi dini inancını anlatmak ya da savunmak isteyen insanlar internet siteleri kurarken, dinlere eleştirel olarak yaklaşan çevreler de rahatlıkla bu düşüncelerini anlatabiliyorlar.

Ben, bir süredir internet üzerinde Kur'an ve İslâm hakkındaki tartışmaları takip etmeye çalışıyorum. İslâm ve Kuran hakkında getirilen eleştirileri okumaya ve bunları cevaplandırmaya uğraşıyorum. Genel olarak bu eleştirilerde gördüğüm temel eksiklik dini kaynakların yeteri kadar bilinmemesi ve hurafelerin din olarak düşünülmesi oldu. Ayrıca ateist bağnazlıkla hareket eden kişilerin, sadece eleştirmek ya da başkalarını da kendi düşüncelerine ikna etmek için konuları çarpıtarak aktardıklarını gördüm. Bu kitapta İslâm dinine karşı ortaya atılmış tüm eleştiriler üzerinde durmayı düşünmedim. Bu konularda çok farklı çalışmalar yapılmış ve yapılmaya da devam ediliyor. Yapılan eleştirilerden sadece bir gruba ilgililenmeyi düşündüm.

Kur'an hakkında bazı çelişki iddiaları, internetteki bu tartışma ortamlarında çok sık dile getiriliyor. Bu iddialara diğerlerinden farklı bir önem verdiğimi söylemek istiyorum. Çünkü Rabbimiz Kur'an'ın kendi katından olduğunu bildirirken, buna delil olarak içinde çelişki olmadığını söylemektedir (Nisa Suresi, 82). Bu yüzden bu çelişki iddialarının cevaplandırılması ve Kuran'ın ilahi bir kitap olarak farkının vurgulanmasının önemi ortaya çıkıyor.

Birçok kişi kendi açısından böyle bir çalışmaya ihtiyaç olmadığını düşünebilir. Fakat Kuran'a eleştiri getiren siteleri takip eden birçok insanın bu sorulara cevap aradıklarını gördüm. Bu insanlar okudukları yazılardan dolayı bir ikileme düşüyorlar. Kafaları meşgul eden bu sorulara cevapların verilmesi ve insanların Allah'a yakınlaşmasına vesile olması düşüncesiyle sanal ortamda yazmaya çalıştığım yazıları derleyerek bir kitap altında topladım.

Bunun dışında Kuran'da bulunan bilimsel ayetleri ve içinde barındığı rakamsal sistemi anlatan bir bölüme de yer verdim. Bu konunun önemli olduğunu ve tüm Müslümanların Kuran'da anlatılan bu konuları iyi bilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu, hem kişinin Kuran'a olan imanını pekiştirecek, hem de Kuran'ın insanlara daha iyi anlatılmasında önemli bir kanıt olacaktır. Ek bölümde ise Rabbimizin yaratışına bizleri götüren bir kaç konuda yazdığım makaleleri okuyucularla paylaşmak istedim.

Bu kitapta işlenen konulardan bir tanesi bile, tek bir kişinin kafasında oluşan tek bir soruya cevap olursa ve Yüce Rabbimize bir nebze olsun yakınlaşmasına sebep olursa, benim açımdan bu hitap amacına ulaşmıştır.

Umarım bu çalışmanın gerçek İslâm'ın anlaşılmasında küçük de olsa bir katkısı olur.

Bülent Tatlıcan

Ocak 2007, İstanbul

b_tatlican@yahoo.com

btatlican@ttnet.net.tr

GİRİŞ

Bilimsel gelişmeler, insan hayatını temelinden etkilemektedir. Filmlerde bir dönem bilimkurgu ürünü olarak yazılan senaryolar teker teker gerçekleşiyor. Yaşanan değişim sadece teknolojiye de olmuyor. Bu değişimin en şiddetli yaşandığı yer, ilk bakışta çok fark edilmese de insanoğlunun düşünce dünyasında meydana geliyor. Son ikiyüz yıldır dünyada yaygın olarak kabul gören ateist düşünce temel dayanaklarını kaybediyor, etkisini yitiriyor. Bir dönem tartışılmaz gerçekler olarak kabul edilen kuramlar, bilimsel geçerliğini ya yitiriyor ya da bilim çevrelerinden aldığı destek azalıyor.

Allah'ın varlığını inkâr düşüncesinin temelleri Eski Yunan'a kadar uzansa da toplumları etkilemesi ve siyasi sonuçlar vermesi 18. yüzyıl Avrupa'sında oldu. Baron d'Holbach, Diderot gibi din karşıtı düşünürler, maddenin sonsuzdan beri var olduğunu, maddenin dışında hiçbir varlık âleminin olmadığını iddia ettiler. 18. yüzyılda başlayan bu din karşıtı hareket, Feuerbach, Marx, Engels, Nietzsche, Durkheim, Darwin ve Freud gibi düşünürler aracılığıyla bilim ve felsefe alanında yaygınlaştı. Bu kişilerin ortaya attığı kuramlar bilimsel gerçekler olarak kabul edildi. Tüm bilim dünyası bu kişilerin ortaya attığı düşüncelere göre şekillendi.

19. yüzyılda ise ateizmin oluşturduğu materyalist görüş dünyada tümüyle hâkim oldu. Bu görüşü kabul eden bilim dünyasına göre Evren'deki tüm denge ve düzen bir tesadüfün ürünüydü. Evren sonsuzdan beri vardı. Bu, Evren'in kökeninin materyalist açıklamasıydı. Canlılığın nasıl oluştuğu sorusuna ise Darwin'in evrim te-

orisinin cevap verdiği düşünülüyordu. Ateist felsefe doğrultusunda, tarih ve sosyolojide Marx ve Durkheim; psikoloji de ise Freud'un her şeye bilimsel bir açıklama getirdikleri zannediliyordu. Onların getirdikleri bu açıklamalar bilimsel gerçekmiş gibi kabul edilip, benimsendi. Bunlara göre bilimden sanata, psikolojiden sosyolojiye kadar her alanda uygulamalar yapıldı.

Oysa ateist felsefeye temel olan bu görüşlerin hepsi son yüzyılda ve özellikle son 25–30 yılda bilimsel ve toplumsal gelişmelerin karşısında yıkıldılar. Bugün astronomi ve biyolojide yaşanan gelişmeler, ateist dünya görüşünü temellerinden yıkmış durumdadır. Günümüzde seküler ve ateist düşünürlerin, Allah hakkındaki tüm varsayım ve öngörülerini tersine çevrilmiş durumdadır. Ateist düşünürler, Evren'in mekanik ve rastlantısal olduğu düşüncesine sahipken; bilim, Evren'de son derece açık bir tasarımın ve hassas bir düzenin var olduğunu keşfetmiştir. Yapılan bilimsel araştırmalar Evren'in her noktasında, canlılığın her parçasında tasarımın izlerini ortaya koymaktadır. Bilim ve din arasında geçen, yüz yıllık tartışmanın ardından şu anda bilim, ulaşılan somut deliller sonucunda çok güçlü bir şekilde Allah inancı yönünü işaret etmektedir.

20. yüzyılda ateizmin çöküşünü hazırlayan ilk darbe gökbilimden geldi. Materyalizmin temelini oluşturan "Sonsuz Evren" fikri çöktü. Bilim Evren'in sonsuzdan beri var olduğu düşüncesini yitirken, zamanın ve maddenin bir başlangıcı olduğunu, yani yaratıldığını ortaya koydu. İlk bakışta sadece bilimsel bir keşif gibi gözükse de bu gerçeğin felsefi sonuçları, düşünce dünyasını temelden sarsacak güçteydi. Çünkü bilim dünyası "Sonsuz Evren" fikrini kabul etmiş ve teoriler ve çalışmalar buna göre şekillenmişti.

Evren'in sonsuzdan beri var olduğu düşüncesi Eski Yunan'da gelişmiş bir felsefeydi. Fakat Ortaçağ boyunca bu düşünce fazla ilgi görmedi. Daha sonra Eski Yunan kaynaklarının tercüme edilmesi ve gündeme getirilmesi insanların düşünce dünyasında, materyalizmin yeniden kabul görmesine sebep oldu.

"Sonsuz Evren" fikrini sistematik olarak Yeniçağ'da ilk savunan, kendisi aslında bir materyalist olmamasına rağmen Immanuel

Kant oldu. Daha sonra bu görüş, felsefeciler tarafından çok büyük ilgi gördü. Marx ve Engels gibi diyalektik materyalizmin savunucuları sosyal bilimlerin alanına bu görüşü taşıyarak şiddetle sahip çıktılar ve 20. yüzyılda birçok alanda hâkim düşünce haline getirdiler.

Sonsuz Evren düşüncesi, her zaman ateizmle iç içe oldu. Çünkü eğer Evren sonsuzdan beri var ise onun bir yaratıcıya da ihtiyacı yoktu. Ateist düşünürler bilimin kendi yanlarında olduğunu ve sonsuz Evren fikrini desteklediğini düşünürken, onlara asıl itiraz yine bilimden geldi. Bir dizi keşif sonucunda Evren'in "Big Bang" adı verilen bir patlamayla teklikten yani yokluktan yaratıldığını, mekânın, maddenin ve zamanın bir başlangıcının olduğu ortaya kondu. Bu, materyalist felsefenin sonunu hazırlayan bir gelişmeydi. Evren'in sonsuzdan beri var olduğu düşüncesi üzerine kurulu olan bu felsefe, Big Bang teorisinin ortaya çıkmasıyla çökmüş oldu. Big Bang'in ortaya çıkması ateist bilim adamlarını felsefi açıdan oldukça zor duruma düşürdü. Kendisi de bir ateist olan İngiliz fizikçi H. P. Lipson, yaratılışın bilimsel bir gerçek olduğunu "istemeden de olsa" yazdığı kitapta şöyle kabul eder:

Sonsuz evren fikrini sistematik olarak Yeni Çağ'da ilk savunan Immanuel Kant oldu.

Bence, bu noktadan daha da ileri gitmek ve tek kabul edilebilir açıklamanın yaratılış olduğunu onaylamak zorundayız. Bunun ben dâhil çoğu fizikçi için son derece zor olduğunun farkındayım, ama eğer deneysel kanıtlar bir teoriyi destekliyorsa, bu teoriyi sırf hoşumuza gitmediği için reddetmemeliyiz. (H. P. Lipson, "A Physicist Looks at Evolution", Physics Bulletin, vol. 138, 1980, s. 138)

Sonuçta bilimin ulaştığı gerçek şudur: Tüm Evren ve zaman bir anda yaratılmıştır. İçinde yaşadığımız Evren'i var eden sonsuz güç, bilgi ve akıl sahibi olan Allah'tır. Big Bang ve Kuran ayetlerindeki bilgileri ve bilimin dini nasıl desteklediğini, nasıl uyum içinde olduklarını ve birbirlerini tamamladıklarını bir sonraki bölümde detaylı olarak inceleyeceğiz.

“Sonsuz Evren” düşüncesinden sonra bilimsel gelişmelerin yığıldığı ikinci ateist dogma ise ‘Rastlantısal Evren’” düşüncesidir. Evren’deki tüm sistemlerin ve dengelerin insan yaşamı için detaylı bir şekilde ayarlandığı gerçeği 1970’li yıllardan itibaren bilim adamları tarafından dile getirilmeye başlamıştır. Bu sürecin en somut çıkışı, 1973 yılında Cambridge Üniversitesi’nden kozmolog Brandon Carter’dan geldi. Kopernikus’un 500. doğum günü nedeniyle aralarında Stephen Hawking, Roger Penrose, Robert Wagoner, Joseph Silk, John Wheeler gibi zamanımızın en seçkin astronom ve fizikçilerinin bulunduğu bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıda ‘Kozmolojideki büyük rakamlı tesadüf ve antropik ilke’ olarak isimlendirilen bir tebliğ sunan Carter’ın ortaya koyduğu fikirler, Kopernikçi devrimin felsefi etkilerinden aşağı kalır nitelikte değildi.

Carter, Yunanca “insan” anlamına gelen *anthropos* kelimesinden hareketle, düşüncesini ‘antropik ilke’ olarak adlandırdı. Carter, antropik ilke ile fizikteki görünüşte, keyfi ve ilgisiz olarak gözükken sabitlerin tamamen müşterek tuhaf bir noktalarının olduğunu söylemektedir. Esasen antropik ilke, fiziğin çok sayıdaki kanunlarının, insanın yaratılması için Evren’in en başından itibaren hassas bir şekilde düzenlenmiş olduğunu ve içinde bulunduğumuz Evren’in, insanoğlunun ortaya çıkması için özellikle tasarlanmış olduğu gözlemini ortaya koydu. Evren’deki bu dengelerle ilgili bir listeyi “Kurran Mucizeleri” bölümünde inceleyeceğiz.

Carter’ın bu tebliğinden sonra “antropik ilke” bilim dünyasında çok büyük bir ilgi gördü. Ünlü astronom Paul Davies *Kozmik Plan* isimli kitabının son paragrafında ‘bir tasarım olduğu düşüncesi, ezici biçimde üstün gelmektedir’ diyerek ulaştığı sonucu açıklar (Paul Davies, *The Cosmic Blueprint*, London: Penguin Books, 1987, s. 203)

Yine astrofizikçi W. Press, *Nature* dergisindeki bir makalesinde Evren’deki tasarıma dikkat çekerken “Evren’de, akıllı yaşamın gelişmesini destekleyen büyük bir tasarım bulunmaktadır” demektedir. (W. Press, “A Place for Teleology”, *Nature*, vol. 320, 1986, s. 315).

Kısacası ateizmin temel dayanaklarından birisi olan “Rastlantısal Evren” düşüncesi de bugün bilim karşısında çökmüştür.

19. yüzyılda ateizmin yükselişindeki en önemli etken Darwin’in “Canlılığın ortaya çıkışı” hakkında ortaya attığı teorisiydi. Darwin, yeryüzünde var olan tüm canlılığın bilinçsiz rastlantılar sonucunda meydana geldiğini iddia etmişti. Bu açıklama ateistler için bulunmaz bir fırsat oldu. Ateist düşünür ve bilim adamları kendi düşüncelerinin temeline Darwin’in evrim teorisini koydu. Fakat Darwin’in Evrim Teorisi, 20. yüzyıldaki bilimsel gelişmelerden en büyük darbeyi alan dogma oldu. Çünkü paleontolojiden genetiğe kadar birçok bilim dalında yaşanan gelişmeler Darwin’in iddia ettiği gibi evrimsel bir sürecin yaşanmadığını ve böyle bir sürecin yaşanmasının bilimsel olarak imkânsızlığını ortaya koydu.

Evrime teorisi getirilen itirazları ve açmazlarını temel olarak 3 başlık altında özetleyebiliriz: Bunlardan ilki canlılığın ortaya çıkışı hakkındadır. Darwin, canlılığın birbirinden tesadüflerle evrimleşerek geliştiğini iddia ederken, ilk canlılığın nasıl ortaya çıktığı konusunda fazla bir açıklama getirmeyi. Dönemin ilkel bilim anlayışı nedeniyle Darwin canlılığın kolayca cansız maddelerden meydana gelebileceğine inanıyordu. Fakat gerçek bu kadar basit değildi. Darwin’den günümüze kadar geçen 150 yılı aşkın bir süreye rağmen canlılığın kökeni açıklanamadı. Bırakın tesadüfen ortaya çıkmayı günümüzün gelişmiş teknolojik imkânlarına rağmen cansız maddeler bir araya getirilerek canlı bir hücre yaratılamadı. Bunun yakınına dahi yaklaşamadı.

Evrimeciler, canlılar birbirinden evrimleştiğini iddia ederken ve canlılar birbirlerine dönüşürken ara formlarda canlıların da yaşadıklarını iddia ettiler. Çünkü bu teorinin temeli, basit değişikliklerle canlılığın zaman içinde evrimleştiği iddiası idi. Bu iddianın sahibi olan Darwin’e göre canlılık küçük değişikliklerle zaman içinde evrimleşmişti. Bir canlı türü diğer canlı türüne dönüşürken ara formda canlılar oluşması gerekmektedir. Oysa böyle bir süreç yaşanmış olsa milyonlarca ara türe ait fosil rastlanması gerekirdi. Canlılığın yeraltındaki tarih kayıtları olan fosiller, bizlere zaman içinde evrimsel bir sürecin yaşandığı iddiasının gerçek dışı olduğunu ortaya koymaktadır.

Evrim teorisinin açmazını ortaya koyan üçüncü başlık ise evrimin mekanizmaları hakkındadır. Eğer doğada, iddia edildiği gibi evrimsel bir süreç varsa bunu sağlayan mekanizmaların da olması gerekir. Darwin doğal seleksiyonun evrimleştirici bir mekanizma olduğunu düşünse de bunun gerçek olmadığı, genetik biliminin ortaya çıkmasıyla anlaşıldı. Neodarwinciler doğal seleksiyonun yanına mutasyon mekanizmasını koymaya çalıştılar. Fakat bunun da evrim teorisi iddiasını açıklamaktan uzak olduğu anlaşıldı. Çünkü bilim adamları yaptıkları çalışmalarla mutasyonun canlılığa yeni bilgi ilave etme özelliğine sahip olmadığını ortaya koydular.

Darwin'in evrim teorisine asıl öldürücü darbe yine bilim dünyasından geldi. Teknolojik imkânların gelişmesi, özellikle elektromikroskopun bilim adamları tarafından kullanılmaya başlanması, insanların canlılık hakkındaki bilgilerini arttırdı. İlk başta son derece basit olduğu düşünülen hücrenin, aksine oldukça kompleks bir yapısının olduğu ortaya çıktı. DNA'nın keşfi ve içinde sakladığı bilgilerin incelenebilmesiyle, sadece tesadüfi olarak bu tarz yapıların meydana gelemeceği anlaşıldı. Canlılığın sahip olduğu hücre, doku, organ ve sistemlerin üstün bir tasarımın ürünü olduğu görülmektedir. Tek bir insan hücresinin bile sahip olduğu özellikler, kendi kendine oluşamayacağını ve bunun bir akıllı tasarımın ürünü olduğu ortaya koydu.

Tüm bu gelişmeler ateist felsefenin temel taşı olan canlılığın tesadüfi evrimsel bir süreç sonucunda oluştuğu düşüncesini geçersiz kılmıştır. Bazı bilim çevreleri ısrarla bu teoriyi savunmaya çalışsa da Darwinizm "kriz içinde" bir teoridir. Bugün başta ABD olmak üzere pek çok batı ülkesinde bilim adamları arasında, canlılığın bir

Mikroskopun keşfi ve elektromikroskopun geliştirilmesi hücre hakkındaki bilgilerimizi değiştirdi.

üstün yaratıcı tarafından yaratıldığını ortaya koyan "bilinçli tasarım" (intelligent design) teorisi yaygınlaşmaktadır.

Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin *Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı* adlı kitabı, bu teorisin ilk büyük çıkışı oldu. Behe, kitabında canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise, burada çok kompleks bir "tasarım" bulunduğunu ortaya koydu. Behe'ye göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması imkânsızdır. Bu durum hücrenin "bilinçli bir şekilde tasarlandığını" göstermektedir.

Burada özellikle vurgulanması gereken nokta evrim teorisinin dini açıdan yaklaşımı hakkında olmalıdır. Bugün Evrim Teorisi bilime rağmen sadece materyalist kaygılarla savunulmaya çalışılmaktadır. Ateist düşünce evrime mahkûmdur. Fakat bunun tersi Müslümanlar için geçerli değildir. Allah Evren'i ve canlılığı planlanmış bir süreç içinde de yaratmış olabilir. Kurani açıdan böyle bir düşüncenin karşısında hiç bir ayet yoktur. Hatta bazı ayetlerden yola çıkarak Allah tarafından kontrol edilmiş planlı bir evrimin olabileceğinden söz eden Müslüman düşünür ve bilim adamları da olmuştur. Burada evrime karşı çıkışın temeli yine bilimdir. Bilimsel açıdan hatalarla dolu olduğu için Evrim Teorisi'ne itiraz edilmektedir. Bunun yanında yukarıda kısaca anlatılmaya çalışıldığı gibi "Akıllı tasarım" hareketi canlılığın sahip olduğu tasarımı ortaya koyarken, canlılığın ortaya çıkışındaki tesadüf düşüncesini tümüyle ortadan kaldırmıştır.

Darwin, biyolojide ateist düşünceye temel hazırladığı gibi, Sigmund Freud da psikoloji alanında ortaya attığı teorilerle ateizmin 19. yüzyıldaki yükselişine destek oldu. Freud insanın ruh varlığını reddederken, insan davranışının temelini sadece cinsel dürtülerle açıklamaya çalıştı. Freud'un görüşlerinin ateist dünyada bu kadar popüler olmasının sebebi ise, dine karşı getirmeye çalıştığı açıklamalardı. Freud *Bir Illüzyonun Geleceği* adlı kitabında, dini inancın sözde bir tür akıl hastalığı (nevroz) olduğunu ileri sürüyor ve dinin

geleceği hakkında bir de kehanette bulunuyordu. Freud’a göre, insanlığın ilerlemesiyle birlikte dini inançlar tamamen ortadan kalkacaktı. Freud’un bu açıklamalarıyla psikoloji bilimi hep ateist bir yaklaşıma sahip oldu. Sadece Freud değil, ondan sonra gelişen psikoloji ekolleri de hep aynı çizgide bir karakteri korudular.

Freud’un din karşıtı söylemlerini yalanlayan yine aynı çevreler oldu. İnsan psikolojisi üstüne yapılan araştırmalar tüm bu iddiaların aksine çok farklı sonuçları ortaya koydu. Dinin insan ruhuna etkisi hakkında yapılan araştırmalarda geline son noktayı Patrick Glynn, şöyle özetler:

20. yüzyılın son çeyreği (Freud’un kurduğu psikoanalitik vizyona hiç de uygun davranmadı. Bunun en dikkat çekici yönü ise, Freud’un din hakkındaki görüşlerinin tamamen yanlış çıkmasıydı. Ironik bir biçimde, son 25 yılda psikoloji alanında yapılan araştırmalar, dini inancın, Freud’un ve müritlerinin iddia ettiği gibi bir tür nevroz veya nevroz kaynağı olmak bir yana, genel zihinsel sağlık ve mutluluğun en tutarlı öğelerinden biri olduğunu ortaya çıkardı. Üst üste yapılan pek çok araştırma, dini inanç ve ibadetlerle; intihar, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı, boşanma, depresyon ve hatta—ve belki de şaşırtıcı şekilde—evlilikteki cinsel tatmin gibi konulardaki sağlıklı davranışlar arasında güçlü bir ilişki olduğunu gösterdi. Kısacası, ampirik (deneye dayalı) bilgiler, psikoterapi mesleğinin sözde ‘bilimsel’ ortak kanısı ile tamamen ters düştü. (Patrick Glynn, *God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World*, Prima Publishing, California, 1997, s. 61)

S. Freud psikolojide ortaya attığı teorilerle ateist düşüncenin 19. yüzyılda yükselişine yol açtı.

“Kanıt” (*Evidence*) isimli kitabında Patric Glynn ateist düşüncenin bilim karşısındaki çöküşünü değişik yönleriyle ortaya koydu.

Sonuçta modern psikoloji, dinin önemini yeniden kavramaya başladı. İnsan ruhu hakkındaki materyalist yaklaşım günümüz bilimi karşısında tam bir çöküş yaşamaktadır. Bu ateizmin psikoloji alanındaki çöküşüdür.

Buraya kadar kısaca özetlemeye çalıştığımız bu bir kaç gelişme Allah’ı inkâr eden ateist düşüncenin tüm dayanaklarının teker teker ortadan kalktığını göstermektedir. Diğer birçok alanda ateist düşüncenin bu çöküşü görülmektedir. Bazı çevreler ideolojik kaygılarından dolayı bu gerçeği kabul etmekten şimdilik kaçınsa da, bu gerçeğin üstü örtülemeyecektir. Bu felsefenin çöküşüyle insanlar Allah’a yönelmektedir. Ortaya çıkan bilimsel gerçekler sadece materyalist felsefenin iddialarını çürütmemekte, günümüzden 14 asır önce vahyedilmiş Kuran-ı Kerim’in Allah’ın sözleri olduğunu da ortaya koymaktadır.

BİRİNCİ BÖLÜM

Kuran-ı Kerim'de Çelişki Yoktur

Kuran-ı Kerim günümüzden 14 asır önce Peygamber Efendimiz'e vahyedilmiştir. İlk inişinden bugüne kadar milyarlarca insan, Kuran'ın Allah katından olduğuna iman etti ve hayatlarını buna göre düzenlediler. Kuran'ın sahip olduğu üslup, içindeki bilimsel ayetler, matematiksel mucizeler, toplumsal kanunlar hakkında verilen bilgiler ve insan psikolojisi hakkında yapılmış olan yorumlar ile ilahi bir kitap olduğunu ortaya koymaktadır. Bunların dışında Kuran'ın Allah katından olmasının en büyük delili ayette belirtildiği gibi içinde hiçbir çelişki olmamasıdır. Bir Kuran ayetinde şöyle buyrulur:

Onlar hâlâ Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 42)

Kuran'ın bu meydan okumasına karşı bazı iddialarda bulunulmaktadır. Ayetler arasında bir çelişkinin bulunduğu iddia edilmeye çalışılmaktadır. Bu yönde kaleme alınmış bazı kitaplarda ya da bazı internet sitelerinde ateist iddialar dillendirilmeye çalışılmaktadır. Bu bölümde ortaya atılan bu iddialara cevap vereceğiz. Bu değerlendirmeleri okuduğunuzda çelişki diye ifade edilen bu sözlerin gerçek dışı iddialar olduğunu göreceksiniz. Bazı iddialarda ayette söylenen gerçekler ya saptırılmaya ya da farklı yorumlarla gerçek anlamı dışında sonuçlara ulaştırılmaya çalışılmıştır. Kuran'a yönelik bu iddialar incelendiğinde sorunun Kuran'dan olmadığını, bu eleştirileri ge-

tiren kişilerin yaklaşımından olduğunu göreceğiz. Bu yaklaşımlardaki temel hataları şöyle sıralayabiliriz:

A. Arapça bilgi eksikliği ya da meal hataları: Bu eleştirilerin birçoğunda yapılan eleştirinin özü ayetin Arapça'dan Türkçe'ye çevirisi esnasında yapılan hatalara dayanmaktadır. Önyargılı bir yaklaşımla yanlış tercüme edilmiş mealler seçilerek ayetler arasında bir çelişki oluşturulmaya çalışılmaktadır. Oysa ayetin Arapça metnine bakılsa ya da farklı meallerdeki bu ayetlerin çevirileri incelense gerçek çok rahatlıkla anlaşılabilir.

B. Ayeti konu bütünlüğünden kopartmak: Ayette geçen bir ifade konu bütünlüğünden kopartılarak alınmakta ve anlamında kaydırma oluşturmaya çalışılmaktadır. Bu şekilde oluşturulmaya çalışılan eleştirilerdeki hataları görebilmek için sadece ayetin konunun akışı içinde bir kere okunması yeterli olacaktır.

C. Uydurma hadisleri ya da örften kaynaklanan hataların Kuran'da ve İslâm'da olduğunu iddia etmek: Bazı uydurma hadislerde anlatılan olaylar, Peygamberimize (sav) dolayısıyla da dine mal edilmeye çalışılmaktadır. Bu şekilde İslâm dininde hatalar olduğu ispatlanmaya çalışılsa da, hurafelerin Kuran'la bir ilgisi yoktur. Gerçek dışı hurafeleri dinimizden temizlediğimizde, bu iddialar da temelsiz kalacaktır.

Bunun dışında bazı iddialarda ise, iddiada bulunan kişilerin anlayış eksikliğini göreceksiniz. Objektiflikten uzak bir yaklaşımla ayetler arasında çelişki çıkartmaya çalışırken, son derece yanlı yaklaşımlarına şahit olacaksınız. Bu iddialar içinde ayetler okunduğunda ilk bakışta bile anlaşılan son derece zayıf ithamlar bulunmaktadır. Çok fazla bu iddialar dillendirildiği için kısa da olsa bu tarz soruların da cevaplarına bu çalışmada yer verilmiştir.

Şimdi bu iddiaları ve cevaplarını teker teker inceleyelim:

İnsan Neden (Hangi Maddeden) Yaratılmıştır?

İnsanın yaratılışı hakkında birçok ayet vardır. Bu ayetlerde Allah, insanın farklı aşamalardan yaratıldığını ifade etmektedir. Bazılarında insanın topraktan, bazılarında kuru balçıktan, bazılarında

sudan, bazılarında ise *alak*'tan yaratıldığı ifade edilmektedir. Bu farklı ifadelerin olması, bir çelişki gibi gösterilmeye çalışılsa da, burada bir çelişki yoktur. Bu farklı anlatımların hepsi gerçeği ifade etmektedir.

İnsanın yaratılışı değişik adımlarda ve değişik safhalar içinde olmuştur. Bu safhalardan dolayı ayetlerde bu adımlar farklı şekilde ifade edilmiştir. Şimdi ayetlere teker teker bakalım:

Hz. Âdem'in ilk yaratılışı temel olarak topraktır.

Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Ali İmran Suresi, 59)

Allah Hz. Âdem'i ilk başta topraktan yaratmıştır. İnsanda var olan tüm atomlar toprakta da vardır. Allah toprağı kullanırken insanı belli bir şekilde planlamış ve bir suret vermiştir. Bu safhada yine toprak kökenli olan onun su ile karışımı olan balçığı kullanmış. Temel olarak köken topraktır, bu toprak balçık halinde insan olarak biçimlendirilip kurutulmuştur. Bu diğer bir safhadır:

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (Hicr Suresi, 28)

Hz. Âdem'in yaratılışının dışında genel olarak insanın ayrı bir yaratılışı vardır. Bu yaratılışın başlangıcı ise rahimlere dökülen menidir. Ayetlerde ifade edilen insanın bu yaratılışıdır.

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla meniden (nutfeden). Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiç bir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (Fatır Suresi, 11)

İnsan farklı aşamalardan geçerek yaratılmaktadır.

Meryem Suresi'ndeki ayette ise ortada hiç bir şey yokken insanın bu şekilde gözle görülmeyecek kadar küçük sperm ve yumurta hücrelerinden yaratmasından dolayı, "önceden hiç bir şey değilken" ifadesini kullanmaktadır:

İnsan önceden, hiç bir şey değilken, gerçekten bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (hiç) düşünmüyor mu? (Meryem Suresi, 67)

Gerçekten ortada bir insan yokken Allah mucizevî bir plan içinde insanı yaratmıştır.

Yumurtanın sperm ile birleşmesiyle anne karnında *alak* (cenin) oluşmaktadır. Bu da insanın yaratılışındaki diğer bir safhadır. İnsanlar bu safhadan geçerek yaratılırlar.

Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir alak'tan yarat-tı (Alak Suresi, 1-2)

Cenin yumurta ve spermin birleşmesiyle oluşmaktadır.

Sonuç olarak insanın ve Hz. Âdem'in yaratılışında geçirdiği safhalar düşünüldüğünde yukarıda bildirilen ayetlerin hepsinin bir gerçekliği ifade ettiği ve kesinlikle aralarında bir çelişki olmadığı açıkça görülmektedir.

Kuran'da Güneş'in Suyun İçinde Battığı İddiası Var mıdır?

Bazı ateistler Kehf Suresi'nin 86. ayetindeki **"onu kara çamurlu bir gözede batmakta (Mağrib) buldu,"** ifadesinden yola çıkarak Kuran'da Güneş'in suyun içine battığı söylendiği iddia edilmektedir. Yine bu ayetlerdeki ifadeden dünyanın düz olduğu sonucunu çıkartmaktadırlar. Bu eleştirilerdeki en büyük hata kelimelerin anlamlarını kavrayamamak ve anlayış eksikliğidir. Kehf Suresi'nin 86. aye-

tinde geçen Türkçeye "batmak" olarak çevrilmiş iki kelime vardır. Bunları incelediğimizde durum daha rahat anlaşılacaktır:

Sonunda Güneş'in battığı (mağrib) yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta (Garebe) buldu, yanında bir kavim gördü. (18 Kehf Suresi, 86)

Yukarıdaki ayette Güneş'in suyun içine batıyormuş gibi bir ifade olduğu iddia edilse de durum öyle değildir. "Güneş'in batması" ile "bir şeyin suda batması" Türkçede aynı kelime olabilir, fakat bu kelimeler Arapça'da ayrı kelimelerdir.

Bu farkın bilinmemesi veya diller arası çeviriden kaynaklanan karmaşadan yararlanmak istenmesi, bu son derece yanlış olan iddiada bulunulmasına neden olmuştur.

Güneş'in batması "Garebe" fiiliyle ifade edilir. Hatta bu kökten türeyen kelimeler Türkçe'ye de geçmiştir. Örneğin "garb" ya da "mağrib" aynı kökten türeyen kelimelerdir, "batı" (yön) anlamlarına gelir.

Bir nesnenin suda batması ise "gareke" fiilidir ve "garabe"den farklı bir fiildir. Bu kelime de aslında Türkçeye geçmiştir. Suya gark oldu derken bu fiili kullanırız. Kuran'da, da bir şeyin suyun içine batması anlamında bu kelime kullanılır, mesela Kehf Suresi'nde, **?(...) İçindekilerini batırmak (garake) için mi onu deldin" (...)**" (Kehf Suresi, 71) denmektedir.

Şimdi Güneş'in batmasıyla, bir şeyin suda batmasının Türkçe'de aynı sözcük ile ifade edildiği, Arapça'da ise farklı kelimeler oldu-

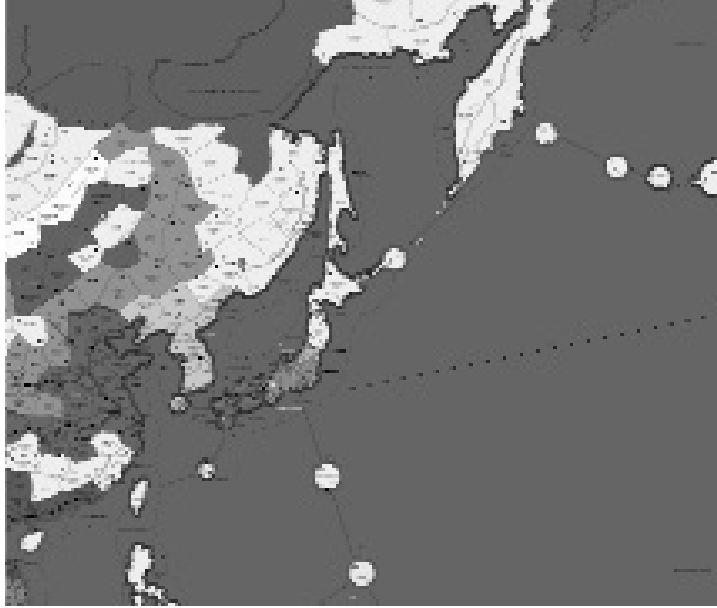

Türkçe'de bir cismin suda batmasıyla, güneşin batması "batmak" fiili ile ifade edilir.

ğu açıktır. Dolayısıyla yukarıdaki ayette de Güneş'in suyun içinde bir cisim gibi batmasından bahsedilmesi söz konusu değildir. Burada anlatılan Güneş'in batışıdır.

Aslında batmak fiilini Arapça karşılıklarını bilinmese bile yukarıdaki eleştirileri yapan kişilerin anladığı gibi anlamak bir art niyet sonucudur. Acaba biri "Ben dün deniz kıyısına gittim ve Güneş'in denizde batışını seyrettim." dese bundan Güneş'in suyun içine battığı mı anlaşılır? Ya da "Güneş her sabah doğuyor" derken Güneş'in bir annesi var, her sabah bu anne doğum yapıp, Güneş'i doğurduğu sonucuna mı varılır? Zaten kelimelerin Arapça karşılıklarına bakıldığında konunun çok açık olduğu anlaşılmaktadır.

Güneş'in battığı yer olarak ayette geçen kelimenin orijinali "mağrib" kelimesidir. Bu kelime batıda bir yer anlamına gelir. Bu ifade batıda gidilecek en uzak yeri ifade etmektedir. Mesela Kuzey

İngilizce'de de uzak doğu (Far east) ifadesi Doğu Asya ve Japonya için kullanılır.

Afrika ülkesi Fas'a Araplar 'Mağrip' derler. Çünkü batı yönünde gittikleri bir yer olduğu için böyle isimlendirmişlerdir. Buradan da dünya düz anlamı kesinlikle çıkmaz. Mesela günümüzde de Türkçede ya da diğer dillerde benzer ifadeler kullanılır.

Japonya bir uzak doğu ülkesidir. (İngilizcede de Türkçedekiyle aynı anlama gelen 'Far East' kelimesi vardır). Doğuda gidilebilecek en uzak ülke Japonya'dır. Japonya'nın dünyanın en doğudaki ülke olduğunun denmesi dünyanın düz olduğunu göstermez.

Dolayısıyla nasıl 'Uzakdoğu' dendiğinde bu ifadeden dünyanın düz olduğu sonucuna varılmıyorsa, "Mağrib" ifadesinden de aynı sonuca varılamaz. Kuran'da dünyanın düz olduğuna yönelik hiç bir ifade olmadığı gibi, Kuran mucizeleri bölümünde "Dünya'nın ve Evren'in Şekli" başlıklı bölümde anlatıldığı gibi dünyanın yuvarlak şekilde olduğu da ifade edilmektedir. Bu konuyla ilgili Naziyat Suresi'nde geçen ayet şöyledir:

Ve yeryüzünü de yayıp yuvarlattı. (Naziyat Suresi, 30)

Kuran'da iddia edildiği gibi bilim dışı hiç bir anlatım yoktur. Aksine Kuran'da anlatılan gerçekler günümüz bilimi tarafından doğrulanmaktadır.

Allah'ın Katında Bir Gün Dünyadaki Kaç Güne Eşittir?

Bu iddiada Kuran'daki iki ayette geçen zamana dikkat çekilmiştir. Ayette geçen süreler farklı olduğu için çelişki olduğu iddia edilmeye çalışılmıştır. Ayetler şu şekildedir:

Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

Burada Allah katında bir günün insanların saymakta olduğu bin yıl gibi olduğu bildiriliyor. İkinci ayet şöyle:

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Burada bildirilen ise işlerin bizim saymakta olduğumuz bin yıl süreli bir günde Allah'a yükseleceğidir. Burada dikkat edilecek noktaya olaya konu olan şeyin "iş"ler olduğudur. Yani yükseldiği söylenen "iş"lerdir. Üçüncü ayet ise şöyle:

Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

Burada ise "meleklerin ve ruhun" ona elli bin yıl süreli bir günde çıkabildiği bildirilmektedir. Şimdi önceki ayette dikkat ederseniz yükselen "iş"lerdir. Bunlar bin yıl olan bir günde çıkarlar. Son ayette bahse konu olan ise yükselme işini yapanlar ise "melekler ve ruhtur". Yani iki farklı sürenin söz konusu olması iki farklı nesneden kaynaklanır. Birincisinde yükselen "iş"lerdir. İkincisinde ise "melekler" ve "ruh"tur. Burada şunu sorabilirsiniz, bizim için bir gün nasıl "işler" için bin yıl ve "melekler" için 50 bin yıl sürer? Burada da zamanın izafi olmasıyla ilgili bir gerçek saklıdır. İzafiyet teorisi bize zamanın da izafi olduğunu söyler.

Bir cismin hızı arttıkça onun için zaman yavaşlar. Bu teorik ve deneysel olarak da ispatlanmış bir gerçektir. Yukarıdaki Kuran mucizeleri bölümünde "İzafiyet Teorisi" bahsinde bu deneyden bahsetmiştik. İşte buradaki ayetlerde "sizin için 50 bin yıl olan bir günde çıkar" ifadesi ile zamanın izafiliği anlatılmaktadır. İnsanlar için geçen süre 50 bin yıl iken, farklı durumda, örneğin son derece yüksek hızda hareket eden birisi için bu sadece bir gün olacaktır. Melekler 50 bin yıl olan bir günde çıkarlarken, işlerin ise bin yıl süreli bir günde çıktığı ayetlerde bildirilmektedir. Allah katında bir gün bizim say-

Einstein'dan yüzyıllar önce Kuran'da zamanın izafi olduğu bildirilmektedir.

duğumuz bin yıl gibidir. Fakat meleklerle ilgili ayette ise farklı bir şey anlatılıyor. Yüksek hızla hareket edildiği düşünülürse zamanın dünyaya göre daha hızlanacağı açıktır. Yani iki ayette farklı şeyler anlatılmaktadır.

Burada vurgulamak istediğimiz nokta zamanın izafi olduğunu göstermek ve hareket edene göre zamanın yeryüzündeki zamana göre farklı işleyeceğidir. Yoksa meleklerin belli bir yönde ve 3 boyutlu Evren'de hareket etmesi gibi bir iddia yoktur. Farklı bir boyutta ve yönde de hareket ediyor olabilirler. Bir de burada meleklerin sürekli Allah katına çıkıp çıkmadıkları sorulabilir. Buna da Kadir Suresi'ndeki ayetler cevap vermektedir.

Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır. Melekler ve Ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (Kadir Suresi, 3-4)

Bu ayetten anlaşılacağı gibi melekler ve ruh tüm işler için Kadir Gecesi olarak adlandırılan bir gecede inmişlerdir. Sürekli bir gidiş geliş söz konusu değildir.

Ölürken Ruhu Kim Alır?

Bu iddiaya göre de bazı ayetlerde insanların canlarını alan olarak tek bir melekten söz edilirken, bazı ayetlerde ise birçok melekten söz edildiği, dolayısıyla iki ayet arasında çelişki olduğudur. Ayetlere bakarsak ortada bir çelişkinin olmadığı daha rahat anlaşılacak. Secde Suresi'ndeki ayet şöyledir:

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (Secde Suresi, 11)

Burada vekil kılınan ölüm meleğinden söz edilmektedir. Yani herkesin ölüm meleği bir tanedir. Herkese tek melek vekil kılınmakta ve o melek bizzat canı almaktadır. Bu yüzden buradaki ölüm meleği ifadesi tekildir. Muhammed Suresi'ndeki ifade ise şöyledir:

**Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını al-
dıkları zaman nasıl olacak?** (Muhammed Suresi, 27)

Burada canları alınan birçok inkârcıdan söz edilmektedir. On-
ların canlarını alan birçok melek vardır. Her biri için vekil kılınmış
ölüm meleği farklı olduğu için çoğul bir ifade burada kullanılmıştır.

Bu ayetlerde geçen tekil ve çoğul ifadeyi daha iyi anlamak için
şöyle bir cümleyi örnek verebiliriz. “Müdür, tüm öğrencilerin kendi
sınıfları için tayin edilmiş öğretmen (Bu tekildir) yanında durması-
nı istedi. Öğrenciler de öğretmenlerinin (Bu da çoğuldur) yanına git-
tiler.” Görüldüğü gibi ilk öğretmen ifadesi tekil çünkü öğrencilerin
yanında durması gereken öğretmen her sınıf için belli ve tek öğret-
men. Ama genel olarak çok öğretmen vardır. Türkçe örnek olarak
verdiğim bu cümle yapısının Arapçada olmadığı düşünülebilir. Fa-
kat bu yapı Arapçada da aynıdır. Benzer mantıkta Kuran’da kulla-
nılmış bir cümleyi örnek verebiliriz:

**Andolsun, biz her ümmete (tüm ümmetler- küllü ümmatin):
“Allah’a kulluk edin ve tağuttan kaçın” (diye tebliğ etmesi
için) bir elçi (resulen) gönderdik.** (Nahl Suresi, 36)

Burada “bir elçi” diye çevrilen kelime “resulen” kelimesidir.
Yani “bir” ifadesi yoktur. Sadece tekil elçi (resulen) ifadesi vardır.
Burada ümmet kelimesi çoğuldur. (Küllü ümmatin) (ümmet tekil
ümmat çoğuldur) Her ümmete ayrı ayrı resuller gönderilmiştir. Gö-
rüldüğü gibi ümmetler çoğulken her ümmete mahsus bir elçi geldi-
ği için o tekildir. Dolayısıyla yukarıdaki iki ayet arasında bir çelişki ol-
madığı açıktır. Allah’ın canları almasına gelince; tekrar Secde Sure-
si’nin 11. ayetine geri dönecek olursak bu konu da netliğe kavuşa-
caktır. Allah’ın ölüm meleklerini canları alması için vekil kıldığını bu
ayette bildirilmektedir:

**De ki: “Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek,
sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız.”** (Secde Suresi, 11)

Ayetin ifadesi ile “her nefis ölümü tadıcıdır”. Allah insanların
ne zaman öleceğine karar verir. Onların canlarını alan temelde Al-
lah’tır; fakat ölüm melekleri vasıtasıyla canlarını alır. Ölüm her insan
için başka bir başlangıçtır. Sonsuz ahiret hayatına bir geçiştir.

Yer ve Gök Kaç Günde Yaratılmıştır?

Birçok ayette göklerin ve yerin 6 günde yaratıldığından söz
edilir. Fussilet Suresi’nde ise göğün ve yerin yaratılış ve düzenlenme
safhalarından söz edilirken toplam 8 günün ortaya çıktığı öne sü-
rilmekte ve bunun çelişki olduğu düşünülmektedir. Oysa belirtilen
yaratma aşamalarının yanlış hesaplanması sonucundan ötürü çeliş-
ki var gibi görünmektedir. Eğer ayetteki ifadeler dikkatli okunursa
yaratılış kısmının sadece 6 günde olduğu anlaşılabacaktır. Şimdi Fus-
silet Suresi’ndeki ayetleri görelim:

De ki: “Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratıncı inkâr ediyor ve
O’na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.” Orda
(yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler
yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızıkla-
rı dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yö-
neldi; böylece ona ve yere dedi ki: “İsteyerek veya istemeyerek
gelin.” İkisi de: “İsteyerek (itaat ederek) geldik” dediler. Böyle-
ce onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir
göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-
donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü
olan, bilen (Allah)’ın takdiridir. (Fussilet Suresi, 9–12)

Burada 9. ayette yerin yaratılmasının iki günde olduğu bildiril-
mektedir. 10. ayette ise dağların ve besinlerin takdir edilmesinin 4
günde olduğu söylenmektedir. Yerin ve göğün yaratılış süreci bera-
ber gerçekleşmiştir. Allah göklerin ve yerin birlikte iken onları birbi-
rinden ayırdığını ayette bildirmektedir:

**O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer,
birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık (?)** (Enbiya Suresi, 30)

Yer yaratıldığında gök de diğer yandan aynı zamanda yaratılmaktadır. 11. ayete bakarsanız burada, sonra duman halinde olan göğe yönelindiğinden söz edilir.

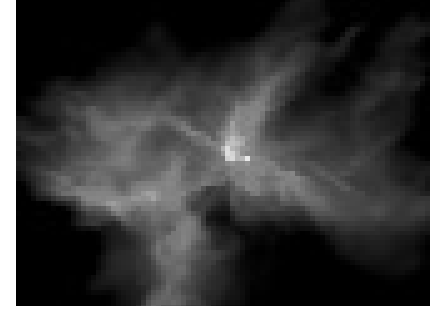

Yeryüzü şekillenirken atmosferin duman halinde olduğu Kuran'da bildirilmektedir.

Bu ifadeden de anlaşılacağı gibi bir gök vardır. Daha önceden var edilmiştir. Dolayısı ile bundan sonra bir yaratma söz konusu değildir. 12. ayete bakılırsa burada var olan göğün 7 kat olarak düzenlendiğinden söz edildiği görülecektir. Bu ayette geçen ifade yaratmaktan farklıdır. Yaratmak için "haleke" fiili kullanılırken, bu ayette geçen kelime yaratma değil düzenleme anlamına gelen "Qadeye" kelimesidir. Yani burada yaratılmış var edilmiş bir şeyin daha sonradan düzenlenmesi söz konusudur. Bu düzenleme 2 gün sürmüştür. Bu bir yaratılma değil bir düzenlemedir sadece. O yüzden 6 günde yaratmanın dışında bir süreci ifade eder. Yaratılmanın olduğu kısım 9 ve 10. ayetlerde bildirilen 6 günde tamamlanmıştır. Dolayısıyla yaratmanın 8 gün sürmesi söz konusu değildir.

Yukarıdaki ayetlere göre düşünülürse, ilk iki günde yer yaratılmaya başlanmıştır. Sonraki dört günde yeryüzündeki dağlar oluşmaya başlarken bir yandan da atmosfer oluşmaya başlamıştır. Bu

esnada yeryüzünde ilk besinlerin de oluşmaya başladığı anlaşılmaktadır. Bu besinleri günümüzdeki bitkiler vs. olarak düşünmemek gerekir. Bu ilk canlılığın yeryüzünde oluşmaya başlamasıdır. Ayetteki ifadeye dikkat edilirse "isteyip arayanlar" için besinlerin yaratıldığı söylenmektedir. Bazı meallerde "isteyip arayanlar" ifadesi bitkiler, hayvanlar gibi çevrilsede bunun doğru bir çeviri olmadığı kanaatindeyiz. Yani yeryüzünün ilk yaratılmasından sonra yerde var olan canlı türleri hangisiyse (örneğin o dönemki atmosfer şartlarına göre bakteriler olabilir) onların ihtiyacı olan, ayetteki ifadeyle onların isteyip aradığı besinler de aynı anda var edilmiştir. Bu süreç 4 gün sürmüştür. Bu noktada vurgulanması gereken bir nokta da Arapça'da "yevm" (gün) kelimesinin dönem, devir gibi anlamlarının da olduğudur. Yani kastedilen 4 dönemdir. Toplam olarak yerlerin ve göklerin yaratılması bu 6 günde (dönemde) meydana gelmiştir. Burada yaratma süreci bitmiş ve düzenleme süreci başlamıştır. Son iki günde ise daha önceden var olan, yaratılmış olan gökyüzünün günümüzde olduğu gibi 7 kat olarak düzenlenmesidir.

Göklerin yaratılmasından sonra 2 gün(dönem) de düzenlendiği Kuran'da işaret edilir.

Sonuç olarak bu ayetlerde ifade edilenin dışında anlamlar verilerek yaratma süreci 8 günde oluşuyormuş gibi ifade edip sonra buna dayanarak çelişkilerin olduğunu iddia etmek, gerçeği yansıtmamaktadır.

Gök mü Yoksa Yer mi Önce Yaratıldı?

Naziyat ve Fussilet surelerinde geçen ifadelerden yola çıkarak iki farklı yerde yerin ve göğün yaratılışıyla ilgili farklı bir sıralamanın

olduğu iddia edilmektedir. Bu farklılığın bir çelişki olduğu söylene de gerçek, iddia edildiği gibi değildir. Aslında yerler ve göklerin yaratılmasında bir sıralama yoktur. İkisi de aynı anda yaratılmıştır. Enbiya Suresi'ndeki bir ayette şöyle bildirilmektedir:

O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyile bitişik iken, biz onları ayırdık (?) (Enbiya Suresi, 30)

Görüldüğü gibi hem gök hem de yer birlikte vardır. Yaratılışlarında bir sıralama olmadığı; ayrılma işinin sonraki aşamada yapılması söz konusudur. Diğer ayetler de dikkatli okunduğunda böyle bir sıralama yapılmadığı görülecektir. İlk önce Fussilet Suresi'ndeki ayetlere bakarsak bunu daha iyi görebiliriz.

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızıkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. (Fussilet Suresi, 10-11)

10. ayete bakarsak yerin yaratılmasından söz edilir. 11. ayette ise "sonra duman halinde olan göğe yöneldi" ifadesi vardır. Yani burada göğün daha sonradan yaratılması söz konusu değildir. Gök zaten vardır. Olan duman halindeki göğe yönelmedir. Ve 12. ayette şöyle devam edilir:

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (Fussilet Suresi, 12)

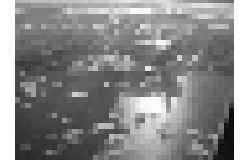
Burada söz konusu olan duman halinde var olan göğün, yerin yaratılmasından sonra 7 kat gök olarak tabakalandırılmasıdır. Yeni bir yaratılış söz konusu değildir. Sadece düzenleme söz konusudur. Atmosferin oluşumuyla ilgili bilimsel teorilere bakarsak bu ifadenin onunla örtüştüğü, atmosferin ilk başta duman halinde ol-

ması daha sonradan tüm atmosferin 7 değişik katman şeklinde şekillendiği bilimsel teorilerde zaten ifade edilmektedir. Şu anda atmosferimiz ayette de bildirildiği gibi 7 ayrı katmandan oluşmaktadır. Naziat Suresi'ndeki ayetlere baktığımızda, yine benzer bir durum olduğunu görürüz. Burada göğün yaratılmasından bahsedilir. Bunlar anlatıldıktan sonra ise yer ile ilgili şöyle bildirilir:

"Bundan sonra da yeryüzünü düzenledi." (Naziat Suresi, 30)

Burada da yerin yaratılmasından söz edilmez. Zaten yer vardır. Burada söz edilen yerin düzenlenmesidir. Yani bir yaratılış yoktur. Naziat ve Fussilet surelerindeki ayetlerde anlatılan yer ile gökler birlikte yaratılmıştır. Daha sonra da yer ve gök düzenlenmişlerdir. Fussilet Suresi'nin 11. ayetinde yerlerin ve göklerin birlikte hareket etmesi **"Böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.**" şeklinde ifade edilir.

Yine yerin ilk oluşumuyla ilgili bilimsel çalışmalara bakılırsa, tüm kıtaları birlikte tek bir kara parçası olduğu daha sonra karaları oluşturan tabakaların hareket ettiği, bu hareketler sırasında kıtaların birbirinden uzaklaşarak yeryüzünde yayıldığı, dağların zaman içinde şekillendiği anlatılır:

Yer ve gök yaratılışı aynı süreçte gerçekleşmiştir.

Yeri de Biz döşeyip-yaydık; ne güzel döşeyici(yız). (Zariyat Suresi, 48)

Bu ayette de bu bilimsel gerçek ifade edilmektedir. Görüldüğü gibi iki grup ayette göklerin ve yerin yaratılmasının birbirinden önce ya da sonra yaratıldığı söylenmez. Burada bahsedilenler yaratılmış olan göğün ve yaratılmış olan yerin düzenlenmesidir. Bu düzenlenmenin de tıpkı bilimsel araştırmalar sonucunda ortaya çıkan gerçeklerde de söylendiği gibi oluşmuş olmasıdır. Bu ayetlerde bı-

rakın çelişki olmasını, ancak son yüzyılda ortaya çıkan bilimsel gerçekler ifade edilmektedir.

Ay Kültü İddiası

Bu iddianın çıkış noktası İslâm'a eleştiri getirmek isteyen bazı fanatik Hristiyanlardır. İslâm Dini'ni karalama çalışmasıyla bu iddiaları ortaya atmaktadırlar. Buna göre Allah ismi, Kuran'ın gelişinden de önce vardır. Araplar, İslâm dininden önce de Allah'ı biliyorlardı. Yine bu iddiaya göre Allah Ay tanrısının adıydı. İslâm inancı da Ay kültünden gelmekteydi. Bu iddiaların ışığında diğer semavi dinlerle hiçbir ilgisinin olmadığını, arkeolojik bulgularda bulunmuş bazı kabartma resimleri kendilerince delil olarak öne sürmektedirler. Bu ithamların tümü açık bir saptırmadır. Detaylı incelendiğinde bu sözlerin gerçek bir temelinin olmadığı ortaya çıkacaktır. Şimdi madde madde bu iddialara ve cevaplarına bakalım:

Arapların İslâm öncesinde Allah inancına sahip olduğu fikri yeni bir buluş değildir. Peygamberimiz'in babasının adı bizzat "Abdullah"tır (Allah'ın kulu anlamına gelir). İslâm dininden önce de Allah kavramının Araplar tarafından bilindiği gerçeği Kuran'da da birçok ayette ifade edilir. Bunlarda birisi şöyledir:

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." (Zümer Suresi, 3)

Bu ayetten de anlaşılacağı gibi Peygamberimiz (sav) döneminde müşrikler Allah'ı biliyordu; ama "Putlara bizi Allah'a yakınlaştırsın diye tapıyoruz" diyorlardı. Onlarda Allah'ı tümüyle bir inkâr söz konusu değildi. Sadece bazı putları ona ortak koşuyorlardı.

Allah inancı, İslâm öncesi diğer hak dinlerden gelmektedir. İslâm dininin ilk geldiği dönemde Hz. İbrahim'in getirdiği "Hanef" dini de Mekke'de insanların inandığı bir dindi. Bu din dejenere edilse de ilk başından beri var olan birçok ibadeti ve inancı ana hatlarıyla

korumayı başarmışlardı. O yüzden İslâm öncesinde de Allah inancı ve hac, namaz, oruç gibi ibadetler bozulmuş olsa da hâlâ mevcuttu. Dolayısıyla İslâm geldiğinde bu kavram ve ibadetleri onlardan almamış, aksine onları ilk defa insanlara buyuran Allah, yanlış yapılan uygulamaları düzelterek tekrar Hz. Muhammed (sav) vasıtasıyla bildirmiştir.

Bu konuda delil olarak gösterilmeye çalışılan arkeolojik bulgular da kasıtlı olarak çarpıtılmaktadır. Bu bulgular Mekke bölgesinde değil oradan çok daha uzak olan Güney Arabistan bölgesinde bulunmuştur. Bu bulgular kasıtlı olarak Kuzey Arabistan'da bulunmuş gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Bunların Mekke bölgesinde yaşayan Araplarla hiç bir alakası yoktur.

Ay tanrısı arkeolojik bulgularda "Sin" olarak geçer. Allah (el-ilah) kelimesinin ay tanrısı olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir kanıt yoktur. Buna rağmen bu tarz iddialarda birkaç resim koyup altına böyle bir yorum yazarak Ay tanrısının Allah olduğunu iddia ederler.

Eğer bunun kökeni biraz soruşturulsa, dayanaksız bu iddiaların fanatik din düşmanlarının vehmi olduğu ortaya çıkacaktır. Camilerin kubbesinde ay sembolünün bulunması Ay kültürünün bir uzantısı olduğunun delili olarak sunulmaktadır. Bu da oldukça desteksiz bir iddiadır. Cami-

Camilerin kubbelerinde ay sembolü ne peygamberimiz ne de 4 büyük halife döneminde kullanılmamıştır.

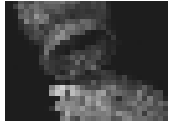
lerin kubbesine ay sembolü konması Peygamberimizin (sav) döneminde kullanılan bir sembol değildir. Hatta halifeler döneminde de kullanılmamıştır. O dönemde camilerin kubbeleri de yoktur, minareler de yoktur. Bu adeti ilk yapanlar Emeviler de olmamıştır. Bu adet ilk defa Araplar tarafından değil, Türkler tarafından uygulan-

miştir. Alparslan 1064'te Ani'yi fethe-
dince camiye çevrilen katedralin kub-
besindeki büyük haçı indirilip yerine
büyük bir hilal koydurmuştur.

Ve bundan sonra bu uygulama
gelenek haline gelmiştir. Ayrıca ay
sembolü İslâm öncesi Türk toplumuna
ait bir simgedir. En son yapılan kazılar-
da bulunan sikkeler, ay sembolünün
İslâm öncesi Türkler tarafında kullanıl-
dığını ve bir Türk âdeti olduğunu orta-
ya koymaktadır. İslâm öncesi Gök-
türklere ait sikkeler Kırgızistan'da ya-
pılan kazılarda bulunmuştur. Bu sikke-
lerde göze çarpan bir nokta da bun-
larda ay sembolünün kullanılmış ol-
masıdır.

*Selçuklu hükümdarı Alparslan ilk de-
fa camilerde ay sembolünü kullan-
mıştır.*

*Ay sembolünü cami-
lerde ilk Selçuklular
döneminde kullanıl-
mıştır. Göktürk sik-
kelerinde de ay sem-
bollerine vardır.*

Müslümanların ay takvimi kullanmasının yi-
ne Ay kültürle alakası yoktur. İslâm geldiğinde
var olan takvim budur. Ve Müslümanlar da bunu
kullanmışlardır. "Müslümanlar sonradan bu tak-
vime geçmişlerdir" gibi bir iddianın hiçbir temeli
yoktur. Ayrıca bu takvimi sadece Araplar değil,
tüm Ortadoğu halkları kullanmıştır. Çünkü kulla-
nışı çok basit olan bir yöntemdir. Ve çok fazla
mevsim değişiklikleri söz konusu olmadığı için
Güneş takvimini kullanmaya ihtiyaç duymamışlar-
dır. Antik Mısır'da bile Nil'in baskınlarından kaçmak için yağış za-
manlarını hesaplamak adına Güneş takvimine ihtiyaç duyulsa da,
kullanımı kolay olduğu için halk ay takvimini de kullanmıştır. Yani
mevsimlerin değişimi önem arz ettiğinde bile insanlar o dönemler-
de sadece Güneş takvimine geçme gereğini de duymamışlardır.
Dolayısıyla ay takvimi kullanmanın dini bir gerekçesi söz konusu
değildir.

Bu konuda en açıklayıcı nokta ise "Allah" kelimesinin kökeni
ile ilgilidir. Allah kelimesi 'El-İlah'tan gelir. 'El' takısı İngilizcedeki
'the' gibidir. Allah (El- İlah) 'The God' anlamına gelir. Yani Allah El-
İlah belli bir ilahdır. Bu kelime sadece Arap dilinde yoktur. Arapça-
nın mensubu olduğu Sami dillerinde de bu kelime vardır. Örneğin
İbranice'de "Elohim" (Tanrı) kelimesi bu kökten gelir. Ayrıca yine
aynı dil ailesinden gelen ve Hz. İsa'nın ana dili olan Aramicede de
aynı kelime vardır. Hem de Arapçadaki "İlah" kelimesiyle aynı keli-
medir. Okunuşu da aynıdır. Bu konuda Aramice bir sözlüğe ulaş-
mayanlara bir filmi kaynak olarak gösterebiliriz. Mel Gibson'un yö-
nettiği *Passion* filminde, konu orijinali gibi olması için o dönemde
konuşulan diller seçilmiştir. Filmde, Hz. İsa rolünde oynayan kişi de
Aramice konuşmaktadır. Bu filmde birçok yerde Tanrı kelimesi kul-
lanırken Aramice "İlah" şeklinde telaffuz edilir. (Bu filmi seyretme
imkânı bulunanlar, Hz. İsa rolündeki kişinin çarmıha gerildiği sah-
nede, Aramice Allah'a dua ederken "İlah" diye seslendiğini duyabi-
lirler, yine benzer bir şeyi Yahudi rolündeki kişinin Hz. İsa'yı sorgu-
larken, "Sen Allah'ın oğlu musun?" diye sorarken, yine Aramice
"İlah" kelimesini söylediğini duyabilirsiniz." Filmi bulabilenler, aşı-
ğıda belirtilen zamanlara göre filmdeki diyalogları izlerlerse, söyle-
nen konuşmaları orada duyabilirler: (Time code1: 00:27:10-
00:27:15 / Time code2: 01:38:40- 01:38:45)

Bu gerçek fanatik Hristiyanların iddialarını tümüyle boşa çı-
kartmaktadır. Eğer fanatik Hristiyanların iddia ettiği gibi El-İlah ay
tanrısıysa, Hz. İsa'nın da bu tanrıya inanıyor ve ona ibadet ediyor ol-
ması gerekirdi. Çünkü ona bu isimle dua ediyordu. Böyle bir şey söz
konusu değildir. Hz. Muhammed'in (sav) seslendiği ilah ile Hz.
İsa'nın seslendiği ilah aynıydı. Ve o her şeyin yaratıcısı olan eşi ve
benzeri olmayan yüce Allah'tır. Dolayısıyla bu iddiada bulunan fa-
natik Hristiyanlar bilmeden kendi kendilerini yalanlamaktadırlar.
Kendi dinlerini bilmeden, Aramicede tanrının ne demek olduğun-
dan haberleri olmadan, Hz. İsa'nın konuştuğu dilin farkında olma-
dan bu gerçek dışı iddiayı söylemişlerdir. Bu tip çalışmalar yukarıda
da söylediğim gibi çok az da olsa bazı fanatik Hristiyanlar tarafın-

dan ortaya atılmıştır. Bağımsız bilim adamları bu iddialara destek vermemektedirler. Bu konuda Türkiye’de bazı ateist çevrelerin bu fikre destek olmasının sebebi, olayın bilimsel temellerine dayanması değildir. Gerçek dışı da olsa İslâm dinine bir eleştiri olduğu için buna sahip çıkmaya çalışmaktadırlar. Sonuç olarak, bu iddialar tümüyle gerçek dışıdır. İslâm tevhid dinidir. Bu din Hz. Âdem’den günümüze kadar yeryüzünde hep var olmuştur. Allah, elçileri vasıtasıyla bu dini insanlara ulaştırmıştır. Allah Kuran’da insanların aya, Güneş’e değil sadece Allah’a tapmaları gerektiğini şöyle vurgulamaktadır:

Gece, gündüz, güneş ve ay O’nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, aya da secde etmeyin. Allah’a secde edin ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O’na ibadet edecekseniz. (Fussilet Suresi, 37)

Şer-Kötülük Allah’tan mı Gelir?

Bu konuda eleştiri yapılmaya çalışılan Nisa Suresi’ndeki iki ayettir. Önce bu ayetlere bakalım:

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: “Bu, Allah’tandır” derler; onlara bir kötülük dokunsa: “Bu sendendir” derler. De ki: “Tümü Allah’tandır.” Fakat ne oluyor ki bu topluluğa, hiç bir sözü anlamaya çalışmıyorlar? Sana iyilikten her ne gelirse Allah’tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahit olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 78–79)

78. ayette tümü Allah katındandır derken, 79. ayete ise kötülüklerin kendinden olduğu bildirilmektedir. Bu iki mealde mana aynı gibi gözükürken, orijinal Arapçasında birbirinden farklı olarak geçen bir kelime vardır. 78. ayette tümü Allah’tandır derken burada Arapça “indi” (tarafından) kelimesi geçer. Fakat yukarıda mealini verdiğimiz 79. ayette bu kelime geçmez. Bu kelime önemli bir anlam farkı ortaya çıkartır. Her şey Allah tarafından (indi Allah –indil-

lah-)dır. Bu ayetlerin yerine doğru mealleri verilmiş kelimeleri koyduğumuzda var gibi görülen çelişkinin olmadığı anlaşılacaktır. Her şey sonuçta Allah’ın dilemesi ve takdiryledir. Başlara gelen kötülükler ise kendi elleriyle kazanılması sonucundadır. Örneğin bir insan elini ateşe soksa eli yanar. Elinin yanması Allah’ın yarattığı kanunlar gereğidir. Fakat elini yakan buna elini sokandır. Sorumluluk elini sokan insandandır; ama onun elini yakan bu doğa kanunlarını yaratan Allah’tır.

Bize gelen iyilikler ise hem Allah’ın tarafından ve hem de onun lütfündendir. Bize gelen nimetlerin farkında olmak ve bunu Rabbimize karşı bir şükran duygusuyla karşılamak bu açıdan oldukça önemlidir. Bakara Suresi’ndeki bir ayette yüce Allah şöyle seslenmektedir:

Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin. (Bakara Suresi, 152)

Kuran Saf Arapçadır, Ancak Neden Kuran İçerisindeki Bazı Kelimeler Arapça Kökenli Değildir?

Kuran apaçık Arapça bir kitaptır. Ayetlerde de Kuran’ın Arapça indirildiği ifade edilmektedir:

Böylece Biz onu, Arapça bir Kur’an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (Taha Suresi, 113)

Bunun yanında Kuran’da Arap diline sonradan geçmiş kelimeler de vardır. Bundan yola çıkarak, Kuran’ın Arapça olduğu söylenen ayete itiraz edilmektedir. Fakat bu iddia son derece yanlış ve abartılı bir yaklaşımla ortaya atılmış bir iddiadır. Kuran’da Arap diline daha önceden başka dillerden geçmiş kelimeler olabilir ama bunlar da zaten Arapçadır. Arap dilinde olan kelimelerdir. Burada dil bilimi düşünülmeden, sadece bir iddiada bulunmak için ortaya

atılmış bir suçlama vardır. Bu özellik sadece Arap dilinde değil her dilde vardır. Her dile başka dillerden kelimeler geçer ve bu dile yerleşir. Aynı şey Türkçede de geçerlidir. Örneğin “Kemal, final imtihanında kopya çektiği için fakülte konseyi kararıyla üniversiteden uzaklaştırıldı”. Bu cümle Türkçe bir cümledir. Her okuyan bu cümleyi anlar fakat bu cümledeki kelimelerin tamamına yakını başka dillerden Türkçeye geçmiş kelimelerdir. Kelimelerin başka dillerden geçmiş olması bu cümlelerin Türkçe olmadığı anlamına gelmez. Aksine bu cümle içindeki kelimelerin hemen hemen hepsi yabancı dillerden geçmiş kelimeler olsa da, herkesin anlayabileceği açık bir Türkçe’dir. Kuran da bu şekilde anlaşılır bir Arapça ile yazılmış bir kitaptır. Ayetlerde de Kuran’ın bu yönü vurgulanmaktadır.

Bu tarz iddiaları dillendiren kişilerin yaklaşımının iyi niyetli olmadığı açıktır. Sadece bir hata üretebilmek ya da “Kuran’a herhangi bir noktasından şüphe oluşturulabilir mi?” kaygısıyla ortaya atılmış iddialardır. Bu iddiaların son derece saçma olduğu ortadadır ama çok fazla dillendirilip özellikle internet ortamlarında kendilerine yer bulduğu için bunlara bir şekilde cevap verilmesi gerekmektedir.

Bir Müslüman Kaç Kişiye Eşittir?

Enfal Suresi’ndeki iki farklı ayette iman edenlerin kâfirlerden farklı sayılarda kişileri yenebileceğini söylemektedir. İki ayette farklı oranların söylenmesinden yola çıkarak bu iki ayet arasında bir çelişki olduğu iddia edilmektedir. Fakat ayetler dikkatli olarak okunursa iki ayet arasında bazı farklılıktan dolayı değişik sayıların söylendiği anlaşılacaktır. Bu konudaki iddialara delil olarak kullanılan iki ayet şöyledir:

Ey Peygamber, müminleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlup edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (Enfal Suresi, 65)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir zaaf olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratar; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah’ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 66)

İki ayet dikkatli okunduğunda farklı iki durumdan söz edildiği anlaşılacaktır. 65. Ayette bir Müslüman kişinin inkâr eden 10 kişiye bedel olduğu bildirilmektedir. Bu kişilerin zaafsız olmaları halinde bu oran geçerlidir. Bu aynı zamanda, kesin inancın zafere etkisinin ifadesidir. Fakat 66. ayette ise zaaf halinde olanlar için farklı bir durum bildirilir. Zaaf halinde olan yüz kişinin, iki yüz kişiyi yeneceği bildirilir. İki ayet arasında bir çelişki ya da birbirinin hükmünü kaldırması diye bir şey söz konusu değildir. Zaaf olmaması durumunda 65. ayetteki hükümler geçerli iken, zaaf durumunda ise 66. ayetteki hükümler geçerlidir.

Burada dikkat edilecek bir diğer nokta da 66. ayette söylenen ‘bildi’ ifadesi Türkçedeki kullanıldığı gibi zamanla öğrenerek bildi anlamında değildir. Allah için böyle bir şey söz konusu değildir. Allah ilk andan itibaren her şeyi bilir, bir süreç sonucunda öğrenmez. Allah insanlar ilk yaratıldığı an her şeyi bilmiştir. İlk ayette normal durumda zaafsız olanların durumunu açıklarken, daha sonradan zaaf olma durumunu bildiği için onlar için de ayrı bir oran bildirmiştir.

Bu ayetlerde Müslümanlara da önemli bir mesaj vardır. Eğer zafiyetten kurtulup, sabredilirse bire on oranında bir etki gücü artışı vardır. Bu yüzden Müslümanlar kendi zaafalarının farkına varıp bunlardan kurtulmaya ve kendisini eğitmeye çalışmalıdır. Bu yapıldığında her türlü zorluktan başarıyla çıkılacaktır. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Gevşemeyin, üzmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (Ali İmran-Suresi, 139)

Allah Sadece Dilediğini mi Doğru Yola İletir?

Hidayeti veren kimdir? Bu konu ile ilgili ayetler arasında bir çelişki olduğu iddiası vardır. Allah dilediğini hidayete ulaştırır dilediğini ise saptırabilir. Her şey onun kudret eli altındadır. Fakat her şeyi yapabilecek güce sahip olması, her şeyi yaptığı anlamına gelmez. Bu iki durum arasında önemli bir fark vardır. Bir ayette şöyle bildirilmektedir:

Biz hiçbir elçiye, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (İbrahim Suresi, 4)

İbrahim Suresi'ndeki bu ayette Allah, açıkça, dilediğini saptırıp dilediğini de doğru yola iletebileceğini söylemektedir. Bunu yapabilme gücüne sahiptir. Bu güce sahip olması, her zaman bunu kullandığı anlamına gelmez. Aynı zamanda Allah kimseye haksızlık da yapmaz. Onun sıfatlarından birisi de "adil" olmasıdır. Kulları arasında adaletle hükmeder. Allah'ın insanları saptırmasıyla ilgili ayetlere bakılırsa, bu insanların sapmayı istedikleri ve inkârda oldukları görülecektir. Allah sapmayı isteyen bu yönde sapkınlığını arttırmaktadır. Yoksa inanmak isteyen, samimi bir şekilde kendini Allah'a açan bir insanın saptırılması söz konusu değildir.

De ki: "Sizin şirk koştuğunuzdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (Yunus Suresi, 35)

Bu ayette görüleceği gibi burada şirk koşanlardan söz edilmektedir. Bunlar şirk içindedirler. Allah böyle sapmak isteyen de sapkınlığını artırır. Onlara hidayet vermez. Konuyla ilgili ayetlerin tümüne bakıldığında bu mantık görülecektir. Allah sapmak isteyen sapkınlığını artırır, iman etmek isteyen ise hidayetini artırır. Örneğin bir kişi kalben bir samimiyetle Allah'a yönelmek isterse, Al-

lah onun bu isteğine karşılık verir. Onun kalbini İslâm'a açar. Bu açıdan kalpler Allah'ın elindedir. Bir kişi kendisi istese de bunu yapamaz, ama hidayet veren (hadi) olan Allah bunu yapar. Aynı şekilde birisi sapmak istediğinde onun sapmasını yine Allah sağlar. Bunun adalet içinde olduğunun düşünülmesi çok önemlidir. Allah, insanlar arasında adaletle hükmeder. İstese herkesi iman eden ya da inkâr eden yapabilir. Bu güç onun elindedir. Bu güce sahip olması adaletle hükmetmeyeceği anlamına gelmez.

Aslında materyalist değerlerle düşünüldüğünde insanların seçme gibi bir şansı yoktur. Her şey maddeden ibaret görüldüğünde, bu maddenin fonksiyonları da bellidir. İnsanı da sadece maddeden ibaret düşündüğümüzde, olaylar karşısında vereceği tepkiler belirli olacaktır. Çünkü sahip olduğu organlar ve onların salgıları dışında hiçbir şekilde hareket edemez. Bu da insanın hiçbir şekilde bir seçme şansının olmadığını iddia etmek olur.

Evren sadece maddeden ibaret değildir. Bu Evren'i yaratan yüce Allah, insana seçme hakkı vermiştir. Bu seçimine göre Allah insanı saptırır ya da hidayete erdirir. *Cüz'i irade* ve *külli irade* konusunda yapılan hata ikisinin de nitelik olarak benzer kavramlar olarak düşünülerek kıyaslanmaya kalkılmasıdır. Allah zaman dışında ve zamana hâkim olan bir varlıktır. Onun için zamanın geçmesi ya da zamanı yaşamak diye bir durum söz konusu değildir. İnsan ise zamanlı bir varlıktır. O yüzden zaman içinde insanın sahip olduğu cüzi irade ile, zamansızlık da Allah'ın sahip olduğu külli iradenin karşılaştırılması mantık olarak yanlıştır. Mutlak irade sahibi olan Allah, insanlara seçme hakkı vermiştir. İnsanların sahip olduğu bu hak, onun iradesiyledir.

Hristiyanların ve Yahudilerin Hali Ne Olacak? Onlar da Cennete Gidebilecekler mi?

Hristiyan ve Yahudilerle ilgili ayetlerdeki ifadeler arasında bir çelişki olduğu iddia edilmektedir. Bazı ayetlerde Yahudi ve Hristiyanlar övülürken, bazı ayetlerde ise eleştirilmektedir. Bu ayetlerde

geçen ifadeler, metnin genel akışından kopararak yorumlandığında yanlış sonuçlara ulaşılmaktadır. Oysa ayetler konu bütünlüğü içinde değerlendirilse ortada hiçbir çelişki olmadığı görülecektir.

Her şeyden önce bilinmesi gereken gerçek, Allah katında dinin İslâm olduğudur. İslâm kelimesi özel bir isim olmasının yanında bir sıfattır. Allah'a teslim olmak anlamına gelir. Allah'tan başkasına teslim olunan, çok tanrılı dinler bu ayette açıkça reddedilir.

Kim İslâm'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardır. (Âli İmran Suresi, 5)

Allah daha öncede birçok elçi ve kitap göndermiştir. Bunlar da da insanlar Allah'a teslim olmaya çağırılmışlardır. İslâm dini ve bu sıfat sadece Peygamberimize (sav) ait bir din ve sıfat değildir. Tüm peygamberler ve onlara uyanlar da Müslüman'dırlar.

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim (İsleme, İslâm olan) eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyardan daha güzel din'i kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (Nisa Suresi, 125)

Bu açıdan tarih boyunca farklı isimlerde dinlere insanlar iman etmiş olsalar da, kendini Allah'a teslim eden (İslâm olan) birçok insan olmuştur. Bu açıdan Allah onların yaptıkları iyiliğin karşılığını mutlaka verecektir:

Şüphesiz, iman edenler (le) Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiiler (den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 62)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, Sabiiler ve Hristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (Maide Suresi, 69)

Fakat bunların içinden Allah'a teslim olmayan, onun yanında başka ilahlar kabul edenler ise açıkça inkâra düşmüşlerdir. Bunlar da kendi yaptıklarının karşılığını hesap günü göreceklerdir. Bu gerçek de ayette şöyle vurgulanır:

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (Maide Suresi, 72)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklit ediyorlar. Allah onları kahr etsin; nasıl da çevriliyorlar? (Tevbe Suresi, 30)

Sonuç olarak iki grup ayet arasında bir çelişki yoktur. Yanlış kavramlar üzerinden yorumlar yapıldığı için ulaşılan sonuçlar da yanlış olmuştur. Allah'a teslimiyet, tarih boyunca birçok farklı din-den insanlar tarafından benimsenmiştir. Örneğin Hz. İsa'ya uyan havariler, Allah'a ve onun peygamberine iman etmişlerdir. Allah onların yaptıkları salih amellerin karşılığını verecektir. Fakat bunun yanında Hz. İsa'yı ilah yerine koyan ve ona tapanlar da olmuştur. Bunların karşılığını da Allah verecektir. Ayetlerde de bu gerçekler anlatılmaktadır. Görüldüğü gibi Kuran'da bu konu son derece açık ve çelişkisiz şekilde yer almıştır.

Yahudiler Lanetli Bir Irk mı? Kuran İrkçi Bir Kitap mı?

İsrail devletinin 40 yılı aşkın bir süredir Filistin'i işgal etmesi ve burada yaptığı zulüm devam ederken, son günlerde Lübnan'da giriştiği katliamlar, tüm dünyada ve özellikle de İslâm dünyasında büyük tepki doğurdu. İnsani kaygılarla birçok köşe yazarı gazetelelerinde bu anlamsız ve acımasız saldırıyı kınayan yazılar yazdı.

Bu tepkiler içinde bir köşe yazarı Yahudi ırkına İslâmi perspektiften nasıl bakılması gerektiğini sorgulayıp, Kuran'da Yahudi ırkı-

nın lanetlenip lanetlenmediğini sormuş ve Kuran'ın ırkçı bir kitap olup olmadığına cevap aramış. Bu soru farklı ortamlarda, farklı şekillerde karşımıza çıkmaktadır.

Kuran'da bazı ayetlerde Yahudilerin seçilmiş olduğundan söz edilirken bazı ayetlerde ise lanetlendiklerinden söz etmektedir. İlk bakışta bu iki anlatım arasında bir çelişki olduğu düşünülebilir. Zaten birçok ateizm propagandası yapan internet sitesinde de bu ayetler arasında bir çelişki olduğu iddia edilip Kuran'a eleştiri getirilmeye çalışılmaktadır.

Bazı Hristiyan ve Yahudi çevreler de bu ayetlerdeki ifadeleri kendi amaçları doğrultusunda yanlış yorumlayarak Kuran'ın ırkçı bir yaklaşımı olduğunu iddia etmektedirler.

Fakat konu ile ilgili ayetler incelendiğinde hem Kuran'da Yahudilerin nasıl anlatıldığı daha iyi anlaşılacaktır, hem de ayetler arasında bir çelişkinin olmadığı görülecektir.

Kuran'da temel olarak sadece ırka dayalı değil, cinsiyete dayalı da bir üstünlüğün olmayacağı açıkça belirtilmektedir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir diğiden yaratmış ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Allah katında ölçü insanların ırkı ya da cinsiyeti değildir. Doğuştan sahip olunan özellikler bir üstünlük vesilesi olamaz. Allah Tekasür Suresi'nde kendi soyuyla ve çokluklarıyla insanların övünmesini açıkça eleştirmektedir:

Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' "Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü." Hayır; ileride bileceksiniz. (Tekasür Suresi, 1-3)

Yüce Rabbimiz Kuran'da insanların peygamber soyundan bile gelse doğuştan bir üstünlüğünün olmayacağını Hz. İbrahim kıssasında şöyle vurgulamaktadır:

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılaçağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler Benim ahdimde erişemez" dedi. (Bakara Suresi, 124)

Bir insan peygamber soyundan bile gelse, sonuçta zalimlerden olabilir ya da sapkın bir inanca sahip olabilir. İnsanlar ister farklı bir ırktan gelsin, isterse de Rabbimizin seçtiği bir peygamberin soyundan gelsin, Kuran'a göre doğuştan hiçbir üstünlüğü olmadığı açıktır. Peygamberin soyundan gelmiş olmak hiç bir şey ifade etmez. İnsan bu soydan gelip çok rahatlıkla cehenneme de gidebilir. Bu durumda Yahudilerle ilgili Kuran'daki ayetleri nasıl anlamamız gerekir? Hz. Musa kıssasında Yahudilerle bahseden ayetlerde onların neden lanetlendiği şöyle anlatılmaktadır:

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peş peşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyit ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir kitap geldiği zaman -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kâfirlerin üzerinedir. (Bakara Suresi, 87-89)

Bakara Suresi'ndeki bu ayetler dikkatli okunduğunda lanetlenen insanların tüm Yahudi ırkı olmadığı anlaşılmaktadır. Burada lanetlenen Hz. Musa'ya, ondan sonra gelen birçok peygambere ve Hz. İsa'ya iman etmeyen, yalanlayan ve O'nu öldürmeye kalkan kişilerdir. Tüm ırkı kapsayan bir durum olmadığı gibi o dönemde yaşayan Yahudilerin tamamını da kapsamaz. Sadece o dönemde yaşayan ve inkârcı olan Yahudileri kapsamaktadır. Bu insanların lanetlenmesinin nedeni Musevi dinine tabi oldukları için değil, aksine gerektiği gibi bu dine uymadıkları içindir. Tevrat'a uyan iyi birer Yahudi olmadık-

ları için Allah bu kişileri eleştirmiştir. Ayetlerde lanetlenen ayrıca sadece Yahudi ırkından gelen inkârcılar da değildir. Allah tüm inkâr edenleri lanetlediğini Ali İmran Suresi'nde şöyle açıklamaktadır:

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahit oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır. (Ali İmran Suresi, 86-87)

Ayrıca Yahudiler kendilerine gönderilen elçilere uyduklarında, Allah onları üstün kılmıştır:

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (Bakara Suresi, 47)

Kendilerine verdiğimiz Kitabı gereği gibi okuyanlar, işte ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkâr ederse, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) âlemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (Bakara Suresi, 121-122)

Burada unutulmaması gereken bir diğer noktada da Hz. Musa, İsa gibi peygamberlerin de Yahudi soyundan olduğudur. Kuran'da adı geçen 25 peygamberden 23'ü Yahudi ırkındandır. Bunlar Yahudilerin olduğu gibi Müslümanların da peygamberidir. Hepsi de Allah'ın elçisidir ve bizler için örnek insanlardır. Sadece Peygamberler değil Hz. İsa'nın Annesi Hz. Meryem annemiz de Yahudi ırkındandır ve Allah onu takvasından dolayı (ırkından dolayı değil), tüm kadınlardan üstün kılmıştır:

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı, " demişti. (Ali İmran Suresi, 42)

Ayetlerden de anlaşılacağı gibi Kuran'ı kendisine ölçü alan bir kişinin lanetlenmiş bir ırktan söz etmesi söz konusu olamaz. Bun-

dan söz eden kişi İslâmî bir bakış açısıyla değil sadece ırkçı bir bakış açısıyla konuyu değerlendirmiş olur.

Buradan yola çıkarak İsrail'i değerlendirirken de toptancı bir yaklaşımdan sakınmak gerektiğini düşünüyorum. Şu anda Lübnan ve Filistin'de katliamlara imza atanlar seküler yönleri ağır basan Siyonist ırkçı Yahudilerdir. Yahudi devleti kurulduğundan beri bu ideoloji tüm İsrail'de hâkim olmuştur. Bu ırkçı zalim yönetimin yanında uygulamaları kabul etmeyen, karşı çıkan, bu kişileri Tevrat'a uymaya çağıran ya da insani değerlere saygı göstermelerini isteyen başka Yahudiler de İsrail'de yaşamakta ve yapılanları eleştirmektedir.

Şu anda yönetimde bulunan hükümetin büyük ortağı olan Kadima Partisi de seçimleri barış getirecekleri vaadiyle propaganda yapmış ve bu ılımlı yaklaşımıyla seçimleri kazanmıştır. Fakat seçimlerden sonra tüm vaatlerinin tersine savaşı ve zulmü seçmiştir. Kuran'a göre insanlar yaptıkları zulüm ve haksızlıktan dolayı lanetlenirler. Bu açıdan acımasızca insanları bombalayan; kadın, yaşlı, çocuk demeden hedef gözetmeksizin insanları öldüren, kendisi üstün bir ırk zannederek başkalarının topraklarına el koyma hakkının olduğunu düşünen ve savunmasız insanları yurtlarından çıkararak lanetliyorum. Buradaki ölçümüz ırk temelinde değil, insani değerler temelindedir. Allah'ın ve tüm insanların laneti bu zalimlerin üstüne olsun.

Allah'a ve Ahiret Gününe İnanmayanlarla Savaşmak mı Lazım Yoksa Onları Affetmek mi Lazım?

Kuran'daki savaş ile ilgili ayetler inkârcılar tarafından kasıtlı olarak çarpıtılıp kullanılmaya çalışılmaktadır. Ayetlerdeki ifadeler metnin ana akışından kopararak farklı anlamlara çekilmeye çalışılmakta ve konu tümüyle farklı şekilde yorumlanmaktadır. Oysa ayetler Kuran'ın genel mantığı ve konunun akışına göre değerlendirilse durum daha bir açıklık kazanacaktır. Tevbe Suresi'ndeki ayet şöyledir:

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah’a ve ahiret gününe inanan, Allah’ın ve Resulü’nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslâm’ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (Tevbe Suresi, 29)

Ayetteki ifadeye dikkat edilirse burada savaşmanın emredildiği insanlar tüm kitap ehli değildir. Bunlar kitap verilenlerden bir gruptur. Bunlarla savaşmak istenmesinin nedeni yine onların Müslümanlarla savaşmalarından dolayıdır. Eğer Tevbe Suresi başından itibaren okunursa konu daha iyi anlaşılacaktır. Savaş ile ilgili ayetleri Kuran’ın bütünlüğü içinde değerlendirmek lazımdır. Bu iddiaların aksine Kuran’a göre savaş savunma amaçlı yapılmalıdır. Başka insanların topraklarını fethetmek için yapılan savaş Kuran’a göre dini bir savaş olamaz. Tarih boyunca fetih amaçlı İslâm devletleri bazı savaşlar yapmış olabilir. Fakat bunlar dini savaşlar değil, siyasi savaşlardır. Allah bu tarz bir savaşı yasaklamaktadır. Bakara Suresi’nde şöyle buyrulmaktadır:

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah, aşırı gidenleri sevmez. Onları bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa siz de onlarla savaşın. Kâfirlerin cezası işte böyledir. Onlar, (savaşa) son verilerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (Yeryüzünde) Fitne kalmayınca ve din (yalnız) Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (Bakara Suresi, 190–193)

Bu ayetlerden anlaşıldığı gibi savaş ancak savaşanlara karşı yapılır. Üstelik bu savaşta aşırılığa gidilmemesi için Allah, inananları uyarmaktadır. Savaş esnasında karşı taraf savaşa son verip aman dilerse, Müslümanlar buna uyar ve savaşa son verirler. Kuran’da savaşın ancak savunma amaçlı olduğunu yukarıdaki ayetlerde görmüştük. Bunun dışında saldırı olduğunda ise Allah Müslümanların bu saldırganlığa karşı cevap vermelerini ve tüm güçle-

riyle bu mütecavizlerle savaşmalarını ister. Tevbe Suresi’ndeki ayetler şöyledir:

Yeminlerini bozan, elçiyi (yurdundan) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanıza Allah daha layıktır. Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azarlandırınsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, müminler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. Ve kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 13–15)

Savaşta kararlı ve güçlü olmanın hem savaşın daha çabuk bitmesini sağlayacağı, hem de muhtemel savaşlar için caydırıcı bir örnek oluşturacağı açıktır. Saldırganlara karşılık vermek ve onları bu hareketlerine pişman etmek sonuçta barışı korumak için en doğru yol olacaktır. Bunun dışında Allah, Müslümanlardan zayıf bırakılmış, eziyet gören, muhtaç insanlar için yine onları koruma amaçlı savaşa izin vermektedir:

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: “Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize katından bir yardım eden yolla” diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Bu tür bir savaş da şiddetten değil aksine merhametten doğmaktadır. Zalimliğe karşı İslâm, mazlumu kuşatıcı ve koruyucu olumasını inananlara öğütler. Barış durumunda ise Allah, iman edenlerden iyiliği ve adaleti ister. Burada amaç savaşa karşı barışın korunup muhafaza edilmesidir:

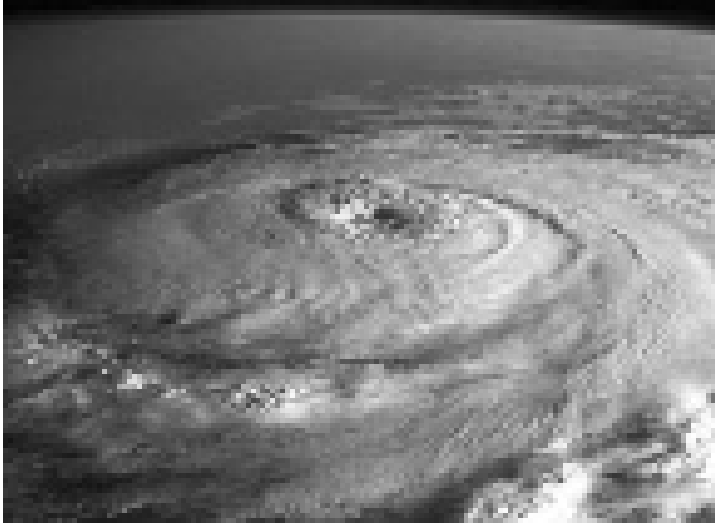
Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (Mümtehe Suresi, 8)

Karşınızdaki grup hangi dinden olursa olsun eğer barış içinde yaşamak istiyorsa, bunlara karşı inananların yaklaşımı Kuran'a göre sadece dostane bir yaklaşım olabilir.

Günümüzde özellikle batı medyasında İslâm Dini, bir savaş dini gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Bunu gerekçe göstererek İslâm coğrafyasından yapılan emperyalist saldırganlığı savunma gayretleri söz konusudur. Bu iddialara karşı İslâm'ın bir savaş dini olmadığı, fakat saldırganlığa karşı da en iyi şekilde Müslümanların kendilerini savunacakları iyi bir şekilde anlatılmalarıdır.

Ad Kavmi Kaç Günde Helak Edilmiştir?

Ad Kavmi hakkındaki ayetlerde kavme gelen felaket süresi ve geliş şekliyle ilgili bazı bilgiler vardır. Bu ayetlerdeki ifadelerin birbiriyle çeliştiği iddia edilse de ayetler objektif bir şekilde okunup, değerlendirildiğinde durumun farklı olduğu görülecektir. Konuyla ilgili ayetlerde geçen ifadeler şöyledir:

Ad kavmi büyük bir kasırga sonucu helak edilmişti.

Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (Kamer Suresi, 19)

(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün. (Hakka Suresi, 7)

Kamer Suresi'nde de Hakka Suresi'nde de söylenen ayrı ve anlatılanlar da ayrıdır. Kamer Suresi'nde kasırganın gelişi yani başlangıcı uğursuz bir günde olduğu bildirilirken, Hakka Suresi'nde ise bu gelen kasırganın yedi gece ve sekiz gün sürdüğü açıklanmaktadır. Yani iki ayet birlikte düşünüldüğünde Ad kavmine gelen felaket uğursuz bir günde gelmiş ve geldikten sonra da yedi gün sekiz gece aralıksız sürmüştür.

Allah inkâr edenler için bir uyarı olarak geçmiş dönemde yaşamış bazı kavimleri bu şekilde örnek vermiştir. Fakat bu kıssalardan ibret almak yerine ona bir takım eleştiriler getirmeye çalışsalar da, bu örnekte de görüldüğü gibi bu eleştirilerin bir geçerliliği söz konusu değildir. Belki de kendileri de bu inkâr ettikleri ya da yalanlamaya çalıştıkları Kuran'da anlatılan sonla bir gün karşılayacaklardır. Dönüşü olmayan o gün gelmeden önce insanlar kendi hayatlarını ve yaptıklarını gözden geçirmek zorundadır. Yoksa çok büyük bir hüsrana uğrayacaklardır. Allah tüm insanlara şöyle seslenmektedir:

Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (Ali İmran Suresi, 102)

Allah'tan Başka Yardımcı Var mı?

Melekler Yardımcı mıdır?

Daha önce birkaç örnekte de gördüğümüz gibi ayetlerin konu akışından kopartılmasıyla farklı anlamlar yüklenmesi, Kuran'a karşı getirilen eleştirilerde çokça uygulanan bir yöntemdir. Bu örnekte de aynı yöntem uygulanarak görüntüde bir çelişki yaratılmaya çalışılmaktadır. Oysa ayetlerde söylenen ifadeler konu bütünlü-

ğü içinde değerlendirildiğinde durumun çok daha farklı olduğu görülür. Bu iddiaya konu olan ayetler şunlardır:

Yerin, göklerin egemenliğinin Allah'a ait olduğunu ve Allah'tan başka bir sahip ve yardımcının olmadığını bilmez misin? (Bakara Suresi, 107)

Siz ne yeryüzünde ne de gökte bunu engelleyemezsiniz. Sizin Allah'tan başka sahibiniz ve yardımcınız yoktur. (Ankebut Suresi, 22)

Dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınız biziz. Orada caininizin çektiği ve istediğiniz her şey vardır. (Fussilet Suresi, 31)

Eğer yukarıdaki ayetlerin öncesindeki ve sonrasındaki ayetler okunursa konu anlaşılacaktır. Fussilet Suresi'nin 31. ayetinde meleklerin hem dünya da hem de ahirette iman edenlere yardımcı olacağı bildirilmektedir. Bu iman edenler için geçerli bir durumdur. Fakat inkâr edenler için aynı durum söz konusu değildir. Yukarıdaki Bakara Suresi ve Ankebut Suresi'ndeki ayetlerin akışına bakarsanız, burada inkâr edenlerden söz edildiği ve eğer inkâr ederseniz, onlar için Allah'tan başka yardım olmadığını söylediği görülecektir. Burada söylenen eğer inkâr edilir ve başka putlara tapılırsa onların yardımı olmaz, onların hiçbir gücü yoktur, yardımcı olabilecek tek güç inkârcılar için Allah'tır. Bu yüzden Allah puta tapanları yalnızca Allah'a inanmaya çağırmaktadır.

Fakat inananlar için durum daha farklıdır. Allah onların velisidir ve melekleri de onlara veli olarak kılmıştır. Hem bu dünyada hem de ahirette inananlara dost olmuşlardır.

İnsanlar Sorguya Çekilecek mi Çekilmeyecek mi?

Yine ayette bir ifadeyi alıp konu akışından ayırarak çelişki ortaya çıkarılmaya çalışılmasına bir örnek de insanların sorguya çekilmesiyle ilgili Rahman ve Saffat Suresi'nde geçen ifadelerdir. Bu ifadelerin birisinde sorgudan söz edilirken, diğerinde sorguya çekileceğinden söz edilir:

İşte o gün insana da cine de günahı sorulmaz. (Rahman Suresi, 39)

Durdurun onları, çünkü onlar sorguya çekileceklerdir. (Saffat Suresi, 24)

Tek başlarına bu cümlelere bakıldığında iki ifade arasında bir çelişki olduğu iddia edilmeye çalışılmaktadır. Oysa ayetlerdeki ifadeler konu bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde durumun farklı olduğu görülecektir. Rahman Suresi'ndeki ayeti bir kaç ayetle birlikte okursak durum daha kolay anlaşılacaktır:

Sonra gök yanıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman; Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? İşte o gün, ne insana, ne cinne günahından sorulmaz. Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? (Rahman Suresi, 37–40)

Dikkat edilirse bu ayetlerde kıyametin başladığı ve tüm Evren'in yok olduğu günden söz edilmektedir. 39. Ayette de işte o gün ifadesiyle bu günden söz etmektedir.

Saffat Suresi'nde söz edilen gün ise biraz daha farklıdır. O ayeti de konu akışında bir kaç ayetle birlikte incelenirse durum daha iyi anlaşılacaktır:

İşte o, yalnızca bir tek çılıktan ibarettir; artık kendileri (diriltmiş olarak) bakıp duruyorlar. Derler ki: "Eyvahlar bize; bu, din günüdür. Bu, sizin yalanladığınız (mümini kâfirden, haklıyı haksızdan) ayırma günüdür. Zulmedenleri, eşlerini ve tapıklarını bir araya getirip toplayın. Allah'tan başka (tapıklarını); artık onları cehennemin yoluna yöneltip götürün. Ve onları durdurup-tutuklayın, çünkü sorguya çekileceklerdir." (Saffat Suresi, 19–24)

Bu ayetler dikkatli okunduğunda burada söz edilen günün kıyamet koptuktan sonra insanların haşredildiği, mezarlarından kaldırılıp sorguya götürüldüğü gün olduğu anlaşılacaktır. Zamanlar farklı olduğu için anlatılan şeylerin farklı olması bir çelişki oluşturmaz.

Dolayısıyla Saffat Suresi'nde ve Rahman Suresi'nde söz edilen günler birbirinden farklı iki gündür ve özellikleri farklıdır. Kıyamet koptuğu anda kimseye günahları sorulmayacak ve o dönemde yaşayan herkes günah ve sevapları ne olursa olsun bu anı yaşayacaktır. Fakat kıyamette sonra haşr günü tüm insanlar yeniden diriltilecek ve yaptıklarından dolayı sorguya çekilecektir. Dolayısıyla iki ayet arasında bir çelişkinin olmadığı açıkça ortadadır.

Allah Şirki Bağışlar mı?

Şirk koşanların durumuyla ilgili ayetlerde bir çelişki olduğu iddiası vardır. Fakat yine burada da ayetlerin akışı kesilerek belli kısımları alınıp farklı şekilde yorumlandırmaya çalışılmaktadır. Bu konu ile ilgili ayetler şöyledir.

Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (Nisa Suresi, 116)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (Nisa Suresi, 153)

Nisa Suresi 116. ayette şirk koşanların bağışlanmayacağı açıklanırken 153. ayette ise buzağıya taparak şirk koşan Yahudilerin bağışlandığından söz edilir. Bu çelişki gibi gösterilmeye çalışılsa da 116. ayette farklı bir durumdan bahsedilir. Şimdi bu ayete bir önekiyle beraber bakalım:

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiyeye muhalefet ederse ve müminlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü şeyde bırakınız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşan-

ları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (Nisa Suresi, 115–116)

Bu iki ayet beraber okunduğunda bu şirk koştuğu için affedilmeyen kişilerin affedilmeyişlerinin hesap gününde olduğu anlaşılabilecektir. Yani bir insan ömrü boyunca şirk koşarak yaşar ve tövbe etmeden ölürse, bu durumda Allah'ın onun günahını affetmeyeceği açıklanmaktadır. Oysa 153. ayette anlatılan dünyada insanlar hâlâ yaşarken meydana gelen bir durumdur. İsrailoğulları inkârlarından sonra tövbe etmiş ve bağışlanma dilemişlerdir. Kısacası 116. ayette sorgu gününde Allah'ın bağışlamayacağı günah olan şirkten bahsedilmektedir. 153. ayette ise dünya da insanların şirkte dahi bulunsalar da tövbe etmeleri durumunda her türlü günahından kurtulacaklarından söz edilir. Araf Suresi 179. ayetinde İsrailoğullarının tövbe edişleri açıkça belirtilmektedir. Allah bu dünyada ne günah işlenirse işlensin, tövbe edenin tövbesini kabul eder. Ahirette de affeder ama şirk koşanların günahını bağışlamaz. Bu gerçeğe ayetler okunduğunda bir çelişki olmadığı anlaşılabilecektir.

Ancak kim işlediği zulümden sonra tövbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tövbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Maide Suresi, 39)

Bu açıdan dünya hayatında yaşadığımız her gün insanlar için büyük bir fırsattır. Yapılmış olan hata ne olursa olsun, bundan dönüp tövbe etme imkânı her zaman vardır. Allah tövbeleri çokça kabul edendir. Bu yapılan hatanın içinde şirk dahi olsa bunu kabul edeceğini ve günahları bağışlayacağını Rabbimiz bildirmektedir. Bu davete kulak verip, buna uymak, dönüşü olmayan gün geldiğinde duyulacak derin pişmanlıktan kurtaracaktır. Onun için tüm kalbimizle yüce yaratana dönüp günahlarımızdan dolayı ona sığınalım ve bağışlamasını dileyelim.

Hz. Lut'un Karısı mı? Yaşlı Kadın mı?

Hz. Lut kavminin helakiyle ilgili ayetlerde geride kalan yaşlı bir kadından söz edilir, başka bir ayette ise geride kalanın Hz. Lut'un karısı olduğu söylenir. Bu iki ifadede bir çelişki olduğu bazı çevrelerce iddia edilse de ortada bir çelişki yoktur. Ayetlerdeki ifadeler şöyledir:

Onu ve tüm ailesini kurtardık. Yalnız bir yaşlı kadın hariç; geri kalanlardan idi. (Şuara Suresi, 170–171)

Onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. O geride kalanlardan oldu. (Araf Suresi, 83)

Buradaki ifadelerden Hz. Lut'un karısının geride kalan tek kişi olduğu anlaşılmaktadır. Diğer ayette ise onun yaşlı bir kadın olduğu anlaşılmaktadır. İki ayette bir çelişki yoktur.

Burada inananlar için bir diğer ibret dersi ise, en yakını peygamber bile olsa kendisine hesap günü için bir faydanın sağlanmadığı gerçeğidir. birçok kişi ailesinin ne kadar dindar olduğunu, dini köklerini anlatır ve bunu bir dini açıdan övünme ve üstünlük özelliği olarak görebilir. Oysa bunun Allah katında hiçbir önemi yoktur. Hz. İbrahim Peygamber kendi babasını, Nuh ise oğlunu kurtaramamıştır. Herkes yaptıklarından sorumludur ve tek başına hesaba çekilecektir.

Firavun Boğuldu mu? Kurtuldu mu?

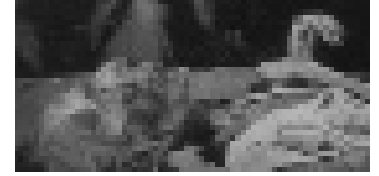
Kuran'a karşı getirilen iddialardan birisi de Firavun'un boğulması hakkındadır. Bu iddiaya göre bazı ayetlerde Firavun'un boğulduğu söylene de bazılarında kurtulduğu söylenmektedir. Bunun da bir çelişki oluşturduğu öne sürülmektedir. Bu konudaki iddia da tıpkı diğerleri gibi gerçeği yansıtmaz. Bu konuyla ilgili ayetler şöyledir:

"Göklerin ve yerin Rabbi'nden başkasının bu delilleri indirmediğini iyi biliyorsun. Firavun, seni mahvolmuş biri olarak görüyorum!" Onları yeryüzünden kaldırmak isteyince de onu ve beraberindekileri topluca suda boğduk. (İsra Suresi, 102–103)

"Çok geç! Daha önce baş kaldırmış ve bozgunculardan olmuş-tun. Senden sonraki kuşaklara ibret olman için bugün senin cesedini koruyacağız. Ne var ki insanların çoğunluğu işaretlerimizden habersizdirler." (Yunus Suresi, 91–92)

İsra Suresi'ndeki ayetlere baktığımızda Firavun ve onunla birlikte olanların boğulduğu söylenmektedir. Yunus Suresi'nde ise söylenen cesedinin korunduğudur. Burada korunan canlı olarak bedeni değildir.

Hz. Musa'nın peşinde onu takip etmek için yarılan denize giren Firavun denizin tekrar kapanmasıyla boğulmuştur. Fakat onun ölü bedeni bu esnada kaybolmamış ve korunmuştur. Dolayısıyla bu ayetler de Firavun'un canlı olarak korunduğu yönünde bir ifade yoktur. Ayetler arasında da herhangi bir çelişki yoktur.

Musa döneminde yaşadığı düşünülen 2. Ramses'in mumyası halen İngiltere'deki British müzesinde bulunmaktadır.

Firavun kıssasından çıkarılacak birçok ders vardır. Bunlardan bir tanesi de, küfrün inananlar üzerindeki kurduğu baskının ve zulmün en üst noktaya çıktığı an belki de sona en yakın oldukları andır. Firavun Hz. Musa ve ona tabi olanları tekrar köle yapmak ya da katletmek için takip etmiştir. Onları yakaladığında sahip olduğu gücü ile onları ezeceğini düşündüğü anda, kendi sonu ile karşılaşmıştır.

Buradan günümüze çıkartılacak bir diğer ders ise İsrail devleti içindir. Bugün Filistinlilere ait toprakları işgal etmekte ve bu işgalini baskıcı ve zalim tavrıyla pekiştirmektedir. Günümüzden yüzyıllar önce Firavun zulmüne uğrayan bu halk kendi kutsal kitaplarında yazan bu kıssadan bir ders çıkartmada, Firavunu aratacak kadar zalim olmuşlardır. Firavun ve ordusunun yaşadığı sonun benzeri ile karşılaşmadan yaptıklarından dönmeleri ve zulmü bırakmaları için, atalarının yüzyıllar öncesi yaşadıkları bu olay bir uyarı niteliğindedir.

Tüm zulme uğrayanlar için de bu kısa bir umut vermektedir. Filistin halkı bugün işgal altında yaşamaktadır. Yaşlı, kadın, çocuk

demedi, kendisini üstün ırk zanneden zalim insanlar tarafından öldürülmekte, yurtlarından sürülmekte, her türlü haktan mahrum bırakılmış olarak yaşama hakları ellerinden alınmaya çalışılmaktadır. Zalimler Firavun kıssasında da anlatıldığı gibi, sonsuza kadar varlıklarını sürdüremezler. Vakti geldiğinde acı bir sonla karşılaşacakları kesindir. Tarih boyunca böyle olmuştur, bundan sonra da böyle olacaktır. Bu açıdan zulüm içinde yaşayanlar için de bu kıssa önemli dersler içerir.

Peygamberlik İbrahim'in Soyundan mı Değil mi?

Kuran'daki ayetlerde birbirleriyle akrabalık bağları olan peygamberler hakkında bilgiler vardır. Örneğin bir ayet şöyledir.

O'na (İbrahim'e) İshak ve Yakub'u başışladık. Soyuna peygamberlik ve kitap verdik. Ödülünü bu dünyada verdik ve ahirette de erdemlilerle birlikte olacaktır. (Ankebut Suresi, 27)

Başka bir ayette ise her kavme bir elçi gönderildiği şöyle ifade edilir:

Her bir toplum için de, "Allah'a kulluk edin ve putperestlikten sakının," diyen bir elçi gönderdik. Onlardan kimine Allah yol gösterdi, kimi de sapıklıkta kalmağa mahkûm oldu. Yeryüzünü dolaşın ve yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna dikkat edin. (Nahl Suresi, 36)

Buradaki ifadelerden yola çıkarak, eğer tüm peygamberler aynı aileden ise nasıl olur da her kavme bir elçinin gönderilmesinin mümkün olduğu sorusu bir çelişki olarak ortaya atılmaya çalışılır. Bu soru ayetlerdeki ifadelerin dikkatli okunmamasından ortaya çıkar. Ankebut Suresi'nin 27. ayetinde söylenen, Hz. İbrahim Peygamber'in (sa) soyuna peygamberlik verildiği gerçeğidir. Fakat 'tüm peygamberler Hz. İbrahim soyundan geliyor' diye bir şart burada koşulmamıştır. Hz. İbrahim soyu dışından da başka peygamberler gönderilmiştir. Nahl Suresi'nin 36. ayetinde de bu ifade edilir. Her

kavme de Allah'ın emirlerini iletecek bir elçi gönderilmiştir. İki ayet-teki ifade arasında bir çelişki yoktur.

Kaç Tane Melek Meryem'le Konuşuyordu?

Meryem'in meleklerle konuştuğundan bahsedilen ayetlerde bir yerde tek melek olduğu diğer yerde çoğul bir ifade olduğu dolayısıyla bu iki ayet grubu arasında bir çelişki olduğu iddia edilmektedir. Bu iddianın doğrusunu öğrenmek için ilk önce ayetlere bakalım:

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. Demişti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman (olan Allah'a) sığınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaşma)." Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (Meryem Suresi, 17-19)

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamdır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tespih et." dedi. Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı." demişti. "Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rûkû edenlerle birlikte rûkû et." (Âli İmran Suresi, 41-43)

Bu iki ayet grubu okunduğunda farklı iki olay anlatıldığı görülmektedir. Meryem Suresi'ndeki ayetlerde Meryem'in Cebrail ile karşılaşmasından söz edilir. Âli İmran Suresi'ndeki ayetlerde ise anlatılan farklı bir olaydır. Burada başka bir yerde, başka bir zamanda Meryem ile meleklerin konuşmasından söz edilmektedir.

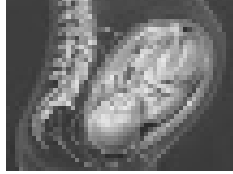
Dolayısıyla bir yerde çoğul meleklerden söz edilmesi ile diğer yerde tek ruhtan (Cebrail) söz edilmesi arasında bir çelişki yoktur.

Tarik Suresi'nde Bahsedilen Meni mi, İnsan mı?

Bu iddiaya göre Tarik Suresi'ndeki 7. ayette geçen ifadede meninin kaburga ve bel kemiği arasından çıktığı fakat bunun bi-

limle çeliştiği söylenmektedir. Çünkü bilimsel olarak meninin testislerde üretildiği bilinmektedir. İlk başta bu konuyla ilgili ayetlere bakıp sonra üzerinde tartışalım. Tarık Suresi'ndeki ayetler şöyle:

İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı. Dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. Bel kemiği ile kaburgalar arasından çıkar. Şüphesiz (Allah), onu yeniden-döndürmeye güç yetirendir. (Tarık Suresi, 5-8)

Tarık Suresi'nin 7. ayetinde belirtilen menin oluşumu değil, insanın anne karnındaki oluşumudur.

5. Ayette Allah insanın neden yaratıldığını sorar. 6. ayette ise onun dökülüp atılan meniden yaratıldığını söyler. 7. ayette ise onun belkemiği ile kaburga arasından çıktığı ifade edilir. 7. Ayette çıkan şeyin meni olduğunu söyleyenler varsa da burada söylenen insanın çıkışıdır. Yani belkemiği ile kaburga arasında tarif edilen yer bebeğin anne karnında olduğu yerdir. Bir sonraki ayette "o" zamiri insana gittiği açıktır. Eğer 8. ayete dikkatli bakılırsa "onu tekrar döndürmeye güç yetirendir" ifadesiyle, insanın tekrar öldükten sonra yaratılacağından söz edildiği görülür. Yani buradaki "o" ifadesi insandır. 7. Ayette de "çıkan" olarak söylenenin insan olduğu açıklanmış olur. 7. Ayetteki ifadede çıkan şeyin meni olduğu düşünülmüş ve bu şekilde açıklanmaya çalışılmıştır.

Tabi bu da günümüzdeki bilimsel gerçeklerle çelişiyor gibi gözükmemektedir. Oysa ayetin geliş ve gidişi dikkatli okunduğunda burada kaburga ve belkemiği arasından çıkan şeyin insan olduğu anlaşılmaktadır. Burada tarif edilen bölgeyi yukarıdan aşağıya doğru düşünülmelidir. Kaburganın olduğu yer ile bel kemiğinin olduğu bölge düşünüldüğünde, tarif edilen yer bu ikisinin arasında kalan yukarıdan aşağıya doğru mide ve karın boşluğunun olduğu bölge, yani anne karnında bebeğin olduğu bölgedir.

Hüküm Gününde İnkâr Edenlerin Kitapları Hangi Tarafından Verilir?

Cehennem ehlinin hesap günü kitaplarının verilmesiyle ilgili ayetlerde bir çelişki olduğu iddia edilmektedir. İnşikak ve Hakka surelerindeki konuyla ilgili ayetler şöyledir:

Kimin de kitabı ardından verilirse, (İnşikak Suresi, 10)

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi." (Hakka Suresi, 25)

İnşikak Suresi'nin 10. ayetinde kitabı ardından verilenlerden söz edilmektedir. Burada cehennem ehlinin kitabının arkalarından uzatıldığı anlaşılmaktadır. Hakka Suresi'nin 25. ayetinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verileceği söylenmiştir. Bu iki ayet arasında hiç bir çelişki yoktur. Birinde kitabın uzatıldığı yön olan "arkalarından" ifadesi ile belirtilmektedir, diğerinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verilmesinden söz edilmektedir. Yani cehennem ehlinin kitabı arkalarından uzatılarak sol ellerine verilecektir. Çelişki bir yana iki ayette söylenen ifadeler birbirini tamamlamaktadır.

Miras Paylaşımı Neye Göre Olur?

Miras paylaşımıyla ilgili iki ayette çelişki olduğu iddiası vardır. Bu iddiaya göre Bakara Suresi'nin 180. ayetinde varise vasiyetin hak olduğu söylenirken, Nisa Suresi'nin 11. ve 12. ayetlerinde ise miras paylaşımında bazı oranlar bildirilmektedir. Ayetler dikkatli okunduğunda, iki olay arasında bir çelişki olmadığı görülür. Ayetler şöyledir:

Sizden birine ölüm yaklaştığında, bir mal bırakacaksa anaya babaya, yakınlara, uygun bir biçimde vasiyet etmesi farz kılındı. Bu, erdemliler için bir görevdir. (Bakara Suresi, 180)

Allah size çocuklarınız hakkında öğütte bulunuyor. Erkek, kadının iki katı pay alır. Mirasçılar sadece kadın olup iki kişiden

fazla iseler terekenin üçte ikisi onlarıdır. Çocuk sadece bir kadınsa terekenin yarısı onundur. Ölen kişi ardında çocuk bırakmışsa, ana ve babasının her birisine altıda bir düşer. Çocuğu yok da kendisine sadece ana ve babası varis oluyorsa bu durumda annesine üçte bir pay düşer. Kardeşi varsa bu durumda annesine altıda bir düşer. Tüm bu paylaşma oranları, ölenin yaptığı vasiyetten ve borçların ödenmesinden sonra gelir. Analarınız, babalarınız ve çocuklarınızdan hangisinin size daha yararlı olduğunu bilemezsiniz. Bu Allah'ın yasasıdır. Allah bilendir, bilgedir. Çocukları yoksa hanımlarınızın bıraktığı mirasın yarısı sizindir. Çocukları var ise, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Bu pay, borçlarının ödenmesinden ve yaptıkları vasiyetteki payların dağıtılmasından sonradır. Çocuklarınız yoksa bıraktığınızın dörtte biri onlarıdır. Çocuklarınız varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarıdır. Bu pay, borçlarınızın ödenmesinden ve yaptığınız vasiyetteki payların dağıtılmasından sonradır. Miras bırakan erkeğin veya kadının, çocuğu ve eşi olmayıp bir erkek veya bir kız kardeşi var ise bu durumda her birine altıda bir düşer. Bundan fazla iseler, üçte biri paylaşırlar. Bu paylaşım vasiyetteki payların dağıtılmasından ve borçların ödenmesinden sonra uygulanmalıdır ki kimseye zarar verilmesin. Bu, Allah'tan bir vasiyettir. Allah bilir, şefkatlidir. (Nisa Suresi, 11–12)

Bakara Suresi'nin 180. ayetinde vasiyet etmenin bir hak olduğu, herkesin ölümünden sonra mallarının dağıtımı için vasiyet edebileceği ayette bildirilir. Fakat bir insan vasiyet etmeden ölebilir. Bu durumda ise bu kişinin bıraktığı malları nasıl paylaşılacağı Nisa Suresi'ndeki ayetlerde ifade edilmiştir. Bu ayetler arasında herhangi bir çelişki olması söz konusu değildir. İki ayette farklı durumlara göre miras hukuku hakkındaki hükümler bildirilmektedir.

Kocası Ölen Bir Kadın Ne Sürede İddet Bekler?

Kocası ölen bir kadının durumuyla ilgili bazı hükümler Kuran'da bildirilmektedir. Bu konuda hükümlerin bildirildiği ayetlerde bir çelişki olduğu iddia edilmektedir. Bu ayetlerin birisinde bir yıllık bir süreden söz edilirken diğerinde ise dört ay on günlük bir süreden söz edilir. Süreler farklı olması bir çelişki olarak gösteril-

meye çalışılsa da, ayetlerde anlatılan konulara bakıldığında ortada bir çelişkinin olmadığı görülür. Çünkü sürelerin farklı olmasının sebebi, dul kalmış kadınlar için farklı konularda farklı süreler bildirilmiş olmasından kaynaklanmaktadır. Bu konuyla ilgili ayetler şu şekildedir:

Ölüp de geriye eşler bırakan erkekleriniz, eşlerinin evlerinden çıkarılmaksızın bir yıl boyunca geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Çıkarlarsa, kendileri için uygun olanı yapmalarından siz sorumlu değilsiniz. Allah güçlüdür, bilgedir. (Bakara Suresi, 240)

İçinizden ölen erkeklerin geride bıraktığı eşleri, dört ay ve on (gün) beklerler. Sürelerini doldurunca artık kendileri için uygun olanı yapmalarında size sorumluluk yoktur. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (Bakara Suresi, 234)

Bakara Suresi'nin 240. ayetinde bildirilen konu dul kalmış kadınların kocalarının evinde bir yıl kalma hakkının olduğunun bildirilmesidir. Kocası öldükten sonra miras paylaşımında kocaya ait ev farklı kişilere miras olarak kalmış olabilir. Bu durumda kadının bu evde bir yıl oturma hakkı vardır. Ayrıca geçiminin de sağlanması gerekir. Bakara Suresi'nin 234. ayetinde ise kocaları ölen kadınların dört ay on gün süreyle beklemeleri ve bu süre içinde evlenmemeleri buyrulmaktadır. Dolayısıyla iki ayette kadın için farklı iki durum hakkında hüküm bildirildiği görülmektedir. Ayet konularıyla dikkatli bir şekilde incelendiğinde çelişki olmadığı açıktır.

Sadaka Verilmeli mi Verilmemeli mi?

Mücadele Suresi'ndeki arka arakaya gelen iki ayet arasında bir çelişki olduğu iddiası vardır. Bir ayette verilen bir hüküm diğer ayette kaldırıldığı iddia edilmekte ve bununda bir çelişki oluşturduğu söylenmektedir. Mücadele Suresi'ndeki ayetler şöyledir:

Ey inananlar, elçiyle özel görüşme yapacağınız zaman, görüşmenizden önce (yoksullara) bir sadaka verin. Bu sizin için daha

iyi ve daha temizdir. Veremiyorsanız, Allah Başlıyandır, Rahimdir. (Mücadele Suresi, 12)

Özel görüşmenizden önce bir sadaka vermekten çekindiniz mi ki onu uygulamadınız? Allah tövbenizi kabul eder. Namazı gözetin, zekâtı verin, Allah'a ve elçisine uyun. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (Mücadele Suresi, 13)

Mücadele Suresi'nin 12. ayetinde Allah iman edenlerden Hz. Peygamber ile görüşmeden önce sadaka vermelerini emretmektedir. 13. ayette ise Peygamber'e (sav) sadaka vermeden görüşenleri eleştirmekte ve onların tövbe etmelerini istemektedir. 13. ayette bildirilen şey, 12. ayette bildirilen hükmü kaldırmamaktadır. Yine Peygamber'e (sav) görüşmeden önce sadaka verilmesi hükmü geçerlidir. Sadece bunu yapmayanların tövbe etmesi bir sonraki ayette bildirilmektedir. Dolayısıyla iki ayette bildirilen hükümler birbirini tamamlamaktadır.

İçki Konusundaki Hükümler Arasında Bir Çelişki Var mıdır?

İçki ile ilgili hükümler bildiren ayetler arasında da bir çelişki olduğu iddiası vardır. Bu iddiaya göre içki konusunda farklı hükümler olan ifadeler mevcuttur. Diğer tüm konularda olduğu gibi, bu konuda da ayetler dikkatli okunduğunda iddiaların geçersiz olduğu görülecektir. Şimdi bu konudaki ayetlere bakalım:

Hurmalıkların ve üzüm-lüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (Nahl Suresi, 67)

Üzümün bir nimet olarak faydalı olduğu gibi, sarhoşluk veren ve insan sağlığı için zararlı olan alkol de ondan yapılabilir.

Nahl Suresi'ndeki bu ayette bir durum tespiti vardır. Meyvelerden hem sarhoşluk veren şeyler üretildiğinden hem de güzel rızık üretildiğinden söz edilmektedir. İçki içmek helaldir diye bir ifade yoktur. Sadece bir durum tespiti söz konusudur.

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz; (Bakara Suresi, 219)

Bakara Suresi'ndeki bu ayette de içkinin (şarap ve sarhoşluk veren) bazı faydaları olabileceği fakat günahının yararından daha fazla olduğu bildirilmektedir. Yani kısmen kısıtlama söz konusu değildir. Tümüyle yasak olduğu bu ayette açıkça ifade edilmektedir.

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahut kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (Nisa Suresi, 43)

Nisa Suresi'ndeki bu ayette ise içkili durumda olan bir insanın nasıl namaz kılabileceği anlatılmaktadır. Bir insan içki içebilir, sarhoş olabilir bu haramdır; fakat böyle olması onun namaz kılmayacağı anlamına gelmez. Bir insan bu haramı işlese de, ibadetlerini nasıl yapacağı anlatılmaktadır. Bu ayet sarhoş olan bir kişinin eğer namaz kılmak isterse kendini bilene kadar namaza yaklaşmamasını emreder. Yoksa içkinin helal kılınması diye bir şey söz konusu değildir.

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçınınız; umulur ki kurtuluşa ersersiniz. (Maide Suresi, 90)

Bu ayette de açıkça içkinin haram olduğu ifade edilir. Sonuç olarak bu ayetlerin hiçbirisi diğeriyle çelişmediği gibi, hiçbirisi diğerinin hükmünü ortadan kaldırmaz. Aksine birbirini tamamlayan ayetlerdir.

Dünya’da Haram Olan Şarap, Cennette İçilecek mi?

Bu iddianın temel sebebi içki ve içecek kelimelerinin Arapça karşılığı ile Türkçe karşılığının karıştırılmasıdır. Bu karışıklılıkla orijinal metinde olmayan ifadeler sanki Kuran’da varmış gibi zannedilmektedir. İlk başta bu konuyla ilgili olan ayetlere bakalım.

Takva sahiplerine va’dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükâfatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını ‘parça parça koparan’ kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (Muhammed Suresi, 15)

Bu ayette çevrilen ‘şaraptan ırmaklar’ kelimesinden yola çıkarak şarabın bir içecek olarak cennette olduğu ve dolayısıyla övüldüğü iddia edilmektedir. Fakat bu ayette geçen kelimenin karşılığı ve bunun anlamına bakıldığında hatanın nerede yapıldığı anlaşılacaktır.

Ayetin orijinalinde de ‘şarap’ kelimesi geçer ve Türkçeye direkt olarak ‘şarap’ diye tercüme edilir. Fakat Arapçadaki ‘şarap’ kelimesinin karşılığı ile Türkçedeki ‘şarap’ kelimesinin karşılığı aynı değildir. ‘Şarap’ kelimesi Arapça ‘içmek’ anlamına gelen ‘şerebe’ fiilinden türer. Şarap içilecek olan her şeydir. Fakat bu kelime Arapçadan Türkçeye geçerken anlam kaymasına uğramış ve ‘içki’ anlamında ‘şarap’ olarak anlamlandırılmıştır.

Kuran’da ise ‘şarap’ ve ‘alkollü diğer içecekler’ için ‘Hımır’ kelimesi kullanılmaktadır. Kuran’da da ‘alkollü içecek’ (Türkçedeki şarap) anlamında bu kelime kullanılmaktadır.

Ey iman edenler, içki (Hımır), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçın; umulur ki kurtuluşa ersersiniz. Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (Maide Suresi, 90–91)

Ayrıca Allah Kuran’da cennet içeceğinin sarhoşluk vermediğini başka bir ayette ayrıca şöyle ifade etmektedir.

Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (Vakıa Suresi, 18–19)

Dolayısıyla iki dil arasındaki bu anlam karmaşasından faydalınarak bu eleştiriler yapılmaktadır. Oysa ayette geçen kelimelerin gerçek anlamları bulunup, kelimeler buna göre düşünülürse sonuçta ortada bir çelişki olmadığı görülür.

Allah’ın Dostu Var Mı?

Kuran’da geçen dost (veli) kavramı ile ilgili olarak ayetler arasında bir çelişkinin olduğu iddiasında bulunulmakta. Bu iddiaya delil olarak kullanılan iki ayet şöyledir:

Ve de ki: “Övgü, Allah’adır. O çocuk edinmemiştir, yönetimde ortağı ve zayıflıktan ötürü de bir yardımcısı (velisi) yoktur.” O’nu alabildiğine yücelt. (İsra Suresi, 111)

Allah’a teslim olarak iyilik yapan ve İbrahim’in tektanrıci dinine uyandan daha güzel bir dine kim sahip olabilir? Allah İbrahim’i dost (veli) edindi. (Nisa Suresi, 125)

Şimdi aslında normal bir muhakeme ile bu iki ayet okunduğunda bir çelişkinin olmadığı anlaşılması gerekir diye düşünüyorum.

Veli kelimesinin sözlük anlamı “Dost, Yakın, Akraba, bakıcı, sahip”tir. (Kuran Lüğati, Timaş Yayınları, s. 561) Birlikte ayetler üze-

rinde düşünelim. İsrâ Suresi'ndeki ayette Allah'ın zayıflıktan ötürü bir yardımcısı (Veli) olmadığı söyleniyor.

Allah bir zafiyete düşmez. Böyle düşüp ona bir dost, bir yardımcı da olamaz. Ayette söylenen sadece budur. Fakat Allah'ın zafiyete düşerek, bu zafiyetinde bir dostunun olmaması, onun her zaman bir dostu olmadığı anlamına gelmez. Eğer ayette zayıflıktan dolayı diye bir ön şart olmasa ve genel olarak hiçbir dostu yoktur dense, bu durumda Nisa Suresi'ndeki ayette ile bir çelişki oluşturabilirdi. Fakat böyle bir durum söz konusu değildir. Buna çok yakın İngilizce bir kelimeyi örnek vermek istiyorum. İngilizcede veli kelimesine yakın 'partner' diye bir kelime vardır. Bu ortak, eş, arkadaş gibi anlamları vardır.

Mesela birisi dese ki "Benim işte bir partnerim (ortağım) yoktur." Yine aynı kişi dese ki: "Ayşe benim partnerim (eşim)dir." Bu iki cümle arasında bir çelişki var mıdır? Başka birisi iddia etse "ilk cümlede partnerim yok diyor ama ikinci cümle de Ayşe partnerim" diyor dese, bu eleştiri mantıklı olur mu? Çünkü ilk cümlede bir ön şart vardır. İşinden söz eder ve bunda bir ortağı olmadığını söyler.

Bu örnekte olduğu gibi yukarıdaki ayetteki durumu da cümle bütünlüğü içinde okumak gerekir. İlk cümlenin bir şartı vardır ve bu durumda olduğunda Allah'ın böyle bir ortağı yoktur. Nisa Suresi'ndeki ayette ise durum farklıdır. Allah Hz. İbrahim'i dost edinmiştir. Ama bu dostluk Allah zafiyete düştüğünde ona yardımcısı olma şeklinde değildir. Allah Samet'tir. Hiçbir şekilde zafiyete düşmez. Zaten ayette de bu ön şart belirtilmiştir.

Bu açıdan bakıldığında okuduğunu doğru anlamak ve bunun üstüne yorum yapmak önemli diye düşünüyorum. Tam anlamadan hata bulmak kaygısıyla yapılmış yorumların yanlış olduğu da ortadadır. Allah Hz. İbrahim'i dost edinmiştir. Hz. İbrahim Allah'ı birleyen bir haniftir. Ona hiçbir kimseyi ortak koşmamıştı.

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hristiyan'dı: ancak, O hanif (muvahtit) bir Müslüman'dı, müşriklerden de değildi. (Ali İmran Suresi, 67)

Bu güzel özelliklerinden dolayı Allah onu kendisine yakın kılmıştı. Onda tüm inananlar için güzel örnekler vardır. **"İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır"** (Mümtehine Suresi, 4). Eğer iman edenler de Hz. İbrahim Peygamber'in bu özelliğini örnek alıp her zaman Allah'ı birleyen insanlar olmaya çalışırlarsa, Rabbimize yakınlaşacaklar ve ayetteki bu ifade ile ona dost olacaklardır. Allah'ın bizi kendisine yakın olanlardan, onun dostlarından kılması duası ile...

İnsanlar Başkasının Günahını Yüklenir mi?

Kuran'da insanın günah yükleriyle ilgili farklı ayetlerde ifadeler bulunmaktadır. Bu ifadeler arasında bir çelişki olduğu iddia edilmektedir. Ayetler üzerinde düşünmeden, önyargılı bir şekilde ortaya atılmış bir iddiadır. Bu ayetler dikkatli bir şekilde okunduğunda bir çelişkinin olmadığı ve ifadelerin birbirini tamamladığı görülecektir.

Kuran'da başkalarının günahından dolayı insanların sorumlu tutulamayacağı bildirilmektedir. Bu yakın akrabası dahi olsa değişmeyecek bir kaidedir. Ayette şöyle ifade edilir.

Kimse kimsenin günahını yüklenmez. Günahla yüklenmiş birisi yükünü taşımak üzere akrabalarını bile çağırırsa onun yükünden hiçbir şey taşınmaz. Sen yalnızca, kendi başlarına iken Rab'lerini sayan ve namazı gözetken kişileri uyatabilirsin. Kim kendisini arındırırsa kendisi yararına arınmıştır. Dönüş Allah'adır. (Fatır Suresi, 18)

Herkes kendi yaptığıyla sorumludur. Bu ayette bildirilen bu gerçek, kan davası güdülmesinin ya da bir babanın yaptığı hatadan dolayı oğlunun sorumlu tutulmasının hata olduğunu ortaya koymaktadır. Bu yüzden bir kişinin babası, annesi ya da kardeşi bir yanlış yapmış olabilir. Bundan dolayı o kişi sorumlu olmaz. Sanki o da sorumluymuş gibi davranmak yanlış bir yaklaşımdır. Başka bir ayette ise dirilmiş günü insanları bilgisizce saptırmalarından dolayı sapan kişilerin günahlarından bir kısmını yükleneceğini şöyle bildirmektedir:

Diriliş gününde kendi günahlarının tamamını, ayrıca bilgisizce saptırdıkları kimselerin günah yüklerinden de bir payı yüklenirler. Yükleri ne de kötüdür. (Nahl Suresi, 25)

Burada ise insanları saptıran kişinin günahı saptırdığı kişinin işledikleriyle ilişkili olduğu anlatılmaktadır. Yani burada saptıran kişi masum değildir. Bir kişiyi saptırarak bir suç işlemiştir ve bu bir sorumluluk getirir. Örneğin diyelim ki, bir kişiyi saptırarak zina yaptırdı, ya da bir kişiyi saptırarak cinayet işlemesine sebep oldu. Bu durumda saptırdığı kişinin işlediği günaha göre bir karşılık gerektir. Ankebut Suresi'nde ise inkârcıların insanları kandırmaya çalışırken söylediği sözleri eleştirir ve bunun doğru olmadığını ifade eder.

Inkârcılar inananlara, "Yolumuza uyun; günahlarınızı biz yükleniriz, "dediler. Oysa onların günahlarından hiçbir şeyi yüklenecek değillerdir; yalancıdırlar. (Ankebut Suresi, 12)

Inkârcılar kendilerine uymaya çağırır ve eğer uyarılarsa tüm sorumluluğu kendilerinin aldığını söyler. Oysa böyle bir şey söz konusu değildir. Diyelim ki, bir insan bu kışkırtmaya kandı ve suç işledi. Yaptığından dolayı karşılığını görecektir ve cezalandırılacaktır. Bunu kesinlikle inkârcılar kendi üzerine alamazlar. Fakat onlar insanları saptırdıklarından dolayı, ayrıca bir ceza daha vardır. Bunu da göreceklerdir.

Sonuçta 3 ayet düşünüldüğünde aralarında bir çelişki olmadığı birbirlerini tamamlayan konulardan söz edildiği anlaşılmaktadır. Kimse kimsenin günahını üstüne yüklenemez ya da bir insanın yaptığından dolayı en yakın akrabası bile sorumlu tutulamaz. Fakat bir insan başka bir insanı kandırarak onu kışkırtır ve suç işlemesini sağlarsa, işleyen cezasını göreceği gibi, onu kışkırtan da yapılan suçun büyüklüğü ölçüsünce cezalandırılacaktır. Suç işlemek için kışkırtırken, karşısındaki insana senin günahını ben üzerine alıyorum dese de böyle bir şey söz konusu olmaz. Herkes yaptığıyla sorumludur, kimse kimsenin işlediği suç sorumluluğunu

devredemez. Bu yüzden başkasına güvenerek, ya da onun "suçun sorumluluğu benim, sen yap" gibi sözleri olsa da böyle bir şeye kanmaması gerekir.

Dünya Hayatı Ne İçin Yaratılmıştır?

Dünya hayatı insan için doğum ile başlayan ve ölümle sonuçlanan bir serüvendir. Yeryüzündeki yaşamı boyunca birçok şekilde imtihan olur. Kimi bu yaşama erken yaşlarda veda ederken, kimi ise yaşamın diğer bir ucu olan yaşlılığa ulaşır ve sonuçta ayetin ifadesiyle her canlı gibi ölümü tadar. Bu dünya hayatı ne için yaratılmıştır?

Bu konuda birçok ayette insanlara hatırlatma ve uyarılar vardır. Kuran'a karşı eleştirel yaklaşan çevrelerce bu konudaki ayetler arasında bir çelişki olduğu ve ifadelerin birbirinden farklı mantıklar işlediği iddia edilmektedir.

Bu yazıda hem bu ayetlerde anlatılan gerçeklerden söz etmek, hem iddia edildiği gibi bir çelişkinin olmadığını göstermek, hem de dünya hayatının amacından söz etmek istiyorum.

İnsan sadece dünyevi bir varlık değildir. Bu dünya hayatı insanın ölümüyle bitmez. Hesap gününden sonra sonsuz bir yaşam vardır. Bu açıdan dünya hayatı, ahirete nispetle çok kısa olsa da en önemli bölümdür. Bu dünyada yaptıklarımız bizim ahiret hayatımızı şekillendirecektir. Erdemli bir yaşama sahip olanlar, kendilerine vaat edilenle karşılaşacağı gibi, erdemsiz bir yaşamı tercih edenler ise yine kendileri için bildirilenle karşılaşacaktır. Dünya hayatından söz edilen bir ayette şöyle bildirilmektedir:

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (Enam Suresi, 32)

Bu ayette dikkat etmenizi istediğim ilk kısım, ayette dünya hayatından söz edildiğidir. Yani bu dünya hayatı bir oyun ve oyalan-

madır. Ayetin ikinci kısmında ise bir uyarı vardır. Ahiret yurdunun ise daha hayırlı olduğu bildirilmektedir. Dünya hayatının mahiyeti başka bir ayette ise daha detaylı anlatılmaktadır.

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, ‘(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama’, bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklar da bir ‘çoğalma-tutkusu’dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kâfirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azap; Allah’tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (Hadid Suresi, 20)

Bu ayette dünyada insana zevk veren ve onu oyalayan şeylerden söz edilir. Eğer insan sadece kazançlarına bağlı yaşar, sürekli bir tutku ile bunlar peşinde koşarsa sonuçta büyük bir hiçle karşılaşacaktır. Dünyanın tamamına sahip olsa ölüm gelip onu bulacak ve dünya için kazandıklarının hepsi burada kalacaktır. Şimdiye kadar dünya hırsı ile hareket eden zenginler, krallar, imparatorlar ya da devlet yöneticilerinin hiçbiri kazandıklarıyla ebedi kalamamışlardır. Sadece dünya için yaşamışlarsa, kazandıklarını bırakmak zorunda kalmışlardır.

Başka bir ayette ise göğün yerin ve ikisi arasında bulunanların oyun ve oyalanma konusu olsun diye yaratılmadığı şöyle vurgulanmaktadır:

Biz, bir “oyun ve oyalanma konusu” olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık. (Enbiya Suresi, 16)

Bu ayette ise yaratılmış varlıklardan söz edilmesidir. Yani yeryüzü gökyüzü ve ikisi arasındaki canlılar bunlara insanlar da dâhil bir oyun için yaratılmamıştır. Allah bunu kendisine bir oyun edinmemiştir. Ayetin devamı okunduğunda bu daha iyi anlaşılacaktır.

Eğer bir ‘oyun ve oyalanma’ edinmek isteseydik, bunu, kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık. (Enbiya Suresi, 17)

Yukarıdaki iki ayet birlikte düşünüldüğünde şöyle bir sonuç ortaya çıkar: Allah dünyayı, göğü ve canlıları kendisi için bir oyun olarak yaratmamıştır. Ama dünya hayatı yeryüzünde yaşayan insanlar için bir oyun ve oyalanmadır. İnsanlar dünyanın süsüne aldanır, çocuklara mal ve mülkte artışa aldanır. Oysa ahiret yurdunu düşünceleri kendileri için daha hayırlıdır. Konunun daha iyi anlaşılması için bir örnek vermek gerekirse, “futbol bir oyundur. Sahada insanlar oyun oynarlar. Ama Fenerbahçe Stadı’nı yapan yöneticiler bunu bir oyun için yapmamışlardır, Oyuncuları bir oyun olsun diye takımına almazlar.” cümlesinde bir çelişki yoktur. Futbolun oyun olmasıyla stadyumu yapan, takım kuran yöneticilerin amacının oyun olması birbirinden farklı konulardır ve birbiriyle çelişmez.

Sonuçta iki ayette farklı durumlardan söz edilir. İlk söz ettiğimiz ayette dünya hayatının insan için bir oyun ve oyalanma olduğundan söz edilirken, ikinci ayette ise Allah’ın yeryüzünü kendisi için bir oyun konusu olarak yaratmadığından söz edilir.

Kuran hidayet sahipleri için bir yol gösterici kitaptır. Eğer insan doğruyu görmek istemiyorsa, kendisini kandıracak şeyler bulmak istiyorsa, onları bulur. Yukarıdaki ayetteki ifadeyi bir kez daha tekrarlamak istiyorum. Bu dünya hayatı bir oyun ve oyalanmadır. Bu örnekte olduğu gibi insanlar inanmamak, bahaneler bulmak ve dünya hayatının oyununa aldanma için gerekçeler bulmaya çalışır. Fakat insan için sadece bu dünya hayatı söz konusu değildir. Her nefis vakti geldiğinde ölümü tadacaktır. Hesap günü geldiğinde ise herkes yaptıklarının karşılığını eksiksiz olarak alacaktır.

Yılan mı? Ejderha mı?

Hız. Musa kıssasıyla ilgili iki ayette geçen ifadelerde çelişki olduğu iddiası vardır. Ayetler şu şekildedir:

Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi. (Araf Suresi, 107)

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (Taha Suresi, 20)

Araf Suresi'nde Hz. Musa asasını atınca ejderhaya dönüştüğü ifade edilirken, Taha Suresi'nde ise kocaman bir yılanı dönüştüğü ifade edilmektedir. Bu iki ayette dönüşen hayvanın isimleri farklı geçmektedir.

Burada dikkat edilmesi gereken ilk nokta, Araf Suresi'ndeki ve Taha Suresi'ndeki anlatılan iki olay birbirinden farklıdır. Aynı konudan söz edilmemektedir. Eğer o ayetten önceki birkaç ayet okunsa bu rahatlıkla görülebilir. Araf Suresi'nin 107. ayetinde firavunla karşılaşma esnasında yaşanan bir olay anlatılır ve ona karşı Hz. Musa asasını atar. Taha Suresi'nin 20. ayetinde, ise Firavun'a gitmeden önce Allah, Hz. Musa'ya verdiği mucizeleri gösterirken, asasını atmasını ister. İki farklı durumda boyut olarak birbirinden farklı hayvanlara dönüşmüş olabilir. Olaylar farklı olduğu için de, bir çelişki-den söz etmek de mümkün değildir.

Bunun dışında, iki ayette geçen kelimeler birbirinden farklı olsa da, ortak sözlük anlamları vardır. Sözlüğe bakıldığında ikisini de 'yılan' anlamı olduğu görülecektir. Mesela Taha Suresi 20. ayette geçen kelime "hayyatun'un anlamı 'yılan'dır. (*Kuran-ı Kerim Lügati*, Timaş Yayınları, s. 160)

Araf Suresi 107. ayetteki "suaba" kelimesinin de yılan anlamı vardır. (*Kuran-ı Kerim Lügati*, Timaş Yayınları, s. 112) Fakat bazı meal yapanlar yılan anlamını değil, diğer anlamını meallerinde kullanmışlar. Bunlar eş anlamlı kelimelerdir. Bu yönüyle de bakıldığında da ortada bir çelişki olmadığı anlaşılmaktadır.

Ahlak'ın Kökeni, Evliliğin Sınırları ve Hz. Âdem'in Çocukları Sorunu

Ateist forumlarda evlilik kavramından yola çıkarak İslâm'a yönelik bazı eleştirilerde bulunulmaya çalışılmaktadır. Bu başlıkta

özellikle Hz. Muhammed'in (sav) Hz. Zeynep ile yaptığı evlilik gündeme getirilmektedir. Bunun dışında Hz. Âdem'in çocuklarının nasıl evlendiği konusu da ayrı bir tartışma oluşturmaktadır. Bu tartışmalara girmeden önce konuya en başından başlansa daha anlaşılır olacağını düşünüyorum.

A. Ahlak'ın ve Evlilik Kurumunun Kökeni:

Bu eleştirilerin temelinde toplumda var olan ahlaki kavramların kullanıldığı açıktır. Toplumda var olan örf temel alınarak, Peygamberimizin (sav) evlatlığının boşandığı eşi ile yaptığı evlilik eleştirilir. Bu örfün kökenine bakmamız konuya bir açıklık getirecektir.

Ahlak kelimesi Arapça 'Haleke' yaratmak kelimesinden gelmektedir. "Yaratılışına uygun yaşamak" anlamındadır.

Kelimenin anlamından da anlaşılacağı gibi bu din kökenli bir kelimedir. Ahlakın çıkışı da referansı da dindir. Gerçekten de eğer bir toplumdan dini değerleri kaldırırsanız ahlaki değerler de ortadan kalkmış olur. Temel olarak evlilik kurumu da bunun içindedir. Kimlerin kiminle evlenebileceği ya da evlenemeyeceği dinin koyduğu hükümlerle belirlenmiştir. Bu hükümler daha sonra toplumun örfüne dâhil olmuş ve benimsenmiştir.

Ateist eleştirilere dönersek, burada bir ikiye bölme görülecektir. Çünkü dini bir kavram kullanılarak yine dine eleştiri getirilmektedir. Dini kabul etmemesine rağmen aldığı referans dinin kendi kurallarıdır. Yani eğer evlilikten ve onun değerlerinden söz ediyorsak, artık dinin koyduğu sınırlar içine girmişsiniz demektir.

Eğer dini ortadan kaldırırsak evlilik ve bunun kuralları da ortadan kalkmış olur. Örneğin, Hz. Muhammed (sav) kendi evlatlığının boşamış olduğu eşiyle daha sonradan evlenmişse, bunu dinin kendisine verdiği sınırlar içinde yapmıştır. Ateistler bu evliliği eleştirirken işte dinin verdiği bu sınırları bilmeden eleştiri yapmaktadır. Hz. Peygamber'in (sav) yaptığı bu evliliği eleştirirken aslında kendileri için evliliğin ne anlama geldiğini bilmemektedirler.

Evlilik, yukarıda da izah etmeye çalıştığım gibi dini bir kavram-

dır. Eğer dini referans almazsanız, dini kurumlar, dolayısıyla evlilik kurumu da ortadan kaldırılmış olur. Ateistler, peygamberin evliliğine eleştiri getirirken bilmeden toplumdan öğrendikleri dini kavramları kullanarak eleştirdiklerinin farkında değildirler.

Dinin topluma öğrettiği değerleri kabul etmeyen bir ateist için evliliğin bir şey ifade etmemesi gerekir. Çünkü eğer dinsiz bir kişi iseniz, elinizde ölçü olarak kabul edeceğiniz ahlaki bir öğreti de kalmamış olur.

Ensest ilişkinin materyalist bakış açısıyla yasaklanmasının sebebini açıklayacak hiçbir referans ateist bakış açısı yoktur. Birçok ateist buna itiraz edebilir. Kendilerinin ensest ilişkiyi kötü gördüklerini söyleyebilirler, fakat onlarda var olan bu değer yargısı, yine toplumdan öğrendikleri dini referanslardan kaynaklanmaktadır.

Materyalist dünya görüşüne sahip olup, yine bu düşünce adına ensest ilişkiyi savunan birçok düşünür olmuştur. Bunun en tipik örneği Sigmund Freud'dur. Freud cinsel güdülerin baskılanmaması gerektiğini iddia etmiş ve sağlıklı bir psikoloji için bunun önündeki her türlü tabunun kaldırılması gerektiğini öngörmüştür. Ensest ilişkinin de bir tabu olduğunu düşünen Freud'un kendi kızı ile de böyle bir ilişki yaşadığı bilinen bir gerçektir. Salt materyalist değerlerle hareket edildiğinde de bunun yanlış bir mantık olmayacağı açıktır.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, tüm ateistler ensest ilişki içindedir gibi bir iddia yoktur. Birçok ateist düşünceye sahip kişinin ensest ilişkiyi güdüsel olarak kötü karşıladıkları ve kınadıkları bir gerçektir. Fakat bunu kötü görmelerinin sebebini dinin getirdiği değerler olduğunu unutmamaları gerekmektedir. Ensest ilişkiyi kötü gören ateist düşünceye sahip kişiler aslında dinin kendilerine kazandırdığı referans ile hareket etmektedirler. Eğer dini ve onun getirdiği hükümleri ortadan kaldırırsanız, Freud gibi düşünmelerinin önünde hiç bir engel yoktur.

Şimdi tekrar Hz. Peygamber'in evlilik bahsine dönerse, Hz. Peygamber'in evliliği dinin sınırları içinde gerçekleştirilmiş bir evlilik tir. İnsanlar kendi çocukları olmayan evlatlıklarının boşanmış eşleriyle evlenebilirler. Bu yasak değildir. Allah bunu helal kılmıştır. Bun-

dan dolayı dinen ayıplanamazlar. Evlatlık olan kişi, öz evlat gibi değildir. Eğer ateist ideallerle eleştiriliyorsa, bu son derece yanlıştır. Sonuçta bir ateist için böyle bir değer yargısı zaten söz konusu olmaz.

Daha çok toplumda var olan örfi duygular kullanılarak, Kuran'a eleştiri getirip, insanlar içinde tepki oluşturma amaçlı bir yaklaşımdır. Ama samimi bir yaklaşım değildir.

B. Hz. Âdem'in Çocukları:

Hz. Âdem'in çocuklarının nasıl evlendiği konusuna gelince, ilk baştan beri anlatmaya çalıştığım gibi, evlilik dini bir kurumdur. Kimin kiminle evleneceğini helal ya da haram kılan Allah'ın hükmeleridir. İnsanlar bazı kişilerle evlenmiyorsa, bu Allah yasakladığı içindir.

Hz. Âdem'in çocuklarını düşünürsek, Allah onlara böyle bir yasak getirmeyse, evlenmeleri de haram olmaz. Daha sonraki nesillerde gelen peygamberler aracılığıyla bu tarz evlilik yasaklanmıştır.

Bunun dışında bu konuya çok farklı yaklaşan İslâm düşünürleri de olmuştur. Hz. Âdem'i bir sembol olduğunu ve ilk insanın birçok kişiden oluştuğunu söyleyenler de vardır. Bu da bir başka bakış açısidir. Hz. Âdem tek bir insan olsun ya da bir sembol olarak birden fazla insan olsun yine de evliliğin sınırlarını koyan, dini insanlara vahyeden Allah'tır ve farklı toplumlara farklı helal ve haramlar vermiştir. En doğrusunu Allah bilir.

C. Çocuklar Sakat Doğmaz mı?

Akla takılabilecek bir soru bu tarz evliliklerden doğacak çocukların sakat olma ihtimalinin yüksel olabileceği konusu olabilir. Günümüzde akraba evliliklerinde çocukların sakat doğma ihtimalinin yüksek olduğu bir gerçektir. Fakat bunun sebebi genetik bir sorundur. Yani bir kişide genetik bir hastalık varsa ve aynı genetik hastalığa sahip başka bir kişi ile evlenirse, doğacak çocuk bu genetik hastalığa sahip olabilir. Evlilikte bireyler benzer genetik özelliklerle-

re sahip oldukları için, doğacak çocukta genetik bir hastalığın ortaya çıkması, akraba dışı evliliğe göre daha yüksektir.

Peki, bu durumda Hz. Âdem'in çocuklarının yapacağı evliliklerde aynı risk söz konusu değil midir? Burada kilit olan nokta anne ve babada bu genetik hastalığın bulunması gerçeğidir. Eğer bireylerde genetik olarak bu hastalık taşınmıyorsa, çocuklarda da böyle bir sorun yaşanmaz. Bilindiği gibi her akraba evliliğinde böyle sorunlar yaşanmamaktadır. İlk insan olan Hz. Âdem ve Havva'nın genetik olarak bir hastalıklarının olmadığı düşünülürse onların çocukları ve çocuklarının çocuklarında da böyle sorunların çıkmayacağı anlaşılır.

Cüzi İrade, Külli İrade Sorunsalı ve Zamansızlık

Belki de din konusunda insanların en çok aklına takılan ve en çok sorduğu soru irade konusu olsa gerek. Bu konunun anlaşılmasının ya da anlaşılmayacağının, (anlaşılmasında) zamansızlığın kilit olduğunu düşünüyorum.

Şimdi irade konusundaki temel soru şu: Bir şeyi yaptığımızdan önce Allah bunu biliyor muydu? Ya da biz bir şeyi yapmadan önce Allah mı irade etti? Burada cüzi irade kendisi irade ediyor mu? Yoksa ondan önce Külli irade mi bunu irade ediyor? Dikkat edilirse bu sorunun temelinde bir zaman kavramı var. Yani bir şeyin öncesi ve sonrası söz konusu... Kendim için düşünürsem ben bu yazıyı yazmadan önce bunu istiyorum ve yapıyorum. Benim için bu olayın öncesi ve sonrası diye bir zaman kavramı söz konusu. Peki ben bunu istemeden önce Allah bunu irade ediyor mu? Bence cevaplandırılması gereken temel soru bu. Ya da incelenmesi gereken temel nokta burası... Bir şeyin öncesi, sonrası Allah için geçerli mi?

Allah tüm eksikliklerden münezzeh olduğu gibi zamana da bağlı değildir. Onun için zaman geçerli değildir. O yaşayıp görmez. Örneğin Allah düşünüp bir şeye karar vermez. O Alimdir. Sadece bilir. Zaman süreci onun için geçerli değildir. Allah için şu anda geçen zaman söz konusu değildir. Onun için dünya hayatı, hesap günü, cennet, cehennem hepsi andır.

Eğer bir kişi Allah bundan önce bunu biliyor muydu? Ya da daha önceden bunu irade etti mi gibi bir soru ile karşılaşır, bu konuda diyebileceği tek şey bu sorunun mantık kurallarının dışında bir soru olduğudur. Çünkü Allah için öncesi ve sonrası gibi bir zaman söz konusu değildir. Allah insanlarla beraber yaşayıp zaman içinde olayların akışını takip etmez. Allah Evvel'dir, Ahir'dir. Bu tarz bir soru mantıksız olduğu için cevabı yoktur. O yüzden cüzi irade mi külli iradem sorusu kendi içinde doğru bir soru değildir.

Peki, biz yaptıklarımızdan sorumlu muyuz? Kuran, yaptıklarımızdan sorumlu olduğumuzu söylüyor. Buna göre imtihan oluyoruz. Fakat Allah'ın mutlak iradesi içinde bu gerçekleşmektedir diye düşünüyorum. Zamansız olan Allah her şeye hâkim olduğu gibi mutlak irade sahibidir. Tabi bu zamansızlık içinde düşünülmelidir. İnsan ise zamanlı bir varlıktır ve yaptıklarından sorumludur.

Din gününün sahibi olan Rabbimiz, İhlâs Suresi'nde söylendiği gibi tek (Ehad) olandır. Onun eşi ve benzeri yoktur. Her insan tek-tir. Ama diğer insanlar onun eşi ve benzeridir. Allah'ın ise eşi ve benzeri yoktur. Bildiğimiz, gördüğümüz her şeyden farklı ve eksikliklerden uzaktır. Bu nedenle Allah bize kendisini tanımamız için sıfatlarını bildirmiştir. Bu sıfatlara göre insan tanır ve iman eder. Evvel ve ahir olması ve zamanın dışında onu kapsayan olması da onun bir sıfatıdır.

Zamanlı varlıklar olan bizlerin zamansızlığı kavramamızın söz konusu olamayacağını düşünüyorum. Ancak varlığını bilebiliriz. Bunu matematik yardımıyla, ya da rüyalarımız vasıtasıyla zamanın nasıl göreceli olabileceğini ve boyutları düşünerek zamanın dışında tüm zamanın üstünde bir varlık olabileceğini anlayabiliriz. Bununla birlikte zamansızlığı kavrayamayacağımızı kavrayabiliriz.

Bunun dışında Allah'ın mutlak iradesi ve cüzi irade ile ilgili ayetlerin yorumunda temel iki hata yapılmaktadır. Birincisi Allah'ın her şeye gücünün yeten olması, herşeyi yaptığı anlamına gelmez. Mesela Allah dilese herkesin kalbini İslâm'a açabilir ya da kapayabilir. Bu kudret O'nun elindedir. Fakat bunu her zaman yaptığı anlamına gelmez.

Allah'ın kalbi mühürlemesiyle ilgili ayetlerin akışına bakıldığında da, bunun inkâr edenlerin yaptıklarından dolayı olduğu görülecektir. Dolayısıyla ayetteki ifade konu bütünlüğünden kopartılmadan yorumlanmalıdır. Kalbi mühürleneler yaptıklarının karşılığını görmektedirler. Yani inançsızlığı kendileri irade ederler. Allah da onların inançsızlığını artırmaktadır.

Müslümanlar İslâm Yüzünden mi Geri Kaldı?

Bu soru daha doğrusu iddia çok fazla dillendirilmesinin yanındadır, İslâm dinine ve Kuran'a eleştiri getiren kişilerin temel argümanlarından birisini oluşturmaktadır. İslâm ülkelerinin günümüzde içinde bulunduğu durum, bu teze kaynaklık ederken, Müslümanların dinleri nedeniyle geri kaldığı vurgulanmaya çalışılmaktadır. Peki, söylemin gerçeklik payı ne kadardır?

İslâm dini eğer geri kalmanın sebebi olsaydı, tarih boyunca Müslümanların yaşadığı ülkelerin hep geri kalması gerekirdi. Oysa durum bunun tam tersidir. İslâm, doğuşuyla birlikte dünya üzerinde çok hızla yayılmış, 18. yüzyıla kadar da İslâm ülkeleri dünya üzerinde hep başat güç olmuşlardır. Bu gerçeği hatırlamak için Avrupa'nın içinde yüzyıllarca hüküm süren Endülüs'e ya da kısaca Osmanlı tarihine bakmak yeterli olacaktır. Ayrıca bilim tarihine göz atıldığında tıptan kimyaya, felsefeden sosyolojiye kadar birçok konuda Müslüman bilim adamlarının oraya koyduğu çalışmalar görülebilecektir. Peki, nasıl oldu da Müslümanlar günümüzdeki duruma geldiler. Buna neden olarak dini göstermek belki de en oryantalist ve en kolaycı yaklaşımdır ancak bu gerçek değildir.

Müslümanların geri kalmasını tetikleyen nedenlerden ilki yaşadıkları Moğol istilâsıdır. Moğol istilâsı ile büyük bir yıkım yaşayan Müslümanlar -özellikle Araplar- bir daha eski güçlerine hiçbir zaman gelememişlerdir. Moğol istilâsı sürecince yaşananlar incelendiğinde, koskoca Arap- İslâm medeniyetinin nasıl yok edildiği görülecektir.

Arapların yaşadığı bu yıkımdan sonra göreceli olarak bu istilâdan daha az etkilenmiş olan Müslüman Türk toplumu İslâm bayra-

ğını devralmış ve yüzyıllarca dünyaya nizam vermiştir. Osmanlı Türklerinin yıkımını hazırlayan süreç ise dünya ticaret yollarının değişmesiyle ortaya çıkmıştır. Daha önceden dünya ticaret yolu olan 'ipek yolu' hep Müslüman halkların kontrolünde olmuşken, Ümit Burnu'nun geçilmesi ve Yeni Dünya'nın keşfi ile bu durum değişmiştir. Artık Dünya ticaret yolları karadan denizlere kaymıştır. Bu ise Osmanlı için çöküşün başlangıcı olmuştur.

Bu gidişin farkına varan Sokullu Mehmet Paşa, döneminde Hindistan seferini planlanmış ve bu yönde bir donanmayı Hint Denizine gönderilmiştir. Hatta Osmanlı'nın yeni ticaret yollarının hâkimiyetini ele geçirmek için Osmanlı donanmasının rahatlıkla Hint Okyanusuna indirebilecekleri bir kanalın Süveyş'te açılması için proje Sokullu Mehmet Paşa tarafında düşünülmeye rağmen dönemin teknik imkansızlıklarından dolayı bunda başarılı olunamamıştır.

Osmanlı Yeni Dünya olan Amerika'da da bir koloni kurmayı düşünse de, iç denize uygun olan Osmanlı gemileri okyanus aşırı yolculuklarda kullanılamamıştır. Bu yöndeki girişimler başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bu ve benzeri birçok neden ticaretin dolayısıyla sermayenin Müslümanların elinden batının eline geçmesine sebep olmuştur. Ticaret yollarının el değiştirmesinin dışında, Batı, ortaya koyduğu sömürgeci yaklaşımlarla, hem Amerika'nın hem uzak doğunun hem de Afrika kıtasının zenginliklerini çalıp kendi ülkelerine taşımıştır. Özellikle Osmanlı'nın zayıfladığı 18. yüzyıldan sonra emperyalist ülkeler İslâm dünyasını işgal etmiş ve Müslüman toplumları kendi hedefleri doğrultusunda dizayn etmişlerdir. Bugün Ortadoğu ve tüm İslâm coğrafyasına antidemokratik rejimlerin hâkim olması ve diktatörler tarafından yönetilmesinin temel nedeni Birinci Dünya Savaşı sonrası emperyalist devletlerin yaptıkları bu dizayndır. Dolayısıyla İslâm dünyası tarih boyunca her zaman geri olmadığı gibi, günümüzde de göreceli olarak daha az gelişmiş olmasının nedeni de yine İslâm dini kaynaklı değildir. Aksine Müslümanlar ekonomik ve siyasi nedenlerle geri kaldıkça dine ve hayata bakışı da gerilemiş ve dinden uzak bir taassuba gömülmüşlerdir. Bu taassubun içinde yeni düşünce ve fikirler üretemez noktaya gelmişlerdir. Yine

bunun sebebi İslâm'dan kaynaklanan dinamikler değil, İslâm'a rağmen ortaya çıkan tutuculuktur.

Batının günümüzde ileri gitmesinin dini nedenlerden olmadığına ortaya koyan bir diğer argüman da, yine gelişmiş batı ile aynı dine ait olan çoğu ülkenin de göreceli olarak geri kalmış olmasıdır. Bugün Afrika'da bulunan birçok Hristiyan ülke sömürü kaynaklı geri kalmışlığı en acı şekilde yaşamaktadır. Hastalık ve açlığın pençesinde bir hayat süren bu insanların mahkûm oldukları hayatın nedeni dinleri değildir. Onlar da gelişmiş batı ile aynı dine hatta mezhebe sahip olmasına rağmen, kaynaklarının ve insanların yüz yıllardır yağmalanmasından dolayı yoksulluk içinde yaşamaya mahkûm edilmişlerdir. Benzer şekilde Güney Amerika'yı örnek verebiliriz. Bugün hemen hemen tamamına yakını Katolik olan insanların oluşturduğu Şili, Paraguay, Uruguay, Arjantin gibi Güney Amerika ülkeleri yine ekonomik açıdan geri kalmışlık içindedir. Aynı şekilde Soğuk Savaş yıllarından demir perde ülkesi olarak anılan birçok Avrupa ülkesi de benzer durumdadır. Bu ve benzeri örnekler Müslümanların geri kalmasının nedeninin din olmadığını ve batının da gelişmesinin temelindeki motivasyonun yine dinden kaynaklanmadığını ortaya koymaktadır.

Kuran'ın Aslı Yakıldı mı?

Bu dikkat çekici başlığa Kuran'a karşı saldırıların yapıldığı ateist sitelerde çok fazla rastlanmaktadır. Bu başlık kullanılan yazılarda genelde tarihi bazı olaylar çarpıtılarak, konu saptırılmakta, insanların Kuran'a bakışında kuşkular oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bu sinsî yaklaşımın, tarihi gerçeklerin objektif olarak değerlendirilmesiyle boşa çıkacağı açıktır.

Bu yazıda sizlere Kuran'ın derlenmesi ve günümüze kadar nasıl geldiğini anlatmaya çalışacağım. Bu süreç içinde yaşanan olayların, ön yargılı ateistler tarafından nasıl çarpıtıldığına değinmeye çalışacağım.

Kuran'ın Vahyedilmesi ve Yazılması: Vahiy kelimesi gizli ko-

nuşmak, fısıldamak anlamlarına gelmektedir. Peygamberlere vahiy Cebrail tarafından getirilmiştir. Peygamberler de kendisine aktarılan bu vahyi, görevi gereği diğer insanlara aktarmıştır. Al'a Suresi'nde Allah, Kuran'ın peygambere vahyini şöyle anlatmaktadır:

Sana okutacağız, sen de unutmayacaksın. (Al'a Suresi, 6)

Kuran Peygamberimize (sav) vahiy olunurken ezberletiliyordu. Peygamberimiz de ezberlediği bu ayetleri onunla birlikte olan vahiy kâtiplerine yazdırıyordu. Her ayetin hangi surede olacağını işaret ediyordu. Bir yandan da sahabe tarafından Hz. Peygamber'in (sav) koyduğu bu tertibe göre ayetler ezberleniyor ve okunuyordu.

Kuran'ın yazılmasını iyi anlayabilmek için günümüzden 14 asır önceki şartları da göz önünde tutmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Özellikle İslâm dinin ilk yıllarında ekonomik güç ve imkânlar çok iyi değildi. Yazı için gerekli olan araçlar çok ilkel düzeydeydi. Bunun yanında gerekli araçlara da ulaşmak çok zordu. Kuran ayetleri çok ilkel yazı gereçleriyle deri, kemik, taş parçaları, bağırsak, hurma yapraklarının üzerine yazılıp peygamberimizin evinde korunuyordu.

Ayrıca Arap yazısı çok gelişmiş durumda değildi. Harekelen-dirme ve harflerden bulunan noktalar yazıda kullanılmıyordu. Örneğin 'Be' harfi ile 'Te' harfini ayıran noktalar bu dönemde henüz kullanılmıyordu. Bu harfler yazının akışına göre ne olduğu tayin edilip ona göre okunuyordu. Bu nedenle Arapçanın okunması ve yazılması çok zordu.

İlk Derleme Çalışması:

Peygamberimiz döneminde Kuran hâlâ vahyedildiği için kitap olarak henüz derlenmemişti. Fakat hafızlar tarafından sıra ile okunuyor ve her gelen yeni vahiy, Kuran'da Peygamberimizin (sav) işaret ettiği sureye konuluyordu. Peygamberimiz vefat ettiğinde Kuran

birçok hafız tarafından ezbere okunur durumdaydı ve vahiy tümüyle yazılı kayıt altına alınmıştı.

Ebu Bekir dönemindeki 'Yemame' savaşında birçok sahabe-nin şehit düşmesi ve bunlardan bazılarının Kuran hafızı olması, hafızların azalmasına sebep oldu. Bunun için Hz. Ömer'in teklifi doğrultusunda Ebu Bekir tarafından Kuran'ın tümünün tek bir nüsha halinde toplanmasına karar verildi. Zeyd İbn Sabit tarafından surelerin tertibi göz önünde bulundurulmadan tüm yazılı ayetler toplandı. Toplanan bu ayetler dönemin imkânlarına uygun kağıt yapraklar üzerine yazılmıştı. Zeyd'in derlediği bu Kuran, Hz. Ebu Bekir'in korumasında kalmış, onun şehit edilmesinden sonra Hz. Ömer'e geçmiş, onun vefat edilmesinden sonra ise kızı Haysa'ya intikal etmiştir.

İkinci Derleme:

Osman'ın halifeliliği sırasında İslâm devletinin sınırları çok genişledi. Farklı Arap kabilelileri İslâm'ı kabul etmelerinin yanında farklı ırklardan insanlar da İslâm dinini seçiyorlardı. Ana dilleri farklı olan insanların Kuran'ı okuyuşları doğal olarak farklı olacaktı. Aynı şekilde farklı Arap kabileleri arasında da günümüzdeki Araplar arasında olduğu gibi derin lehçe farklılıkları vardı. Bu nedenle gerek bu farklı Arap kabileleri ve gerekse farklı milletlerin Kuran okuyuşları arasında farklılıklar oluştu. Bu okuyuş farklılıkları anlaşmazlıklara ve tartışmalara yol açmaya başlamıştı. Hatta bu tartışmalar gruplaşmalara ve insanların bu farklılıklardan dolayı birbirlerini tekfirlikle suçlamalarına kadar ulaştı. Bu durumu anlamak için Türkçeden örnek vermek gerekirse; "Her Müslüman kardeşdir" ayetini doğu şivesiyle konuşan bir kişi ile İstanbul şivesi ile konuşan kişi farklı telaffuz edecektir. İstanbul lehçesiyle 'kardeşdir' ifadesini doğu lehçesiyle konuşan bir kişi 'Gardaşdır' diye telaffuz edebilir. Burada bir anlam farklılığı yokken, okunuş, farklılığı oluşmaktadır.

Arapçada farklı lehçeler arasında Türkçeye göre çok daha büyük farklılıklar vardır. Bu yüzden anlam olarak aynı olsa da, farklı okunuşlar ortaya çıktı. Bu okunuşları insanlar yazıya geçirdiği za-

man bu sefer de zaten ilkel bir yazı durumunda olan Arapçada yazılarda farklılıklar oluşmaya başladı. Türkçedeki örneğe dönersek. "Kardeşdir" kelimesini başka Arap kabileleri lehçelerinden dolayı yazıda da farklı yazdılar. Kişisel gayretlerle yazılmış olan Kuran'lar hem metotsuz olarak toplanmış ve içinde birçok imla hatası ve kişisel yorumlar barındırıyordu. Bazılarında Kuran dışında peygamberimize ait sözler de yazılmaya çalışılmıştı. Bunun ilerde sorun yaratabileceğini gören Osman harekete geçerek, bu farklılıkları ortadan kaldırmaya karar verdi. Bir komisyon kurularak Kuran Peygamberimizin (sav) lehçesi olan Kureyş lehçesinde Ebu Bekir döneminde toplanmış olan metinlerden, okunuş sırasına göre derlendi.

Bundan sonra okuma farklılıklarını ortadan kaldırmak ve Müslümanları tek bir okuyuş etrafından birleştirmek için bütün şahsi Mushafların ve Kuran parçalarının yakılmasına karar verildi. Bu dönemde devlet çok büyümüş ve ekonomik imkânlar daha çok artmıştı. Daha önceden imkânsızlıklar içinde deri, kemik, taşa yazılmış ve zaman içinde sürekli okunduğu için yıpranmıştı. Kuran çok daha iyi imkânlarla ve gelişmiş bir yazı tekniği ile Kureyş lehçesinde kâğıda yazılmıştı. Artık eski ve yıpranmış nüshalara da ihtiyaç kalmamıştı. Bunlar da ortadan kaldırıldı.

Böylece Kureyş lehçesinde yazılmış olan tek nüsha kaldı. Günümüzde tüm İslâm dünyasında kullanılan nüsha da bunun kopyasıdır. Günümüzde birbirinden farklı düşünen, hatta birbirine düşman dahi olan onlarca Müslüman grup, mezhep, tarikat ya da düşünce ekolü vardır. Bu grupların hiçbirisinde ayrılık sebebi Kuran'ın metni hakkında değildir. Şii ya da Sünni olsun hepsi aynı Kuran'a iman eder. Farklılıklar Kuran dışında bazı hadisleri insanların kaynak olarak kabul etmesinden kaynaklanır.

Sonuçta Kuran'ın aslının yakılması olayı kısaca budur. Ateist iddialarda olduğu gibi ortada şüphe uyandıracak hiçbir durum yoktur. Allah Kuran'ın Allah katından olduğuna delil olarak içinde hiçbir çelişki olmamasını göstermektedir. Bu kitapta da asıl bu gerçeği vurgulamaya çalışıyoruz. Eğer Kuran Rabbimizin katından gelmeseydi, ilahi bir bilginin eseri olmasaydı, içinde birçok çelişki bulunurdu.

Bunun dışında içinde barındırdığı bilimsel ayetler ve matematiksel sistem ve kelime tekrarları Kuran'ın günümüzden 14 asırdan fazla bir süre önce Arap çöllerinde yaşamış olan bir insanın sözleri olamayacağını açıkça ortaya koymaktadır. Kurandaki bilimsel ayetleri bir sonraki bölümde okuyabilirsiniz.

Kuran Rabbimizin sözleridir. Kendi yolunu insanlara göstermek için bir hidayet rehberi olarak gönderilmiştir. Hesap günü geldiğinde biz ondan sorulacağız.

Kuran Çelişki İçermeyen Bir Kitaptır

Bu bölümde Kuran'da çelişki olduğu iddialarına kısaca cevap vermeye çalıştık. Örneklerde de görüldüğü gibi çelişki olarak gösterilmeye çalışılan tüm iddialarda, hiçbir çelişki yoktur. Bu Kuran'ın ilahi kitap olmasının bir özelliğidir. İnkâr edenler bu tarz iddialarda bulunmaya çalışsalar da, ayetler üzerinde biraz düşündüğünde ya da biraz araştırma yapıldığında gerçek ortaya çıkmaktadır. Ulaşılmak istenen hedef, insanların kafasında soru işaretleri oluşturmaktır. Özellikle Kuran hakkında fazla bilgisi olmayan insanlar hedef alınmaya çalışılmakta, basit kelime ve mantık oyunları ile gerçekte olmayan sonuçlara ulaşılacak istenmektedir. Fakat bu gayretler boşunadır. Kuran Allah katından gelmiş bir kitaptır. İçinde çelişki yoktur. Sahip olduğu mucizevî ayetler ile gerçeği bildiren Yüce Allah'ın sözleridir. Kuran 1400 yıldan fazla bir süredir insanlar için bir hidayet rehberi olmuştur. Bundan sonra da olmaya devam edecektir.

Allah vahyettiği kitabı ile insanlara kendisini tanıtmış, insanların fitratına en uygun yaşam biçimini bildirmiştir. İnsan, Allah'a karşı sorumludur. İnsanların yapması gereken ise, Rablerinin bu çağrısına kulak verip, O'na yönelmeleridir. Ayetin ifadesi ile **"her nefis ölümü tadıcıdır"**. Her canlı gibi bizler de bir gün öleceğiz. Hesap günü geldiğinde ise, Kuran ile hesaba çekileceğiz. Geri dönüşü mümkün olmayan o günde insanları kurtaracak olan ise, bu dünyada yaratılış amacına uygun yaşamasıdır. İşte Kuran da bizlere bu amacı anlatmaktadır.

Şu halde, sana vahyedilene sınırsız tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi, 43-44)

Sonraki bölümümüzde Kuran'da geçen bilimsel mucizeler üzerinde duracağız. Kuran'ın Yüce Rabbimiz katından olduğunu ortaya koyan diğer kanıtlar da ancak günümüz bilimiyle ortaya çıkan gerçeklerin, yüzlerce yıl öncesinde Kuran'da bildirilmiş olmasıdır.

Kuran'da 5 bilinmeyen konusu var mı?

Lokman Suresinde geçen bir ayet ve bu konuda rivayet edilen bir hadise dayanarak 5 konunun kesinlikle bilinmeyeceği söylenmektedir. Fakat günümüzdeki teknolojik gelişmelerin ışığında bilinmeyeceği iddia edilen konulardan bazılarının bilindiği ortaya çıkmaktadır. Hatalı yorumlarla yola çıkıldığında bilim ve Kuran ayetleri arasında bir çelişki varmış gibi zannedilebilir.

İlk başta bu iddianın kaynağı olan hadisi ve ayeti görelim sonra da iddiayı değerlendirelim:

Bu iddiaya temel olan bir rivayet bulunmaktadır. Buna göre bir bedevi peygambere gelerek 5 konuyu sorar. Bu sorular şunlardır: "Kıyamet ne zaman kopacak?", "Ne zaman yağmur yağacak?", "Karım ne zaman doğuracak?", "Nerede öleceğim?" ve "Yarın ne kazanacağım?". Hadislere göre Lokman suresinin 31 ayeti bu sorular üzerine indirilmiştir. Ve bazı geleneksel müfessirler ayette bu 5 sorunun cevabının kimse tarafından bilinmeyeceği söylenmektedir.

Fakat günümüzde Anne rahminde olan cenin teknolojik imkânlarla bilinmektedir ya da yağmurun ne zaman yağacağı bilim adamları tarafından tespit edilebilmektedir.

Peygamberimize ithaf edilen hadise dayanarak yorum yapılan müfessirlerin yorumuna göre Kuran bunların bilinmeyeceğini söylemektedir.

Lokman suresindeki ayet dikkatli okunduğunda durumun çok farklı olduğu görülecektir. Lokman Suresindeki ayet şöyledir:

“Kıyametin ne zaman geleceği hakkında bilgi Allah’ın yanındadır. Yağmuru O yağdırır, Rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez, hiç kimse hangi yerde öleceğini de bilmez... Şüphesiz Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.”
(Lokman Suresi, 31)

Ayete göre Kıyametin bilgisi Allah katındadır. Yağmuru yağdıran Allah’tır, ama ayette ne zaman yağacağı bilinmez gibi bir anlatım yoktur. Kuran’da bildirilmeyen bir konu uydurma ya da yanlış anlaşılan hadislerin etkisinde, ayetlerde bildiriliyormuş gibi yorumlanmaktadır. Yine aynı şekilde ayette rahimlerde olanı Allah’ın bileceği açıklanmaktadır. Fakat başka kimse bilemez diye bir anlatım ayette yoktur. Anne karnındaki çocuğun durumu, cinsiyeti, DNA tahlilleriyle genetik yapısı, taşıdığı genetik hastalıklar vs. her şey bilinebilmektedir. Ayette bunların bilinemeyeceği gibi bir ifade yoktur. Ayettin devamında bilinemeyecek iki şey belirtilmektedir. Bunlar yarın ne kazanacağımız ve nerede öleceğimiz konusudur.

Dolayısıyla Kuran’a yönelik bir eleştiri yapılırken, geleneksel yorumlara bağlı kalarak değil, Kuran metnine bakarak eleştiri yapılması doğru olacaktır. Böyle yapıldığında iddia edilen çelişkinin, bir çelişki olmadığı sadece yanlış bir yorumun ürünü olduğu anlaşılacaktır.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurandaki Bilimsel Ayetler

Batı dünyasında din ve bilim arasındaki tartışmalar oldukça sancılı ve kanlı geçmiştir. Aydınlanma süreci boyunca yaşanan olaylar, kilisenin otoritesine karşı gelişen hareket birçok insanın ölümüyle sonuçlanmıştır. Bugün batı dünyasında bu tartışmanın travmaları hâlâ görülmektedir. Hristiyanlık dinine karşı son derece güçlü ve tepkili çevreler vardır. Bu tepkinin bir sonucu olarak, ateist düşünce bu ülkelerde gittikçe yayılmaktadır.

İslâm dünyasında batıda olduğu gibi din-bilim tartışması yaşanmamıştır. Yapay olarak batıdaki tartışmanın benzeri birtakım tartışmalar ülkemize taşınmaya çalışılsa da bu yaklaşım başarılı olmamıştır. Bunun sebebi Kuran'da gizlidir. Kuran'da bilim dışı veya karşıtı hiçbir fikir vaaz edilmez. Aksine Kuran ayetlerinde onlarca yerde, Allah insanları düşünmeye, akletmeye, araştırmaya davet eder.

Bu nedenle İslâm dinine ve Kuran'a getirilen eleştiriler incelendiğinde ya bunların İslâm dini ile bir ilgisinin olmadığı sadece batıda yaşanan tartışmanın bir kopyası olduğu; ya da din sanılan, Kuran dışı hurafelerin eleştirildiği görülecektir.

Ayetler dikkatli bir şekilde okunduğunda içlerinde ancak günümüz bilimi ile bilinebilecek birçok gerçeğin saklı olduğu anlaşılmaktadır. Ve bu gerçekler vahyin gelişinden yüzlerce yıl sonra bilimsel gelişmelerle anlaşılabilmiştir. Bu bölümde, ancak son yüzyılda ortaya çıkmış bilgilerle bilinebilecek gerçeklerin Kuran ayetlerinde nasıl geçtiğini göreceğiz. Kuran'da bilimsel bu gerçekleri insanlara aktarılırken, hiçbir hurafe ya da bilimsel yanlış bilgiye yer vermemiştir. Yani Kuran'ın vahyedildiği çağda inanılan bilimsel hurafelerin hiçbirisi, Kuran içinde yer almamıştır.

Kuran bir bilim kitabı değildir. Bir hidayet kitabıdır. Fakat tüm Evren'i yaratan ve onun bilgisine sahip olan Allah, bu bilgilerin bir kısmına da Kuran'da yer vermiştir. Biyolojiden, gök bilimine; jeolojiden, tarihsel gerçeklere kadar birçok gerçek Kuran'da insanlara sunulmuştur.

Kuran Allah'ın sözüdür. Göklerin yerin ve ikisinin arasında bulunan her şeyin Rabbi olan Allah bizlere bir hidayet rehberi ve yol gösterici olarak bu kitabı kulu Hz. Muhammed'e (sav) vahyetmiştir. Kuran'daki bilimsel mucizeleri okurken her bölümde kendinize şu soruyu lütfen sorun: Bu sözler 14 asır önce çölde yaşamış, bilim ve teknolojiden uzak bir insana ait olabilir mi? Peygamberimiz (sav) bizden yüzyıllarca önce bu bilgilere sahip olabilir mi? Bu ayetler samimi bir şekilde değerlendirildiğinde bunun imkânsız olduğu ve Kuran'ın Allah sözü olduğu anlaşılacaktır.

Kuran günümüzden 14 asır önce hiçbir teknolojik imkanın olmadığı bir dönemde Hz. Muhammed'e (sav) vahyedildi.

Yoktan Var Edilme

Evren'in kökeni hakkında tarih boyunca felsefeciler ve bilim adamları farklı teoriler ortaya atmışlardır. En çok kabul gören teori ise, materyalist dünya görüşünün bir ürünü olan; Evren'in sonsuzdan beri var olduğu düşüncesidir.

Allah'ın varlığını inkâr eden ateistler, maddenin sonsuzdan beri var olduğunu, maddenin başlangıcı bulunmadığını, var olan her şeyin tesadüfler sonucunda oluştuğunu iddia etmişler ve bu du-rağan Evren modeline sığınmışlardır. Bu görüşe göre madde hep

vardır. Yaratılmadığı için bir yaratıcıya da ihtiyaç yoktur. Ateist filozoflardan Georges Politzer *Felsefenin Başlangıç İlkeleri* kitabında bunu şöyle belirtir:

Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde Evren'in Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve Evren'in yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için her şeyden önce Evren'in var olmadığı bir anın varlığını, sonra da hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir.

Georges Politzer'in "Felsefenin başlangıç ilkeleri" isimli kitabı

20. yüzyılın ortalarına kadar da bu iddia bilim dünyasında ve özellikle de ateist çevrelerde hâkim bir görüş olmuştur. Bu görüşün aksine, günümüzden 14 asır önce vahyedilen Kuran, Evren'in sonsuzdan beri geldiği düşüncesini reddetmiştir. Allah, tüm Evren'in yokluktan yaratıldığını insanlara Bakara Suresi'nde şöyle ifade etmektedir:

O (Allah) Evren'i (Gökleri) ve yeryüzünü yoktan yaratandır (bedea). O, bir işin olmasına karar verirse yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Bu ayette geçen 'bedea' kelimesinin özel bir anlamı vardır. Sözlükte bu kelimenin karşılığı şöyle ifade edilmektedir: "Bedea: Geçmişte bir örneği olmaksızın (yoktan) ihdas ve icad eden" (Doç. Dr. Mahmut Çanga, *Kur'an-ı Kerim Lügati*, Timaş Yayınları, 1999, sf. 78) Yani Allah, Kuran'da Evren'in bir şeyden dönüştürülerek değil, örneği olmaksızın yoktan yaratıldığını ifade etmektedir.

Bakara Suresi'nde bildirilen bu gerçek, modern bilimin ulaştığı sonuçlarla tam bir paralellik göstermektedir. Bilim bize tüm Evren'in büyük bir patlama ile yoktan yaratıldığını ortaya koymaktadır. Big Bang adı verilen bu teoriye göre Evren günümüzden yaklaşık 15 milyar yıl önce tekil bir noktanın patlamasıyla hiçlikten yaratılmıştır. İlk patlamadan *Planck Zaman* denen ve saniyenin 10^{-43} 'ü

kadar geçen süre, fizik kanunlarının geçerli olmadığı fizik ötesi bir durumdur. Bu süreden sonra madde ve fizik kanunları oluşmuştur. *Planck Zamanı*’ndan ve büyük patlamadan önce madde ve mekânın olmadığı, hatta zamanın da olmadığı, hiçlik ortamından mekân, zaman ve madde yaratılmıştır.

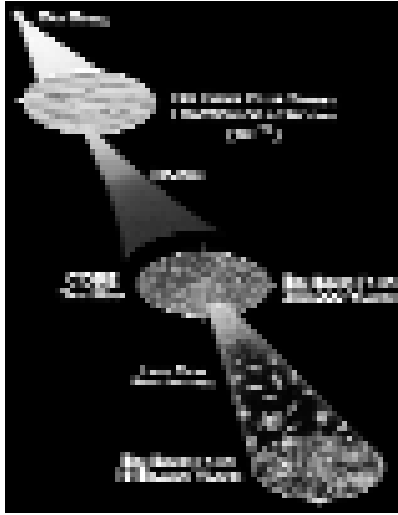
Big Bang’ın ortaya koyduğu gerçekler karşısında materyalist bilim adamları oldukça çaresiz kalmışlardır. Kendisi de bir agnostik olan gökbilimci Robert Jastrow, *God ve Astronomers* isimli kitabında şöyle söylemektedir:

Aklın gücüne inancıyla yaşamış olan bilim adamı için hikâye kötü bir rüya ile biter. O cahillik dağlarına tırmanır; zirveyi ele geçirmek üzeredir; son kayaya tutunarak kendini yukarı çektiğinde orada yüzyıllardır oturmakta olan bir grup din adamı tarafından selamlanır. (Robert Jastrow, *God and the Astronomers*, s. 250)

Robert Jastrow’un da belirttiği gibi Evren’in yaratılmasıyla ilgili bu gerçek, dinler ve özellikle de Allah’ın vahyi olan Kuran’da yüzlerce yıldır insanlara bildirilmektedir.

Tekillikten Evren’e

Yukarıda da açıklamaya çalıştığımız gibi Evren tekil bir noktadan Big Bang adı verilen bir patlama sonucunda ortaya çıkmıştır. Planc Zamanı’nda, Evren öncesi, fiziksel olarak açıklanabilecek bir

Evren hiçbir şey yokken büyük bir patlama ile meydana geldi.

ortam değildir. Planck Zamanı’ndan sonra ilk atom altı parçacıklar ortaya çıkmış, ardından bunlar atomları atomlar bir araya gelerek yıldız tozlarını, yıldızları ve gezegenleri oluşturmuştur. Bilim bize şu anda var olan tüm maddenin tekillikten başladığını söyler. Her şey bu tekillikten meydana gelmiştir. Göklerde ve yerde var olan her şey bu tekillikte bir aradayken patlamayla birbirinden ayrılmıştır. Ayette işte bu gerçek şöyle bildirilmektedir:

İnkâr edenler, Evren (gökler) ve yer birbirleriyle bitişik iken onları ayırdığımızı, her canlıyı sudan yarattığımızı görmüyorlar mı? Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Burada dikkat çeken bir nokta da, Rabbimizin, bu ayeti Evren’in bu tekillikten yaratılarak göklerin ve yerlerin birbirinden ayrılmasını inkâr edenlere bir örnek olarak sunmuş olmasıdır. Çünkü Big Bang ve Evren’in oluşumu inkârcı materyalist felsefesini tümüyle çökertmektedir.

Big bang ile tüm madde tekillikten yaratılıp gökleri ve yeri oluşturdu.

Yüzyıllardır materyalist düşüncenin dayanağı; maddenin sonsuzdan beri var olduğu ve yaratılmadığı düşüncesi, büyük patlamanın ortaya konmasıyla tümüyle çökmüştür. Madde ve zaman bir anda yaratılmıştır. Maddenin ve zamanın yaratılmış olmasının tabîi ki bazı felsefi sonuçları olacaktır. Eğer madde ve zaman bir anda oluştuysa, zamanı ve maddeyi yaratan, maddeden ve zamandan müstağni olan bir yaratıcının varlığı açıkça ortaya çıkmış olmaktadır. İşte bu varlık Kuran ayetleri aracılığıyla kendisini bizlere tanıtan yüce Allah’tır.

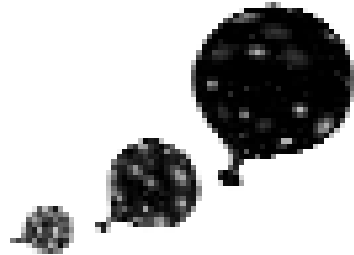
Evren'in Genişlemesi

Evren'in ilk meydana gelmesi dışında, Evren'in şu anki durumu da felsefecilerin konusu olmuştur. Yine bu konuda materyalist düşüncenin etkisiyle genel kabul gören görüş, "durağan Evren modeli"dir. Hatta bu konuda bilim dünyasında o kadar büyük bir önyargı oluşmuştur ki, bu önyargının etkisiyle bilimsel hesaplamalar sonucunda ulaşılan gerçekler bile görmezlikten gelinmiştir. Ünlü fizikçi Albert Einstein hesaplamaları sonucunda Evren'in durağan değil genişleyen bir Evren olduğu sonucuna ulaşsa da hesaplamalarını değiştirmiş ve yaptığı bu değişikliği "kariyerinin en büyük hatası" olarak tanımlamıştır. 20. yüzyılın ortalarına kadar bilim dünyasının durumu bu iken, 14 asır önce çölde Arap toplumuna gönderilmiş olan Peygamberimize (sav) vahyedilen Kuran'da ise Evren hakkında çok önemli bir gerçek ifade edilmektedir:

Ve Evren'i (göğü) kuvvetimizle kurduk, muhakkak ki onu genişletmekteyiz. (51 Zariyat Suresi 47)

Tarih boyunca Evren'in durumu hakkında birçok teori ortaya atılsa da bunların hiçbirinde Kuran'da bildirildiği gibi Evren'in genişlemekte olduğu düşüncesi yoktur. Evren'in genişlediği düşüncesi bilim adamları ve hatta felsefeciler tarafından 20. yüzyıla gelene kadar ifade edilmemiştir. Tarih boyunca Evren'in genişlemesi hakkında böyle hiçbir iddia dahi yokken, Kuran'da, Einstein'ın bile görmezlikten gelmeye çalıştığı bu gerçek tüm insanlara yüzyıllardır ifade edilmektedir.

Vahiy ile bildirilmiş olan bu gerçeğe, bilim adamları belli bir süreç içinde ulaşabilmişlerdir. 1922 yılında Einstein'ın formüllerinden yola çıkan Rus fizikçi Alexander Friedmann en ufak bir etkide Ev-

Evren şişen bir balon gibi sürekli genişlemekte ve gök yüzündeki tüm cisimler birbirinden uzaklaşmaktadır.

ren'in genişleyeceği veya daralacağı sonucuna ulaşmıştır. Bu keşfin değerini anlayıp Evren'in genişlemekte olduğunu ise açıkça, iddialı bir şekilde ilk savunan, Belçikalı papaz ve bilim adamı Georges Lemaitre olmuştur. Demaitre, Evrenin genişlemesini geri sardığımızda Evren'in tek bir birleşimden patlayarak oluştuğunu, daha sonra da Evren'in genişlediğini ifade etmiştir.

Bu ortaya atıldığı dönemde bilim adamlarına o kadar inanılmaz gözük müştür ki, başta, kendi formüllerinden ulaşılan bu iddiaya Einstein bile inanmamıştır. Lemaitre'nin fizikten pek anlamadığını söyleyerek, Evren'in sonsuz genişlikte ve değişmez olduğunu belirtmiştir.

1929 yılında Amerikalı astronom Hubble, tüm bu kuramsal tartışmaların dışında, Mount Wilson gözlemevinde son derece gelişmiş teleskopu ile gözlemler yapmaktadır. Hubble tüm galaksilerin birbirinden uzaklaştığını, böylece Evren'in genişlediğini gözlemsel olarak da ispatlamıştır.

Evren'in Yok Oluşu (Big Crunch)

Kuran'da sadece Evren'in oluşumu hakkında bilgiler yoktur. Evren'in sonu hakkında da bazı açıklamalar bulunur. Enbiya Suresi'nde Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

O gün Evren'i kitabın sayfalarını katlar gibi düzeriz. Ve onu yaratılışa ilk başladığımız duruma iade ederiz. Bu, üzerimizdeki bir vaattir. Elbette, gerçekleştireceğiz. (Enbiya Suresi, 104)

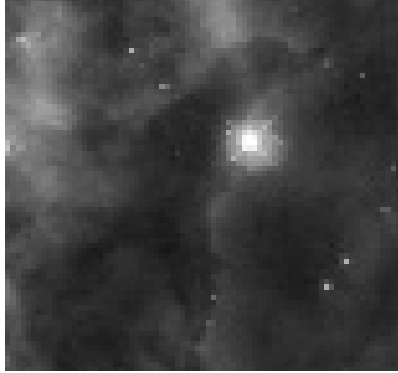

Aynı zamanda bir din adamı olan Georges Lemaitre evrenin genişlemekte olduğunu açıkça dile getiren ilk bilim adamı oldu.

Ayetin ifadesi ile Evren', tıpkı ilk yaratıldığı hale geri dönecektir. Yani Evren yokluktan yaratılmıştır ve ve yokluğa gidecektir. Bilim adamlarının da Evren'i bekleyen son hakkında yaptığı araştırmalar, aynı sonucu vermektedir. Big Bang adı verilen büyük bir patlamayla başlayan Evren Big Crunch denilen bir çöküşle içine çökerek başladığı tekilliğe geri dönecektir.

Evren'in bu şekilde kapanması astronomide 'kapalı Evren modeli' olarak bilinmektedir. Evren, ilk patlamanın etkisiyle genişlemeye devam etmektedir. Bu genişlemeyi frenleyen kuvvet ise kütleler arasındaki çekim kuvvetidir.

Havaya fırlatılan bir cisim ilk fırlatmanın etkisiyle bir süre yükselse de, bu yükselmesinin hızı zamanla orantılı olarak yavaşlar ve bir süre sonra durur. Dünya kütesinin çekimine dayanamaz. Daha sonra bu süreç geriye işler ve yere doğru düşer. Evren'de de ilk patlamanın etkisiyle sürekli birbirinden uzaklaşan maddeler kritik bir uzaklığa ve hıza geldiğinde duracak ve kütleli çekim kuvveti nedeniyle tekrar geri dönecektir. Başlangıçtaki tekilliğe kadar büzülecek ve Evren yok olacaktır. Fizik profesörleri; Renata Kallosh ve Andrei Linde, Evren'i bekleyen sonu şöyle ifade etmektedir:

Evren'in genişlemesi durduğunda, tersine dönecek ve tekrar içine kapanacaktır.

Evren'in akıbeti, küçülmeye ve yok olmaya doğru gidiyor. Gördüğümüz ve daha uzaklardaki göremediğimiz her şey, bir protondan bile küçük bir nokta şeklinde küçülecek. Sanki kara delik içindeymişsiniz gibi... Kara enerjinin en iyi tarifinin şu açıklama olduğunu bulduk: Aşama aşama negatif hale gelen bu kara enerji, Evren'in dengesinin değişmesine sebep olacak ve büzülüp çökecek... (Mark Schwartz, 'Cosmic 'Big Crunch' Could

Trigger an Early Demise of Our Universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002.)

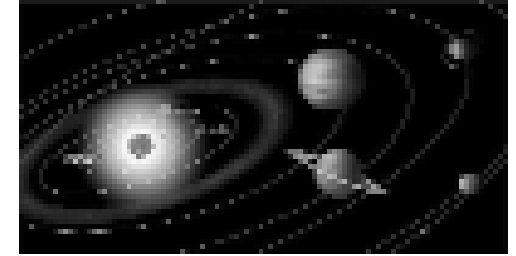
Yeryüzünde var olan tüm canlılar doğar, yaşar ve ölürler. Bu, insanlar dâhil tüm canlı varlıkları bekleyen sondur. Aynı son cansız maddeler için de geçerlidir. Yıldızlar, yıldız sistemleri, galaksiler de doğar yaşar ve ölürler. Bu, içinde yaşadığımız Evren'i de bekleyen sondur. Evren'imiz yokluktan var olmuştur ve şu anda yaşamını sürdürmektedir. Zamanı geldiğinde o da yok olacaktır.

Yörüngeler

Kuran'da Evren hakkında verilen bilgilerden birisi de yörüngeler hakkındadır. Zariyat Suresi'nin 7. ayetinde şöyle bildirilmektedir.

Özenle oluşturulmuş yollara (yörüngelere) sahip Evren'e (göğe) and olsun. (Zariyat Suresi, 7)

İnsan, Evren'i çıplak gözle gözlemlediğinde sayısız yıldızla karşı karşıya olduğunu hemen fark eder. Görünür Evren'de ortalama 200 milyar civarında galaksi olduğu düşünülmektedir. Her ga-

Göküzünde sadece güneş sistemindeki değil, evrendeki tüm gök cisimlerinin bir yörüngesi vardır.

lakside de yine ortalama 200 milyar yıldız olduğu öngörülmektedir. Bir insan tarafından sayılamayacak kadar çok olan yıldızların ortak özellikleri, hepsinin bir yörüngesinin olması ve bu yörüngede akıp gitmeleridir. Sadece yıldızlar değil yıldızların oluşturduğu yıldız kümeleri ve onların oluşturduğu galaksilerin de belli yörüngeleri vardır. Bu yörüngelerin çıplak gözle tespit edilmesi imkânsızdır. Ancak

gelişmiş teleskoplar ve gelişmiş matematiksel hesaplamalar ile, bu yörüngeler ortaya konmuştur.

Kuran ise bizlere günümüzden yüzlerce yıl önce, bilimin gelişmediği, teknolojik imkanların olmadığı, çıplak göz dışında hiçbir araç olmadan gökyüzünün gözlenebildiği bir dönemde Evren'in sahip olduğu düzenli yörüngelerden söz etmiştir. Bu yörüngeleri yaratan ve bunun bilgisini elçisine vahyettiği kitabıyla insanlara duyuran Allah ne yücedir!

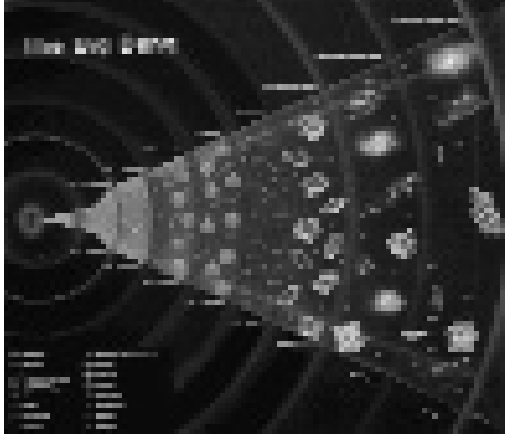
Evren'deki Düzen ve Denge

Kuranda Evren hakkında dikkat çekilen bir diğer nokta ise belli bir dengenin varlığıdır. Furkan Suresi'nde Rabbimizin yaratışındaki düzen ve ölçü şöyle ifade edilmektedir.

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, onu belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (Furkan Suresi, 2)

Evren büyük bir patlama sonucunda yaratılmıştır. Fakat bu patlama gözlemlenen tüm patlamalardan ayrı bir özelliğe sahiptir. Big Bang'in sonucunda düzensizlik değil Evren'in her noktasında bir düzen ortaya çıkmıştır.

Bilim dünyası bugün Evren'deki bu düzen ve tasarımı **"İnsani like"** (Anthropic Principle) kavramlarıyla ortaya koymaktadır. İnsani ilkeye göre

Büyük patlamadan sonra sürekli genişleyen evrende, diğer tüm patlamanın tersine muazzam bir düzen meydana geldi.

Evren amaçsız bir şekilde tesadüfen oluşamayacak kadar mükemmel özelliklere sahiptir. Bilimin ortaya koyduğu ve Furkan Suresi'nin 2. ayetinde belirtildiği gibi Evren'de bir düzen ve ölçü vardır. Evren'de var olan tasarımla ilgili belli başlı örnekler kısaca incelendiğinde durum daha net anlaşılacaktır.

1) Evren'i meydana getiren patlama biraz daha şiddetli olsaydı, Evren'deki tüm madde dağılırdı; eğer patlama biraz daha yavaş olsaydı, bütün madde hemen kapanırdı. Her iki durumda da ne galaksiler, ne yıldızlar, ne dünyamız, ne de canlılar oluşurdu. Patlamanın galaksileri, yıldızları, Dünyamızı ve canlıları oluşturacak şekilde olmasının olasılığı, havaya atılan bir kurşun kalemın sivri ucu üstünde durması kadar bile değildir.

2) Big Bang'in patlama anında, eğer daha fazla madde olsaydı Evren hemen kapanacaktı. Eğer patlama anında madde daha az olsaydı patlama galaksileri oluşturmadan maddeyi dağıtabilirdi. Görülüyor ki Big Bang, hem şiddeti, hem madde oranı, hem de bunların birbirine göre düzenlenmesiyle bilinçli bir tasarımın ürünüdür.

3) Big Bang'in başlangıcının çok yüksek sıcaklıkta olması sayesinde atom-altı dünyadaki oluşumlar gerçekleşmiştir. Böylece de galaksilerden canlılara kadar olan süreç mümkün olmuştur.

4) Evren'in başlangıçtaki homojen yapısı da galaksilerin oluşmasının bir şartıdır. Başlangıç homojenliğindeki ufak bir azalma galaksilerin oluşmasına izin vermeyecek ve tüm maddenin kara deliklere dönüşmesi sonucunu doğuracaktı. O zaman da biz var olamayacaktık.

5) Evren'de entropi sürekli artmaktadır. Bu ise Evren'deki başlangıç anında çok düşük entropili bir başlangıcın olması gerektiği anlamını taşır. Bu olasılığın gerçekleşmesi imkânsızdır.

6) Big Bang'den sonra açığa çıkan protonlar ve anti-protonlar birbirini yok eder. Canlılığın oluşabilmesi için proton sayısının, anti-protonlardan çok olması gerekiyordu ve öyle olmuştur.

7) Aynı şekilde nötronlar ve anti-nötronlar birbirini yok eder. Canlılığın oluşabilmesi için nötron sayısı, anti-nötronlardan çok olmalıydı ve öyle olmuştur.

8) Elektronlar ve pozitronlar da birbirini yok eder. Canlılığın oluşabilmesi için elektron sayısı, pozitronlardan çok olmalıydı ve öyle olmuştur.

9) Kuarklar ve karşı kuarklar da birbirini yok eder. Oysa yaşamın varlığı kuarkların daha fazla olmasına bağlıdır ve kuarklar karşı kuarklardan daha çok olmuştur.

10) Evrende canlılığın oluşabilmesi için proton, nötron ve elektronların kendi anti-maddelerinden daha fazla olmaları gerektiği gibi, birbirlerine göre belirlenmiş oranlarda yaratılmış olmaları da gerekmektedir. Bu da canlılığın bir şartıdır.

11) Evrende canlılığın oluşabilmesi için proton, nötron ve elektronların kütleleri de mevcut eşit şekilde olmalıdır. Bu parçacıkların mevcut kütleleri farklı olsaydı yaşam için gerekli atomlar oluşamayacaktı.

12) Protonlar ve elektronlar çok farklı kütlelerine karşın elektrik yükleriyle birbirlerini dengelerler. Eğer bu denge sağlanmasaydı canlılık için gerekli atomlar oluşamayacaktı. Elektronun elektrik yükü biraz farklı olsaydı yıldızlar oluşamazdı.

13) Eğer Evren'deki nötrino miktarı daha az olsaydı galaksiler oluşamayacaktı. Eğer nötrino miktarı daha fazla olsaydı galaksiler çok yoğun olacaktı. Her iki durum da canlılığın oluşmasını engellerdi.

14) Güçlü nükleer kuvvet, çekirdekteki proton ve nötronları bir arada tutar. Bu kuvvet biraz daha zayıf olsaydı, hidrojen dışında hiçbir atom, dolayısıyla canlılık oluşamazdı.

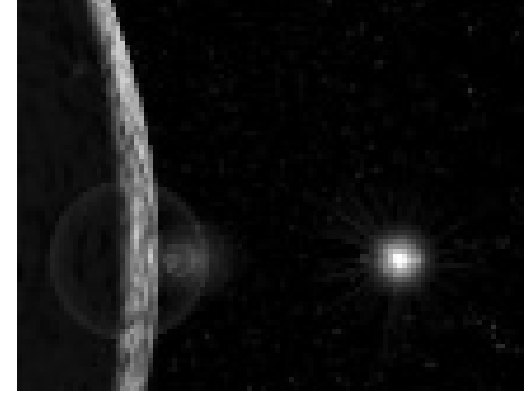
15) Zayıf nükleer kuvvet biraz daha güçlü olsaydı, Big Bang'de çok fazla hidrojen helyuma dönüşürdü. Eğer bu kuvvet biraz daha zayıf olsaydı, yıldızlardaki ağır elementlerin oluşumu olumsuz etkilenecekti ve canlılık oluşamayacaktı.

16) Elektromanyetik kuvvet daha şiddetli olsaydı kimyasal bağların oluşumunda sorun çıkardı. Eğer daha zayıf olsaydı kimyasal bağların oluşumu sorunlu olurdu ve canlılık için mutlak gerekli olan karbon ve oksijen atomları yetersiz kalırdı.

17) Çekim gücü daha kuvvetli olsaydı, tüm yıldızlar bu kuvvetin gücüne direnemedi karadeliklere dönüşürdü. Eğer daha zayıf

olsaydı, ağır elementleri oluşturacak yıldızlar oluşamayacaktı. Her iki durumda da canlılık oluşamazdı.

18) Zayıf nükleer kuvvet, güçlü nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvet ve yerçekimi kuvveti belli kritik değerler gözetilerek yaratılmaları gerektiği gibi, birbirlerine göre uygun oranlarda da yaratılmaları gerekmektedir.

Yıldızlar arasındaki mesafe gezegenlerin yörüngelerindeki düzen için çok önemlidir.

Bu hem galaksilerin ve yıldızların, hem de tüm canlıların var olabilmesi için gerekli çok hassas bir dengedir.

19) Canlılığın oluşabilmesi için yıldızlar arası mesafe belli bir büyüklükte olmalıdır. Eğer yıldızlar birbirlerine daha yakın olsaydı çekim gücünün fazlalığı gezegenlerin yörüngelerini bozardı. Eğer yıldızlar birbirlerine daha uzak olsaydı süpernovalar tarafından Evren'e saçılan ağır atomlar çok geniş bir alana yayılacaktı ve yaşam için gerekli atomlar yeterli düzeyde olamayacaktı.

20) Hayat için gerekli atomlardan en önemli ikisi karbon ve oksijendir. Bu atomlardan karbonun oksijen atomunun enerji seviyesine olan oranı daha yüksek olsaydı canlılık için gerekli oksijen yetersiz olurdu. Eğer mevcut oran daha düşük olsaydı canlılık için gerekli karbon yetersiz olurdu.

21) Hayat için büyük önemi olan karbon ve oksijen atomları birbirlerinin enerji seviyelerine bağlı oldukları gibi, helyum atomunun enerji seviyesine de bağlıdır. Helyumun enerji seviyesi yüksek olsaydı yaşam için gerekli karbon ve oksijen miktarı yetersiz olurdu,

eğer helyumun enerji seviyesi düşük olsaydı yine yaşam için gerekli karbon ve oksijen miktarı yetersiz olacaktı.

22) Süpernova patlamalarının uzaklığı, yakınlığı ve sıklık derecesi de canlılık için çok önemlidir. Örneğin bu patlamalar çok yakın olsaydı, oluşacak radyasyon canlılığı yok edebilirdi. Eğer bu patlamalar çok uzak olsaydı canlılık için gerekli ağır atomlar yeterli seviyede olmayacaktı.

23) Dünyamızda canlılığın oluşabilmesi için galaksimizin belli oranda maddeye sahip olması gerekmektedir. Eğer madde oranı fazla olsaydı Güneşin yörüngesi değişecekti. Eğer daha az madde olsaydı, Güneşimiz gibi bir yıldızın var olması mümkün olmayacaktı. Ayrıca galaksimizin büyüklüğü, şekli ve başka galaksilere uzaklığı da canlılığın oluşması için çok önemlidir.

24) Jüpiter gezegeninin büyüklüğü ve mesafesi de Dünya'mızdaki canlılığı mümkün kılan koşullardan biridir. Eğer Jüpiter şu andaki yerinde ve büyüklüğünde olmasaydı, Dünya'mız meteor yağmurlarına karşı bu kadar güvenli olmazdı. Ayrıca mevcut yörüngemiz de değiştirdi. Bu iki durum da canlılık için ayarlanmış çok özel koşulları bozardı.

Jüpiter Dünya'mızı büyük göktaşlarından korur.

25) Dünyamız, Güneşe daha uzak olsaydı, yaşama olanak tanımayan soğuk ve buzullarla karşı karşıya kalırdık. Eğer Güneş'e daha yakın olsaydık yeryüzündeki su buharlaşır ve yaşam mümkün olmazdı.

26) Dünyamızın çekimi daha fazla olsaydı, amonyak ve metan oranının artması gibi durumlar yeryüzünün canlılığa elverişli bir ortam olmasını engellerdi. Eğer Dünyamızın çekimi daha az olsaydı

atmosfer çok su kaybeder ve canlılık için elverişli ortam kalmazdı.

27) Dünyamızın çevresindeki manyetik alan da çok özel olarak ayarlanmıştır. Eğer bu manyetik alan daha güçlü olsaydı, Güneş'ten gelen canlılık için yararlı ışınları da engelleyebilirdi. Eğer bu manyetik alan daha zayıf olsaydı, Güneş'ten gelen zararlı ışınlar yaşamın oluşmasına olanak tanımazdı.

Dünyamızın etrafında özel bir manyetik alan vardır.

28) Yeryüzünden yansıtılan ışık ile yeryüzüne çarpan ışık da belli bir oranda olmalıdır. Eğer bu oran daha büyük olsaydı yeryüzü buzullarla kaplanırdı. Eğer bu oran daha küçük olsaydı sera etkisiyle aşırı ısınan yeryüzü yaşama elverişli olmazdı.

29) Yaşam için yer kabuğunun kalınlığı da önemlidir. Yer kabuğu daha kalın olsaydı, atmosferden yer kabuğuna oksijen transferiyle oksijen dengesi bozulurdu. Yer kabuğu daha ince olsaydı yer kabuğunun her yerinden sürekli volkanlar fışkırırdı. Bu ise hem iklimi değiştirir, hem de canlılığı yok ederdi.

30) Atmosferdeki oksijen miktarı da yaşam için kritik bir değerde yaratılmıştır. Bu değer eğer yüksek olsaydı, yeryüzünde sü-

rekli yangınlar çıkardı. Bu değer eğer alçak olsaydı solunum yapmak imkânsız olurdu.

31) Atmosferdeki karbondioksit oranı da yaşamı mümkün kılacak bir değerde yaratılmıştır. Karbondioksit daha fazla olsaydı sera etkisi oluşacaktı. Eğer daha az olsaydı bitkilerin fotosentez yapması mümkün olmayacaktı.

32) Dünyamızdaki ozon miktarı da çok kritik bir değerde yaratılmıştır. Eğer bu değer daha yüksek olsaydı yüzey sıcaklığı çok düşerdi. Eğer bu değer daha düşük olsaydı hem yüzey sıcaklığı çok yükselirdi, hem de yaşamı yok edecek şekilde ultraviyole ışınları artardı.

33) Yaşam için atmosfer basıncının da belli bir değerde olması gerekmektedir. Eğer atmosfer basıncı daha düşük olsaydı, buharlaşan su miktarı artacak ve bu sera etkisi oluşturacaktı, atmosferdeki su buharı azalacak ve dünya çölleşecekti.

34) Atmosferdeki havanın solunabilmesi için havanın belli bir basınçta, akışkanlıkta ve yoğunlukta olması lazımdır. Atmosferin yoğunluğunda ve akışkanlığındaki ufak bir değişiklik nefes almamızın imkânsız olmasına sebep olabilirdi.

35) Canlılık için olmazsa olmaz şart olan karbon atomunun, yıldızların içindeki oluşumu çok kritik değerler altında meydana gelmektedir. Bunun için iki helyum atomu birleşip 0.000000000000001 saniye gibi kısa bir süre berilyum atomuna dönüşürler ve üçüncü bir hel-

Atmosferdeki oksijen oranı biraz daha yüksek olsaydı, her yerde kendiliğinden yangınlar başlardı.

yumun eklenmesiyle karbon atomu oluşur. Bahsedilen atomların enerji seviyelerindeki ufak bir farklılık karbon atomunun ve canlılığın ortaya çıkışını imkânsızlaştırırdı.

36) Tüm canlılar, karbon atomunun diğer elementlerle bileşikler yapması sayesinde var olmuşlardır. Karbon, yaşam için gerekli olan bileşikler ancak dar bir sıcaklık aralığında gerçekleştirebilir. Bu sıcaklık aralığı ise Dünya'nın sıcaklığıyla tam uyumludur. Oysa Evren'de yıldızların içindeki milyarlarca derece sıcaktan mutlak sıfır olan -273 dereceye kadar geniş bir aralık mevcuttur.

Yıldızlarda karbon oluşumu çok hassas dengeler sonucunda ancak gerçekleşebilir.

37) Karbon atomunun oluşturduğu kovalent bağlar gibi zayıf bağlar da ancak belli bir sıcaklık aralığında gerçekleşebilirler. Bu sıcaklık aralığı ise Dünya'da var olan sıcaklık aralığı ile tam uyumludur. Zayıf bağlar gerçekleşmezse hiçbir canlı var olmazdı.

38) Yaşam için bütün şartları yerine getiren Dünya'mızın, yaratılma zamanı da yaşama tam uygun olarak seçilmiştir. Dünya eğer daha önce yaratılsaydı canlılık için gerekli ağır atomlar (karbon, oksijen gibi) yeterli miktarda bulunmayacaktı. Eğer Dünya'mızın yaratılışı daha sonraya kalsaydı, Güneş sistemimizi oluşturacak yoğunlukta hammadde kalmamış olacaktı.

39) Canlılığın mümkün olabilmesinin şartlarından biri de suyun belirli bir yüzey gerilimine sahip olmasıdır. Bitkilerin suyu topraktan emmeleri ve en üst noktalarına kadar iletebilmeleri bu gerilimin tasarlanmış olması sayesinde. Bu gerilim daha farklı olsaydı ne bitkilerden, ne de diğer canlılardan söz edebilirdik.

40) Suyun reaksiyon kabiliyeti de canlılığın diğer şartlarından biridir. Su ne bazı asitler gibi parçalayıcı özellikler gösterir, ne de argon gibi hiçbir reaksiyona girmeden durur. Suyun akışkanlık değe-

Su sahip olduğu özelliklerle canlılık için vazgeçilmezdir.

ri, suyun katı halinin sıvı halinden daha hafif olması da yeryüzündeki canlılığa büyük katkıda bulunur.

Güneş'in Hareketi

Güneş'in ve Dünya'nın hareketleri hakkında insanlar tarih içinde farklı görüşlere sahip olmuşlardır. Ortaçağ Avrupasında Kilise Aristoteles felsefesinin de etkisiyle dünya merkezli bir Evren görüşünü kabul etmiştir. Bu görüşe göre Dünya Evren'in merkezindedir. Güneş dâhil

tüm gök cisimleri ise onun etrafındadır. Fakat opernik, Kepler, Galileo ile başlayan süreç ise Dünya'nın merkezde olmadığı, aksine Güneş'in merkezde olduğu Dünya'nın ise onun etrafında döndüğünü ortaya konmuştur. Bu görüş göreceli olarak doğru olsa da eksiktir.

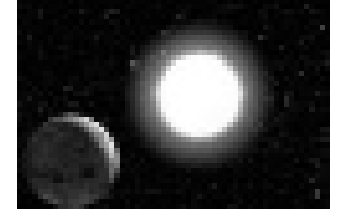

Johannes Kepler (1571-1630)

Güneş, Güneş sisteminin merkezinde olmasına ve Dünya'nın etrafında dönmesine rağmen sabit değil o da hareketlidir. Gelişmiş teleskoplar ve bilimsel keşifler Güneş'in de sabit olmadığı ve hareket ettiğini açıkça ortaya koymuştur.

Güneş'in sabit olmadığını ve hareket ettiği gerçeğini Kuran da açıkça ifade edilmektedir:

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (Enbiya Suresi, 33)

Güneş, güneş sisteminin merkezinde olmasına rağmen kendisine ait bir yörüngede evren içinde hareket etmektedir.

Güneş'in hareketiyle ilgili dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta da Güneş'in hareketinin bir yöne doğru olmasıdır. Yasin Suresi'nde şöyle ifade edilmektedir:

Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu üstün Olan ve Bilen'in takdiridir. (Yasin Suresi, 38)

Güneş gerçekten de ayette ifade edildiği gibi hareketini bir yöne doğru yapmaktadır. Güneş saatte 700.000 km'den daha büyük bir hızla Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı'na doğru hareket etmektedir. Dünya'nın hem kendi eksenini etrafında, hem Güneş'in etrafında dönerken, aynı zamanda Güneş sistemiyle beraber hareket ettiği de unutulmamalıdır.

Ay'ın Yörüngesi

Ay hakkında Kuran'da verilen bir detay ise onun yörüngesinin şekli hakkındadır. Yasin Suresi'nde bu konu şöyle geçmektedir:

Ay'a da bir takım evrelerle ölçü biçtik. Nitekim o eski bir hurma dalı gibi döner. (Yasin Suresi, 39)

Ay'ın hareketlerinin bir takım evreleri olduğu belirtilip, bu hareketlerin eski bir hurma dalı gibi döndüğü belirtilmektedir.

Bu ayetteki benzetmeyi anlamak için Ay'ın hareketine daha yakından bakmak ve eski hurma dalının şekliyle karşılaştırmak gerekir. Ay, Dünya etrafında dairesel bir hareket yapmaktadır. Ay aynı zamanda Güneş'in etrafında da dönmektedir. Bu nedenle Ay'ın

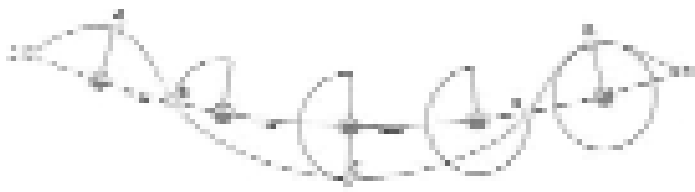
hareketi Dünya ve Güneş'in çevresindeki iki hareketi birlikte değerlendirildiğinde dairesel bir hareket değil, "S" şeklinde inişler ve çıkışlar çizen bir yörüngede hareket ettiği ortaya çıkacaktır.

Eğer ayette belirtildiği gibi bir kurumuş hurma dalına bakılırsa onun da şeklinin ayın yörüngesine benzediği ortaya çıkacaktır.

Çıplak gözle bakıldığında, astronomik bilgi birikimi olmaksızın böyle bir detayın bilinmesine imkan olmadığı ortadadır. Allah bizlere bu

Ayın hareketi güneşin etrafındaki dönüşte düşünülürken dairesel değil "S" hareketi şeklindedir. Kurumuş hurma dalının "S" şeklindeki yapısı da Ayın hareketine oldukça benzemektedir.

Kurumuş hurma dalının "S" şeklindeki yapısı da Ayın hareketine oldukça benzemektedir. Ayın hareketi güneşin etrafındaki dönüşte düşünülürken dairesel değil "S" hareketi şeklindedir.

tarz detayları Kuran'da bildirerek, doğruyu bizlere ulaştırmıştır.

Ay'ın hareketleri ile ilgili verilen bir diğer bilgi ise Güneş'in etkisiyle hareket ettiğidir. Ayette şöyle belirtilmektedir.

Ve Güneş, ve onun parıltısı Ve uyup onu izlediğinde Ay'a andolsun (Şems Suresi 1-2)

Ay yukarıda belirttiğimiz gibi sadece Dünya'nın etrafında dönmekle kalmaz aynı zamanda Güneş'in etrafında da döner. Güneş bulunduğu gibi sabit değildir ve o da bir yörüngede hareket eder. Dolayısıyla Ay, sadece Güneş'in de etrafında dönmez, aynı zamanda Güneş'in hareketine uyarak onu izler ve Evren'de hareket eder.

Şems Suresi'ndeki ayette de Allah, Ay'ın Güneş'in etkisiyle hareket etmesine dikkat çekmekte ve ona uyup onu izlediğini belirtmektedir.

Gök Cisimleri Arasındaki Fark

Kuran'da yıldızlardan, Güneş'ten, aydan ve gezegenlerden söz edilmektedir. Bu kelimelerin geçtiği ayetlere dikkatli bakıldığında bu gök cisimleri arasında bazı farklar belirtildiği ortaya çıkmaktadır. Bu farklar o dönemin teknolojisi ve bilgisiyle bilinebilecek detaylar değildir. Örneğin ayette Güneş için şöyle denmektedir:

Gökcisimlerinin yapıları birbirinden farklıdır. Yıldızlar sürekli yanarken, gezegen ya da göktaşlarının böyle bir özelliği yoktur.

Sizin üstünüze sapasağlam yedi-gök bina ettik. Parıldadıkça parıldayan bir kandil (Güneş) kıldık. (Nebe Suresi, 12-13)

Bu ayette Güneşin bir ısı ve ışık kaynağı olarak kandil kelimesiyle belirtmesi oldukça önemlidir. Ay ile Güneş'in birlikte geçtiği ayette ise yine Güneş'i kandil olarak belirtirken Ay'ın ise bir ışık kaynağından öte yansıtıcı olduğu ifade edilmektedir.

Ve Ay'ı bunlar içinde bir nur kılmış, Güneş'i de (aydınlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır. (Nuh Suresi, 16)

Mürselat Suresi'nde ise yıldızların bir sonu olduğu ve söneceği bildirilmektedir:

Yıldızlar söndürüldüğü zaman (Mürselat Suresi, 8)

Yıldızların bir yakıtının olduğu ve zamanı geldiğinde bu yakıtın tükenip yıldızların söneceği, günümüzden 14 asır öncesinin teknolojisiyle bilinmesi imkânsızdır. Kuran'da yıldızların söneceği bildirilirken onların yörüngelerinde olan gezegenlerin ise dağılacığı vurgulanmaktadır.

Gezegenler saçıldığı zaman (Infitar Suresi, 2)

Kiyamet hakkındaki bir haberin verildiği bu ayette, yıldızları söndüğünde onların yörüngesinde bulunan ve yıldızların çekim gücüyle bu yörüngedeki hareketini sürdüren gezegenlerin de bu etkiden kurtulup bulundukları yörüngeden sapacakları bildirilmiştir. Yıldızların söndüğünden söz edilirken gezegenler hakkındaki bu detay ayette vurgulanmış ve onların savrulacağı belirtilmiştir. Ayette verilen bu bilgiler Kuran'ın Allah sözü olduğunu bir kez daha insanlara göstermektedir.

Dünya'nın ve Evren'in Şekli

Dünyanın şekli ile ilgili birçok ayette bilgiler vardır. Naziat Suresi'ndeki ayet şöyledir:

Ve yeryüzünü de yayıp yuvarlattı. (Naziat Suresi, 30)

Burada "yayıp yuvarlama" anlamında çevrilen kelimenin Arapça karşılığı 'Davn'dır. Bu kelimenin tefsirinde, kelimeyi detaylı bir şekilde inceleyen Prof. Dr. Süleyman Ateş şöyle yor:

(...) Hâsılı dahv döşemek, düzeltmek demek ise de sadece basit bir döşemek ve düzeltmek değil, yuvarlak olarak düzeltmek, döşemek anlamını verir ki bu ayetten Yeryüzünün yuvarlak yaratıldığı anlamı çıkar." (Süleyman Ateş XE "Süleyman Ateş" Yüce Kuran'ın Çağdaş Tefsiri". 10, s. 308)

Ateş, yine tefsirinde "devekuşunun yumurtasına da 'davn' kökünden türeyen 'dhiyn'" dendiğini belirtmektedir.

'Dahv' kelimesinde ve bu kelimenin kökünden türeyen kelimelerde yuvarlaklık anlamı olmasına karşın bazı çevirmenler yeryüzünün yuvarlaklığını algılamadaki zorlukları sebebiyle ayeti sadece yeryüzünün düzenlenmesi olarak algılamışlar, yazı ve çevirilerinde bunu yansıtmışlardır. Oysa Dünya'nın şekli gerçekten de 'dahv' kelimesinin ifade ettiği yuvarlaklığa, yumurta biçimine, devekuşu yumurtası şekline benzemektedir. Dünyamız aynı devekuşu yumurtası gibi geoittir.

Dünya'nın yuvarlak yapısına işaret eden bir diğer ayet ise şöyledir:

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp örtüyor... (Zümer Suresi, 5)

Bu ayette sarıp örtme olarak çevrilen kelimenin karşılığı 'tekvir'dir. Bu kelimeyi yine Süleyman Ateş tefsirinde şöyle açıklamaktadır:

Tekvir, ip yumağı gibi bir şeyi birbiri üstüne dolamaktır. **"Allah geceyi gündüzün üzerine dolar, gündüzü de gecenin üstüne dolar"** cümlesi, gayet açık olarak Dünya'nın yuvarlaklığını ve ekse-ni çevresinde döndüğünü gösterir. Çünkü dolama ve sarma işi yu-mak gibi top gibi şeylerin üzerinde olur. (Yüce Kuran'ın çağdaş tef-siri, Süleyman Ateş XE "Süleyman Ateş". 7, s. 528)

Rad Suresi'ndeki bir ayette ise Dünya'nın şekli hakkında başka bir detay bildirilmektedir. Ayet şöyledir:

Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Yeryüzü'ne yönelip onu uç-larından eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. O'nun hükmünü iptal edebilecek olan yoktur. O hesabı çok çabuk görendir. (Rad Su-resi, 41)

Burada dikkat edilmesi gereken nokta 'yeryüzünün uçların-dan eksilmesi' ifadesidir. Bu ayeti tefsir eden din âlimleri farklı şe-killerde yorumlamaya çalışalar da, Dünya hakkında bilgimiz arttıkça anlatılmak istenen gerçek daha iyi kavranmıştır.

Küremsi bir yapısı olan Dünya kutuplardan geçen bir eksen etrafında dönmektedir. Bu dönme esnasında dünyanın ekseninin geçtiği kutuplar bölgesinden eksilmekte yani basıklaşmakta ve ek-vator bölgesinden genişlemektedir.

Dünya'nın bu şekli ancak son yüzyılda yapılan bilimsel çalış-malarla anlaşılırken, tüm Evren'in yaratıcısı Yüce Allah bu bilgiyi biz-lere yüzlerce yıl önce Kuran'da bildirmiştir.

Dünya'nın yuvarlaklığını ortaya koyan bir başka ayet ise yine şöyledir:

Ey cinler ve insanlar topluluğu! Göklerin ve yeryüzünün çapla-rını aşip geçmeye gücünüz yetiyorsa aşip geçin. Ancak üstün bir güçle geçebilirsiniz. (Rahman Suresi, 33)

Bu ayette çaplar olarak çevrilen kelimenin Arapça karşılığı 'ak-tar'dır. Çap kelimesinin çoğuludur. Görüldüğü gibi burada Dün-ya'nın bir çapının olduğu ifade edilmiştir. Dolayısıyla bu ayetten de dünyanın yuvarlak yapısı anlaşılmaktadır.

Rahman Suresi'ndeki bu ayette dikkat edilmesi gereken bir başka nokta da, atmosferin ve Evren'in de çapından söz edilmiş ol-masıdır.

Gök ve gökler kelimesi Kuran'da hem atmosfer için hem de tüm Evren için kullanılmaktadır. Dünyamızı çevreleyen atmosfer de Dünyamızın şeklini aldığı için yuvarlaktır ve çapı vardır. Ayette at-mosferin bu yapısına da bu şekilde dikkat çekilmiş olur.

Tüm Evren için de benzer bir durum söz konusudur. Bilindiği gibi Evren Big Bang adı verilen büyük bir patlamanın sonunda oluş-muştur. Bu patlama sonucunda genişlemeye başlamış ve halen ge-nişlemeye devam etmektedir. Bilim adamları yaptıkları çalışmalarda Evren'in küre şeklinde olduğunu ve bir çapının olduğunu ortaya koymuşlardır. Astronomların yaptıkları hesaplamalara göre, giderek genişleyen uzayın uçtan uca 156 milyar ışık yılı büyüklüğünde oldu-ğu anlaşılmaktadır.

20. yüzyıla kadar özellikle materyalist dünya görüşünün de et-kisiyle Evren'in sonsuz olduğu fikri bilim dünyasında hakim olan bir

görüştü. Fakat yapılan araştırmalar ve bilimsel keşifler sonucunda bunun doğru olmadığı ve Evren'in bir sonu olduğu anlaşıldı. Bugün modern bilimsel imkânlar ve çalışmalar sonucunda ulaşılan bu bilgiyi biz Kuran'da bulabiliyoruz.

Ayette dikkat çeken bir diğer nokta ise göğün çaplarından geçilmesi ile ilgili bilgidir. Burada göğün çaplarından geçilmesinin zorluğu vurgulanmış fakat bunun imkânsız olduğu söylenmemiştir. Aksine bir güç ile geçilebileceği bildirilmiştir. Nitekim yapılan uzay çalışmaları sonucunda, roket motorlarla güçlendirilmiş uzay gemileri vasıtasıyla atmosferin dışına çıkmak mümkün olmuştur.

Kuran günümüzden 14 asır önce işte bu olayı bizlere bildirmekte ve insanların bir güç vasıtasıyla atmosferin dışına geçebileceğini vurgulamaktadır.

İzafiyet Teorisi ve Kuran Ayetleri

Einstein ismiyle özdeşleşen 'İzafiyet Teorisi' zaman hakkındaki algımızı kökünden değiştirdi. Zaman; kütle ve hıza bağlı olarak değişiyordu. Eğer bir kişi ışık hızına yakın bir hızla hareket ederse onun için zamanın daha yavaş geçeceği matematiksel hesaplarla ortaya kondu. Einstein'ın teorik olarak ortaya koyduğu bu gerçek, deneysel olarak da ispatlandı.

Bu deneyi İngiliz Ulusal Fizik Enstitüsü yapmıştır. Araştırmacı John Laverty zamanı mükemmele yakın bir şekilde doğru gösteren (300 bin yılda sadece 1 saniye hata yapan) iki saati senkronize etti. Saatlardan biri Londra'daki laboratuarda tutuldu, diğeri ise Londra'dan Çin'e gidip gelen bir uçağa kondu. Uçak yüksekten uçtuğu için, Dünya'daki çekim gücünden daha düşük bir çekimde hareket etmektedir. Deney sonucunda iki saat arasında fark oluştuğu görüldü. Bu da bizlere zamanın izafiyetinin deneysel ispatı oldu.

Kuran'da ise zamanın izafi olduğu açıkça ifade edilmektedir.

Einstein ortaya koyduğu izafiyet teorisiyle insanlığın zaman kavramına bakışını değiştirdi.

Farklı durumlarda zamanın da farklı işlediği üç farklı ayette bildirilmektedir.

... Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

Araştırmacı John Laverty izafiyet teorisini deneysel olarak da geçerliliğini ortaya koydu.

Bu ayetteki ifadelerde görüldüğü gibi farklı şekillerde hareket edilen iki ayrı durumda, örneğin meleklerin hareketi esnasında geçen zaman ile yeryüzünde geçen zaman birbirinden farklı olmaktadır. Birisi için bir gün süre geçerken zamanın izafiyetinden dolayı diğesinde elli bin yıl geçebilmektedir.

14 asır önce Kuran'ın ortaya koyduğu bu gerçek ancak 20. yüzyılda bulunan izafiyet teorisile anlaşılabilmiştir.

Her Şeyin Çift Olarak Yaratılması

İngiliz bilim adamı Paul Dirac, *Parite* adıyla bilinen çalışmasıyla 1933 yılında Nobel Fizik ödülünü kazanmıştı. Ona bu ödülü kazandıran çalışma kısaca maddenin eşler halinde yaratılmasıydı. Maddenin antimadde denilen bir eşi olduğu bu buluşla ortaya konmuştu.

Sadece insanların ya da hayvanların değil bitkilerin ve daha bilinmeyen birçok şeyin eşinin olduğu ise Paul Direk'ten yüzlerce yıl önce söyleyen başka bir kaynak vardır. Bu kaynak 14 asır önce bilimin ve teknolojinin gelişmediği Arap çöllerinde yaşanan bir kişiye vahyedilen Kuran'ı Kerim'di. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

Yeryüzünün bitirdiklerinden, kendi benliklerinden ve daha bilmediklerinden hepsini eşler halinde yaratan çok yücedir. (Yasin Suresi, 36)

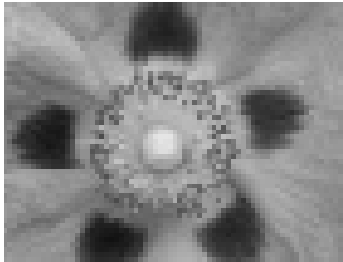
Yasin Suresi'ndeki bu ayette Allah bitkilerin, insanların ve bil-mediklerimizden her şeyin eşler halinde yaratıldığını vurgulamaktadır. Bugün hayvanlar ve insanlar dışında madenin her parçasının da bir eşinin olduğu bilimsel çalışmalar sonucunda bilinmektedir. Atom, Evren'de var olan her şeyin yapı taşıdır. Atom üzerinde çalışmalar yapıldıkça protonun karşı eşi antiprotonun, Elektronun karşı eşi pozitronun, nötronun karşı eşi antinötronun varlığı ortaya çıkmıştır. Yasin Suresi'ndeki bu ayet dışında da bitkilerin eşler halinde yaratıldığına ayrıca dikkat çekilir.

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratar diyе sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetilip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (Lokman Suresi, 10)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık. (Taha Suresi, 53)

Kuran'da bitkilerin çift olduğu dişişi erkeği bulunduğu bildirilirken, bunun bilimsel yöntemlerle keşfi 100 yıl öncesine dayanır. Botanikçilerin de bitkilerin farklı cinslerinin olduğunu fark etmeleri ancak 19. yüzyılın sonlarına doğru gerçekleşebilmiştir.

Gerçekten de ayette belirtildiği gibi, tohumlu ve çiçekli bitkilerde erkek ve dişi üreme organları mevcuttur. Bu organlar dişi ve erkek hücreleri üretir. Dişi organının içinde şişkince bölümde bulunan tohum taslaklarında dişi hücreler vardır. Erkek üreme hücreleri ise erkek organı tarafından üretilen çiçek tozlarının içinde bulunur. Çiçek tozları böcekler rüzgâr ve buna benzer yollar vasıtasıyla erkek organdan dişi organa gider burada erkek ve dişi üreme hücreleri birleşerek döl-

Erkek üreme hücrelerine sahip bir çiçek

lenme gerçekleşir. Döllenme sonucunda tohumlar ve ondan da bitkiler oluşur.

Toprağın Titreşmesi

Hac Suresi'nde Yüce Allah, yağmurun yağmasından sonra topraktan oluşan titreşimden söz eder. Toprağın bu özelliği 5. ayette söyle ifade edilmektedir.

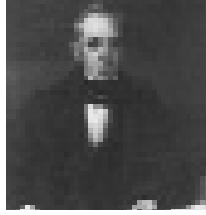
(...) Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, ancak üzerine su yağdırdığımız zaman titreşir, kabarr ve her güzel çiftten bir şeyler bitirir. (Hac Suresi, 5)

Gözle gözlemlenemeyecek kadar küçük olan bu titreşim, İngiliz Botanikçi Robert Brown tarafından 1828 yılında mikroskop altında tespit edilmiştir.

Toprağın üzerine düşen su damlacıkları bir hedef olmaksızın birçok yönde hareket eder. Suyun toprağa düşmesiyle topraktaki farklı moleküller arasında elektrik akımı oluşur. Toprağın parçacıkları iyonlaşır. Elektrik akımının düşüşüyle pozitif iyon, yükselişle negatif iyon dönüşüm olur. Suyun toprağa gelişle iyonik moleküller titreşir. Bu hareket, suyun toprağın üzerine düşmesiyle oluşan bir süreçte gerçekleşir. Botanikçi Robert Brown'ın keşfettiği bu harekete Brown Movement (Brown Titremesi) adı verilmiştir. Brown titremesinin 19. yüzyılın başında bulunmasına rağmen daha sonra hakkında bazı spekülasyonlar yapılmıştı. Brown'ın yaşadığı dönemde var olan mikroskopların böyle bir olayı gözlemlemeye yeterli olmadığı iddia edilmiş ve Brown'ın çalışmalarının abartılı olduğu eleştirilerinde bulunulmaya çalışılmıştır. Bu karşı iddialardan dolayı Brown'ın keşfinden tam 165 yıl sonra aynı gözlem bir daha video kayıtları kullanarak yapılmıştır (Ford, Brian J., [lecture] *And Evening with Brian: The Proof of Brownian Movement. Inter Micro 92, McCormick Center, Chicago, Illinois, 2000h, 13 July 1992.*)

Sonuçlar son derece ilgi çekicidir. Brown'ın keşfinde hiçbir abartı olmadığı ortaya çıkmış ve bu titreşim tekrar tespit edilmiştir.

Burada biraz durup düşünmemiz gerekir. Kuran'ın inişinden tam 12 asır sonra mikroskoplar kullanılarak bir keşif yapılıyor ve keşif mikroskoplar yeterli olmayabilir gerekçesiyle eleştiriyor. Daha sonra, çok daha gelişmiş teknoloji kullanılarak aynı gözlem tekrarlanıyor ve benzer bir sonuca ulaşıyor.

Brown Movement (Brown Titremesi) hareketini bulan Botanikçi Robert Brown

Brown Movement adı verilen bu titreşim hakkında bilgi keşfinden yüzlerce yıl önce, Rabbimizin sözlerinden oluşan Kuran'ı Kerim'de insanlara bildiriliyor. Bu detay bilgi bir defa daha bizlere Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu bizlere göstermektedir.

Rüzgârların Aşılacağı Olması

Bulutların rüzgârlar vasıtasıyla bir yerden diğerine hareket etmesi gözlemle tespit edilecek bir durumdur. Fakat rüzgârın bulut oluşumu üzerinde başka bir etkisi vardır. Rüzgârlar su buharını aşılıyarak bulut oluşumunu sağlarlar.

Rüzgârlar dalgaların hareketleriyle aerosollerin gökyüzünde yükselmelerini sağlar.

Denizlerin ve diğer suların da yine rüzgâr ya da dalga hareketlerinden dolayı köpüklenme nedeniyle 'Aerosol' adlı hava kabarcıkları oluşmaktadır. Bunlar yine rüzgârların etkisiyle karadan sürüklediği tozlarla karışarak Atmosfer'in üst katmanlarına doğru havalanır. Rüzgârların yükselttiği bu aerosol ve toz parçacıkları su buharı ile birleşir, su buharı bu parçacıkların etrafında yoğunlaşır. Bu aşılama ile su buharları bir araya gelerek dev bulutları oluştururlar.

Bu aşılama olmasa sadece su buharından bulutlar oluşamaz. Suni olarak yağmur oluşturmak için üretilen yağmur bombaları da

işte bu prensip doğrultusunda çalışır. Rüzgârın toz ve aerosolü atmosferin üst katmanlarına yükseltmesini beklemeden, yağmur bombasıyla bu karışım atmosfere atılır ve bulut oluşumu meydana getirilmeye çalışılır.

Bulutlar rüzgârların aerosoller tarafından aşılmasıyla oluşabilmektedir.

Ancak son yüzyılda anlaşılan rüzgârın aşılacağı olma özelliği, Kuran'da bizlere yüzlerce yıl önce bildirilmiştir. Allah rüzgârların bu özelliğini ayette şöyle açıklamaktadır:

Ve aşılacağılar olarak rüzgârları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık... (Hicr Suresi, 22)

Böyle bir teknik konunun hiçbir gelişmiş alet olmadan sadece çıplak gözle değerlendirerek tespit edilmesinin imkansız olduğu açıktır. Yüce Allah, bu tarz detayları insanlara bildirerek, Kuran'ın kendi sözü olduğu gerçeğini de ortaya koymaktadır.

Yeryüzüne her yıl düşen yağmurun ölçüsü daima sabittir.

Yağmurdaki Ölçü

Her sene yeryüzüne yağın yağmurun bir ölçüsü olduğunu biliyor musunuz? Bu ölçüde bir değişiklik olmadığının farkında mısınız? Dünya üzerine her saniye ortalama 16-17 milyon ton arasında su düşmektedir. Bu toplamda her yıl 500 trilyon ton suya tekabül etmektedir.

Tabi ki böyle bir bilgiye, dünyanın her tarafındaki meteorolo-

jik olaylardan haberiniz olmadan cevap vermeniz imkânsızdır. Ancak haberleşme ve gözlem gibi çok teknolojik bir imkânın gelişmesiyle böyle bir bilgiye ulaşılabilmiştir. Biz de bu bilgilerin açıklanmasıyla, yeryüzüne düşen su miktarının sabit olduğunu öğrenebiliyoruz. Fakat aynı bilgiyi Rabbimizin bir hidayet rehberi olan Kuran'da da bulabiliyoruz. Allah Kuran'da bu gerçeği şöyle ifade etmektedir:

O, gökten ölçüye bağlı olarak su indirmiştir. Onunla ölü bir bölgeyi canlandırdık. İşte siz de böyle çıkarılırsınız. (Zuhruf Suresi, 11)

Bu ayet bile tek başına bizlere Kuran'ın bir insan sözü olamayacağını ortaya koymaktadır.

Göğsün Daralması

2005 yılının ağustos ayında Kıbrıs Rum kesimine ait bir uçak, kabin basıncının düşmesinden dolayı pilot ve yolcuların nefes alamaması ve bilincini yitirmeleri sonucunda düşmüştü. Gerçekten de atmosferde yukarıya doğru çıktıkça insan için nefes alma özelliği de o derece düşmektedir. 3000 metreye kadar insan ek bir önleme ihtiyaç olmadan nefes almayı rahatlıkla sürdürmektedir. 3000 ile 5000 metre arasında nefes alma zorlaşır, tansiyon yükselir. Nefes alma güçleştikçe göğüste daralma hissi meydana gelir. Özellikle solunum güçlüğü çeken hastalar için ölümcül riskler bu mesafede meydana gelebilir. 7500 metreden sonra ise insanlar bilincini tümüyle yitirmekte ve nefes almak imkânsız hale gelmektedir.

Yükseklik ve nefes alıp verme ilişkisi ancak teknoloji ile ulaşıl-

Uçaklar özel basınç ayarlayıcı sistemler sahip olmadan belli bir yüksekliğin üstünde uçuş yapamazlar.

mış bir bilgidir. Fakat teknolojik olarak bunun bilinmesinin imkânsız olduğu bir dönemde Allah Kuran'da insanların gökyüzünde yükseldikçe göğsünün sıkıştığı hissine kapılacağını bildirmektedir:

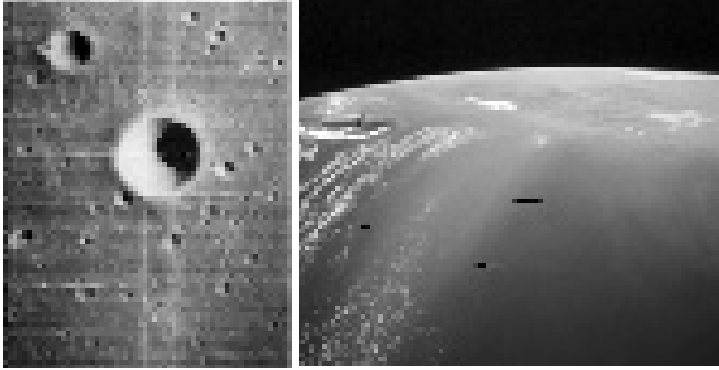
Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslâm'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyor gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (Enam Suresi, 125)

Gökyüzünün Koruyucu Etkisi

Dünya, yaşam için özel olarak tasarlanmış bir gezegendir. Sahip olduğu yüzlerce özellikten bir tanesi olmasa yeryüzünde yaşam imkânsız hale gelirdi. Bu özelliklerden bir tanesi de atmosferin koruyucu özelliğidir. Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta, Kuran'da gökyüzü ifadesinin, daha önce de açıkladığımız gibi, hem uzay için hem de atmosfer için kullanılmış olmasıdır. Atmosferin bu özelliğini Allah kendi yaratışının bir delili olarak insanlara gösterir. Enbiya Suresi'ndeki ayet şöyledir:

Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise bunun delillerinden yüz çeviriyorlar. (Enbiya Suresi, 32)

Sahip olduğumuz atmosferin yeryüzünü ve yaşamı koruyucu birçok özelliği vardır ve bunlar ancak günümüz bilimiyle tespit edilebilmiş olan özelliklerdir. Bunlardan ilki atmosferin göktaşlarından yeryüzünü korumasıdır. Dünyanın çevresinde 10 bin kilometrelik bir atmosfer vardır. Bu atmosfer saydam gazlardan oluşsa da, buradan geçmek isteyen gök taşları için koruyucu bir kalkan görevi görür. Atmosferdeki sürtünmeden dolayı dünyaya yönelmiş olan göktaşları yanarlar ve tamamına yakını yeryüzüne düşmeden küle dönüşür. Ulaşabilenlerin tamamına yakını ise, yanmadan dolayı küçülüp etkisiz hale gelirler. Eğer atmosferin bu etkisi olmasa Dünya'nın ne duruma geleceğini anlamak için sadece ayın yüzeyine bakmamız yeterli olacaktır. Ay koruyucu bir atmosfere sahip olmadığı için sürekli olarak meteor bombardımanı altındadır. Meteorların çarpma-

Ay'ın Dünya gibi koruyucu bir atmosferi olmadığı için sürekli göktaşı bombardımanı altındadır. Ay'ın yüzeyi göktaşlarının darbeleriyle kraterlerle doludur.

larından dolayı ay yüzeyi büyük kraterlerden oluşmuştur.

Bunun dışında atmosferde bulunan ozon tabakası Güneş'in canlılık için zararlı olan ışınlarını engellerken, bitkiler dolayısıyla tüm canlılık için yaşamsal öneme sahip olan faydalı ışınları ise geçirir. Atmosferin bu özelliği de Dünya için hayati öneme sahip koruyucu bir özelliktir. Atmosferin bir diğer koruyucu özelliği ise Dünya'nın ısısını içeride tutması ve uzayın soğuşundan yeryüzündeki yaşamı korumasıdır. Uzayın sıcaklığı -270 derece civarındadır. Eğer Güneş'ten gelen ısı atmosfer vasıtasıyla korunmasa dünya çok hızla soğuyacak ve yaşam imkânsız hale gelecektir. Dolayısıyla Güneş ışınları atmosfer vasıtasıyla tutularak uzayın soğuşundan korunmuş olur.

Atmosfer, ısıнын uzay boşluğuna dağılmasını önleyerek koruyucu özelliğini geri dönüştürücü olarak yerine getirmiş olur. Yine bir başka Kuran ayetinde atmosferin geri dönüştürücü olma özelliğine şöyle dikkat çekilmektedir:

Ve O geri çeviren gök (...) (Tark Suresi, 11)

Atmosferin bu koruyucu özelliklerinin günümüzden 14 asır önce bilinmesine imkan yoktur. Gökleri, yerleri ve arasındaki her şeyi kudret eliyle yaratan Yüce Allah, yarattığı dünyanın bu özelliğini yüz-

lerce yıl önce, teknolojik olarak insanlar tarafından bilinmesine imkân olmayan bir dönemde, vahyettiği kitabında insanlara bildirmiştir.

Deniz Altındaki Karanlıklar

Allah, Nur Suresi'nde inkâr edenlerden söz ederken bir örnek verir. Bu örnek incelendiğinde, denizlerle ilgili çok ilginç detayların saklı olduğu anlaşılmaktadır.

Veya engin bir denizdeki karanlıklara benzer. Onu dalga üstünde dalga kaplıyor, üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlıklar. Elini çıkartan neredeyse onu bile göremeyecek. Allah'ın ışık vermediğine hiçbir ışık bulunamaz. (Nur Suresi, 40)

Bu ayette engin denizlerdeki karanlıklardan söz edilmektedir. Gerçekten de Güneş ışığı deniz altında 200 metrenin altına inememektedir. Bu mesafenin altı Güneş görmeyen zifiri karanlık bir ortamdır. Böyle bir bilginin 6. yüzyılda bilinmesi imkânsızdır. Çünkü teknolojik olarak o mesafeye inmeye imkân sağlayan araçlar ancak 19. yüzyılda yapılabilmektedir.

Denizin derinliklerine inildikçe tümüyle ışıktan izole edilmiş, karanlık bir dünya ile karşılaşılır.

Dağların Yapısı ve Görevi

Nebe Suresi'nde Allah, dağların gözlem ile tespit edilemeyecek bir özelliğini bizlere asırlar önce bildirmiştir.

Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı? Dağları da birer kazık? (Nebe Suresi, 6-7)

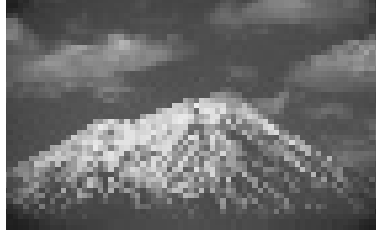
Dağların yüksekliklerinin dışında yerin altına doğru adeta bir

kazık gibi uzantıları vardır. Hatta bu uzantılar dağın normal boyunun 15 katı kadar olabilmektedir. Örneğin yaklaşık 9 kilometre yüksekliğindeki Everest'in 125 km kadar bir kökü mevcuttur.

Dağların bu şekilde köklerinin olması, yeryüzündeki hayat için oldukça büyük bir öneme sahiptir. Bilindiği gibi yeryüzü tabakalardan oluşmuştur. Bu tabakaların altında ise akışkan durumdaki magma tabakası bulunmaktadır. İşte dağları, yeryüzü tabakaları arasında perçin görevi görerek tabakaların hareket etmesine engel olur. Yeryüzünü sabit tutarak sürekli depremlerin olmasına engel olur. Eğer dağların bu şekilde kökleri olmasaydı, yeryüzü tabakaları sürekli hareket halinde olurdu. Depremler çok şiddetli ve sürekli hale gelirlerdi. Dağlar bu yapılarıyla yerkabuğunu dengede tutar. Yerkabuğunun ağırlaştığı noktalarda, akışkan manto içine batmasını engellerken, hafif olduğu bölgelerde ise akışkanın kaldırma kuvvetiyle kaldırmasına engel olur. İşte dağlar bu iki kuvvet arasındaki dengeyi sağlayarak yeryüzündeki hayatı da korumuş olurlar. Dağın bu koruyucu özelliği Lokman Suresi'ndeki bir ayette şöyle bildirilmektedir:

... Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı... (Lokman Suresi, 10)

ABD Bilimler Akademisi Başkanı Frank Pres de *The Earth* (Yeryüzü) isimli kitabında dağların bu özelliklerinden söz eder. O, dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinden olan çiviye (wedge like shape) benzetir ve onların yeryüzünü sabit tutmadaki katkılarına dikkat çeker. Bu bilgiler yüzyıllar önce Kuran'da bildirilmiş bilgilerle aynıdır.

Dağlarının görünen kısımlarının dışında çok daha derin kazık şeklinde kökleri vardır.

Fay Hatları

Kuran'da yeryüzü hakkında verilen bir başka bilgi ise fay hatları hakkındadır. Bilindiği gibi yeryüzü farklı tabakalardan oluşur ve bu tabakalar arasında ya da üzerinde çatlaklar vardır. Bunlar depremleri oluşturan fay hatlarıdır.

Bu fay hatlarının keşfi İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yeryüzünde madenlerin araştırılması esnasında ortaya çıkmıştır. Bilim adamları özellikle deniz altında yaptıkları çalışmalarında yeryüzünün her tarafının çatlaklarla dolu olduğunu fark etmişlerdir. 1950'lerde yeryüzünün bu durumu keşfedilmesine rağmen günümüzden 14 asır önce bu bilgi Kuran'da insanlara duyurulmuştur. Tarık Suresi'nin 12. ayetinde bu gerçek şöyle bildirilmektedir:

Yerkabuğu tabakalardan oluşur. Bu tabakaların sınırları ve tabakalar üzerindeki çatlaklar fay hatlarını oluştururlar.

Ve çatlaklarla dolu yer. (Tarık Suresi, 12)

Denizler Arasındaki Engel

Birbiriyle komşu iki denizin sularının birbiriyle karışmaması Kuran'da şöyle bildirilmektedir.

İki denizi salmıştı, birbirleriyle birleşiyorlar. Aralarında bir engel vardır, birbirlerinin sınırını aşmıyorlar. (Rahman Suresi, 19–20)

İki denizin birbiriyle karışmamasına en çarpıcı örnek Cebelitarık'ta gözlemlenebilmektedir. Akdeniz'in suyu ile Atlas Okyanus'un suyu birbiriyle bu boğazda karşılaşmasına rağmen, iki taraf birbirine karışmamaktadır. Aynı şekilde birçok yerde benzer durum gözlemlenmektedir. İki denizin birbiriyle sınır olmasına rağmen karış-

mamasının sebebi, yüzey gerilimidir.

Yoğunlukları ve bazı özellikleri farklı olan iki su kütlesi karşılaştığında aralarında yüzey gerilimi oluşur ve adeta gizli bir perde gibi bu iki suyu birbirinden ayırır. Aynı türden bir su engeli 1962 yılında Alman bilim adamları tarafından Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mende Boğazı'nda da bulunmuştur.

Cebelitarık boğazında, Atlas Okyanusu ve Akdeniz birbirlerine sınır olsalar da karışmazlar.

İnsanın Yaratılışındaki Mucizeler

A- Karışımli sudan yaratma

Kuran'da meni için karışımli su ifadesi kullanılmaktadır. İnsan Suresi'nin ikinci ayeti şöyledir:

Gerçekten de insanı karışımli bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bu yüzden onu işiten ve gören yaptık. (İnsan Suresi, 2)

Mikroskop icat edilene kadar insan vücudundaki birçok sistem, organ veya dokunun nasıl çalıştığı bilinemiyordu. Mikroskopun bilim dünyasında kullanılmaya başlaması ve daha sonra elektro mikroskopun keşfi insan bedeninin gizemini gözler önüne serdi. Yapılan analizler sayesinde meninin, birçok ayrı merkezde üretilen ayrı maddelerin karışımı olduğu anlaşıldı. Meni; sperm kanallarından, seminal keseciklerden, prostat bezinden, idrar yollarına bağlı cooper ve mery bezleri gibi salgı bezlerinden salgılanan maddelerin bir birleşimidir. Meni diye adlandırdığımız sıvının detaylı analizi yapılırsa bu sıvının; sitrik asit, prostoglonidinler, flavinler, askorbik asit, ergotionein, fruktoz, fosforilkolin, kolesterol, fosfolipidler, fibrinolizin, çinko, asit fosfataz, fosfaz, hiyolurinadaz ve spermiller gibi birçok ayrı bileşenden oluştuğu görülür.

İnsanoğlunun yeryüzündeki yaşamı bir damla karmaşık sudaki tek bir sperm ile başlıyor. Bu tohum anne rahminde şekillenerek,

dokuları, organları, sistemleri olan mükemmel bir organizmaya dönüşüyor ve hayatını tek başına sürdürebilecek hale geliyor. Bu oluşumu yakından görmek Rabbimizin eşsiz yaratışına şahit olmamızı sağlıyor.

Meni farklı bileşenlerden oluşan karmaşık bir sıvıdır.

B- Asılıp tutunan damlacık

İnsanın anne karnında oluşmasının Evren'leri de Kuran'da detaylı olarak bildirilmiştir. Bunlardan ilki yumurta ile sperm birleşmesiyle oluşan zigotun anne rahmine asılması hakkındadır. Ayette zigotun bu durumu şöyle tasvir edilmektedir:

Sonra onu dayanıklı bir karar yerinde bir damlacık haline getirdik. Sonra o damlacığı asılıp tutunan bir şeye dönüştürdük... (Müminun Suresi, 13-14)

Burada 'asılıp tutulan' olarak tercüme edilen kelimenin Arapça karşılığı 'alak' kelimesidir. Bu kelimeyi bazı meallerde kan pıhtısı olarak çevrildiği görülebilir. Fakat bu şekilde tercüme etmek ayetin genel akışına ve kelimenin Arapça anlamına ters düşmektedir. Peygamberimizin döneminde embriyolojiden söz edilmesi imkânsızdır. Bu nedenle bu bilime ilişkin hiçbir terminoloji de o dönemde yoktur. Böyle bir dönemde inmiş olan Kuran'da da embriyolojiye ait bazı terimlerin olması dolayısıyla imkânsızdır. Dönemin dili ile kullanılan kelimeler vasıtasıyla anne

Zigot anne rahminde asılarak yapışır.

karnındaki zigotun hareketi tarif edilmiştir.

Anne rahminde zigotun hareketi şöyle gerçekleşir: Yumurta-da kendi diğer yarısını bulan sperm, fallop tüpünden rahme doğru ilerler. Embriyo bu yolculuğunda fallop tüpünde tutunmaya kalkmaz. Embriyo rahme doğru yol alır, rahme ulaştığında da kan damarlarının yoğun olduğu bir bölgeye asılıp tutunur. Artık Kuran'ın bahsettiği 'alaka' yani 'asılıp tutunma' aşaması başlamıştır. Günümüze kadar zigotun anne rahminde 'asılıp tutulan' ifadesiyle neyin kastedildiği tam anlaşılamadığında 'alak' kelimesine farklı anlamlar yüklenmeye çalışılmıştır. Fakat embriyolojide yaşanan gelişmeler ayetteki ifadenin tam da anne rahminde yaşanan olayı tarif ettiğini ortaya koymuştur.

C- Dayanıklı rahim

Kuran'da insanın yaratılışını anlatan Mürselat Suresi'ndeki ayette anne rahminin sağlamlığından söz edilir:

Sizi bayağı bir sudan yaratmadık mı? Ve sonra dayanıklı bir yere yerleştirdik. Bilinen bir süreye kadar? (Mürselat Suresi, 20-22)

Teknolojik imkânların artmasıyla insan vücudu daha rahat incelenebilmekte ve anne karnında çocuğun gelişimi gözlemlenebilmektedir. Yapılan araştırmalar anne rahminin özelliklerini ortaya koymuş ve ayette belirtildiği gibi bebek için özel tasarlanmış korunaklı bir yer olduğu anlaşılmıştır. Rahim kaslarla sarılmış uzunluğu 8, eni 5, yüksekliği 2,5 santimetre olan içi boş bir organdır. Normalde küçük bir kütle olan rahim hamilelik boyunca bebekle birlikte genişler ve büyür. İlk başlangıçta 50 gram olan rahim hamilelik sonunda 1 kg olur. Bazı durumlarda 5 kg olduğu bile gözlemlenebilir.

Bu değişme kabiliyetiyle rahmin insan vücudunda ayrı bir önemi vardır. Hiçbir organ rahim gibi kısa zamanda bu kadar büyük de-

ğişim göstermez. Rahim sahip olduğu sık ve kalın kaslarda ceninin ihtiyacına göre zaman içinde gelişme gösterir, onu dış darbelerden korur. Ayette ifade edildiği gibi son derece dayanıklı bir yer oluşturur. Rahmin bu yapısını bizlere tüm canlılığı olduğu gibi o rahmi ve kadını da yaratan Allah, 600'lü yıllarda gönderdiği kitabında açıklamıştır.

D- Kemiklere et giydirilmesi

Kuran'da insanın anne karnında oluşumu son derece dikkat çekici bir şekilde ifade edilmektedir. Müminin Suresi'nde bu oluşumun sırası şöyle bildirilmektedir:

Sonra o damlacığı asılıp tutunan bir şeye dönüştürdük. Sonra asılıp tutunan şeyi, bir çiğnemlik et parçası haline getirdik. Sonra bir çiğnemlik et parçasını, kemik olarak yarattık. Sonra kemiğe et giydirdik. (Müminun Suresi, 14)

Embriyonun değişimi esnasında et parçasının kemik olarak yaratıldığını ve daha sonra bu kemiklere et giydirildiğini bu ayette Yüce Allah çok açık bir şekilde ifade etmektedir. Aynı durum başka bir ayette de şöyle ifade edilir.

(...) Kemiklere de bir bak. Nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra da onlara et giydiriyoruz (...) (Bakara Suresi, 259)

Özellikle bazı ateist çevreler, Kuran'a eleştiri getirmeye çalışırken, bu aşamalara itiraz edip kemikleşme olmasının ve daha sonradan bu kemiklere et giydirilmesinin bilimsel bir yaklaşım olmadığını iddia etmeye çalışırlar. Oysa durum çok farklıdır. Bugün modern embriyoloji Kuran'da bildirilen bu sıralamayı doğrulamaktadır. Embriyo, tıpkı Kuran'da bildirildiği gibi anne rahminde ilk başta bir et parçası haline gelir sonra bu kıkırdağa dönüşerek kemikleşir daha sonra kıkırdağın etrafını kas hücreleri sararak, ayetin ifadesi ile 'et giydirme' gerçekleşir.

Tercümede geçen 'bir çiğnemlik et' ifadesi, Arapça 'mudga' kelimesinin karşılığıdır. Kemiğe giydirilen et vurgulanırken geçen

'et' ifadesi ise ayette 'lahm' kelimesi ile anlatılır. Bu deyim 'taptaze et' gibi eti vurgular. Bu ayrımın altını çizmekte fayda vardır.

Embriyo başlangıçta kemiksiz bir çiğnemlik et formundadır. Embriyodaki kıkırdak doku, ayette söylendiği gibi sonradan kemikleşmeye başlar. Yine aynen ayetin söylediği gibi kemikleşme başladıktan daha sonra kas etleri oluşarak kemikleri sarar. Ayette geçen 'lahm' kelimesi kas etleri için kullanılmaktadır. Kuran'da 1400 yıl önce haber ver-

ilen bu oluşumdan bilim çok yakın döneme dek habersizdi. Bu dönemde kemiklerin ve kasların beraber olduğu düşünülüyordu. Gelişmiş mikroskoplar ve anne karnının içine giren mikro kameralar, Kuran'ın haklılığını bir kez daha göstermiştir.

Embriyo anne karnında 3 farklı evreden geçerek gelişimini tamamlar.

E- Anne karnındaki evreler

Kuran'da ceninin oluşumu hakkında verilen bilgilerden birisi de geçirdiği evreler hakkındadır. Ayette bu evrelerden söz edilirken Allah şöyle buyurmaktadır:

(...) Sizi annelerinizin karnlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (Zümer Suresi, 6)

Ayette görüldüğü gibi anne karnında 3 karanlık evreden söz edilmektedir. Bu 3 evrede insan, farklı yaratılışlardan geçirilmektedir.

Gerçekten de rahim içinde döllenmeden sonra ceninin oluşumu incelendiğinde 3 farklı karanlık evrenin olduğu ve farklı yaratılışlardan geçirilerek insanın oluştuğu görülmektedir.

1. Fallop borusundaki bölge; bu bölge spermle yumurtanın birleştiği ve yumurtalığın rahime bağlı olduğu bölümdür. Bu birinci karanlık bölge dev karanlık bir tüneli andırmaktadır. İlk iki haftayı kapsayan bu aşama birinci trimester olarak anılır. Hücreler çoğalırken 3 tabaka oluştururlar ve organize olurlar.

2. Ceninin tutunarak gelişmeye başladığı rahim duvarının içindeki bölme: Burası bol kılcal damarların bulunduğu karanlık bir ormanı hatırlatır. Bu safhada hücre tabakalarından temel organlar çıkmaya başlar. İkinci hafta ile sekizinci hafta arasını kapsar.

3. Ceninin özel bir sıvı dolu kese içerisinde gelişmeyi sürdürdüğü bölge: Bu aşama ise karanlık bir deniz dibine benzer. Burada eller, yüz, ayaklar belirginleşmeye başlar. İnsanın dış görünümü ortaya çıkar. Sekizinci haftadan doğuma kadar olan safhadır. Buradan da görülebileceği gibi ceninin anne karnında oluşumu tıpkı ayette ifade edildiği gibi hem 3 karanlık aşamadan geçer, hem de bu aşamalar esnasında cenin farklı yaratılışlardan geçmektedir. Şimdiye kadar tüm diğer Kuran mucizelerinde olduğu gibi, böyle bir bilginin günümüzden 14 asır önce bilimin gelişmediği, hiçbir teknolojik aracın olmadığı, mikroskop gibi, sonar gibi tarama aletlerinin bilinmediği bir dönemde bilinmesine imkân yoktur. Allah bizlere kendi kitabında bu bilgileri verirken, Kuran'ın kendi sözü olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Bebeğin Cinsiyeti

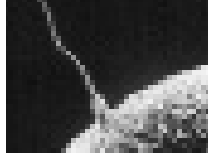
Anadolu geleneğinde erkek çocuğa verilen önem açıktır. Hatta geçmişte, kadınların kocalarına erkek çocuk doğuramadıkları için suçlanıp boşanmaya mecbur bırakılmalarına bile rastlanmıştır. Sa-

dece Türk toplumunda değil, dünya üzerinde birçok toplumda benzer haksız uygulamalara tarih içinde rastlanmıştır. Tarih, 8. Henry'nin kendisine kız çocuk verdiği için eşi Catherine'ı boşamasına benzer olaylarla doludur. Günümüzde tümüyle terk edilmeye başlanan bu davranış ve suçlamada iki büyük hata vardır. Birincisi, üstünlük cinsiyette ya da ırkta değildir. Allah, üstünlüğün Allah'tan sakınmakta ve takvada olduğunu Kuran'da bildirmektedir.

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Bu nedenle erkek çocuğun, kız çocuğuna tercih edilmesi ve üstün tutulması yanlıştır. İkinci yanlış ise bir çocuğun cinsiyetinin ne olacağına sorumlusu kadın hiç değildir. Çünkü bebeğin cinsiyetini sperm hücresinden gelen genetik bilgi belirler. İnsan hücresinde 46 kromozom vardır bunlardan iki tanesi cinsiyeti belirleyen kromozomlardır. Erkeklerdeki cinsiyet kromozomu XY, kadındaki cinsiyet kromozomu ise XX olarak tanımlanır. Üreme hücreleri olan yumurta ve spermde ise 23 kromozom vardır. Dolayısıyla cinsiyet kromozomları çift değil tek olarak bulunur. Kadının cinsiyet kromozomu XX olduğu için yumurta hücresinde daima X kromozomu bulunur.

Erkeğin cinsiyet kromozomu XY olduğu için sperm hücrelerinin bir kısmında X diğer kısmında ise Y kromozomu bulunur. İşte çocuğun cinsiyetini belirleyen de bu kromozomlardır. Eğer erkekten gelen X kromozomu kadın yumurtasındaki X kromozomuyla birleşirse çocuk kız olur. Eğer erkekten gelen Y kromozomu kadın yumurtasındaki X kromozomuyla birleşirse çocuk erkek olur. Dolayısıyla çocuğun cinsiyetini belirleyen sperm hücresindeki kromozomdur. Bu bilgiye insanoğlu bilimsel yöntemlerle ancak 20. yüzyılın so-

Bebeğin cinsiyetini belirleyen, spermden gelen cinsiyet kromozomudur.

nunda ulaşabilmiştir. Fakat aynı bilgi 14 asır önce insanlara Allah'ın vahyi ile ulaştırılmıştır. Çocuğun cinsiyetinin erkek tarafından sperm vasıtasıyla bildirilmesi Kuran'da şöyle ifade edilmektedir:

Gerçekten de O, erkek ve dişi olarak iki çifti yaratandır. Akıtılan meninin bir damlasından.(Necm Suresi, 45-46)

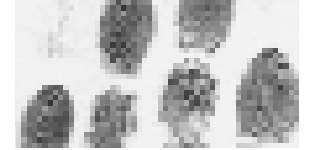
Parmak Uçları

Yeryüzünde yaşayan milyarlarca insanın birbirinden farklı özellikleri vardır. Bu özellikler içinde en belirgin olan ise parmak izleridir. Herkes farklı parmak izine sahiptir. Parmak izleri anne karındanayken şekillenir ve ölene kadar da kalıcı bir yara alınmazsa aynı kalır.

Tek yumurta ikizlerinde bile parmak izleri birbirinden farklıdır. İnsanların parmak izlerindeki bu fark ancak 19. yüzyılda dikkat çekmiştir. Genn Ginsen isimli bir İngiliz 1856 yılında ilk defa parmak izinin bu özelliğini fark etmiştir. Tarih boyunca yaşamış tüm insanların parmak izlerinin farklı olduğunun anlaşılması, bunun adeta bir kimlik kartı gibi olduğunun farkına varılmasına neden oldu. Özellikle polis teşkilatları tarafında suçluların tespitinde çok büyük imkân sağladı.

Parmak izinin bu özelliğinin ortaya çıkmasından yüzlerce yıl önce, Allah insanın bu özelliğine dikkat çekmiştir. Kıyamet Suresi'ndeki ayette şöyle bildirilmektedir:

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip- (yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz. (Kıyamet Suresi, 4)

İnsanların parmak izleri birbirlerinden farklıdır.

Firavun ve Haman

Hız. Musa ve onun Firavunla mücadelesi Kuran'da en çok yer alan kıssadır. Bu kıssada Eski Mısır'ın yaşantısı hakkında birçok de-

taya yer verilir. Firavun'a karşı toplumun tavrından ve toplum içindeki konumundan, Firavun'un yardımcısı Haman gibi değişik konular hakkında fikirler elde edilebilmektedir. Kuran'da geçen Haman ismi bazı Hristiyanlar tarafından eleştiri sebebi olmuştur. Çünkü Haman ismi Tevrat'ta Ester'in hikâyesinde geçer ve burada Haman, İsrailoğullarına kötülük yapan Pers kralının yardımcısı olarak belirtilmektedir. Bu nedenle Bazı Hristiyan araştırmacılar Haman isminin Kuran'da yanlış geçtiğini iddia etmişler ve bunu Kuran'ın Tevrat'tan kopyalandığı iddiasına delil olarak göstermeye çalışmışlardır.

Mısır'ın tarihi ve dili Roma İmparatorluğu'nun işgali esnasında tümüyle değişti. Hristiyanlığı resmi din olarak kabul eden Roma, putperest olduğunu düşündükleri Eski Mısır dinine karşı yasaklayıcı bir tavır aldı. Mısır tapınaklarını yıkıp, kitabeleri söktüler. Hiyeroglif yazısının kullanılmasını yasakladılar. MS 300'lerden sonra Hiyeroglif yazısı unutuldu ve yeryüzünde bu yazıyı okuyabilen kimse kalmadı. 18 yüzyıla kadar bu böyle sürdü. Bu dili bilen olmadığı için Mısır papirüslerinde ve yazıtlarında neler yazdığı hiç kimse tarafından bilinmiyordu. Bu durum 1799'da Mısır'ı işgal eden Fransız ordusundaki bir askerin, kendine siper kazarken bulduğu Rosetta Stoen isimli bir yazıtla değişti. Bu yazıtı diğer yazıtlardan ayıran özelliği aynı metnin hem Hiyeroglif, hem demotik hem de Yunaca olarak yazılmış olmasıydı.

Rosetta stone

Yunanca bilinen bir dil olduğu için buna bakılarak Hiyeroglif yazısı Jean-Françoise Champollion adlı bir Fransız tarafından da çözülebildi. Bu şekilde Eski Mısır dolayısıyla Firavun hakkında birçok şey öğrenilebildi. Bu çalışmaları takip eden Fransız bilim adamı Prof. Dr. Maurice Bucaille, Kuran'da geçen konularla Eski Mısır yazıtlarındaki bilgileri karşılaştığında ise çok ilginç sonuçlara ulaştı.

Maurice Bucaille "Haman" ismini bir Fransız Mısır Bilimcisine verir ve bunun 7. yüzyıldaki bir Arap el yazmasından alıntı olduğunu söyler. (Bu ismin Kuran'da geçtiğini söylemeden, 7. yüzyıldaki Arap el yazması diyerek Mısır bilimcisinin tepkisini ölçer.) O da, 7. yüzyıldaki bir Arap el yazmasında hiyerogliflere ait bir bilginin geçirilmiş olmasının mümkün olmadığını, fakat Firavun sarayının isim listelerine bakacağını söyler, Dr. Maurice Bucaille'a ise *Dictionary of Personal Names of the New Kingdom by Ranke* adlı Mısır isimleri sözlüğünü önerir. Bucaille ise Almanca hiyeroglif transliterasyon listesinden Haman'ın, taş ocakları işçilerinin Şefi olduğunu bulur. (Hermann Ranke, *Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen*, Verlag Von J. J. Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952.)

Dahası Haman ismi şu anda Viyana'da Hof Müzesi'nde bulunan bir anıtta da kazılıdır. (Walter Wreszinski, *Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien*, 1906, J. C. Hinrichs' sche Buchhandlung.)

Kuran'da, Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istemesini haber veren ayet, bu arkeolojik bulguyla tam bir uyum içindedir. Kuran'da da Firavun Haman'a seslenmekte ve ondan kendisine yüksek bir kule yapmasını istemektedir:

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)

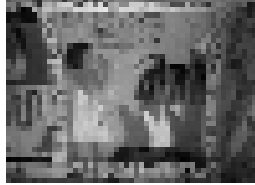

Kuran'ın bilimsel mucizeleri konusundaki çalışmalarıyla tanınan Fransız bilim adamı Prof. Dr. Maurice Bucaille

Haman Eski Mısır'da Firavun'un inşaatlardan sorumlu olan yardımcısıydı.

Eski Mısır'a ait bu yazıtların okunabilmesi, Kuran'da söylendiği gibi Haman'ın Eski Mısır'da yaşadığını ortaya koydu. Ayrıca Haman'ın tıpkı Kuran'da bildirildiği gibi Firavun'a yapılar inşa eden bir kişi olduğu ortaya çıktı.

Kuran'da Hz. Yusuf'un da tıpkı Hz. Musa gibi Eski Mısır'da yaşadığı bildirilmektedir.

Firavun ve Melik Kelimesi Arasındaki Fark

Hiyeroglif yazısının okunması Haman kelimesi dışında Kuran'da geçen başka detayları da ortaya çıkarmıştır. Bunlardan birisi de Mısır arasındaki farktır. Kuran kıssalarından sadece Hz. Musa kıssası Mısır'da geçmez.

Hız. Yusuf kıssası da Mısırdadır. Fakat iki kıssa arasında Mısır yöneticisinin sıfatlandırılmasında bir fark vardır. Ayetlerde bu fark şöyle geçmektedir:

Musa dedi ki: "Ey Firavun! Gerçekten de ben Âlemlerin Efendisinden bir elçiyim" (Araf Suresi, 104)

Dediler ki: "Melikin (hükümdarın) su tasını kaybettik..." (Yusuf Suresi, 72)

Hız. Yusuf kıssasında geçen ayette 'Melik' sıfatı kullanılırken, Hız. Musa kıssasında ise Firavun ismi kullanılmaktadır. Bu ayrımın nedeni yine hiyeroglif yazılarında gizlidir.

Hız. Musa ve Hız. Yusuf birbirinden farklı dönemlerde yaşamışlardır. Mısır'da Firavun kelimesinin kullanımı sadece geç döneme aittir.

Firavun hitabı M.Ö. 14. yüzyıldan itibaren kullanılmaya başlanmıştır. Hız. Yusuf ise bu tarihten daha önce yaşamıştır. *Encyclopedia Britannica*'da, Firavun kelimesi için yeni krallıktan itibaren (18. Hanedandan başlar; MÖ 1539-1292) 22. hanedana dek (MÖ 945-730) kullanılan bir saygı unvanı olduğu, daha sonraları bu hitabın kralın unvanına dönüştüğü, daha öncekileri ise bu unvanın hiç kullanılmadığı ifade edilir. Hiçbir yerinde ne bir hata ne de bir eksiklik vardır. Normalde fark edilmesi güç olan detaylar bile atlanmadan Kuran'da dosdoğru şekilde bildirilmiştir.

Mısır meliklerine Firavun sıfatı verilmeye, yeni krallık döneminde başlanmıştır.

Ad Kavmi ve İrem Şehri

Kuran'da geçen kıssaların benzeri genelde Tevrat ve İncil'de de vardır. Örneğin bazı farklılıklar olsa da Hız. İbrahim kıssasının bir bölümünü, Hız. Musa kıssasını, Hız. Yusuf ya da Hız. Lut kıssasını bu ki-

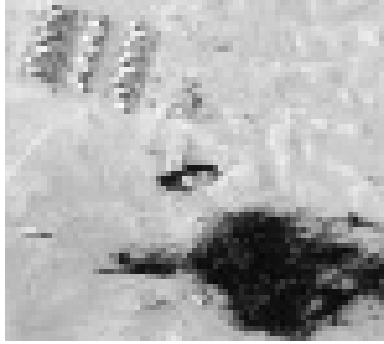
taplarda da bulabilirsiniz. Bu kıssalar içinde Ad kavmi hakkındaki bilgiler ise diğer kitaplarda yoktur.

Bu kıssada Allah, Ad Kavmi'ne Hud Peygamber'i (sa) gönderdiğini bildirmektedir. Kavmi ise Hz. Hud Peygamber'in (sa) bu çağrısına uymaz, onun uyarılarına rağmen putperest inanç ve tavırlarından vazgeçmezler. Bunun ardından Allah Ad kavminin yaşadığı yüksek sütunlu ilrem Şehrini helak eder. Bu şehirden Fecr Suresi'nde şöyle söz edilir:

Efendinin Ad'a ne yaptığını görmedin mi? Yüksek sütunların sahibi İrem'e. Ki şehirler içinde bir benzeri yaratılmamıştı. (Fecr Suresi, 68)

Sadece Kuran'da geçen bu kavimin arkeolojik bulguları, amatör bir arkeolog olan Nicholos Clapp tarafından bulundu. Bu şehri bulmak için uzun süre uğraşan Clap, NASA ile ortak çalışarak amacına ulaşabildi.

Bölgenin uydudan çekilmiş resimlerini kullanarak eski yolların izlerini takip etti ve İrem şehrinin kalıntılarını buldu. Yapılan kazılarda bu şehrin diğer antik şehirlerden farklı olarak her tarafında yüksek sütunların bulunduğu ortaya çıkmıştır.

İrem şehrinin kalıntılarının uzaydan görünüşü

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

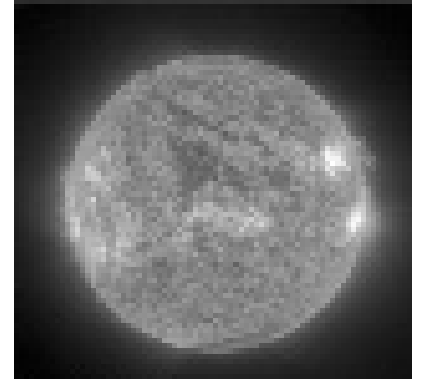
Kuran-ı Kerim'in Matematiksel Mucizeleri

Gün, Günler ve Ay Kelimeleri

Kuran'da tekil olarak gün (yevm) kelimesi tam 365 sefer geçer. Dünya Güneş etrafındaki bir turu olan bir yıl 365 gündür. Gün kelimesinin çoğul kullanımı olan (eyyam, yevmeyn) kelimeleri ise tam 30 değer geçer. Kuran'da ay (senenin ayı anlamında) tam 12 sefer geçer. Bilindiği gibi bir sene 12 ay vardır. Gün kelimesi tüm çekimleriyle Kuran'da tam 475 sefer geçer. Bu

19'un tam 25 katıdır. Bu sayının 19 katı olmasının bir önemi vardır. Bunun dışında da 25 sayısının Güneş için ayrı bir önemi vardır. Dünya Güneş'in etrafında bir yılda döndüğünde kendi eksenini etrafında 365 kere dönmüş olur. Güneş ise kendi etrafında bir yılda tam 25 sefer döner. Ayrıca 25'in katsayısı olan 19'un Güneş-Dünya-Gün kavramları bağlamında önemi vardır. Çünkü Dünya'nın, Güneş'in ve Ay'ın aynı hizaya geldiği Meton Devri; 19 Dünya yılında bir oluşur.

Yani Güneş bir Meton devrinde $19 \times 25 = 475$ defa kendi etrafında dönmüş olur. Bu sayı tamı tamına gün kelimesinin tüm türevleriyle Kuran'daki geçiş sayısına eşittir. Dünya ve Güneş'in hareket-

Meton devrinde güneş kendi eksenini etrafında tam 475 sefer döner.

leri ile Kuran'da gün, ay, kelimelerinin tekrarlarının bu kadar ilişkili olması gerçekten tesadüf olarak düşünülemez. Bu tekrar sayıları ile Dünya ve Güneş'in hareketleri arasındaki uyum hesaplanması kolay fakat taklit edilmesi imkânsız bir Kuran mucizesidir.

Karaların ve Denizlerin Oranı

'Deniz (bahr)' kelimesi Kuran'da 32 defa geçer. Kuran'da geçen "bahr" kelimesi denizler gibi, göl, ırmak tipi büyük suları da ifade eder. 'Kara (berr, yabas)' ifadesi ise Kuran'da 13 defa geçer. Eğer 32'nin 45'e oranını alırsak karşımıza %71, 111 çıkar. Dünya üzerindeki karalarla denizlerin oranı da bu çıkan orandır. Dünya'nın %71'i sularla kaplıdır, %29'u ise karalarla kaplıdır.

Tekrar Eden Kelimeler

Kuran'da birbiriyle ilişkili bazı kelimelerin tekrar sayısına bakıldığında da ilginç bir sonuç ile karşılaşıl-maktadır. Örneğin, "kadın" kelimesi ve "erkek 23'er kez Kuran'da geçer.

İnsan hücresinde 46 kromozom vardır. Erkek ve kadın üreme hücrelerinde ise 23'er kromozom vardır. Kuran'da kadın ve erkek kelimelerinin eşit geçmesinin yanında, üreme hücrelerindeki kromozom sayısının da, kadın ve erkek kelimelerinin tekrar sayısı olan 23 olması oldukça dikkat çekicidir.

İnsan kelimesi Kuran'da tam 65 sefer geçer. İnsanın oluşu-munda geçirdiği Evren'i tanımlayan kelimelerin Kuran'da geçiş sayıları da 65'tir.

İnsan DNA'sında 23 tanesi anneden, 23 tanesi babadan gelmek üzere toplam 46 kromozom bulunur.

Toprak (Turabun) 17 kere
Nutfe (Nutfun) 12 kere
Embriyon (alak) 6 kere
Bir çiğnemlik et (Mudya) 3 kere
Kemik (İzamun) 15 kere
Et (Lehmun) 12 kere

Toplam 65

Diğer kelime tekrarları da şu şekildedir:

Bitki 26 kere
Ağaç 26 kere

Ceza 117 kere
Affetmek 234 kere (117'nin 2 katı)

Dedi 332 Kere
Dediler 332 kere

Dünya 115 kere
Ahiret 115 kere

İman 25 kere
Küfür 25 kere

Şeytan 88 kere
Melek 88 kere

Cennet 77 kere
Cehennem 77 kere

Zekat 32 kere
Bereket 32 kere

Yaz+sıcak 5 kere
Kış +soğuk 5 kere

Akletmek 49 kere
Nur 49 kere

Dil 50 kere
Vaaz 50 kere

Sevgi 88 kere
İtaat 88 kere

Musibet 75 kere
Şükür 75 kere

Doğru yol 79 kere
Rahmet 79 kere

Sıkıntı 13 kere
Huzur 13 kere

Hıyanet 16 kere
Habis 16 kere

(Kaynak: <http://monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html>)

19 Mucizesi

Kuran'da tekrar eden sayıların dışında 19 sayısının ayrı bir önemi vardır. 19 sayısı ile ilişkili olarak bazı kelimeler ve harfler Kuran içinde mucizevî bir şekilde yerleştirilmiştir. Allah, Müdessir Suresi'nde 19 rakamına dikkat çekerek **"Onun üzerinde on dokuz vardır."** (Müdessir Suresi, 30) buyurmaktadır. Harflerin mucizevî bir şekilde sıralanışına dikkat edildiğinde, Kuran'ın Allah katından gelen bir kitap olduğu gerçeği bir kez daha ortaya konmaktadır. Şimdi Kuran'daki bu konuyla ilgili örneklerin kısa bir özetine bakalım:

—Besmele tam 19 harften oluşmaktadır.

—Kuran 114 (19'6) suredir.

—İlk vahyolan sure (96. sure) son 19. suredir.

—Kuran'ın ilk vahyedilen ayetleri 96. surenin ilk 5 ayetidir ve bu ayetlerin toplam kelime sayısı 19'dur.

—Vahyedilen ilk sure (Alak Suresi') 19 ayete sahiptir ve 285 (19 x 15) harf içerir.

—Son vahyedilen sure olan Nasr, toplam 19 kelimeden oluşur.

—Kuran'da 114 (19 x 6) besmele bulunur. Bu sayı da 19'un 6 katıdır. (Kuran'da 113 sure besmele ile başlar. Başında besmele bulunmayan tek sure, 9 numaralı Tevbe Suresi'dir. Kuran'da sadece Neml Suresi'nde iki besmele bulunmaktadır. Bu besmelelerden biri surenin başında diğeri ise 30. ayette yer alır. Besmele ile başlamayan Tevbe Suresi'nden itibaren saymaya başlanıldığında Neml Suresi'nin 19. sırada yer aldığı görülecektir.)

"Rahman" kelimesi Kuran'da 57 (19 x 3) defa geçmektedir.

—Kuran'da bahsi geçen 30 farklı rakam vardır. Kuran'da geçen tüm bu sayıları (tekrarlar dikkate alınmadan) topladığımızda çıkan sayı 162.146'dır. Bu da 19'un 8.534 katıdır.

Kaf harfi ile başlayan 50. surede 57 (19 x 3) adet Kaf harfi vardır. Başında Kaf harfi bulunan 42. surede yine 57 (19x3) adet Kaf

Besmele Arap harfleriyle 19 harften oluşur.

Alak Suresi

harfi bulunur. 50. surenin 45 ayeti vardır. Bunları toplarsak sonuç 95 (19 x 5)'tir. 42. Surenin 53 ayeti vardır. Bunları toplarsak 42+53 yine 95 (19 x 5)'tir.

—Ya, Sin harfleri Yasin Suresi'nin başında bulunmaktadır. Sin harfi Yasin Suresi'nde 48 defa geçmekte iken Ya harfi 237 defa geçmektedir. Bu iki harfin toplamı 285 (19 x 15)'tir.

—Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad başlangıç harfleri tek bir surede -19. sure- geçmektedir. Kaf harfi bu surede 137 defa, Ha harfi 175 defa, Ya harfi 343 defa, Ayn harfi 117 defa ve Sad harfi 26 defa geçmektedir. 5 harfin toplam olarak geçtiği yerlerin sayısı 137 + 175 + 343 + 117 + 26 = 798 (19 x 42)

Bu örnekler Kuran'daki 19 sayısı hakkında kısa bir özetir. Bu örnekler artırılabilir. Sadece bu kısa özet bile Kuran'daki kelimelerin ve harflerin seçiminin bir insan eliyle yapılamayacağını ve Yüce Allah'ın sözleri olduğunu bizlere göstermeye yeterlidir. Allah, Kuran'ın bu üstün özelliklerinden dolayı onun bir benzerinin yazılamayacağını 3 ayrı yerde söylemektedir:

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'dan şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru söylüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. (Bakara Suresi, 23)

Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru söylüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus Suresi, 38)

Yoksa: "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on sure getirin ve eğer doğru söylüyseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Hud Suresi, 13)

Bu ayetlerde değil Kuran'ın tümü, "bunun benzeri bir sure" getirin denmektedir. Bu ayetlerin geçtiği surelerin ortak özelliği, hepsinin başlangıcında 'mukata' harflerinin olmasıdır.

Ayet ve Surelerin Sıralanmasındaki Düzen

Kuran'ın Allah katından gelmiş bir kitap olduğuna dair birçok delil vardır. Bunlar bir tanesi Kuran'daki surelerin sıralanması ve ayet sayılarıyla ilgilidir.

Kuran'daki sure ve ayet numaralarını sayılarla ifade ettiğimizde Fatiha Suresi'ni 1:7 (Yani 1. sure 7 ayet), Bakara Suresi'ni 2: 286 (Yani 2. sure 286 ayet) olarak tanımlıyoruz. İşte birazdan inceleyeceğimiz tabloda birinci sütuna sure numaralarını ikinci sütuna ayet sayılarını yazacağız. Örneğin birinci sütuna Fatiha için sure numarası olan 1'i yazacağız. İkinci sütuna ise Fatiha Suresi'nin ayet sayısı olan 7'i yazacağız. Bunları birbiriyle topladığımızda elde edilen sayılardan çift olanlarını 4. sütuna, tek olanlarını da 5. sütuna ilave edeceğiz. Bu düzenlemeye göre oluşturduğumuz tabloya bakalım:

Sure Numarası	Ayet Sayısı	Sure ve Ayet Sayısı	Çift Sayılar	Teğ Sayılar
1	7	8	8	
2	286	288	288	
3	76	79		79
4	48	52	52	
5	120	125		125
6	165	171		171
7	111	118		118
8	54	62	62	
9	129	138		138
10	206	216	216	
11	113	124		124
12	22	24	24	
13	43	56		56
14	51	65		65
15	97	112		112
16	113	129		129
17	28	36	36	
18	27	35		35
19	95	114		114
20	132	151		151
21	112	123		123
22	78	90		90
23	93	102		102
24	64	78	78	
25	77	84		84
26	165	181		181
27	28	36	36	
28	22	30		30
29	45	59		59
30	60	70	70	

1	1	1	1	1
2	2	2	2	2
3	3	3	3	3
4	4	4	4	4
5	5	5	5	5
6	6	6	6	6
7	7	7	7	7
8	8	8	8	8
9	9	9	9	9
10	10	10	10	10
11	11	11	11	11
12	12	12	12	12
13	13	13	13	13
14	14	14	14	14
15	15	15	15	15
16	16	16	16	16
17	17	17	17	17
18	18	18	18	18
19	19	19	19	19
20	20	20	20	20
21	21	21	21	21
22	22	22	22	22
23	23	23	23	23
24	24	24	24	24
25	25	25	25	25
26	26	26	26	26
27	27	27	27	27
28	28	28	28	28
29	29	29	29	29
30	30	30	30	30
31	31	31	31	31
32	32	32	32	32
33	33	33	33	33
34	34	34	34	34
35	35	35	35	35
36	36	36	36	36
37	37	37	37	37
38	38	38	38	38
39	39	39	39	39
40	40	40	40	40
41	41	41	41	41
42	42	42	42	42
43	43	43	43	43
44	44	44	44	44
45	45	45	45	45
46	46	46	46	46
47	47	47	47	47
48	48	48	48	48
49	49	49	49	49
50	50	50	50	50
51	51	51	51	51
52	52	52	52	52
53	53	53	53	53
54	54	54	54	54
55	55	55	55	55
56	56	56	56	56
57	57	57	57	57
58	58	58	58	58
59	59	59	59	59
60	60	60	60	60
61	61	61	61	61
62	62	62	62	62
63	63	63	63	63
64	64	64	64	64
65	65	65	65	65
66	66	66	66	66
67	67	67	67	67
68	68	68	68	68
69	69	69	69	69
70	70	70	70	70
71	71	71	71	71
72	72	72	72	72
73	73	73	73	73
74	74	74	74	74
75	75	75	75	75
76	76	76	76	76
77	77	77	77	77
78	78	78	78	78
79	79	79	79	79
80	80	80	80	80
81	81	81	81	81
82	82	82	82	82
83	83	83	83	83
84	84	84	84	84
85	85	85	85	85
86	86	86	86	86
87	87	87	87	87
88	88	88	88	88
89	89	89	89	89
90	90	90	90	90
91	91	91	91	91
92	92	92	92	92
93	93	93	93	93
94	94	94	94	94
95	95	95	95	95
96	96	96	96	96
97	97	97	97	97
98	98	98	98	98
99	99	99	99	99
100	100	100	100	100

1	1	1	1	1
2	2	2	2	2
3	3	3	3	3
4	4	4	4	4
5	5	5	5	5
6	6	6	6	6
7	7	7	7	7
8	8	8	8	8
9	9	9	9	9
10	10	10	10	10
11	11	11	11	11
12	12	12	12	12
13	13	13	13	13
14	14	14	14	14
15	15	15	15	15
16	16	16	16	16
17	17	17	17	17
18	18	18	18	18
19	19	19	19	19
20	20	20	20	20
21	21	21	21	21
22	22	22	22	22
23	23	23	23	23
24	24	24	24	24
25	25	25	25	25
26	26	26	26	26
27	27	27	27	27
28	28	28	28	28
29	29	29	29	29
30	30	30	30	30
31	31	31	31	31
32	32	32	32	32
33	33	33	33	33
34	34	34	34	34
35	35	35	35	35
36	36	36	36	36
37	37	37	37	37
38	38	38	38	38
39	39	39	39	39
40	40	40	40	40
41	41	41	41	41
42	42	42	42	42
43	43	43	43	43
44	44	44	44	44
45	45	45	45	45
46	46	46	46	46
47	47	47	47	47
48	48	48	48	48
49	49	49	49	49
50	50	50	50	50
51	51	51	51	51
52	52	52	52	52
53	53	53	53	53
54	54	54	54	54
55	55	55	55	55
56	56	56	56	56
57	57	57	57	57
58	58	58	58	58
59	59	59	59	59
60	60	60	60	60
61	61	61	61	61
62	62	62	62	62
63	63	63	63	63
64	64	64	64	64
65	65	65	65	65
66	66	66	66	66
67	67	67	67	67
68	68	68	68	68
69	69	69	69	69
70	70	70	70	70
71	71	71	71	71
72	72	72	72	72
73	73	73	73	73
74	74	74	74	74
75	75	75	75	75
76	76	76	76	76
77	77	77	77	77
78	78	78	78	78
79	79	79	79	79
80	80	80	80	80
81	81	81	81	81
82	82	82	82	82
83	83	83	83	83
84	84	84	84	84
85	85	85	85	85
86	86	86	86	86
87	87	87	87	87
88	88	88	88	88
89	89	89	89	89
90	90	90	90	90
91	91	91	91	91
92	92	92	92	92
93	93	93	93	93
94	94	94	94	94
95	95	95	95	95
96	96	96	96	96
97	97	97	97	97
98	98	98	98	98
99	99	99	99	99
100	100	100	100	100

Kuran'daki tüm surelerin numaraları toplandığında 6555 sayısı elde edilmektedir. Bu sayı 5. sütunda sure ve ayet sayılarının toplamı tek olanlarının toplamı olan 6555 sayısına eşittir. Bu iki sayının eşit olması için hiçbir neden yoktur. Aynı zamanda ayet sayılarının toplamı olan 6236 sayısı ile 'Çift' hanesinde elde ettiğimiz 6236 sayısının aynı olması için de hiçbir neden yoktur. Bu veri, Kuran'ın sure ve ayet numaralarındaki ilahi düzenleme için sayısız delilden biridir.

Kuran'ın sure ve ayet numaralarındaki 'çift' ve 'tek' rakamlarının düzenlenmesindeki ilginç özellikler bu kadarla kalmaz. Kuran'daki sure sayılarının 114 (6x19) olduğunu biliyoruz. 19'u (onu oluşturan en büyük tek ve çift iki sayılar olan) 10+9 olarak yazarsak 6 x (10+9) olur. Bu açımdan 60 ve 54 sayılarını elde ederiz. Eğer

Kuran'daki surelerin ayet sayılarına bakarsak yine aynı değerlere ulaşırız. Kuran'da 60 tane çift sayılı, 54 tane de tek sayılı ayetlere sahip sureler vardır.

$$114 = 6 \times 19 = 6 \times (10+9) = (6 \times 10) + (6 \times 9) = 60+54$$

Bu 60 çift ve 54 tek sayılı ayete sahip sureler incelendiğinde yine çok ilginç bir simetri ortaya çıkmaktadır. 60 çift sayılı ayete sahip surenin 30 tanesi çift numaralı surelerden, diğer 30 tanesi ise tek sayılı surelerden oluşmaktadır. 54 tek sayılı ayete sahip surelere gelince aynı simetri bunda da söz konusudur. Bu surelerin yarısı olan 27 tane sure çift numaralı surelerden oluşurken, diğer yarısı ile tek numaralı surelerden oluşmaktadır.

$$57 = 3 \times 19 = 3 \times (10+9) = (3 \times 10) + (3 \times 9) = 30+27$$

114 Sure			
60 (Çift sayılı ayetli surelerin)		54 (Tek sayılı ayetli surelerin)	
30 (Çift numaralı sureler)	30 (Tek numaralı sureler)	27 (Çift numaralı sureler)	27 (Tek numaralı sureler)

Elimizde 4 tane grup vardır. Her bir grup için bir örnek vereyim:

- 1- Tek sayılı sure – tek sayılı ayet sayısı: Örnek Fatıha Suresi (1. sure 7 ayet)
- 2- Tek sayılı sure numarası- çift sayılı ayet: Örnek Ali İmran Suresi (3. Sure 200 ayet)
- 3- Çift sayılı sure numarası- tek sayılı ayet: Örnek Enam Suresi (6. sure 165 ayet)
- 4- Çift sayılı sure numarası- çift sayılı ayet: Örnek Nisa Suresi (4. sure 176 ayet)

Sure numarasına ve ayet sayısına göre değerlendirdiğimiz sureleri: 1- Homojen sureler, 2- Heterojen sureler olarak iki grupta inceleyebiliriz. Homojen surelerden kastımız; hem sure numarası, hem ayet sayısı 'Tek' olan veya hem sure numarası, hem ayet sayı-

sı 'Çift' olan surelerdir. Heterojen surelerden kastımız ise sure numarası ve ayet sayısından biri 'Tek' iken, diğeri 'Çift' olan surelerdir. Sureleri bu açıdan incelediğimizde eşit şekilde 57 homojen ve 57 heterojen sure vardır. Burada sayısal simetri bu kadar ile kalmaz. Homojen surelerin 30 tanesi ayet sayısı ve sure numarası çift olanlarken, geriye kalan homojen surelerin 27 tanesi ise sure numarası ve ayet sayısı tek olan surelerdir.

Heterojenlere geldiğimizde de aynı simetri görülecektir. 57 heterojen surenin 30 tanesi çift sure numaralı ve tek ayet sayılı surelerden olurken, geriye kalan 27 tanesi ise tek sure numaralı ve çift ayet sayılı surelerden oluşmaktadır.

114 Sure			
Homojen Sureler 57 Sure		Heterojen Sureler 57 Sure	
30 Sure Çift Sure Numarası Çift Ayet Sayısı	27 Sure Tek Sure Numarası Tek Ayet Sayısı	30 Sure Çift Sure Numarası Tek Ayet Sayısı	27 Sure Tek Sure Numarası Çift Ayet Sayısı

Kuran'ın ilk yarısında 29 tane 'Tek' numaralı, 28 tane 'Çift' numaralı sure vardır. Kuran'ın ikinci yarısında 28 tane 'Tek' numaralı, 29 tane 'Çift' numaralı sure vardır. Bu doğal bir sonuçtur, arka arkaya olan tüm sayılarda bu özellik görünür. Fakat ilginç olan şudur ki Kuran'ın ilk yarısında 29 tane "heterojen", 28 tane 'homojen' sure varken, ikinci yarısında 28 tane "heterojen", 29 tane 'homojen' sure vardır. Bu matematiğin gerektirdiği bir sonuç değildir. Bu Kuran'ın hiç tükenmeyen mucizelerinden biridir.

1. YAKIN			
Kuran'ın İlk yarısı: 47 Sure		Kuran'ın İkinci yarısı: 47 Sure	
29 sure "Tek" sayısal olarak	28 sure "Çift" sayısal olarak	29 sure "Tek" sayısal olarak	28 sure "Çift" sayısal olarak
19 sure "Tek" sayısal olarak	18 sure "Çift" sayısal olarak	19 sure "Tek" sayısal olarak	18 sure "Çift" sayısal olarak

Sırf bir suredeki bir ayeti değiştirirseniz bu düzen değişir. Örneğin Fatiha Suresi 8 ayet olursa hem ilk tabloda incelediğimiz düzen, hem sure oranlarında gözlemlediğimiz bu düzen değişir. Aynı şekilde Ali İmran Suresi (3. sure)'yi 2. sure yaparsak da tüm bu matematiksel düzen değişir. Yalnızca bir tek sureye 2, 4, ayet gibi çift bir rakam eklersek veya çıkarırsak tablodaki sonuçlar değişmez. Fakat bir 'Tek' bir 'Çift' ayetli suredeki yapacağımız değişiklik yine tüm tablodaki verileri değiştirir. Sure sıralamasında ise bir 'Tek' ve bir 'Çift' numaralı surenin yerini değiştirmeye kalktık mı anında tüm veriler bozulur. Böyle bir tablonun tesadüfen oluştuğunu iddia etmek; görmek istememenin veya matematiksel olasılık hesaplarını doğru değerlendirmemenin bir sonucudur. Allah, Kuran'da kitapları rakamlandırdığına dikkat çekmiştir, ayrıca 'Tek'e ve 'Çift'e de dikkat çekmiştir. Allah'ın bize gösterdiği bu tablolar, Allah'ın bu dikkat çektiklerindeki hikmetleri anlamamızı sağlamaktadır.

Kuran'ı sure sayısı temel alınarak ikiye bölersek ilk bölümü 57. sure olan Hadid (Demir) Suresi'nin sonuna kadardır. 1'den 57'ye kadar olan sure numaralarını toplarsak 1653 elde ederiz. Hadid Suresi'nin sıra numarasını (57) ve ayet sayısını (29) çarparsak; $57 \times 29 = 1653$ (19x87) eder. Böylece Hadid Suresi Kuran'ı ikiye bölerek incelediğimizde ilginç matematiksel veriler elde edeceğimize ipuçları vermektedir.

Kuran'ın ilk yarısı: 47 sure Kuran'ın ikinci yarısı: 47 sure Kuran'ın ilk yarısı: 47 sure Kuran'ın ikinci yarısı: 47 sure	1653 (19x87)
Kuran'ın ilk yarısı: 47 sure Kuran'ın ikinci yarısı: 47 sure Kuran'ın ilk yarısı: 47 sure Kuran'ın ikinci yarısı: 47 sure	1653 (19x87)

Sırf Kuran'daki sure numaralarını ve ayet sayılarını 'Tek' ve 'Çift' açısından incelememiz bile Kuran'daki surelerin sırasının da, ayetlerin numaralarının da ilahi düzenleme ile düzenlendiğini ve bu düzenin matematiksel sistem ile korunduğunu ispata yeterlidir. Elimizde matematiksel mucize açısından test ettiğimiz tek bir tane kitap vardır. Burada anlatılan tüm örnekler denenerek test edilebilir.

Kuran'ı içinde var olan tüm mucizeler ile birlikte düşünmek çok önemlidir. İlk başta sorduğumuz soruyu tekrar kendimize soralım. Buraya kadar kısaca özetlemeye çalıştığımız ve şu ana kadar ortaya çıkan tüm bu bilimsel ayetler ve matematiksel mucizelere, günümüzden 14 asırdan fazla bir süre önce Arabistan çöllerinde, teknoloji ve bilimden uzak bir dönemde yaşamış bir kişi yazmış olabilir mi? Böyle bir bilgiye kendisi sahip olabilir mi?

Kuran, sahip olduğu bu mucizelerle ilahi bir kitap olduğunu ve bir insanın sözleri olmadığını ortaya koymaktadır. Rabbimiz bizlere yollarımızı göstermek için bu kitabı göndermiştir. Bize düşen Yüce Rabbimizin bu çağrısına kulak verip ona uymaktır. İnsan bu vahiyle sorumludur ve hesap günü geldiğinde bundan sorulacaktır.

EK BÖLÜM

1- Entropi ve Yaratılış

Termodinamik Yasaları

Doğa kanunları hayatın ve Evren'in sınırlarını bildiren gerçeklerdir. Bir cismin suda batmaması, suyun kaldırma kuvvetine uygunluğuyla ilgilidir. Havada serbest bırakılan bir cisim doğa yasaları gereği yerçekimi etkisinde yere düşer. Güneş kimya yasalarının öngördüğü reaksiyonları gerçekleştirerek Evren'e ısı ve ışık yayar. Gezenle kütleler arası çekim yasası gereğince Güneş sistemi içinde yörüngelerinde hareket ederler. Bunlar doğanın kurallarının birer sonuçları olarak çevremizde sürekli meydana gelir.

Evren'de var olan bir diğer doğa yasası ise tüm bunların ötesinde bizi ve çevremizi daha yakından ilgilendirir. Varlığın sınırlarını bildiren bu yasa, bizlere Evren'de var olan canlı cansız her şeyin zamanla yıpranıp, dağılıp öleceğini söyler. Bu fiziğin en temel kanunlarından olan termodinamik yasasıdır.

Termodinamik yasası ısı alışverişiyle ilgili bir yasa olmasına ve ısı hareketlerini açıklamasına rağmen sonuçları itibarıyla yaşamı ve varlığı temelinden etkileyen bir yasadır.

Albert Einstein bu yasaı "bütün bilimlerin birinci kanunu" olarak tanımlamıştır. Ünlü fizikçi Sir Arthur Eddington ise bu yasadı "en üstün metafizik kanunu" olarak bahseder.

Termodinamiğin birinci yasası 'enerjinin korunumu' yasası olarak da bilinmektedir. Buna göre Evren'de var olan enerji yok edilemez ve yeni bir enerji var edilemez. Gerçekte enerji hiçbir işlemle oluşturulamaz sadece dönüştürülebilir. Örneğin bir araba motoru vasıtasıyla hareket enerjisi üretir ve arabayı hareket ettirir. Bu ener-

jiyi oluşturan, yakıtta bulunan enerjinin motor içinde yakılarak harekete dönüştürülmesidir. Yani benzinin sahip olduğu enerji harekete dönüşmüştür. Bir hidroelektrik santralinde suyun sahip olduğu hareket enerjisi türbinler kullanılarak elektrik enerjisine dönüştürülmektedir. Daha sonra bu enerji örneğin bir lambada yakılarak ışık enerjisine dönüştürülür. Hiçbir safhada yeni bir enerji meydana getirilmediği gibi yapılan sadece bir dönüştürmedir.

‘Entropi yasası’ olarak bilinen termodinamiğin ikinci yasası da bu dönüşümde verimin hiçbir zaman tam olmayacağını söyler. Yine araba örneğine geri dönersek, motorda yakılan enerjinin tamamı hareket için kullanılamaz. Bir kısım enerji ısıya dönüşmektedir. Ya da yaktığımız bir ampulde tüm elektrik enerjisini ışığa çeviremeyiz. Bir kısım enerji ısıya dönüşerek çevreye yayılır. Bu kaybolan enerjidir. Eğer bir yerde enerji dönüşümü varsa, orada mutlaka kayıp olan bir enerji vardır.

Enerji sürekli hareket halindedir. Bir yerden diğer yere akar. İçmek için hazırladığınız bir bardak sıcak çay bir süre beklerse soğur. Bu soğuma oda sıcaklığıyla suyun sıcaklığı arasında enerji farkı kalmayınca kadar sürer. Sıcak bir odada ısı sürekli olarak soğuk dış ortama kaçmaya eğilimlidir. Eğer oda sürekli olarak ısıtılmazsa, bir süre içinde iç ortamın sıcaklığı dış ortamın sıcaklığına eşit oluncaya kadar soğur. Fakat bu reaksiyonların hiçbirisi tersine değildir. Yani bir bardak çay durduğu yerde kendiliğinden ısınıp sıcaklığı artmaz.

Evren’deki her hareket bir enerji dönüşümü sonucunda olur. Evren’i ayakta tutan bu dönüşümün sürekliliğidir. Fakat bu dönüşümün her adımında verim hiçbir zaman tam olmayacağı için, ortaya hep bir kayıp çıkar. İşte her enerji dönüşümünde meydana gelen bu kayıba ‘entropi’ denmektedir.

Entropi, artık işe dönüştürülemeyen enerji miktarının ölçüsüdür. Bu terim ilk olarak 1868 yılında Alman fizikçi Rudolf Clausius tarafından kullanılmıştır.

Termodinamiğin ikinci kanunu Evren’de kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak dü-

zensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı cansız herşey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu er ya da geç her varlığın karşılaşacağı bir sondur. Bu kâna göre bu kaçınılmaz olan bir süreçtir. Zamanı meydana getiren harekettir. Evren’de hareketin olmasını sağlayan ise enerji dönüşümüdür. Zaman ilerledikçe enerji dönüşür ve entropi değeri sürekli artar. Zamanı durdurmak ve geri çevirmek nasıl imkansızsa entropi artışını da durdurmak ve geri çevirmek o derece imkansızdır.

İçinde bulunduğunuz ortamın, dünyanın, Güneş sisteminin ve tüm galaksinin entropi değeri yani düzensizliğe akışı sürekli olarak artmaktadır. Her geçen saniye gerçekte, mutlak düzensizlik ve yok oluşa giden bir adımdır.

Entropi ve Evren’in Yaratılması

Tarih boyunca insanlar “yaşadıkları Evren’in nasıl meydana geldiği” sorusuna cevap aramışlardır. Ortaya çıkan birçok düşünce akımı Evren’in meydana gelişine ilgili birçok açıklama getirmeye çalışmıştır. Bunlardan birisi de materyalist düşüncenin ortaya attığı iddiadır. Materyalist felsefenin temel özelliği maddeyi mutlak varlık olarak saymasıdır. Bu düşünceye göre madde sonsuzdan beri vardır ve var olan şeyde maddeden ibarettir.

Oysa Hristiyanlık, Yahudilik ve İslâm dini gibi ilahi dinlerin kutsal kitaplarında ise bu düşüncenin tam tersi bildirilmektedir. Bu ilahi kitaplara göre tüm Evren her şeyi yoktan var etme gücüne sahip olan yüce Allah tarafından yaratılmıştır ve tüm Evren’in bir başlangıcı vardır.

Dinlerin ortaya koyduğu bu gerçek termodinamik yasaları açısından da doğrulanırken, materyalist düşüncenin ortaya attığı tüm iddiaları yalanlamaktadır.

Eğer termodinamiğin ilk yasasına tekrar dönersek, bu yasa bizlere Evren’de var olan enerjinin kendiliğinden yaratılamayacağını ve var olanın da yok edilemeyeceğini açıkça ortaya koymaktadır. Evren’in içinde var olan hiçbir mekanizma ya da güç bunu gerçek-

leştiremez. Termodinamiğin ikinci yasası ise Evren’de var olan enerjinin sürekli olarak kullanılmaz hale geldiğini ve bu entropi artışıyla bir gün Evren’in tümüyle bozulup çökeceğini ortaya koymaktadır.

Şu an bizler sürekli bozulmakta olan bir Evren’de yaşamamıza rağmen var olan bir düzen sürmektedir. Eğer tüm Evren materialist düşüncenin iddia ettiği gibi sonsuzdan beri var olmuş olsaydı şimdiye kadar gerçekleşen entropi artışı Evren’in çökmesine sebep olacaktı. Oysa Evren hâlâ varlığını sürdürmektedir. Bu yasalar bizlere Evren’in bir başlangıç anında yaratıldığını açıkça göstermektedir. Tüm Evren ve içinde var olan her şey bir başlangıç anında yaratılmıştır.

Termodinamiğin birinci yasasını tekrar düşünersek, bu yasaya göre var olan enerji yok edilemez ya da yoktan var edilemez. Evren içinde var olan hiçbir varlık bunu gerçekleştirme gücüne sahip değildir. Peki bu sıfır anında Evren’de var olan enerji ve madde nasıl var olmuştur?

Ünlü Amerikalı astrofizikçi Hugh Ross Evren’in yaratılışıyla ilgili bu soruya şöyle cevap verir:

Zaman, olayların meydana geldiği boyuttur. Eğer madde, patlamayla birlikte ortaya çıkmışsa, o zaman Evren’i meydana getiren nedenin Evren’deki zaman ve mekândan tamamen bağımsız olması gerekir. Bu bize Yaratıcı’nın Evren’deki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir. Aynı zamanda Yaratıcı’nın bazılarının savunduğu gibi Evren’in kendisi olmadığını ve Evren’i kapladığını, sadece Evren’in içindeki bir güç olmadığını kanıtlar. (Hugh Ross, The Creator and the Cosmos: How Greatest Scientific Discoveries of the Century Reveal God, Colorado: NavPress, revised edition, 1995, s. 76)

Tüm doğa kanunları gibi termodinamik kanunları da bizlere Evren’in yaratılışını ve onun yaratıcısı olan Yüce Rabbimizi göstermektedir. Enam Suresi’nin 101. ayetinde buyrulduğu gibi Allah **“gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır.”**

Entropi ve Evren’in Sonu

Evren’deki enerji dönüşümünün boyutunu daha iyi anlamak için 1 gr suyun, yapabileceği enerji dönüşümünü ele alalım: Su çok az enerjili (soğuk) ortamdaysa, moleküller, birbirlerine sıkı-sıkıya bağlanmış şekilde, yani ‘buz’ halindedirler; moleküllerde bir hareketlilik gözlenmez. Ortamdaki enerji yoğunluğu artarsa, moleküller arası bağlar gevşerler ve gram başına 80 kalorilik enerji olarak su haline geçerler; bu defa moleküller enerji yüklü olduklarından ‘hareket’ halindedirler. Sıcaklık daha da artarsa, her derece (° C) artışına karşılık bir kalorilik bir enerji daha yüklenerek, daha da hareketli (enerji yükü daha fazla) bir duruma geçerler. Buharlaşıma noktasına ulaşıldığında, bu defa gram başına 540 kalorilik bir enerji daha olarak buhar haline geçerler; yani su molekülleri arasındaki bağlantı çok daha azalmış olur. Ortamdaki enerji yoğunluğu daha da artarsa, H₂O molekülleri de dağılıp, iyonlarına, yani H⁺ ve O⁻ parçalarına ayrılırlar ve çok daha fazla enerjik olurlar. Parçacık boyutu küçüldükçe, parçacığın hareketlilik yeteneği, dolayısıyla depolayabileceği enerji miktarı da artar. Yani, ortamdaki enerji yoğunluğu arttıkça, maddeler daha küçük, ama daha enerjik parçalara ayrılırlar. Bu olay, atom altı parçacıklara kadar devam eder ve Evren’in başlangıç koşullarını yansıtır.

Şimdi, olayı Evren’in başlangıcından itibaren düşünerek, 1 gr su içindeki ‘maddenin’ Evren’in başlangıcı durumundaki depoladığı enerji miktarından, günümüz dünyasındaki 1 gr su haline geçene kadarki süreçte ne kadar enerjiyi çevresine saçtığını, kabaca hesaplırsak, devasa bir enerji miktarının açığa çıktığını fark ederiz.

Evren’in ilk başlangıcından günümüze kadar bu enerji yaşadığı dönüşümlerle daha kullanılmaz daha hareketsiz hale gelmiştir. Bu entropi yasasının doğal bir sonucudur. Bu süreç devam ettiğinde ise daha çok entropi artışı daha hareketsizlik daha düzensizlik ve daha kullanılmaz enerji konumu olacaktır. Tüm Evren’in belli bir yaşam süresi vardır bu süre dolduğunda artık hareket ve zamanı oluşturan enerji akışı duracak ve Evren çökecektir. Bu Evren’in kaçınıl-

maz sonudur. Var olan her şey ilk başladığında olduğu gibi yok olacaktır. Bir Kuran ayeti bu gerçeği şöyle bildirmektedir:

Her şey yok olucudur; celal ve ikram sahibi olan Rabbinin yüzü (kendisi) baki kalacaktır. (Rahman Suresi 26, 27)

Entropi ve Evrim

İnsanlık tarihine bakıldığında dönem dönem insanların birçok akıldışı düşünceye inandıkları görülecektir. Akla ve mantığa uymasına rağmen birçok düşünce insanlar tarafından kabul edilmiştir.

Kimileri dünyanın düz olduğuna inanmıştır. Kimisi ise dünyanın bir öküzün boynuzları üzerinde durduğunu kabul etmiştir. Hatta bu iddialarında o kadar ileri gitmişlerdi ki, depremleri öküzün hareketlerine bağlamışlardı. Tüm bu düşüncelerin bilimsel gelişmeler sonucunda akıl dışılığı anlaşıp terkedilmiştir.

Günümüzde ise doğada hâkim olan yasalar bilindiği için, ortaya atılan bu tarz bilim dışı iddialar bilinen yasalarla ve bilimsel bulgularla kolayca karşılaştırılabilmekte ve bu teorilerin yanlışlığı anlaşılabilmektedir. Bunu şöyle bir örnekle biraz daha açabiliriz. Örneğin kimsenin yaşamadığı bir adada dev bir çelik kasa bulunsun ve bir kişinin bu kasanın oraya gelişine ilgili bir teori üretse. Bu teoriye göre bu kasa ana karadan tesadüfen denize düşmüş ve akıntılar vasıtasıyla bu adaya kadar gelmiş olsun. Bu iddia belli bir senaryo içinde inandırıcılık unsurları kullanarak anlatılsa bile biz bunun doğru olmadığını hemen anlarız.

Çünkü anlatılan senaryo doğa yasalarına terstir. Yani büyük bir çelik kasa suya tesadüfen düşmüş olsa da, suyun içinde yüremez. Suyun kaldırma kuvveti bu kasayı yüzdüremez. Suyu düşüğü an çelik kasanın hemen batacağı açıktır. Bunu her an her yerde görebilir ya da deneyebiliriz.

Bugün evrim teorisi benzer bir iddiada bulunmaktadır. Bu teorisinin iddiasına göre günümüzden milyarlarca yıl önce cansız maddeler tesadüfen bir araya gelerek canlı bir hücreyi meydana getirmiş, daha sonra yine bu iddiaya göre bu tek hücreli organizma ev-

rimleşerek çok hücrelilere, onlar deniz canlılarına, denizde yaşayan balıklar zamanla karaya geçerek sürüngenlere, sürüngenler kuşlara ve memelilere dönüşmüştür. Bu sürecin sonu da ise maymunların insana dönüştüğü iddia edilmektedir.

Bu teoride iddia edilen evrimsel sürecin, yaşandığını iddia etmek için doğa yasalarına uygun olması gerekir. Eğer doğa yasaları bu öngörülerin yanlışlığını ortaya koyuyorsa evrim iddiası çürütülmüş olacaktır.

Evrimsel teorisi canlılıkta basitten komplekse doğru bir değişim geçirdiğini söyler, oysa termodinamiğin ikinci kanunu böyle bir sürecin olmayacağını Evren’de var olan tüm sistemlerin bozulmaya doğru gittiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla evrim senaryosu doğa yasalarına rağmen ortaya atılmış ve kesinlikle gerçekleşemeyecek olan bir senaryodur.

Bu gerçeği evrimci bilim adamları bile görmekte ve itiraf etmektedirler. Evrimci bilim adamı Roger Lewin bilimsel bir dergi olan *Science*’daki makalesinde evrimin termodinamik açmazını şöyle dile getirmektedir: Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu’yla olan çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıdırlar. (Roger Lewin, “A Downward Slope to Greater”, *Science*, cilt 217, 24 Eylül 1982, s. 1239)

Bir tarafta bir teorisin ortaya attığı hayal ürünü bir iddia, diğer tarafta ise bir kanunun ortaya koyduğu gerçek vardır. Normal şartlarda bir bilim adamının kabul etmesi gereken, teorisinin yanlışlığıdır. Fakat gerçeği kabul etmek yerine yanlışla inanmayı tercih etmektedirler. Bir başka evrimci bilim adamı Jeremy Rifkin, içinde bulundukları bu açmazı şöyle itiraf etmektedir:

Entropi Kanunu, evrimin bu gezegendeki yaşam için mevcut olan tüm enerjiyi dağıtacağını söyler. Bizim evrim anlayışımız ise bunun tam tersidir. Biz evrimin sihirli bir şekilde yeryüzünde daha büyük bir değer ve düzen artışı olduğuna inanıyoruz. (Jeremy Rifkin, *Entropi: A New World View*, s. 55)

Jeremy Rifkin’in itirafında olduğu gibi Evrim doğa kanunları-

na aykırı olarak ortaya atılmış ve yıllarca yanlış bir inançla sürekli savunulmakta olan bir teodir.

Evrım teorisini yalanlayan sadece entropi yasası değildir. Her şeyden önce canlılığın cansız maddelerde ortaya çıkış düşüncesi mikrobiyoloji tarafından yalanlanmaktadır. Evrimciler hiçbir şekilde cansız maddelerin nasıl olup da canlı maddeden meydana geldiğini açıklayamazken bırakın tesadüfen meydana gelmeyi gelişmiş tüm imkânlarla rağmen laboratuvar ortamında bir hücre daha meydana getirmeyi bunun yanına bile yaklaşılammıştır. Yine yıllardır yapılan çalışmalarla elde edilen fosillerin hiçbirisi tarihte evrimsel bir sürecin yaşanmadığını ortaya koymaktadır. Bulunan fosiller canlılığın iddia edildiği gibi bir sürecin yaşanmadığını açıkça göstermektedir. Ayrıca doğada evrimcilerin iddiasındaki gibi evrimleştirici bir mekanizmaya kesinlikle rastlanmamıştır. Ne mutasyonun ne de doğal seleksiyonun böyle bir etkisinin olmadığı açıkça ortadadır. Fosil kayıtlarından, mikrobiyolojiye; genetik biliminden fizik yasalarına kadar tüm gerçekler yaratılış gerçeğini açıkça ortaya koymaktadır. Bir Kuran ayetinde Yüce Rabbimizin yaratışı şöyle buyrulmaktadır:

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (24 Nur Suresi, 45)

Entropi ve Dünya

Daha önce de belirttiğimiz gibi Evren'de var olan her sistemin entropisi artar ve sürekli düzenden düzensizliğe doğru bir akış vardır. Eğer sistemler içinde enerji dönüşümü arttırılırsa, bozulmanın hızı da artar. Örneğin bir araba hiç kullanılmadan bir köşede dursa, zaman içinde yavaş da olsa bir bozulma süreci yaşar. Araba hiç çalışmasa ve hareket etmese bile, sürekli olarak çevreden ısı alışverişi içindedir. Arabanın metal parçaları ortamdaki oksijenle reaksiyona girerek, belli bir enerji açığa çıkarır. Bu, zamanla arabanın paslanmasına ve kullanılamaz hale gelmesine sebep olur. Zaman içinde belki de binlerce yıl alabilecek bir süreçte terk edilen bu araba tü-

müyle dağılarak parçalanacaktır. Fakat aynı araba sürekli kullanılırsa, benzin yakar yol alırsa, sonuçta entropisi daha hızlı artacağından daha çabuk yıpranacak ve paslanacaktır. Her iki konumda da entropi artışı vardır fakat enerji tüketimi arttıkça entropi artışı daha fazladır. Dünyamızda da sürekli artan bir entropi vardır. Fakat bu entropi artışı tüketilen enerjinin artmasıyla hızlanmaktadır.

Özellikle 19. yüzyılın başından itibaren artan petrol ve kömür tüketimi entropi artışını ve dünyada düzensizliğin artışının körüklemiştir. Sürekli yeryüzünün sahip olduğu enerji kaynakları çıkarılarak kontrolsüzce yakılmakta bunun sonucunda dünyanın entropisi sürekli artmaktadır. Bu sürekli artan tüketimin sonucunda enerji beraberinde kullanılamayan kayıp enerjiyi arttırmakta, sonuç olarak çevreye yayılan kayıp enerji de dünyada var olan ekolojik sistemi bozmaktadır. Entropi artışıyla günümüzde geline nokta, canlıların dünya üzerindeki varlıkları tehlike altındadır. Özellikle son yıllarda gündemde olan 3 temel sorun tüm insanlığın dünya üzerindeki yaşamını tehlikeye düşürmektedir. Bunlardan ilki çevrenin ve su kaynaklarının kirlenmesidir. Dünya üzerinde yaşayan insanların neredeyse yarıya yakını temiz su kaynaklarından uzaktır. Ve bu sayı geçen her gün daha da artmaktadır. Ölçsüz enerji tüketimi ve bunun sonucu ortaya çıkan atıklar yeryüzündeki çevreyi ve su kaynaklarını kirlenmektedir.

İkinci temel sorun ise, dünya ikliminin bozulmasıdır. Yine sürekli fosil yakıt tüketimi ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan karbon gazları dünya atmosferini değiştirmekte, sera etkisi gibi sonuçlarla iklimleri etkilemektedir. Bu değişiklik sonucunda dünyanın sıcaklığı her geçen gün daha da artmaktadır. Isının etkisiyle kutuplardaki buzullar erimekte ve deniz seviyesi artmaktadır. Bu ısı değişikliğinin ilk etkileri canlılar üzerinde rahatlıkla gözlemlenmeye başlamıştır. Birçok canlı türünün nesli şimdiden tehlike altındadır. İklimlerde meydana gelen aşırı sıcaklıklar nedeniyle, dünyanın bir kısmındaki insanlar aşırı yağışlar ve doğal afetler nedeniyle canlarını mallarını kaybederken diğer bir kısmı ise yaşanan kuraklıklar sonucunda açlık tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Gökyüzü, Onu da yükseltti ve mizanı koydu. Sakın mizanda “haksızlık ve taşkınlık yapmayın.” (Rahman Suresi, 7-8)

Yeryüzündeki canlıların, dolayısıyla insanların yaşamlarını tehdit eden bir diğer sorun da ozon tabakasında oluşan incelme ve delik oluşumudur. Yine sınırsız enerji tüketiminin bir sonucu olarak sanayide üretilen ve doğaya salınan bazı gazların ozon tabakası üzerinde son derece olumsuz etkileri olmaktadır. Yeryüzünü Güneş’ten gelebilecek zararlı ışınlardan koruyan ozon tabakası, bu gazların etkisiyle özellikle güney yarımkürede son derece incelmış ve oldukça büyük bir delik oluşmuştur. Bu bölgede yer alan ülkelerde, Güneş’e yoğun maruz kalan insanlarda cilt kanserlerine yakalanma oranlarında hissedilir ölçüde yükselmeler olmuştur.

Bu örnekler, insanların yaşamını kitlesel olarak tehdit eden sorunlardır. Bunların dışında hava kirliliği, nükleer atıklar, kitle imha silahları gibi tehditler de söz konusudur.

Son yıllarda tartışılan bir kavram da ‘sürdürülebilir kalkınma’ olmuştur. Bu kavramın gündeme gelmesindeki temel sebep dünyanın bir entropi sınırına dayanmış olmasıdır. Eğer dünyanın enerji tüketimi sınırlandırılmadığı, fosil yakıtlarının yerini Güneş enerjisi gibi yenilenebilir kaynaklar almadığı durumda, meydana gelen entropi artışı insanların yeryüzünde daha fazla yaşamalarına izin veremeyecektir.

En son 2002 yılının Eylül ayında Güney Afrika’da birçok ülkenin devlet başkanları bu gündemle toplanmışlar ve sürdürülebilir kalkınmanın yollarını tartışmışlardır.

Doğa da bir düzen vardır. Bu düzen fosil yakıtlarının kontrolsüz tüketilmesi, bu enerjinin kullanılmasıyla ortaya çıkan atıklar nedeniyle bozulmaktadır. İnsanların daha rahat yaşamlarını amaçlayan üretim, kontrolsüz ve sınırsızca gerçekleştirildiği için sonuçta tüm insanlığı tehdit etmektedir. Bu tehditten kaçınmak için yapılması gereken, var olan düzeni koruyacak, doğa ve doğanın dengelerine uygun bir yaşam tarzının benimsenmesidir.

Tüm insanlığın gelecekte muhtemelen yaşayacakları bu tehlikeye karşı, günümüzden yaklaşık 14 asır önce Allah gönderdiği kitabında uyarmaktadır. Bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

Dünya kaynaklarının ve yeryüzündeki yaşamın mutlaka bir sonu olacaktır. Bu noktada var olan kaynakların iyi kullanılması önem taşımaktadır. İnsanlar için daha iyi bir yaşam ve gelecek sağlayacak olan bu kaynakların sınırsızca tüketilmesi ve çevrenin kirlenmesiyle değil, doğa da var olan düzen en uygun haliyle korunarak bu düzende bir taşkınlık yapılmamasıyla olabilir.

Entropi ve İnsan

Evren’de var olan her varlık gibi insan da entropinin etkisi altındadır. İnsanın varlığını sürdürmek için enerji tüketmesi gerekmektedir. Her enerji dönüşümü ise beraberinde entropi artışını yani sistemlerin bozulmasını ve insanın yaşlanmasını beraberinde getirir.

Doğumuyla birlikte bir bebek aynı zamanda yaşlanma süreci içine girmiştir. Yaşlanmanın ilk etkisi damarlarda başlasa da, bunların belirginliği orta yaşlardan itibaren gözükür.

20’li yaşlara kadar insan bedeni sağlıklı dönemini yaşarken artık bu özelliğini 30’lu yaşların sonunda kaybetmeye başlar.40’lı yaşlarda 30’lu yaşlara göre 1- 1, 5 cm kadar boylar daha kısalmıştır. Kulakta duyma yeteneği azalmaya başlarken yakın görmelerde de bazı problemler belirir. 50’li yaşlara gelindiğinde menopozla birlikte kadınlarda üreme özelliği sonlanır. Kadınlarda ve erkeklerde ciltte kırışma ve sarkmalar oluşurken, güç ve kas kaybı belirgin hale gelir. 60’lı yaşlara gelindiğinde ise eklem ve kıkırdaklarda ömür boyu biriken hasarlar artık belirgin hale gelirken hareket etme yeteneği sınırlanmaya başlar. Kemiklerde meydana gelen zayıflamayla beraber, yaşanabilecek muhtemel kırıklar sağlık açısından önemli bir tehlike haline gelir. Bununla beraber şeker ve kalp gibi rahatsızlıkların ortaya çıkmasıyla yaşam kalitesi iyice sınırlandırılmıştır.

70’li yaşlara gelindiğinde ise tüm bu hastalıklara ilave olarak kalp ve tansiyon sorunları oldukça yaygın hale gelir. Bellek sorunları artık belirgin şekilde kendini göstermektedir. Terleme azalmış cilt

kurumuş ve tamamen kırıksıklıklarla kaplanmış. Görme işitme kaybı artık çok fazla belirginleşmiştir. Kanseri, Alzheimer gibi hastalıklar bu yaşlar çok sık olarak görülen hastalıklar haline gelmiştir.

Tüm bu yaşanan sürecin sonucunda beklenen son her canlı gibi insan için de ölümdür. Tüm bunlar bir doğa yasası olan entropinin bir sonucudur. Bir Kuran ayetinde insan hayatının bu gerçeği şöyle bildirilmektedir:

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnemlik et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrililmektedir. (Hac Suresi, 5)

2- DNA'nın Dili

2001 yılı Şubat ayında insan Genom Projesinin sonuçları bir basın toplantısıyla dünyaya duyuruldu. Bu toplantıda bir konuşma yapan dönemin ABD başkanı Bill Clinton "Tanrı'nın yaşamı yarattığı dili öğreniyoruz" diyerek başladığı sözlerini "Tanrı'nın en kutsal armağanının ne kadar harika, güzel ve karmaşık olduğunu daha yakından anlıyoruz" diyerek tamamlamıştı.

DNA'nın yapısı tüm bilim adamlarını hayrete düşürmüştü. Fakat bu yapının ötesinde insanları hayrete düşüren asıl nokta Clinton'un dediği gibi canlılığa ait bir dilin var olması oldu.

Şimdi insan bedeninin yapı taşlarından başlayarak canlılığın dilini anlamaya çalışalım. Hücreler temelde proteinlerden oluşmaktadır. Proteinler ise aminoasit denilen moleküllerin belli şekillerde bir araya gelmelerinden oluşurlar.. Doğada bulunan 200 farklı aminoasidin içinden sadece 20 tanesi proteinlerde bulunmaktadır. İnsanların varlığını sürdürebilmesi için de bu aminoasitlerden oluşan proteinlerin hücrelerde sürekli üretilmesi gerekmektedir. Eğer bunlar üretilmezse ne hücreler kendilerini çoğaltabilir ne de varlıklarını sürdürebilir.

Hücrelerin çekirdeklerinde bulunan DNA'lar da bu proteinlerin ne şekilde üretilceklerini gösteren bilgilerin saklandığı birer bilgi bankasıdır.

DNA molekülü, etrafında döner bir merdiven gibi kıvrılmış iki iplikçikten oluşur. Özel olarak paketlenmiş olan bu DNA açılışta yaklaşık 2 metre uzunluğa ulaşabilirdi.

DNA'yı oluşturan bu merdivenin trabzanları, şeker ve fosfat moleküllerinden meydana gelmiş olup, nitrojenli bazlardan oluşan basamaklarla birbirlerine bağlanırlar.

Merdivenin basamakları adenin (A), guanin (G), Sitozin (C) ve timin (T) isimli 4 farklı bazdır. İşte DNA'da bulunan bilginin alfabesini de bu 4 farklı baz oluşturur. Tüm DNA molekülü boyunca diziler bu bazlar sıralandığında ortaya son derece uzun bir yazı çıkmaktadır.

Eğer tüm bu bilgi ansiklopedi sayfalarında yazılmış olsaydı toplam 1milyon ansiklopedi sayfasını doldurabilirdi. Her gün, 24 sa-

?

at boyunca, hiç durmadan, her saniyede insanın gen bilgilerinden bir tanesi okunacak olsa, bu işlemin tamamlanması için 100 yıl geçmesi gerekmektedir. DNA'daki bilginin kitap haline getirildiğini varsaydığımızda ise, bu kitapları üst üste koyduğumuz takdirde, kitapların yüksekliği 70 metreye erişecektir.

DNA, kromozom adı verilen 23 çift özel bölümden oluşmaktadır. Eğer DNA'yı her biri ortalama yaklaşık 46 bin sayfadan oluşan 23 ciltlik bir dev ansiklopedi setine benzetirsek, her cildi de kromozoma benzetebiliriz. Kromozomlar ise genlerden oluşmaktadır. Bunları da ansiklopedi içindeki cümleler gibi düşünebiliriz.

Her gen, karşılığı olduğu protein türüne göre, sayıları 1000 ile 186.000 arasında değişen nükleotidlerin özel bir sıralamada dizilmesinden oluşur. Genlerdeki bu harflerin sıralanışı özel üçlü sisteme göre olmaktadır. Her üçlü grup proteinin yapı taşı olan bir aminoasidi kodlar. Örneğin 'ATT' bir aminoasidi kodlarken 'AGA' farklı bir aminoasidi kodlamaktadır. 20 farklı aminoasidin birbirinden farklı kodları vardır. Her genin başında ise aynı zamanda her insan proteininin de başında bulunan metionin aminoasidini kodlayan üçlü grup bulunmaktadır. Genin sonunda ise proteinin bittiğini belirten özel bir üçlü grup bulunmaktadır. Bunu cümlelerin sonunda konulan nokta işaretine benzetebiliriz. Bunlar DNA'nın dilinin gramer kurallarından sadece birkaçıdır.

Burada söz ettiğimiz kuralların gözle görülmeyecek kadar küçük hücrelerimizin içindeki çekirdeklerde saklı olan, açıldığında iki metre uzunluğuna ulaşan bir iplikçğin üzerinde bulunan toplam 3 milyar kimyasal harften meydana gelmiş olduğunu tekrar hatırlatmak istiyoruz.

Şimdi bu noktada durup düşünelim. İki metre uzunluğunda olmasına rağmen özel olarak paketlenerek hücre çekirdeğine sığdırılmış DNA kendi kendine oluşabilir mi? Böyle bir iplikçikte 1 milyon ansiklopedi sayfası bilgi kendi kendine oluşabilir mi? Bu bilgiye ait bir dil ve bu dile ait gramer kuralları kendi kendine oluşabilir mi?

Bu üç sorunun da cevabı elbette ki hayırdır. Üst üste duran üç tane taş görüldüğünde insanın aklına ilk gelen bunları birinin bu şe-

kilde yerleştirmiş olduğu düşüncesiyle, DNA'da böyle bir yapının, böyle bir bilginin ve gramer kurallarının kendiliğinden meydana geldiğini düşünmek akıl dışıdır. Burada üstün bir yaratılış ve tasarım vardır ve bizlere bir yaratıcının varlığını gösterir.

Bir Kuran ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Her şeyin üzerinde Rabbinin şahit olması yetmez mi? (Fussilet Suresi, 53)

Sahip olduğumuz bedenimiz, onu oluşturan sistemler, onu oluşturan organlar, onu oluşturan dokular ve onu oluşturan hücrelerin herbiri bizim nefislerimizde Rabbimizin gösterdiği ayetlerindendir. Onun tüm yüceliği karşısında bize düşen ise sadece Rabbimize yönelmemizdir.

3- İlk Bilgi

Bir şeyin beyaz olduğunu nasıl anlarız? Limonun ekşi tadını nasıl hissederiz? Gülün güzel kokusunu neye göre tanımlarsınız? Bu tarz dış dünya ile ilgili tüm tanımlamalarımızı sağlayan duyu organlarımızdır. Örneğin bulutların beyaz olduğunu gözlerimiz vasıtasıyla görürü ve tanırız. Ya da karın soğuk olduğunu ona dokunarak hissederiz. Fakat bizim algılarımız sadece duyu organlarında bitmez. Aslına duyu organları bizim dış dünyayı tanımlamamız için gerekli fakat yeterli değildir. Bunu bir örnek ile inceleyerek anlamaya çalışalım. Bir buluta baktığımızda onun beyaz olduğunu görürüz. Bu görme işleminin ilk başladığı yer bizim gözlerimizdir. Görme işlemi gözde başlar ama burada bitmez. Buluttan bize ulaşan ışık fotonları bulutun rengi ile ilgili bilgiyi bize taşıyan birer bilgi paketçisi gibidir. Gözdeki değişik tabakalardan geçen bu ışık fotonları bazı fiziksel işlemlere maruz kaldıktan sonra en son gözün arka kısmında bulunan retina tabakasına gelir. Bu tabakada özellikle ışığa karşı duyarlı olan hücreler vardır. Bu hücreler gelen ışık fotonun niteliğine göre tepki gösterir ve biyokimyasal bir işlem başlar. Işık fotonlarının etkisiyle hücreler bir elektrik impulsu üretirler. Bu noktadan sonra artık ışık fotonunun ve gözün işi bitmiştir. Bundan sonra görmenin oluşabilmesi için başka işlemlerden geçilmesi gerekir. Bu yönüyle bakıldığında göz sadece bir dönüştürücü konumundadır. Göz kendisine gelen fotonları özelliğine göre değişik şekillerde ışık fotonlarına dönüştürür. Örneğin farklı renkler veya farklı parlaklıklara göre farklı uyarılar oluşur. Oysa görmenin gerçekleşmesi için daha birçok işlemin yapılması gerekir.

Sinirler vasıtasıyla beyne iletilen bu elektrik impulsu beyin görme merkezine gelir ve burada işleminden geçirilerek yorumlanır sonuçta bizler bulutun beyaz olduğunu görürüz. Çok yoğun ve karmaşık bir işlem olan görmenin mekanizmasını kabaca böyle özetleyebiliriz. Burada dikkat çekmek istediğimiz önemli bir nokta vardır: "Beynin görme merkezine gelen bu elektrik uyarısının beyaz olduğunun beyin tarafından yorumlanması."

Nasıl olur da beyin kendisine gelen uyarının beyaz renk olduğunu anlar. Çünkü beyin görme merkezine ulaşan ışık değil sadece bir elektrik uyarısıdır.

Beyin bu uyarının karşılığının beyaz olduğunu ve öyle yorumlanması gerektiğini bilir. Çünkü beyin bu şekilde yorumlayacak şekilde programlanmıştır. Beyaz ışığı tanımlayan elektrik uyarısının karşılığı olan bilgi beyinde zaten vardır. Ve bu uyarı geldiğinde beyaz renk görüntüsü insan beyinde oluşur. Bunu en basit şekliyle bilgisayara benzetebiliriz. Bilgisayarda tuşlara basarak yazılar yazabiliriz. Örneğin 'a' harfine bastığımızda ekranda 'a' harfinin yazısını görürüz. Oysa tuşa bastığımızda klavyeden bilgisayara giden sadece bir elektrik uyarısıdır. Bilgisayar bu elektrik uyarısını yorumlar ve bunun 'a' olduğunu anlayarak ekranda bu harfi gösterir. Bilgisayarın bu işlemi yaparken kendisine ulaşan bu uyarıları yorumlayacak bir programa ihtiyacı vardır. Yazı yazma programı olmasa, biz klavyedeki tuşlara basarak hiçbir şey yazamayız. Bu durumda bastığımız tuşlar bilgisayar için hiçbir anlam ifade etmez. Bilgisayar kendisine ulaşan bu elektrik sinyallerini yorumlayamaz.

İşte bu bilgisayar örneğindeki gibi beynimizin de kendine ait bir yazılımı vardır. Beyne gelen elektrik uyarısı bu yazılım sayesinde yorumlanıp algılanır. Yani bizim beyaz rengi görebilmemiz için bu rengin bilgisini taşıyan elektrik uyarısının karşılığı olan bilgi ve bu bilginin nasıl yorumlanacağı beyinde bulunur ve buna göre yorumlanır.

Nasıl bilgisayarın içindeki bilgiler kendi kendine durduğu yerde tesadüfen oluşamazsa insanın sahip olduğu kavramlara ait bu bilgiler de doğuşundan itibaren vardır. Örneğin bir bebek ilk defa tatsa bile limonun ekşi olduğunu bilir. Limonu tattığında buna tepki verir. Ya da etrafındaki nesneleri görüp onlara tepki gösterir. İnsanda doğumundan itibaren insan beyinde bulunan bu ilk bilginin bir yaratıcısı vardır.

Bu bilginin sahibi ve yaratıcısı her şeyi bilen üstün güç sahibi olan Allah'tır.

Doğuştan sahip olduğumuz bu donanım, Hz. Âdem'in ilk yaratılmasından beri insanlarda vardır.

İnsana bu ilk bilginin öğretilmesiyle ilgili Kuran'da Hz. Âdem kıssasında şöyle söz edilmektedir.

Hani Rabbin, Meleklerle: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir hali-fe var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi.

Ve Âdem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle yöneltip: "Eğer doğru sözlüyseniz, bunları bana isimleriyle haber verin" dedi.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."

(Allah:) "Ey Âdem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (Bakara Suresi, 30-33)

Bu ayetlerde görüldüğü gibi Hz. Âdem'e ilk isimleri yani kavramların bilgisini öğreten Allah olmuştur. Rabbimizin bize bu kavramları öğretmesi sayesinde etrafımızdaki dünyayı algılar, kavrar ve tanırız. Eğer bizim beynimizde bu bilgi bulunmasaydı, çevremizdeki nesneleri görmemiz ve tanımamız imkânsız olurdu.

Bu yönüyle düşünüldüğünde algıladığımız her şey yüce Rab-bimizin ilmiyledir. Övülmeye ve yüceltmeye layık olan da yalnızca O'dur. Gerçek ilim sahibi olan da O'dur. Bütün bilgimizin sahibinin yüce Allah olduğu gerçeği, Bakara Suresi'nde bizlere şöyle buyrulmaktadır:

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

YANILMIŞIM TANRI VARMIDIR!

Ünlü İngiliz felsefeci Antony Flew'un 2004 yılında Tanrı inancı konusundaki düşüncelerini değiştirdiğiyle ilgili haberler basında yer almıştı.

Antony Flew'u çağdaşı olan birçok ateist düşünürden ayıran temel özelliği, yenilikçi ateist teoriler geliştirmesi ve bunları yazdığı makalelerle entelektüel dünya ile paylaşmasıydı. Örneği "Teoloji ve Yanlışlama" başlıklı makalesi yıllarca tartışıldı. 1950 yılında Flew tarafından yayınlanan bu makale, son yüzyılın en çok basılan felsefi metni oldu.

Zaman içinde Flew, bilimsel gelişmelerin ışığı altında görüşlerini değiştirdi. Daha önceden teorisini geliştirdiği ateist düşüncüyü terk etti ve bir yaratıcının varlığını kabul ettiğini açıkladı.

Bu açıklaması doğal olarak düşün dünyasında çok etkili oldu. Böyle bir kişinin nasıl olup da düşüncelerini değiştirdiği merak edildi ve bağnaz ateist çevrelerce hakarete varan ifadelerle itham edildi.

Flew inançsızlıktan inanca yaptığı bu yolcuğu anlatan bir kitap kaleme aldı. İşte "Yanılmışım Tanrı Varmış" başlıklı bu kitaba ait. Peki, Antony Flew düşüncelerini nasıl değiştirdi? Nasıl olmuştu da Flew bu kadar düşüncesini değiştirmişti? Kitabında yazar bu konuya detaylı bir şekilde açıklıyor. Düşünce biçiminde bir değişikliğin olmadığını söyleyen Flew, bilimin ışığında düşüncelerinin varlığı noktanın değiştiğini şöyle ifade ediyor:

Ateizmden vazgeçmem, yeni bir fenomen yada iddia nedeniyle olmadı. Son yirmi yıldır, bütün düşünce çevrem hareket halindeydi sürekli. Bu da doğa ile ilgili kanıtları sürekli olarak değerlendirmemin bir sonucuydu. Sonunda bir Tanrı'nın var oldu-

ğunu kabul ettiğimde, bu bir paradigma değişimi değildi, Çünkü Republic adlı eserinde Platon'un Socrates için yazdığı gibi benim paradigman hala aynı yerde: "İddianın götürdüğü yere gitmeliyiz." (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 90)

Başka bir yerde ise Flew Tanrı düşüncesine ulaşmasındaki nedeni şöyle açıklıyor:

Tanrı'yı keşfimin, doğaüstü fenomenlerden hiç bahsetmeden tamamen doğal bir düzeyde geliştiğini altını çizmeliyim. Geleneksel olarak doğal teoloji denen bir uygulamaydı. Bilinen dinlerin hiçbirisiyle bir bağlantısı olmadı. Ayrıca Tanrı ile ilgili kişisel bir deneyimim yada doğaüstü veya mucizevi denecek türden bir deneyim yaşadığımı da iddia etmiyorum. Kısacası Tanrı'yı keşfedişim inancın değil, muhakemenin bir yolculuğudur. (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 93)

Flew'un vardığı bu sonuç aklın, düşüncenin bir sonucuydu. Metafizik hiçbir çıkarımdan yola çıkmadan sadece düşüncesi ile bir yaratıcının varlığını kabul etmişti.

İnançsızlıktan İnanca

Flew yaşadığı bu serüveni kısaca kitabından şöyle özetliyor:

(...) Şimdi kartlarımı, yani kendi görüşlerimi ve bunları destekleyecek nedenlerimi masaya dizme sıram geldi. Artık evrenin sonsuz bir zekâ tarafından var edildiğine inanıyorum. Bu evrenin karmaşık kanunlarının bilim adamlarının Tanrı'nın zihni dedikleri şeyi ortaya koyduğuna inanıyorum. Hayatın ve çoğalmanın ilahi bir kaynaktan başladığına inanıyorum.

Yarım yüzyıldan fazla bir süre boyunca ateizmi açıklayıp savunduktan sonra neden buna inanıyorum? Bunu kısaca şöyle cevap verebilirim: modern bilimin ortaya çıkardığı dünya resmi, benim gördüğüm şekliyle böyle. Bilim doğanın Tanrı'ya işaret eden üç boyutuna ışık tutuyor. Bunlardan ilki doğanın kanunlara uyduğu gerçeği... İkincisi, hayat boyutu; maddeden kaynaklanan ve zekice organize edilip amaca yönelik hareket eden varlık boyutu. Üçüncüsü ise doğanın varlığı. Ancak bana rehberlik eden sadece bilim olmadı. Klasik

felsefi iddiaların yeniden incelenmesi de bana yardımcı oldu. (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 90)

Doğadan var olan kanunlar sadece Flew'u etkilemedi. Einstein da "Evrende en anlaşılabilir şey, onun anlaşılabilir olmasıdır" diyerek bu düzen hakkındaki düşüncesi ifade etmiştir. Doğa kanunları hakkındaki görüşünü Flew şöyle ifade ediyor:

(...) Bir zamanlar bu tasarım argümanını sert bir şekilde eleştirmiş olsam da artık şunu anladım ki; bu argüman doğru bir şekilde formüle edildiğinde Tanrı'nın varlığına ilişkin inandırıcı bir ifade teşkil etmektedir. Bu görüşe varmamda özellikle iki alandaki gelişmeler yol açmıştır. Bunların ilki doğa kanunlarının kaynağı sorusu ve günümüzdeki saygın bilim adamlarının bu konu ile ilgili görüşleridir. İkincisi ise yaşamın kaynağı ve üreme sorunudur... (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 96)

Kanun Varsa Bir Kanun Koyucu vardır.

Evrenin her noktasında doğa kanunları geçerlidir. Gezegenler kütleler arası çekim kanununa göre hareket ederler. Yıldızlarda Atomlar belli kanunlar içinde reaksiyona girerler. Gemiler suyun kaldırma kanunlarına göre yüzerler. Damarlarımızda akan kan akışkanlar mekaniği kanunlarına göre hareket eder. Var olan kanunlardan hareketle yazar önemli bir çıkarım yapıyor:

Doğa kanunlarının ilahi kaynağı hakkında yazılar yazan birkaç felsefeci olmuştur. Oxford Üniversitesi'nden felsefeci John Foster *The Divine Lawmaker* adlı kitabında, doğadaki düzenlerin nasıl tanımlarsanız tanımlayın, en iyi biçimde ilahi bir akılla açıklanabileceğini ileri sürüyor. Eğer kanunların olduğu gerçeğini kabul ediyorsanız, evrende bu düzeni sağlayan bir şey olmalıdır, bu düzeni hangi etken(veya etmen) sağlamaktadır? Barrow (Templeton ödülü alan bir felsefeci), tüm düzenin tek ciddi kaynağının teistik seçenek olduğunu, böylece "dünyadaki düzenleri sağlayarak kanunları yaratan Tanrı- teistlerin inandıkları Tanrı- olduğu sonucuna rahatlıkla varabileceğimizi" iddia ediyor ve kanunların varlığını inkâr etmeniz bile, "düzenleri Tanrı'nın aracılığına başvurarak açıklamak için güçlü gerekçeler vardır." diyor. (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 106-107)

Evrende ince bir ayar olduğun ifade eden Yazar bu konuda birçok bilim adamının görüşlerine yer verdikten sonra kendi görüşlerini şöyle açıklıyor:

İnce ayara ilişkin argümanlar hakkında üç şey söylenebilir. Öncelikle, belirli kanunları ve değişmezleri olduğu bir evrende yaşadığımız ve bunların bazılarının farklı olması durumunda yaşamın mümkün olamayacağı inkâr edilemez bir gerçekliktir. İkinci olarak, mevcut kanunlar ile değişmelerin yaşamın devam etmesini sağlıyor olması gerçeği yaşamın kaynağı sorunun cevabını vermemektedir. Göstermeye çalışacağım üzere bu oldukça farklı bir sorudur; bu koşullar yaşamın başlaması için gerekli ama yeterli değildir. Üçüncü olarak, kendilerine özgü doğa kanunları bulunan birden fazla evren olabilesinin mantıken olduğu gerçeği, bu tür evrenlerin gerçekten var olduğunu göstermez. Şu an için birden fazla evren oluşu görüşünü destekleyecek herhangi bir kanıt yoktur. Bu hala spekülatif bir fikir olarak kalmaya devam edecektir. **(Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 114)**

Evrendeki var olan hassas dengeler için bir açıklama arayan ateist düşünürler çoklu evren modeli ortaya atmışlardı. Fakat bu açıklamanın konu çözmediğini düşünen Flew kitabında şöyle diyor:

Daha önce de bahsettiğim gibi, birden fazla evren alternatifini pek faydalı bulmamıştım. Birden fazla evren olduğu yönündeki varsayımın tam anlamıyla işe yaramaz bir alternatif olduğu iddia ediyorum. Bir evrenin varlığı bir açıklama gerektiriyorsa birden fazla evrenin varlığı çok daha büyük bir açıklama gerektirir; Bu evrenlerin toplam sayısı sorunu daha da büyütmektedir. Bu durum, öğretmenini ev ödevini köpeğinin yediğini inandıramadığı için hikâyesini ev ödevini sayılmayacak kadar kalabalık bir köpek sürüsünün yediği şeklinde değiştiren öğrencinin durumuna benzemektedir. **(Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 129)**

Yaşam Nasıl Başladı?

Yaşamın başlangıcı hakkındaki ateist açıklamanın yetersizliğini fark eden Flew, DNA'nın incelenmesi, inanılmaz karmaşık yapısının ortaya çıkmasından sonra tümüyle değiştirdiğini kitabında ifade etmektedir.

Bir yaratıcının varlığını ortaya koyan en önemli kanıtlardan bir tanesidir DNA. Sahip olduğu kodlama sistemi ve onun kullanımı, araştırmacıları hayran bırakmaktadır. Flew DNA'nın sahip olduğu bu kompleks yapıyı şöyle ifade etmektedir:

(...) Yaşamın kaynağının bir üçüncü felsefi boyut ise bütün yaşam biçimlerinin temel unsurlarından biri olan kodlama ve bilgi işlemenin kaynağı ile ilişkilidir. Hücre hakkında şu anda bildiklerimizi çevreleyen bol miktarda güzel anlatım olduğu belirlenmeden matematikçi David Berlinski bu boyutu gayet güzel tanımlamaktadır.

DNA'daki genetik mesaj kodlanarak çoğaltılır ve ardından RNA'daki mesajın amino asitlere aktardığı dönüştürme süreci gerçekleşir ve son olarak amino asitler bir araya gelerek proteinleri oluştururlar. Hücre aslında birbirinden farklı iki bilgi yönetimi ve kimyasal faaliyet yapısı, evrensel genetik kod tarafından koordine edilir. **(Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 120)**

Canlı Hücresindeki bu kodlama üzerinde detaylı bir şekilde durduktan sonra Ünlü bilim yazarı Paul Davies'e atıfta bulunarak, DNA'ya dikkat çekiyor:

Paul Davies de aynı sorunun altını çizmektedir. Davies, biyojenez kuramlarının çoğunun yaşamın kimyasına odaklandığını belirtmektedir. "Fakat yaşam, yalnızca karmaşık kimyasal tepkimelerden ibaret değildir. Hücre bile kendi başına bir bilgi depolama, işleme ve kopyalama sistemidir. Öncelikle bu bilginin kaynağını ve bilgi işleme mekanizmasının nasıl var olduğunu açıklamamış gerekmektedir." **(Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 122)**

Üremenin Kökeni

DNA'nın sahip olduğu tasarım bir tasarımcıyı ortaya koymaktadır. Canlılardaki üremeyi inceleyen Flew, düşüncelerinin değiştirmesinde bu yapının da etkisi olduğunu ifade etmektedir. Bu konuyu kitabında ayırdığı bir bölümde detaylandırarak anlatmaktadır.

Üremenin kaynağına gelince, *Nature* dergisinin fahri editörü John Maddox şunları belirtiyor: "En önemli soru cinsel üreme-

nin ne zaman ve nasıl geliştiğidir. On yıllardır yapılan bütün tahminlere rağmen bunu bilmiyoruz.” Son olarak bilim adamı Gerald Schroeder, yaşama elverişli koşulların varlığının yaşamın nasıl başladığını açıklamadığını belirtmektedir. Yaşam ancak gezegenimizdeki elverişli koşullar sayesinde devam edebilmiştir. Fakat maddenin güdümlü, kendisini çoğaltabilen varlıklar üretmesini emreden bir doğa kanunu yoktur.”

(...) Ben de aynı kanıdayım. Yeryüzünde gördüğümüz bu tür güdümlü kendisini çoğaltabilen yaşamın kaynağı için yapabilecek yegâne tatmin edici açıklama sonsuz zekâya sahip bir aklın varlığıdır. (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 123-124)

Tümevarımsal Argüman

Flew’un bir yaratıcıya götüren serüvenindeki köşe taşlarından bir tanesi de akıl yürütmeleridir. Richard Swinburne’nin kozmolojik argümanı hakkındaki görüşlerini özetleyerek kitabında şöyle ifade etmektedir:

Richard Swinburne kozmolojik argümana ilişkin açıklamasını şu şekilde özetliyor: “Eğer Tanrı varsa, O’nun evrenin sınırlarına ve karmaşıklığına sahip bir şey yaratacağı olma olasılığı oldukça yüksektir. Evrenin nedensiz yere var olduğu oldukça yüksek olasılıktır. Fakat Tanrı’nın nedensiz var olduğu çok daha fazla olasıdır. Dolayısıyla evrenin varlığından Tanrı’nın varlığına uzanan argüman görüşünün temel açıdan doğru gördüğünün farkına vardım.” Bu görüşün bazı özellikleri üzerinde düzeltmeler yapılması gerekiyor olabilir, fakat evren açıklama isteyen bir şeydir. Richard Swinburne’nün kozmolojik argümanı oldukça umut verici, muhtemelen de doğru bir açıklama sunmaktadır.” (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 135)

Bilim Adamları Bir Yaratıcıyı İşaret Ediyor

Flew kitabında ayırdığı bir bölümde ünlü bilim adamlarının da bir yaratıcıyı kabul ettiklerini ifade etmektedir. Özellikle Einstein ve Hawking’in üzerinde duran Flew, bu kişilerin inançsız gibi gösterilmeye çalışılmasının bir çarpıtma olduğunu ve gerçeği yansıtmadığını ifade etmektedir:

Önemli nokta yalnızca doğada düzenlerin olması değil, bu düzenlerin matematiksel olarak kesin, evrensel ve “birbirine bağlı” olmasıdır. Einstein bunlara “somut mantık” diyordu. Bizim

sormamız gereken soru, doğanın bu şekilde bir bütün halinde nasıl geldiğidir. Bu kesinlikle Newton, Einstein ve Heisenberg gibi bilim adamlarının sordukları ve cevapladıkları sorudur. Bu kişilerin buldukları cevap “Tanrı’nın akli” olmuştur. (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 96)

Hawking kendisiyle daha sonra yapılan röportajlarda bu konu hakkında şunları söylemişti: “ En büyük kanıt evrendeki düzenidir. Evren hakkında daha fazla şey keşfettikçe evrenin mantıklı kanunlarca yönetilmekte olduğuna dair daha fazla şey keşfederiz. Ve aklımızda hala şu soru olur: Evren var olma nedeni nedir? İsterseniz Tanrı’yı bu denklemin cevabı olarak tanımlayabilirsiniz.” (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 97)

Flew bu ve benzeri alıntılarla yansıtılan aksine birçok bilim insanının bir Tanrı inancı olduğunu ortaya koyuyor. Özellikle Einstein’ın birçok alıntısına yer verirken, onun da bir yaratıcı inancı olduğunu anlatıyor.

Ateistlere Soru

Flew Paul Davies’in modern bilim ve mantık hakkındaki görüşlerine yer verdikten sonra ateistlerin düşüncelerindeki mantık hatasını şöyle ortaya koyuyor.

Modern bilimin belki de en etkili çağdaş yorumcusu Paul Davies, “Bilim, evrenin her kademedede tamamıyla mantığa ve akla uygun olduğu varsayımına dayanmaktadır.” diyor. “Ateistler doğanın kanunlarının herhangi bir gerekçesinin olmadığını ve evrenin tamamen anlamsız olduğunu iddia etmektedirler. Bir bilim adamı olarak bu düşünceyi kabul edemiyorum. Evrenin mantıklı düzenli yapısının köklerinin yattığı sağlam bir mantıklı temel olmalıdır.” (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 108)

Ateist düşüncenin bakış açısını ortaya koyan Flew, kitabında ateistlere bir soru sorarken aynı zamanda da bir tespitte bulunmuş oluyor:

Şimdi ateist olmayan insanlara genellikle, bilimsel zihniyete sahip dogmatik ateistlerin “Yine de bir Tanrı olabilir” ifadesini kabul etmeleri için yeterli olduğunu kabul edecekleri bir nedene dair akla gelecek bir kanıt yokmuş gibi geliyor. Bu nedenle eski ateist arkadaşlarıma şu temel soruyu soruyorum: “En azın-

dan üstün bir zihnin varlığını düşünmeniz için bir neden oluşturmak üzere ne olması ya da ne olmuş olması gerekir?" (Yanılmışım Tanrı Varmış, A. Flew, sf. 135)

Bu soru ateistlerin kendileri sorması gereken önemli bir sorudur. Acaba bir yaratıcı düşüncesine tümüyle kapalılar mı? Eğer kapalı değillerse, evrende var olan ve ortaya konan bu delilere nasıl görmezlikten gelebiliyorlar. Bu düşünceye kapalı olanlara ise söylenebilecek çok fazla bir şey olmamaktadır. Bağnazca inandıkları ateist düşünceye kör bir inanç şeklinde bağlanmaktadır.

Kitabında işlediği konuları kısaca özetlemeye çalıştığım Flew, inançsızlıktan inanca giden yolculuğunu ve bunun nedenlerini tatmin edici delillerle okuyucuya aktarmış.

"Neden bu dünyada varız?", "Nasıl var olduk?", "Evrenin sebebi nedir?" gibi soruların cevabını araştıran herkesin mutlaka okuması gereken bir kitap olduğunu da özellikle belirtmek istiyorum.

Bilime rağmen değil, bilimin gösterdiği yöne, bir Tanrı inancına yönelen 80'li yaşlarını yaşayan bu insanın macerasını okurken, hem inanan kişiler kendileri için bazı deliller bulacaklar, hem de bağnazca ateizme inanan insanlar belki de kendilerini sorgulama imkânı bulacaklar diye düşünüyorum.

RICHARD DAWKINS'İN YANILTMASI

Richard Dawkins'in son kitabına koyduğu isim *Tanrı Yanılgısı* (*The God Delusion*) oldu. Çıkar çıkmaz en çok satan kitaplar listesinde yer aldı. Yurt dışında olduğu gibi bu kitap ülkemizde de birçok baskı yaptı. Dinlere getirilmiş ciddi bir eleştiri olarak lanse edildi. Daha önceki kitaplarında ağırlıklı olarak Evrim Teorisi'nin savunmasını seçen yazar, bu defa dinleri eleştirmeyi seçti..

Yazar Kitapta özetle Tanrı'nın olmadığı ve sosyal yaşam içinde insanların Tanrı inancına aslında ihtiyacı olmadığını anlatmaya çalışmakta.

Hayal Edin

Kitabın girişinde yazar "Hümanist" düşüncenin "milli marşı" olarak kabul edilen *Imagine* (Hayal edin) isimli şarkıdan esinlenerek, bir hayal Kurmuş. Bu hayalini Dawkins şöyle ifade ediyor:

John Lennon ile birlikte dinin olmadığı bir dünya hayal edin. İhtihar bombacılarının, 11 Eylül'ün, 7 Temmuz'un, Haçlı seferlerinin, cadı avlarının, Barut Komplosunun, Hintlilerin ve Pakistanlıların ayrılımlarının, İsrail- Filistin savaşlarının, Sırp-Hırvat-Müslüman katliamlarının, "İsa katilleri" yakıştırmalarıyla Yahudilere yapılan eziyetlerin, Kuzey İrlanda sorunlarının, "namus cinayetlerinin", saf insanların paralarını ellerinden alarak onları soyup soğana çeviren parlak takım elbiseli kabarık saçlı televangelistlerin olmadığını hayal edin. (Richard Dawkins, *Tanrı Yanılgısı*, Aralık 2007, 4.baskı, Kuzey Yayınları, sf. 10)

Bu listeyi uzatan Dawkins dinin olmadığı bir dünya hayal edildiğinde hiçbir sorunun olmayacağı ve insanların barış içinde mutlu yaşayacağını sonucuna varmaya çalışıyor.

Gerçekten böyle olabilir mi? Dinler olmasaydı insanlar mutlu olur, hiç savaş olmaz mıydı? Tabi ki bu sadece bir hayal, üstelik çıkış noktası da gerçeklerden oluşmayan yalan bir hayal. Yazar çok ciddi bilgi eksikliği ile bu yorumları yapmış, daha doğrusu okuyucuyu eksik bilgi ile yanıltmaya çalışmış.

Dünya savaşları hakkında kısa bilgisi olan bir kişi bu hayalin çıkış noktasının yanlış olduğunu kolaylıkla anlayabilir. . Örneğin tüm dünyayı saran ve en çok dünya çapında ölümlere sebep olan 1. dünya savaşı gibi, 2. Dünya Savaşının da motivasyon kaynağı kesinlikle din olmadı. Aksine bu savaşlara liderlik eden kişilerin dindar değil din karşıtı olan Hitler gibi, Stalin gibi, Musolini gibi liderlerin çıkarttığı ve komünizm, Faşizm gibi ideolojilerin neden olduğu savaşlardır. Sadece bu savaşta kıta Avrupa'sında 50 milyondan fazla insan ölmüştür.

2. Dünya savaş sonrasında Stalin, Mao, Pol Pot gibi ateist liderlerin yaptığı katliamlarda ölen insanların sayısı hala belirsizdir.

Richard Dawkins "Bazı ateistler kötü eylemler sergileyebilir ancak bu kötülükleri ateizm adına yapmazlar" (age sf. 262) diyerek konuyu kapatmaya çalışsa da, aynı hoşgörüyü neden din için göstermediği anlamamaktadır. Ayrıca kurduğu mantık da yanlıştır. Gerek Hitler olsun gerek Stalin olsun, Sosyal Darwinizmi kendisine bilimsel temel alarak ideolojilerini kurmuş ve bu kanlı eylemlerini gerçekleştirmiştir.

Hitler'e göre evrimi son ürünü olan "Ari Irk" yaşam mücadelesinde üstün gelip, tüm dünyayı yönetecek ve bin yıllık Alman İmparatorluğunu kuracaktı. Diğer zayıf ırklar ise yaşam mücadelesini kaybedip, elimine olacaklardı. Bunun için Alman bombaları altında ölen insanlar doğal seleksiyonun bir sonucuydu ve güçlü olmadıkları için yaşamayı hak etmiyorlardı. Yine Stalin gibi komünist liderler milyonlarca insanı ölüme gönderirken kendisini bir ateist olarak haklı görüyordu.

Her düşünce olduğu gibi Din de bir motivasyon aracı olarak kullanılabilirdi. 11 Eylül ve 7 Temmuz eylemlerini yapan kişiler din ile motive edilmiş olabilirler. Fakat onların yaptığı bu eylemi dünya üzerinde

kaç Müslüman tasvip etmektedir? Bir insanı kurtarmanın dünyaları kurtarmakla eş değer olduğunu söyleyen Kuran ayetlerine göre böyle bir eylem, dini açıdan kabul edilebilir mi?

Bu tarz eylemler onlarca yıldır İslam dünyasına yapılan saldırı ve sömürüye karşı verilmiş olan yanlış tepkilerdir. Bu saldırılar dini değerler açısından kabul edilir bir tarafı yoktur.

Bence ne bu eylemlerde ne Pakistan- Hindistan bölünmesinde, Ne de Sırp-Hırvat-Müslüman katliamlarında gerçek neden din değildir. Bunlar dinin yanlış bir şekilde motivasyon aracı olarak siyasi hedefler doğrultusunda kullanılmasıdır.

İnsanlar hata yaparlar, dine inandığını söyleyen insanlar da hata yaparlar. Din zaten bunun için vardır. İnsanların hatalarını göstermek ve doğru yola onları iletmek için bir rehberdir. Dinler sayesinde tarih içinde insanlar medenileşmiş, bir hukuka sahip olmuşlardır. Tarih içinde medeniyet kurmuş dinsiz bir toplum örnek verilebilir mi?

Dolayısıyla Dawkins'in dediği gibi dinleri kaldırdığınızda ortaya bir barış toplumu çıkmaz.

Yaşam Yeryüzünde Nasıl Başladı?

Yaşamın yeryüzünde nasıl başladığı konusu bilimin en merak ettiği ve üzerinde en fazla çalışmanın yapıldığı konulardan bir tanesidir. Kuran'a göre yeryüzünü ve tüm canlıları yaratan Allah'tır. Buna Müslümanlar iman ederler. Fakat bu yaratılışın nasıl olduğu konusu hakkında farklı düşünceler olabilir.

Bu açıdan bakıldığında din ile evrim teorisi birbirine zıt iki düşünce olarak görmek yanlış bir yaklaşım olduğu kanaatindeyim. Allah tüm evreni ve canlılığı bir süreç içinde yaratmış olabilir. Örneğin evren tekil bir noktanın patlaması ile ortaya çıktığı ve genişleyen bir evren modelinin varlığı bilim çevreleri tarafında kabul edilen bir noktadır. Evrenin bu süreçlerden geçmesi onun yaratılmadığı anlamına gelmez.

Canlılık da evrimsel bir süreç sonucunda Allah tarafından yaratılmış olabilir. Burada Darwin'in evrim düşüncesine dini açıdan karşı çıkılacak olan nokta bunun tesadüfen olduğu iddiasıdır. Yoksa Allah yarattığı canlılar ile canlılık evrimsel bir süreç geçirmiş olabilir. Yaratılışın nasıl oldu-

ğunu söyleyecek olan bilimdir. Bunun aksine bir bilgi Kuran'da bulunmamaktadır.

Bir Müslüman olarak benim evrim teorisine olan eleştirim dini kaynaklı değil, bilimsel kaygılardan dolayıdır. Bunu belirttiikten sonra Dawkins'in kitabındaki iddialarına dönebiliriz.

Yazarın Allah'ın varlığını inkâr etmek için sığındığı konu evrimdir. Canlılığın tesadüfen ortaya çıktığını vurgulayan Dawkins, insanlığın var olması için bir Tanrıya ihtiyaç olmadığını ve kendiliğinden oluştuğunu anlatır. Fakat durum bu kadar basit değildir.

Evrim teorisi açısından cevaplanması en zor olan soru herhalde yer-yüzündeki yaşamın başlangıcı hakkındadır. Dawkins bu konuda hayal kurmanın ötesine geçip, kitabında kesin kabullerde bulunmaktadır. Nasıl olduğu belli olmayan bir konuyu, gerçekleşmiş gibi kabul ederek okuyuculara aktarmaktadır.

Aslında Dawkins itiraf tadındaki bu cümlelerinde, Evrim Teorisinin içinde bulunduğu önemli bir açmazı ifade etmektedir:

Yaşamın başlangıcı, şüphe duyanlar için söylemek isterim ki araştırma konusu olarak gelişmekte olan bir konudur. Bu araştırmanın ilgili uzmanlık alanı kimyadır ve bu benim alanım değildir. Gelişmeleri çok büyük bir merakla kenardan izlerim ve önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuvarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse hiç şaşımam. Ancak yine de bu henüz gerçekleşmedi ve bu gelişmenin olasılığı oldukça düşük olduğunu söylemek mümkündür ve bu her zaman böyledir; gerçi bu bir kez gerçekleşti. (age, sayfa 133)

Yaşamın nasıl olup da meydana geldiği konusunu 21. yüzyılda bilimi için hala bilinmezdir. Evrimciler bunu bir ön kabulle olmuş gibi gösterirler. Bunun farkında olan Dawkins canlılığın oluşumu konusunda bir gelişmenin de olmasının çok düşük bir ihtimal olduğunu ifade etmektedir. Fakat cümlelerin sonunda bunun bir kere gerçekleştiğini de vurgulamaktan geri durmamaktadır.

Dawkins kitabında yer yer bilimsel ifadelerle yazısını süslese de, bu örnekte olduğu gibi, bilimin ötesinde bir inancının olduğunu ortaya koy-

maktadır. Tüm teknik imkânlarla rağmen cansız maddelerden canlı bir maddenin üretilmemesine, bu konuda herhangi bir fikrin olmamasına, bunun mekanizmasına ilişkin en ufak bir kanaatin oluşmamasına, yapılan tüm araştırmaların ileriye dönük olarak da bir ümit vermemesine rağmen Dawkins, geçmişte bunun bir defa olduğunu rahatlıkla söylemektedir.

Bu bir dogmadan başka bir şey ifade etmez. Dawkins ateist kaygılardan dolayı, bir şeye inanmış ve bunu doğru olarak varsaymaktadır.

Oysa bilim bunun aksini bize göstermektedir. Günümüz bilimine göre cansız maddelerden canlı bir madde meydana getirilememiştir. Böyle bir işlemin yanına bile yaklaşamamıştır.

Akıllı Tasarım

"Akıllı Tasarım" Teorisi canlılığın bir tasarım ürünü olduğunu ortaya koyan bir teodir. Günümüzde bu teoriyi destekleyen birçok bilim adamı bulunmaktadır. Canlılıktaki tasarım örneklerinden yola çıkılarak geliştirilen bu teoriye göre, organizmaların sahip oldukları kompleks yapılar kademe bir evrimle oluşamaz. Bu "İndirgenemez Komplekslik" kavramıyla ifade edilmektedir. Bu kavrama göre, örneğin bir fare kapanını oluşturan parçalar tek başlarına bir şey ifade etmezler. Bu parçalar bir arada varlarsa kapanı oluşturur ve işlev görürler. Parçalardan birini çıkartırsanız, kapan bir işe yaramaz. Bunun gibi canlılıkta da benzer mekanizmalar gözlemlenmektedir.

Bu kavram ilk defa ABD'li bir mikrobiyolog olan Micheal Behe tarafından ortaya atılmıştır. Kaleme aldığı *Darwin'in Kara Kutusu* isimli kitabında da bu konuyu işleyen Behe, gözün yapısı, bakteri kamçısı ve kanın pıhtılaşma mekanizması gibi konularda örnekler vermektedir.

Dawkins Evrim Teorisi karşısında gittikçe güçlenen bu teoriyi bazı açıklamalar getirerek kitabında çürütmeye çalışmaktadır. Fakat verilen örnekler bir açıklamadan çok, yanıltma amaçlıdır. Akıllı Tasarıma getirdiği eleştirisini kitabında şöyle ifade ediyor:

Yarım gözün faydası nedir? Ve yarım kanadın faydası nedir? Sorularının her ikisi de "indirgenemez karmaşıklık" kavramının tanımlanmasıyla ilgilidir. İşleyen bir birimin parçalarından birinin çıkartılması eğer tüm birimin işlemesini engelliyorsa, bu bi-

rimin indirgenemez komplekslik olduğunu gösterir. Bunun hem göz, hem de kanatlar için bariz bir durum olduğu düşünülür. Ancak bu sanıları dikkatlice gözden geçirmeye vakit tanıdığımızda yanlışlığı hemen fark ederiz. Göz lensi ameliyatla çıkarılmış bir katarakt hastası gözlükleri olmadan net göremez ancak bir ağaca çarpmayacak, bir uçurumdan düşmeyecek kadar iyi görür. Bir yarım kanat gerçekten de tam bir kanat gibi değildir. Ancak hiç kanat olmamasından iyidir. Ağaçtan ya da belirli bir yükseklikten düşüşünüzü hafifleterek hayatınızı kurtarabilir. ... Yüzde 1 den yüzde 100'e kadar olan her bir kanat kendine özgü bir yumuşak düşüş avantajı sağlamalıdır.

(...) Böylece gözlerin ve kanatların kesinlikle indirgenemez karmaşıklık olmadığını gördük; ancak bu ayrıntılı örneklerden kazanmamız gereken genel ibrettir. (age, sf. 120/121)

Her ne kadar Dawkins “Böylece gözlerin ve kanatların kesinlikle indirgenemez karmaşıklık olmadığını gördük” dese de, durum hiç de ifade ettiği gibi değildir. Gözde lensi çıkartmak yerine, kornea, sinir tabaka, retina, beyne giden görme sinirleri ya da beyindeki görme merkezini çıkararak aynı iddiasını niye sınamamaktadır.

Bunun sebebi ortadadır. Yukarıda saydığım organellerden herhangi birisini çıkarttığınızda göz hiçbir işe yaramaz. Göz göremez. Dolayısıyla bu organellerin zaman içinde gelişerek gözü oluşturduğu düşüncesi dayanaksız kalmış olur. Aksine bu organellerin gözden çıkarıldığında görme işleminin son bulması, gözün indirgenemez kompleksliğe sahip bir organ olduğu, dolayısı ile bir tasarım ürün olduğunu bize gösterir.

Göz gibi diğer tüm organlarda da tasarım örnekleri mevcuttur. Sadece organlarda değil, Hücrelerin içinde de benzer mantıklara sahip çalışan sistemler vardır. Bu konuyla ilgilenenler Behe *Darwin'in Kara Kutusu* isimli kitabını özellikle tavsiye etmek isterim.

Kanat içinde kademe gelişme konusunda birçok sorun vardır. Dawkins kanadı oluşturan tüycüklerin sahip olduğu kancalı sistemin yapısını atlayarak sadece kanat boyutundaki kademeli değişimi açıklamaya çalışmaktadır. Tek bir tüyün sahip olduğu yapı ve tüyü oluşturan parçacıklar da onun indirgenemez kompleksliğe sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bu konuda Prof . David Berlinski'nin kanadı oluşturan tüy ve onu oluşturan parçacıkların sahip olduğu tasarım ile ilgili çalışmaları ve makaleleri mevcuttur.

www.discoveryinstitute.com adresinden İngilizce makaleler bulunabilir.

Tüyün yapısındaki tasarımı geçsek bile Dawkins'in açıklamaya çalıştığı kanatın boyutundaki değişimle ilgili de başka bir sorun vardır. Örneğin ön ayağını kaybedip, onun yerine yarım kanat sahibi olan bir canlı nasıl bir avantaj sağlamaktadır? 4 ayağa sahip bir sürüngen hızlı hareketi sayesinde hem düşmanlarından kaçabilecek, hem de avlanabilecektir. Yarım kanata sahip bir sürüngen ağaçtan düşüp, zarar görmesi engellenirken bir fayda sağlasa da, ön ayaklarını kaybettiği için hızlı hareket edemeyecektir. Böylece ne düşmanlarından eskiye göre kaçabilir, ne de avlarını eskisi gibi yakalayabilir. Bu onun için yarım kanatın getirdiği avantaja göre çok büyük bir dezavantajdır. Zaman içinde büyüyen kanatlar düşerken onu yavaşlatacak, fakat düşmanlarından kaçarken ya da avını kovalarken engel olacaktır.

Dolayısıyla Dawkins'in söylediği gibi indirgenemez komplekslik konusunda evrimci bakış açısıyla bir açıklama getirdiği doğru değildir.

Akıllı Tasarım teorisi bilimsel gelişmeler sonucunda ortaya çıkmış bir teoridir. Yapılan araştırmalar evrimin iddia ettiği gibi bir gelişmenin olamayacağını bize gösterir. Canlılıktaki tasarımın ötesinde, hücre çekirdeği içinde var olan bilginin de evrim için ikinci büyük açmazı oluşturmaktadır. Cansız ve şuursuz maddelerin bir araya gererek DNA gibi 3 milyar harften oluşan bir bilgiyi oluşturamaz. Bu ve benzeri birçok örnek Evrim Teorisinin anlattığı senaryoları çürütürken, bir yaratıcının varlığını açıkça bize göstermektedir.

Dua Deneyi

Dawkins kitabında birçok yanlış ve yanıltıcı mantık kurduğu yerler bulunmaktadır. Hepsini teker teker ele almak çok vakit alacağından özellikle en saçma bulduğum, “dua” üzerine yazdığı bölüme değinmek istiyorum.

Dawkins duanın bir anlamı olmadığı dolayısıyla bir Tanrı'nın olmadığı sonucuna varmak için bir deneyden söz eder. Buna göre farklı iki grup seçilir ve bir kısmına dua edilip diğer kısmına dua edilmez. Böylece duanın etkisi sınanmak istenir:

Bu deneyin kitaba uygun olabilmesi için double- blinded prosedürüne uyulması gerekir ve bu kurala katı biçimde uyulmuştur. Tam anlamıyla rastgele hastalar seçilen hastalar belirlenir. İlk grup denek grubu (dua edilen) diğeri ise kontrol grubu olarak belirlenir (dua edilmeyenler). Ne hastalar, ne doktorlar, ne de hasta bakıcılar ne de denekler hangi hastalara dua edileceğini ya da hangilerinin kontrol üyesi olduğu bilinmez. Ancak deneysel duayı edenlerin her kim için dua ederlerse isimlerini bilmeleri gerekir; aksi takdirde, belirlenen kişiler haricindeki ilgisiz kişiler için dua etmenin ne anlamı olurdu? Ancak duacılar hastaların yalnızca ön isim ve soyadının ilk harflerini vermek yeterlidir. Görünüşe göre bu sayede Tanrı doğru hastane yatağının yerini tam olarak saptayabilecekti. (age, sayfa 65)

Sonuç tam Dawkins'in istediği gibidir. Duanın hiçbir etkisi olmamıştır. Dolayısıyla ona göre bu sonuçla Tanrı yoktur. Eğer deneyin temelini yanlış bir kavramın üzerine kurarsanız sonuçlarınız da yanlış olur.

Dua sadece belli bir sözcüğün ifade edilmesi değildir. Din böyle bir şey ilk başta zaten öngörmez. Yani tanımadığınız, hiç görmediğiniz, varlığından bile emin olmadığınız, sadece adını bildiğiniz bir kişiye dua edeceksiniz, sonra bunun etkili olup olmadığını gözlemleyeceksiniz. Dinin dua tanıımı zaten bu değildir.

Kuran'da duayı Allah Kuran'da şöyle açıklar: **"Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez."** (Araf Suresi, 55), **"Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, Kendisi'ne dua ettiği zaman icabet eden..."** (Neml Suresi, 62)

Dolayısıyla dua sadece söz değildir. Bir kişinin hiç bilmediği, tanımadığı, sadece adını bildiği bir kişi için dua etmesi, ne derece dinin dua tanımına uyar? Dinin vaaz etmediği bir şey ile dinin sınanmaya çalışması açık bir mantık hatasıdır.

Ayrıca dua son derece göreceli bir konudur. Dua edilmeyen grup içinde bulunan hastalar kendisine dua edip etmediğini neye göre ölçülebilir. Bu grupta olan kişilere dua eden olmamasına rağmen bu kişiler hastalıklarından dolayı sıkıntı çekip içli bir şekilde Allah'a dua etmiş olabilirler. Samimi bir şekilde kendi sıkıntısı için Allah'a dua eden, fakat dua edilen grubun içinde olmayan kişiye Allah karşılık vermiş olabilir.

Ayrıca dua eden kişilerin inançları neye göre tespit edilmektedir. Bu kişiler bir dine inandıklarını söyleseler de yanlış bir dini kavrayışları olabilir. Ya da tümüyle inançsız olup, sadece bu deney için belli cümleleri tekrarlıyor olabilirler.

Dolayısıyla bu deney baştana aşağı eksik bilgi ve mantıksızlıklar üzerine kurulmuştur. Dawkins'in örnek verdiği bu sübjektif deneyin dışında bu konuda yapılmış daha objektif yayınlanmış deneyler vardır. Bu yayınlarda dinin insan sağlığı üzerindeki etkisi açıkça ortaya konmaktadır. Bu konuda detaylı bilgi edinmek isteyenlere Patrick Glynn in yazdığı ve Gelenek Yayınları tarafından basılan *Kanıt* isimli kitabın "sağlık- inanç ilişkisi" bölümü tavsiye etmek istiyorum.

Kitab-ı Mukaddes ve Kuran

Dawkins kitabının Kitab-ı Mukaddes eleştirisine de yer vermiştir. Bu eleştirilerin büyük bir kısmı haklı gerekçelere sahipken, bir kısmı da ise kasıtlı çarpıtmalar mevcuttur. Kitab-ı Mukaddeste tahrif edilmiş ve yanlış birçok inanç ve konu ilave edilmiştir. Bunları Müslümanlar da kabul etmemektedir. Kitabı Mukaddes'e yönelik eleştirilere burada girmeyeceğim.

Kuran ve İslam üzerine ise Dawkins çok sınırlı ve yüzeysel bilgileri olduğu yorumlarında anlaşılıyor. Kitabında Kuran hakkında şöyle bir yorum yapmaktadır:

Ne yazık ki Kuran'daki barış yanlısı pasajlar, genelde sadece ilk bölümdedir, yani Muhammed'in Mekke'de olduğu zamanlar. Daha kavgacı satırlar kitabın sonraki bölümlerindedir. Medine'ye kaçması ile başlar. (age, sf. 291)

Tahmin ediyorum Dawkins bu satırlarda ifade etmeye çalıştığı düşünceleri, Kuran'ı okuyarak elde etmemiş, onun hakkında okuduğu yorumlardan almaya çalışmıştır. Okuduğu bu yorumları da yanlış anladığını düşünüyorum. Kuran'a yönelik olan bu iddia aslında şöyle:

İlk inen ayetler barış yanlısı iken, daha sonra inen ayetler savaş yanlısı ifadeler içerir. İslam dini devlet olduktan sonra savaşı teşvik etmiştir.

Fakat Kuran şu anda iniş sırasına göre düzenlenmemiştir. Dolayısıyla Mekke döneminde inen ayetlerle Medine döneminde inen ayetlerin sı-

rası karışıktır. Daha sonradan Kuran'ın bu sırası peygamber tarafından vahiyle düzenlenmiştir. Dolayısıyla Dawkins'in söylemeye çalıştığı kitabın ilk bölümü, ikinci bölümü, Mekki'ye da Medeni ayetler diye ayrılmaz.

Bu yanlış anlaşılmayı açıklığa kavuşturduktan sonra, bu iddianın yanlışlığını da vurgulamak isterim.

Kuran'a göre savaş ancak savunma amaçlı yapılır. Yani haksız yere, ortada hiçbir neden yokken, sadece işgal etmek amaçlı savaş Kuran'a göre yasaktır. Ayette savaşın ölçüsü şöyle bildirilmektedir: **"Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever."** (Mümtehine Suresi,8)

Belirtilen bu sınırların dışında bir sebeple savaş edenler, dinen hata etmiş olurlar. Bunun cevabını Allah katında vermek zorundadırlar.

Genelde Kuran'da savaş ile ilgili ayetler vardır. Düşmanın yıldırlılması, onlara şiddetle karşılık verilmesini tavsiye eden birçok ifadeyi görebilirsiniz. Fakat burada yapılan hata ya da yanıltma bu ifadelerin metni genel akışından kopartılarak yorumlanmasıdır. Bu ayetlerin konu içindeki akışına bakarsanız, gerçekte savaşı tavsiye etmediği, aksine savaşa karşı iman edenleri kendilerini en iyi şekilde korumaya teşvik ettiği görülecektir.

Anlaşıyor ki, Dawkins de bilerek ya da bilmeyerek bir yanıltıcı yorumları aynen alarak kitabına eklemiş ve İslam dinine eleştiri getirdiğini düşünmüş.

İslam tarihin de birçok yanlış davranış olmuş olabilir ya da halen İslam ülkelerinde din adına geleneksel uygulamalar sürdürülüyor olabilir. Fakat bunların hiç biri Kuran'dan kaynaklanmamaktadır. Bu davranışların temelinde geleneksel öğretiler, dinin bazı çıkarıcı insanlar tarafından siyasi ve maddi amaçlı kullanılması gibi sebepler yatmaktadır.

Suudi Arabistan ya da Afganistan gibi ülkelerde kadın düşmanlığına varan davranışların kökeni Kuran değil, o toplumların gelenekleridir. Bilgi ve iletişim araçları arttıkça, insanlar eğitildikçe, bu yanlış inanışlardan kurtulup gerçek İslam'ı kavrayacaklardır.

Yine tarih içinde ve günümüzde sadece siyasi ve maddi çıkarlar elde etmek için insanlar dini kullanmış ve insanları kendi çıkarları için din adına motive etmişlerdir. Bu sadece İslam dinine özel bir durum değildir. Farklı dinlerde ve hatta farklı ideolojilerde benzer durumlar vardır.

Dolayısıyla bu sömürü dinden değil, dine rağmen yapılan bir sömürüdür. Dinin haram kıldığı bir şeyin, uygulamasıdır sadece.

Dawkins İslam dinine eleştiri getirirken 2006 yılında Afganistan'da yaşanan bir idam olayını örnek verir. Abdul Rahman isimli bir Afganlı Hristiyan dinine geçince hakkında idam cezası verilmiştir. (age, sf. 272)

Bu olay gerçekten yaşanmıştır. Fakat yine olay kendisi Kuran ile ilişkili değildir. Geleneksel öğretinin bir ürünüdür. Bazı uydurma hadislerin etkisiyle böyle düşünen dini gruplar olsa da, Kuran inananlara böyle bir şey vaaz etmez. Kuran'da düşünce suçundan söz edilemez. Müslümanlar bu konuda kendilerini sorgulamaktadır. Uydurma hadislerin ve inanışların İslam dininden temizlenmesi için çalışmalar yapılmaktadır.

Hata her yerde olabilir. Fakat bunun kökenine bakmak gerekir. Burada sorulması gereken soru, yanlış inanışların kökeni din midir? Yoksa dine daha sonradan sokulmaya çalışılan yanlış inanışlar mıdır?

Kuran'a göre insanlar inançlarını seçmekte özgürdür. İsteyen din değiştirebilir. İsteyen de inançsızlığı seçebilir. Kuran'da inkârcılara şöyle hitap edilir: **"De ki: 'Ey inkar edenler.' 'Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Benim taptığıma siz tapacak değilsiniz. Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana.'"** (Kafirun Suresi, 1-6)

İnkâr eden bir kişi istediği şeyi seçebilir. Herkesin dini kendisinedir. Ayrılığa düşülen konularda hesap günü Allah hüküm verecektir. Bunun dışında istediği gibi düşünmek ve düşündüğü gibi yaşamakta insanlar Kuran'a göre serbesttir.

Hindistan ve Pakistan'ın bölünmesi konusunda da dinleri suçlu bulan Dawkins, dinler olmasaydı bu ülkenin bölmeyeceği kehanetinde bulunur.

Hindistan'da bölünme zamanında, bir milyondan fazla kişi Hindu ve Müslümanlar arasındaki dinsel çatışmalar sırasında katleldi. Öldürülecek toplulukların etiketlenmesinde yalnızca dinsel göstergeler etkindir. Bir bakıma Hindistan halkını dinden başka bir şey bölemezdi. (age, sf. 245)

Bu da Dawkins'in son derece yanlış bir yorumudur. İlk önce kendisine şunu sorması gerekir. Neden bu insanlar yüzlerce yıl farklı dinden ol-

malarına rağmen bir arada yaşamışlardır? Neden 20. yüzyıla gelindiğinde böyle bir bölünme yaşamak zorunda kalmışlardır. Bu konuda acaba asıl sebep o bölgeyi işgal etmiş olan sömürgeci güçler olabilir mi? Ben Dawkins'in pasaportunu taşıdığı İngiliz devletin bu bölünmedeki katkılarını incelemesi gerektiğini düşünüyorum.

Dawkins bu bölümde de sadece görmek istediği tabloyu görmüş ve bunu okuyucuya aktararak yanılmaya çalışmaktadır. Ortadoğu sorununda olsun, Hindistan- Pakistan sorununda olsun asıl sorun din değildir. Dini değerler kullanılmaktadır. Bu sayede sömürgeci güçler bölge halklarını yönetebilmektedir.

Dindarlar kendilerini kullandıkları için bu konuda suçludurlar. Kendi dini değerlerini terk ederek, dine rağmen bu katliamlara sebep oldukları için suçludurlar. Oysa daha önce yüzlerce yıl birlikte yaşadıkları gibi, hayatlarına devam edebilirlerdi. Tabi emperyalist devletler buna izin verselerdi.

Ahlakın Kökeni

Dawkins'in kitabında açıklamak için en çok gayret gösterdiği konu ahlak hakkında yazdığı bölüm olmuştur.

Toplumsal düzenin varlığın sürdürebilmesi için ahlak kuralları kaçınılmaz olarak gereklidir. Belli bir ortak ahlaka sahip olmayan ve buna uymayan toplumların, bir arada yaşamasından söz edilemez.

Bunun farkında olan Dawkins, dinlere ihtiyaç olamadan bir ahlakın nasıl açıklanabileceği üzerinde uzun uzun açıklamalarda bulunurken, bu açıklamalarını da evrimsel bazı köklere dayandırmaya çalışmaktadır.

Dawkins, Hause ve Singer isimli iki bilim adamının yaptığı çalışmaya yer verir. Deneklere hayali bir senaryo anlatılır ve bu durumda nasıl bir tepki verecekleri sorulur. Bu senaryoda bazı kişilerin hayatının kurtarılması için bir kişi feda edilecektir. Bu senaryo birkaç şekilde değiştirilerek sorular tekrarlanır. Deneyin sonucunda ateistler ile dindar kişiler arasında belirgin bir fark yoktur. İki grup da birbirine yakın tepkileri göstermektedir. Bu sonucu Dawkins şöyle yorumlamaktadır:

Hausser ve Singer'in ortak çalışmasının temel sonucu, bu tür kararlar alınmasında dindar kişiler ve ateistler arasında istatistiksel

belirgin bir fark olmadığıdır. Bu sonuç benim ve diğer birçok kişinin benimsediği şu görüşle uyumlu görünüyor, yani iyi ya da kötü birisi olmak için Tanrıya ihtiyaç yoktur. (age, sf. 214)

Bu son derece yanlış ve yüzeysel bir çıkarımdır. Her şeyden önce belirtilmesi gereken insanlar doğuştan bazı değerlere sahiptir. Kuran bunu reddetmez aksine Allah'ın insanları belli bir fitrat üzerine yarattığı ayetlerde vurgulanmaktadır: **"Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fitratına çevir ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler."** (Rum Suresi, 30)

Yani insanların doğuştan belli değerlere sahip olması, örneğin başka bir insanı öldürmeyi kötü karşılaması ya da haksızlık karşısında adalet duygusuna sahip olması, onun yaratılışından gelen fitri bir bakış açısıdır.

Bunun dışında insanlar binlerce yıldır dinin getirdiği ahlaki değerlere göre yaşamaktadır. Ve çocukluktan itibaren bu değer yargılarını öğrenirler.

Hausser ve Singer'in yaptığı çalışmaya tekrar dönecek olursak, bu deneyde sorular sorulara cevap veren ateist kişiler, acaba gerçekten ateizme göre mi soruları cevaplandırmıştır? Yoksa toplumdan öğrenilen örfün etkisinde kalarak mı bu soruları cevaplandırmışlardır? Ki eğer düşünülürse bu toplumsal örfün oluşmasını sağlayan yine dinin ortaya koyduğu ahlaktır.

Örneğin ensest ilişkiyi ele alalım. Bu dinen haram kılınmıştır. Fakat bir ateist bu konuda ne düşünebilir? Fiziksel olarak bir engel olmadığına göre böyle bir ilişki içinde olmasında onu engelleyecek olan değer yargısı nedir? Ateist olup da ensest ilişkiyi savunan bir kişiyi nasıl cevap verilebilir? Ya da buna karşı çıkan bir ateistin değer yargısı nedir?

Ateistlerin büyük çoğunluğu buna karşı çıkacağına eminim. Ensest ilişkinin yanlış olduğunu söyleyeceklerdir. Fakat onlara bunu söyleten ateist değerler midir? Yoksa toplum içinde çocukluğundan beri öğrendiği dini değerler midir? Böyle bir ilişkiye karşı çıkarken, dini değerlerin etkisiyle hareket ettiğinin farkında mıdır?

Türkçe'de "ahlak" kelimesi Arapça "haleka" filinden gelmektedir. Yaratılışına uygun yaşamak anlamına gelir. Ahlak köken olarak dini bir kavramdır ve kökeni Allah'ın koyduğu kurallardan gelmektedir.

Eğer dini ortadan kaldırırsanız, tüm ahlaki da ortadan kaldırmış olursunuz. Bu durumda hırsızlıktan, adam öldürmeye, ensest ilişkiden, zinaya kadar her şeyin önündeki ahlaki değerleri ortadan kaldırmış olursunuz.

Her ateist kendi anlayışına göre bir değer yargısı uyduracaktır. Kimisi hayatta doğa kurallarının geçerli olması gerektiği söyleyecek, doğal seleksiyonla güçlü bireylerin ayakta kalması ve zayıf bireylerin yok olması gerektiğini savunacaktır. Bir birey hayatta kalabilmek için zayıf olanı sömürmesinde ya da ortadan kaldırmasında onu engelleyecek hiçbir değer yargısı görmeyecektir.

Tabi her ateist böyle düşünecektir diye bir kesin hüküm verilemez. Tıpkı her ateist hümanist olacak diye bir hüküm verilemeyeceği gibi. Burada vurgulamak istediğim; eğer dini ortadan kaldırırsanız, ahlaki normların da ortadan kalkacağıdır. Bu boşluğun nasıl ne şekilde dolduracağı belli değildir. Aslında bu boşluğu dolduracak bir değer yargısı artık yoktur.

Dindarlara Önyargı

Dawkins kitabında yaptığı yanıltmalardan birisi de ötenazi konusundadır. Ötenazinin bir hak olduğunu düşünen Dawkins bunu kabul etmeyen ve karşı çıkar dindarlara eleştirir. Onların bu tepkilerinin ölüm korkusu nedeniyle olduğunu iddia eder ve konuyu şöyle değerlendirir:

Yıllar boyunca edindiği deneyimlerle ölümden en çok korkanların dindar insanların olduğunu fark etmiş. Elbette bu gözlemi istatistiksel olarak kanıtlanmak zorundadır. Fakat haklı olduğu varsaydığımızda, bu tuhaf durumu nasıl açıklayabiliriz? Bu durumdan yola çıkarak, dinin ölüm korkusunda görünürde herhangi bir rahatlatıcı etkisinin olmadığını öne sürebiliriz. (age, sf.336)

Dawkins ya dindarlara yaşama bakışını yeteri kadar incelememiş, ya da diğer bölümlerde yaptığı gibi yine yanıltmada bulunmaktadır. Hristiyanlı ve Yahudilikte olduğu gibi İslam dininde insanın kendi hayatına bilinçli olarak son vermesi yasaktır. Bu nedenle kendini dindar olarak tanımlayan insanlar arasında intihar oranı oldukça düşüktür. En zor sağlık du-

rumuna rağmen, yoğun acılar çekmesine karşın hayatına son verme seçeneğini seçmezler.

Basit bir araştırma ile bu bilgiye ulaşılabilecekken, hatta böyle bir araştırma yapmadan genel kültür bilgisi olarak dahi bilinen bu gerçeği görmezlikten gelerek Dawkins kitabında şöyle bir yorum daha yapmaktadır:

Dindar insanlar ölümlerle karşılaştıklarında neden böyle davranmazlar? (ötenazi yapmazlar) Bunun sebebi inanmış numarası yaptıkları safsatalara içtenlikle inanmadıkları olabilir mi? Belki de hem inanıyor hem de ölüm sürecinin acılarından kokuyorlardır. (age, sf. 334)

Kitap boyunca Dawkins buna benzer birçok yanıltıcı yorumlarla konular saptırmaya ve dindarlara suçlamaya çalışmaktadır.

Montreal'de 17 Ekim 1969 yılında meydana gelen yağma olaylarının anlatan yazar, bu şehirde yaşayanların büyük kısmının Hristiyan olduğundan yola çıkarak dinin buna engel olmadığını, dolayısıyla dini ahlaktan söz edilemeyeceğini söyler. Bu yorumlarından sonra Dawkins konuyu şöyle noktalar:

Bu konu hakkında bilgisiz birisi olarak bir tahmin yaparsam eğer, dindarlara yakıp yağmalamaya daha eğilimli olduklarını söylerim. (age, sf. 217)

Bu satırlardan da yazar kafasında var olan önyargıyı rahatlıkla görülmektedir. Montreal olaylarını yapan kişileri ilk başta yargılayan yazar bunların dindar olduğu hükmüne varmıştır. Diyelim ki, bu şehirde yaşayan insanların yüzde 80'i Hristiyan, geri kalanı ise inançsız ve bu olayları çıkartan kişiler inançsız azınlıktan olamaz mı? Bunun olmadığını gösteren nasıl bir çalışma var ki, Dawkins bu kesin hükümlere varabilmekte ve dindarlara suçlamaktadır? Ayrıca diyelim ki; bu kişiler içinde dindar olarak kendisini tanımlayanlar olabilir. Fakat bunların hareket noktası dini değerler mi? Yoksa dine rağmen, dinin eleştirdiği bir davranışta mı bulunmuşlar? Belki bu eylemi yapanlar içindeki Hristiyan olduğunu söyleyen kişiler, kendilerini iyi eğitmedikleri için ve dini değerleri tam bilmedik-

leri için bu eylemi yapmışlardır. Aynı olaydan yola çıkarak, daha iyi dini eğitim verilmesi sonucuna da varılabilir.

Dawkins Yanıltması

Sonuç olarak bu kitap son derece yanlı ve yanıltıcı argümanlarla hazırlanmış bir çalışma olmuştur. Gerçek gizlenerek sadece görmek istenen tablo okuyucuya aktarılarak etki altına alınmaya çalışılmaktadır. Kitaptan "Tanrı" düşüncesinin bir yanılgı olduğu anlatılmaya çalışılsa da, gerçekte yapılan Dawkins'in yanıltmasıdır.

İndirilişinden günümüze 14 yüzyıldan fazla zaman geçmesine rağmen, Kuran mesajından ve çarpıcılığından hiçbir şey kaybetmeden, insanları etkilemeye devam ediyor. Milyarlarca insan, Kuran'ın mesajı doğrultusunda hayatlarını şekillendiriyor, iyiye doğruya yöneliyorlar.

Bunun yanında bazı çevrelerden Kuran'a yönelik eleştiriler de oluyor.

Bu kitapta Kuran'a yapılan eleştirilerin, özellikle de Kuran ayetleri arasındaki çelişki iddialarının cevaplarını bulacaksınız.

Ayrıca Kuran mucizeleri bölümünde, Kuran'da bulunan bilimsel konuları okuyacak ve bunların bir insan sözü olmayacağını fark edeceksiniz.

Burada işlenen konulardan tek bir tanesinin bile, tek bir kişinin kafasında var olan tek bir soruya cevap olursa ve yüce Rabbimize bir nebze olsun yaklaşmasına vesile olursa, bu kitap amacına ulaşmış olur.

Sipariş Hattı:

0212 659 59 89

www.mekkiyayincilik.com

ISBN: 978-9944-296-17-5

